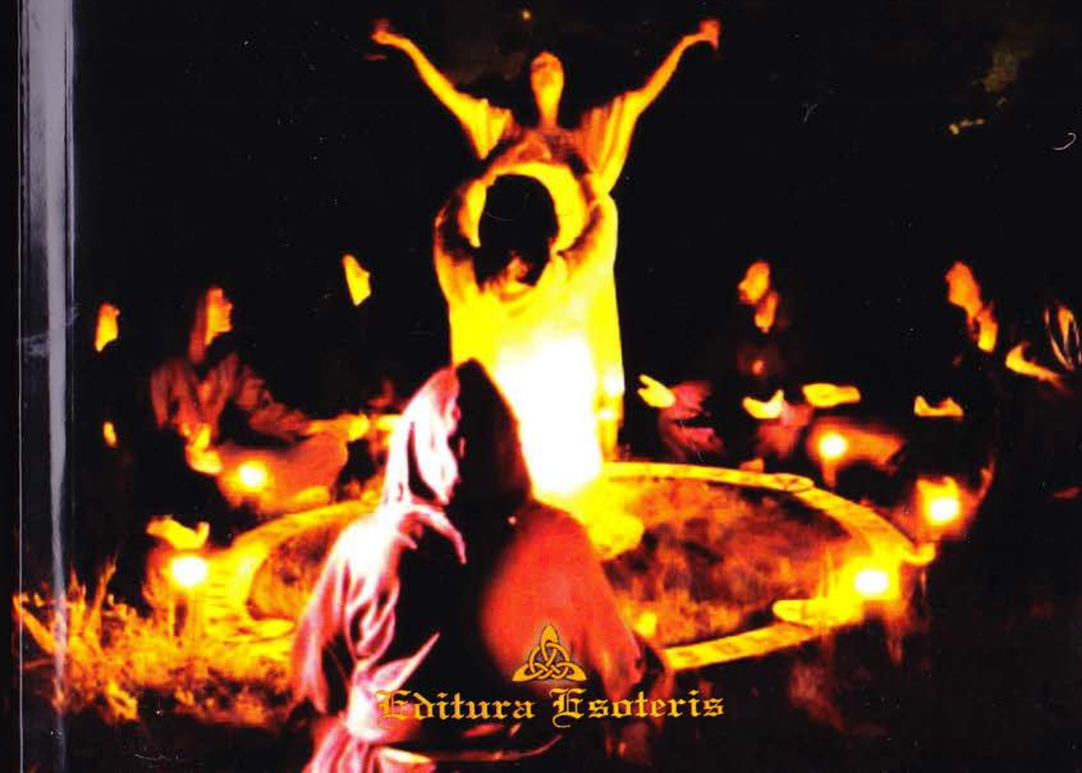
Arthur Edward Waite

CARTEA MAGIEI CEREMONIALE

Arthur Edward Waite

CARTEA MAGIEI CEREMONIALE

Arta numită Goetică, cea a incantației, vrăjitoriei, fascinației, iluziilor și imposturilor corespunzătoare, a ajuns într-un mod oarecum arbitrar să semnifice ultima scăpare în diabolism a artei mai catolice și generale, care este numită Magia practică.

Așa cum este o ușă în suflet care se deschide către Dumnezeu, la fel există o altă ușă care se deschide asupra adâncurilor, și nu este nici o îndoială că Sinele intră în adâncuri când ușa este deschisă în mod efectiv.

Prin asta vreau să spun că Magia este metoda prin care poți înțelege moartea fără a muri și de a te confrunta cu realitatea vieții eterne fără a deveni nemuritor.

Arthur Edward Waite

- **Ritualurile Magiei Transcendentale;**
- **Ritualurile și Ceremonialurile Inițiale;**
- **Misterele Teurgiei Goetice;**
- **Misterele Evocării Infernale conform Marelui Grimoar;**
- **Misterul Sanctum Regnum sau Guvernarea Spiritelor Rele;**
- **Necromanția Infernală.**

EDITURA ESOTERIS

www.esoteris.ro

Arthur Edward Waite

CARTEA MAGIEI CEREMONIALE

TRADIȚIA SECRETĂ DIN GOETIA, RITUALURILE ȘI MISTERELE TEURGIEI GOETICE, VRĂJITORIA ȘI NECROMANȚIA INFERNALĂ

Editura Esoteris
2006
colecția științe oculte

Editura Esoteris Iași

Redactor : Christian Dikol
Tehnoredactare : Christian Dikol
Coperta : Miriam Dikol
Translator : I

www.esoteris.ro
editura@esoteris.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
WAITE, ARTHUR EDWARD
Cartea Magiei Ceremoniale : tradiția secretă în Goëtia, riturile și misterele teurgiei Goëtice, vrăjitoriei și necromanției / Arthur Edward Waite ; trad.: Ioana Wenger. - Iași : Esoteris, 2006
ISBN 973-8909-08-2
ISBN 978-973-8909-08-3
I. Wenger, Ioana (trad.)
133.4

Printed in România

„Alii damones malos virtute divinorum nominum adjuratos, advocare solent, atque haec est illa Necromantiae species quae dicitur malefica: vel in Theurgiam, quae quasi bonis Angelis, divinoque numine regitur (ut nonnulli putant) *cum sapissime tamen sub Dei, et Angelorum nominibus malis Daemnoun illusionibus peragitur."*

Robert Fludd

PREFAȚĂ

Arta numită Goetică, cea a incantației, vrăjitoriei, fascinației, iluziilor și imposturilor corespunzătoare, a ajuns într-un mod oarecum arbitrar să semnifice ultima scăpare în diabolism a Artei mai catolice și generale, care este numită Magia practică.

Această desemnare implică faptul că există Magie pe partea teoretică sau o filosofie a subiectului și aceasta este de două feluri: **1**. în zilele moderne, a întrupat numeroase încercări de a furniza o explicație, o ipoteză de lucru, pentru presupusele fenomene din trecut; **2**. a venit din vechime cu accentul autorității, purtând garanțiile unei cunoașteri caracteristice și secrete - mai degrabă preda decât explica.

În spatele acesteia, în virtutea unei presupuneri specifice, exista sursa unei autorități: școala sau școlile care eliberau, să spunem așa, certificatele de titlu, pe care precizările Maestrului ar fi trebuit să demonstreze lămuritor că adeptul posedă calitățile, gradele, nivelele înscrise acolo.

De aceasta aparținea probabil acea Magie Înaltă care justifica semnificația originală a termenului Magie; aceasta era Știința Înțelepciunii, a acelei înțelepciuni care reprezenta rezultatul experienței și al cunoașterii particulare din sanctuarele sacre ale Magilor.

În acest fel, a fost alocată o măreție îndepărtată și abstractă lucrării practice; dar între acest aspect pe care-l cunoaștem desigur și altfel, și acel vis care a fost dilatat în formele expresiei sale, există un tip de relație care subzistă între împlinirea sa recunoscută și neîmplinirea sa.

Dacă Magia este sinonimă cu Înțelepciunea în înțelesul său adecvat și original; dacă acea Înțelepciune, prin virtutea acestei presupuneri menționate,

ar fi ceva nemaipomenit de măreț, este sigur că nu are vreo legătură cauzală cu adunătura de arte şi procese care se înţeleg prin Magia practică.

Sunt sigur, ca mistic, că exista, şi încă mai există, o Ştiinţă a vechilor sanctuare, că această Ştiinţă a derivat în acea experienţă care împarte înţelepciunea; sunt de asemenea sigur că nu corespunde nici uneia dintre artele şi procesele la care ne referim aici, nici unui lucru care poate fi primit de minte ca rezultat al exaltării lor.

Considerarea unei posibilităţi deja condamnată este prin urmare scoasă din cercetarea întreprinsă în lucrarea de faţă.

De asemenea, după cum se va vedea, am eliminat şi distincţiile care au supravieţuit între latura bună şi rea a artelor şi proceselor, nu pentru că nu există la suprafaţă, ci pentru că cele două aspecte se dizolvă unul în altul şi aparţin unul altuia în rădăcina comună amândurora.

Întrebarea reală este în ce mod se inspiră, dacă se inspiră, procedura magică din tradiţia secretă din trecut, intrând astfel în subiectul general al acestei tradiţii, fie din vremurile creştine, fie anterioare?

Ar fi vorba despre tradiţie doar pe latura sa lipsită de valoare şi nu va exalta un subiect pe care înregistrările secolelor l-au demonstrat incapabil de a fi dezvoltat; oricum, ne va aduce la cunoştinţă unde ne aflăm.

În faţa întrebării, o tradiţie a tot felul de prostii este foarte posibil să fi fost transmisă din Antichitate şi, din perspectiva Ocultismului, ultima derivă şi răspândire au trecut în grimoare, *„Cheile lui Solomon"* şi alte ritualuri nenumărate prin care Arta Magiei a fost aşezată în scrieri.

Această Carte, apărută sub un nou titlu şi cu multe adăugiri, după o altă lucrare care a apărut iniţial în 1898, indică poziţia cu privire la lucrări mult mai importante ce întrupează contribuţia mea la revelarea Tradiţiei Secrete din vremurile creştine.

Am asigurat acest obiectiv - care este clar şi simplu, la urma urmei - nu printr-o comparaţie regretabilă a ceea ce am scris acolo cu ceea ce apare în lucrarea de faţă, ci arătând într-o scurtă introducere sensul adecvat în care Ocultismul fenomenal şi toate artele sale se leagă în mod indiferent de tradiţia misticilor: reprezintă calea iluziei prin care natura psihică a omului intră pe cealaltă cale care coboară în abis.

În forma sa actuală, Cartea rămâne o prezentare a textelor vechi.

Am adăugat nişte secţiuni noi care pot fi reprezentative în acest domeniu şi, dacă mi se va permite o notă de fantezie, nu sunt complet opuse seriozităţii textului, lucrarea în sine constituind acum o anexă la teza introductivă şi fiind sprijinită de dovezile textuale istorice.

În anul 1898, un expunător al laturii mai aride şi neprofitabile a doctrinei kabbalistice a editat în engleză un text de Magie Ceremonială, intitulat *„Clavicula Salomonis"* sau *„Cheia regelui Solomon"*.

Într-o introducere adăugată la lucrare, el afirma că nu vedea nici un motiv de îndoială şi de aceea a acceptat, în aparenţă, tradiţia autorităţii sale,

care, în privinţa sensului critic, poate fi considerată a-i rezuma calificările pentru un mentor stultorum.

Ar trebui adăugat, ca o lămurire secundară, că a întreprins această traducere în special pentru folosul studenţilor ocultismului, adică pentru acele persoane care cred în eficienţa ritualurilor magice şi ar dori, ca o ilustrare a credinţei lor, să le pună în practică.

Cu această excepţie, corpul larg al literaturii care tratează Ceremonialul Teurgic în diferitele sale ramuri a rămas inaccesibil pentru generalitatea cititorilor, în cărţile tipărite, dar şi în manuscrisele şi mai rare, în ambele cazuri majoritatea fiind în limbi străine.

Există probabil o clasă considerabilă, în afara studenţilor ocultişti, pentru care o descriere sistematică a procedurii magice ar fi binevenită, poate în mare ca o curiozitate a credulităţii lumeşti, dar şi ca o contribuţie de o anumită valoare la anumite cercetări istorice; oricum, acestea fiind mai degrabă respinse, decât atrase de o ediţie pentru studenţii ocultişti.

În lucrarea actuală au fost considerate, pe cât posibil, mai multe interese. Subiectul este abordat din punctul de vedere bibliografic şi critic şi toate sursele de informaţie care au devenit cunoscute scriitorului în atâţia ani de cercetare au fost consultate pentru a-l completa.

În acelaşi timp, observând că există o secţiune de cititori care nu vor suporta să fie clasificaţi drept ocultişti declaraţi, indiferent de părerea mea cu privire la devotamentul lor, am avut de-a face cu texte asupra cărora interesul lor poate exercita o anumită jurisdicţie primară şi de aceea am studiat cerinţele lor în două privinţe importante, care nu vor constitui, cred eu, o sursă de ofensă pentru simplii studenţi la istorie.

Mai întâi, au fost studiate prin observarea corectitudinii stricte a tehnicii.

Ceremonialul reprodus în carte este absolut fidel originalului şi îndepărtează orice necesitate de a recurge la original înainte de a determina orice punct îndoielnic de procedură magică din trecut.

Dacă pot îndrăzni să cer cea mai mică recunoaştere din partea unui cerc de cunoscători, pot afirma că este într-adevăr superior originalelor, deoarece a fost sistematizat, pe când acelea adeseori depăşeau înţelegerea din cauza erorilor de transcriere, a citirii greşite, a tipăriturii, a metodelor libere ale primilor traducători şi, se pare, - trebuie să adăugăm -, din cauza minţilor confuze ale primilor compilatori, Solomon însuşi nefăcând excepţie.

Funcţiile nenumărate ale ritualurilor care constituie *Magia Ceremonială*, - aşa cum sunt prezentate în cărţi -, vor fi găsite în mod substanţial intacte de către cei care se preocupă de studiul acestora.

Al doilea punct de vedere, din care au fost considerate interesele studentului ocultist, este mai important, deşi acesta poate nu este pregătit să admită sugestia cu privire la tot ce implică studiul cărţii de faţă.

Robert Turner, traducătorul englez al *„Elementelor magice"*, scrisă sau - mai corect spus - presupus a fi scrisă de nefericitul Peter de Abano, descrie acest tratat ca o introducere la *„vanitatea magică"*, un termen care a fost

utilizat într-un posibil mod simbolic sau exotic, pentru a sugera că majoritatea lucrurilor care privesc lumea fenomenală sunt relativ triviale.

Scopul investigării actuale este de a pune la îndemâna persoanelor înclinate spre un astfel de subiect dovada cea mai deplină a futilității Magiei Ceremoniale - aşa cum se găseşte ea în cărți - făcând totodată distincție între fantastica natură a Magiei Albe şi celei Negre - măcar în măsura în care distinge literatura acestora.

În ceea ce priveşte lucrurile implicate în, şi care se pot afla în spatele literaturii, acestea comportă o altă considerație, despre care voi spune momentan doar că, după fructele produse, nu se compară cu *„a doua moarte dincolo de porțile pierzaniei"*.

Nu stă în firea unui scriitor cu înclinațiile mele ca să nege că există o Magie care se află în spatele Magiei, sau că sanctuarele oculte posedă secretele şi Misterele lor; acestea susțin că Ceremonialul scris este considerat de către exponenții săi auto-impuşi un travesti fără bază şi scandalos, o aplicație trivială şi prost construită sau, în privința opiniilor atenuate, poate fi în mod alternativ privit *„ca raza lunii față de raza soarelui şi ca apa față de vin"*.

Exponenții îşi rețin garanțiile; dar în prezența sau absența acestora, am putea la fel de bine să spunem încă de la început că, dacă secretele şi Misterele aparțin puterilor şi minunilor laturii psihice şi nu grație Spiritului, atunci Dumneze nu este prezent în acele sanctuare.

Fie ca misticul să-l asigure pe studentul ocultist că, aşa cum el se ocupă doar cu nebuniile dezgustătoare ale lumii interioare a distracției, aşa şi el ar trebui să fie preocupat în şcolile din spatele lor - presupunând că are dreptul să intre - de aceleaşi nebunii, înfăptuite până la gradul extrem.

Din acest motiv, textele pot fi mai nevinovate, deoarece sunt mai ridicole şi au avantajul - în mare parte - de a fi imposibil de urmat.

Afirmația aceasta va explica de ce este permisl să scoți din obscuritatea secolélor o varietate de procese care ar fi abominabile dacă s-ar presupune că trebuie înțelese în mod serios.

Critica se aplică tuturor ritualurilor existente, indiferent de pretențiile lor, indiferent de distincția lor de suprafață.

Unele sunt mai absurde decât altele, unele sunt poate arbitrare, dar toate sunt pătate de Magia Neagră, în acelaşi mod în care orice cuvânt stupid este pătat de natura păcatului.

Distincția dintre Magia Albă şi cea Neagră este distincția dintre cuvântul leneş şi cel rău.

În mod natural, ar fi nesigur să afirm că persoanele care se folosesc de Ceremoniile din ritualuri nu vor reuşi să obțină rezultate.

Poate, în majoritatea cazurilor, aceste experimente - făcute în trecut - au testat rezultatele scontate.

Pentru a intra pe calea Nevăzutului este posibil să foloseşti halucinogenele, şi în prezența faptelor hipnotice, clarvăzătoare, - şi a altor mii

de fapte înrudite -, ar fi absurd să presupui că procesele de clarviziune ale magiei antice - care sunt numeroase - nu au produs clarviziune, sau că starea auto-hipnotică nu a fost indusă de ritualul magic în mod evident, atât în persoanele predispuse cât şi în cele nepredispuse inducțiilor de acest gen.

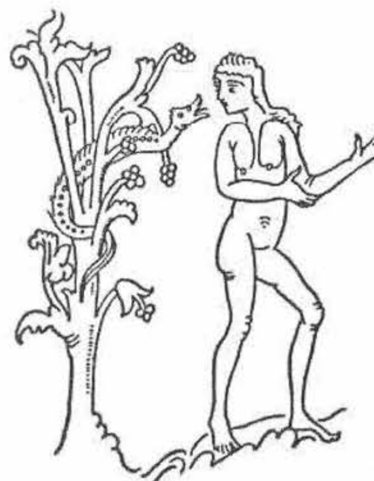
În această măsură, unele procese sunt practice şi, totodată, periculoase.

Pentru comoditatea tratării, lucrarea actuală este împărțită în două.

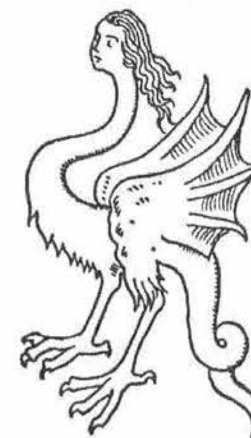
Prima parte conține o descriere analitică şi critică a ritualurilor magice principale cunoscute de scriitor; a doua alcătuieşte un Grimoar complet de Magie Neagră.

Trebuie amintit că acestea sunt operațiile care ofereau arme inchizitorilor în trecut şi justificau tribunalele civile în opinia secolului în privința edictelor sângeroase pronunțate împotriva vrăjitoarei, vrăjitorului şi magicianului.

Într-adevăr, este o pagină foarte stranie şi nu tocmai liniştitoare din istoria aberației omeneşti; nici acest exercițiu de a o clarifica, odată pentru totdeauna, nu a fost tocmai plăcut.

Ispita răului

Un şarpe înaintea blestemului

INTRODUCERE

Tradiția mistică din timpurile creştine este păstrată, dincolo de toate întrebările şi urmele Misterelor instituite, în literatura Teologiei creştine; este o literatură vastă şi extrem de împrăştiată; unele din cele mai importante texte ale sale ne fiind disponibile în limbile moderne; au o nevoie foarte serioasă de codificare şi - dacă pot fi sincer - chiar şi de reexprimare.

Dar dacă, din alte motive, reprezintă în întregime un studiu care trebuie lăsat pe seama expertului, nu este nici o persoană care să trăiască acum în Europa şi care să nu aibă aproape toate textele specifice, simple şi izolate - prea numeroase pentru a fi numite - suficient pentru a oferi o idee generală a razei şi scopurilor tradiției.

Dacă aş fi rugat să definesc literatura ca întreg - pe scurt şi în mod cuprinzător -, aş numi-o ca fiind textele Căii, Adevărul şi Viața, relativ la termenul mistic.

Nu este doar o cale completă, ci şi exhaustivă - cea a lumii interioare, reamintirea, meditația, contemplarea, renunțarea la tot ce este inferior în căutarea superiorului - dar poate cel mai catolic cuvânt ar fi centralizarea.

Este completă şi în privința adevărului fundamental, din care ia naştere, conform căruia o „cale există" şi „calea este deschisă".

Adevărul este formulat în toată simplitatea sa prin *„Epistola către evrei"*, precum că: *„Dumnezeu este şi El recompensează pe cei care-L caută"*.

Am citat această mărturie în mai multe ocazii, cu acelaşi sens, şi o fac şi aici şi acum, fără un cuvânt de apologie şi fără un sens al repetiției, de vreme ce nu poate fi o chestiune de redundanță să amintesc modul în care căile divine sunt justificate pentru omenire, când omenirea caută divinul.

Literatura este plină de ceea ce înseamnă înțelegerea vieții, dar aceasta este Viața divină; este Slava care ne umple inima; este Duhul Sfânt al Lui Dumnezeu, care face Sfânt Spiritul Omului; este Viața în Dumnezeu.

Nu există nici o îndoială că în formularea sa a fost prezentată minții misticului creştin drept viața ascunsă în Hristos Dumnezeu, şi această ascundere inefabilă era echivalentă cu prezentarea în învățături deschise a acelui *„mister al morții emblematice"*, care se află dincolo de toate ceremoniile inițierii.

Aceasta era dogma de care depindea starea, fiind definită în „Epistola ioaniană" care afirmă: (1) că *„Dumnezeu ne-a oferit viața eternă"*; (2) că *„Această viață este Fiul Său"*; (3) că *„Oricine posedă Fiul are viață"*; (4) că *„Oricine este fără de Fiu este şi fără de viață"*. Aceste puncte derivă în mod

natural din mărturia celei de-a patra Evanghelii: (1) în persoana vocii divine, spunând: *„Eu sunt Calea, Adevărul Lumina şi Viața"*, *„Eu sunt Învierea şi Viața"*, *„Eu sunt Pâinea Vieții"*; (2) în persoana martorilor, spunând: *„În El se afla Viața şi viața era Lumina oamenilor"*.

În al doilea rând, nu există îndoială că Vocea divină era întrupată, pentru misticul creştin, în Iisus din Nazareth, şi trebuie să adăugăm din nou imaginile acelor martori falşi care au pretins - din timp în timp - că stăpânii vieții ascunse din secolele creştine au devenit mult prea iluminați în mod spiritual pentru a tolera cunoaşterea externă a credinței lor.

Acest punct este mult mai important decât pare în legătura prezentă, căci nu face decât să stabilească un canon al criticii.

Voi da două exemple tipice, unul moderat de timpuriu şi celălalt suficient de târziu pentru a servi drept distincții în timp.

Anonimul Nor al necunoaşterii aparține, cred, părții timpurii a celui de-al XV-lea secol, şi este clasificat printre cele mai indicative prezentări ale condițiilor şi modului Uniunii pe care le-am întâlnit în literatura creştină.

Oferă un experiment de integrare care îmi pare mai practic, deoarece este mai clar decât marile aluzii ale lui Dionysius.

Integrarea este întemeiată pe identitatea naturii noastre esențiale cu natura divină şi ființa noastră eternă: *„Ceea ce eşti ai de la El şi El este"* şi, din nou: *„Ființa a fost mereu în El, fără Început, de la Început, din toată Eternitatea şi va fi fără Sfârşit, cum este El însuşi"*.

Există suficiente înrudiri la suprafața acestor afirmații pentru ca literatul ocazional şi cititorul nu prea atent să vorbească despre ele ca despre o simplă prezentare a doctrinei panteiste a identității; dar sunt salvate aici de calificarea importantă conform căreia: *„această stare a divinului etern în care locuieşte omul a avut un început în creația substanțială, care nu era nimic atunci"*.

Acest început semnifică ieşirea spiritului omului în starea de autocunoaştere, *„în separare"*, sau într-o condiție mai retrasă pe care nu o putem aproxima în limbaj - mă refer la limbajul care va oferi o considerare satisfăcătoare părții superioare a înțelegerii noastre.

Dacă se concepe a fi posibilă o stare de distincție în conştiința divină, prin care adevăratul Sine al spiritului nostru să devină autocunoscător, dar nu în separare, atunci această stare este cea numită *„În Norul Necunoaşterii"*: *„Un Început în Creația Substanțială"*.

Se va vedea că am lăsat deoparte - în mod implicit - sugestia că pasajul este o simplă referință la suflet în naşterea fizică.

Nu cred că misticul, ale cărui flori principale țin de toate lucrurile exotice, ar oferi o distincție precum aceasta drept calificare a eternității sufletului prin integrarea în Dumnezeu sau, mai corect, prin Unitatea Substanțială.

De aceea, ceea ce consider că a fost prezent în mintea scriitorului este preexistența implicită a tuturor sufletelor din Ființa Divină în mod Veşnic şi, în

al doilea rând, explicația lor - *„Ca şi cum Gândul Viu ar deveni Cuvântul Viu"* - dar nu există analogii pe măsură.

În acest fel, a luat naştere *„Creația Substanțială, care nu era nimic atunci"* şi ştim despre tot ce a urmat în epocile trecute ale separării noastre.

Această stare este „boala noastră" şi calea de întoarcere este „vindecarea noastră".

Acea întoarcere, conform „Norului" şi legăturilor şi identităților sale în marea literatură, este *„Înțelepciunea Superioară a Lui Dumnezeu... ce coboară în sufletul omului... şi se uneşte cu Dumnezeu Însuşi"*.

Calea este o *„cale de eliberare"*, deşi în acest punct mulți mistici se tem de consecințele irezistibile care urmează din propriile lor învățături: este Întoarcerea Creației Substanțiale în Nimic; este o intrare în Întuneric; un act de necunoaştere în care sufletul este dezbrăcat complet de orice realitate sensibilă a sa, pentru a fi reîmbrăcat în realitatea Lui Dumnezeu.

Poate părea că, în această casă mistică a tipologiei inefabile, întreaga ordine veche a dispărut.

Secretul realizării nu se află în meditație sau gândire, în realizarea calităților divine, în invocarea sfinților sau îngerilor; ci este o lucrare între sufletul gol şi Dumnezeu în Esența Sa Supremă, într-o Esență atât de Supremă, încât: *„nu are nici un rost sau prea puțin de a gândi asupra bunătății iubitoare a Lui Dumnezeu sau asupra îngerilor şi sfinților ori asupra Gloriei şi bucuriilor Cerului"*.

Toate acestea reprezintă o lucrare clară, bună şi adevărată, dar nu constă în materialele pentru construcția Templului cel mai Secret şi mai Sfânt în care intră Dumnezeu şi Sufletul şi doar Unul iese.

Este vechea doctrină, încă doctrina adevărată; nu este nimic prescurtat şi nimic redus. În cele mai adânci căi, este drept şi salutar să cauți îngerii mijlocitori şi comuniunea sfinților, să stărui asupra Patimilor lui Hristos şi aşa mai departe.

Vechile istorii sunt înțelese cu adevărat în vechea Cale; Patimile nu constituie o ceremonie obscură; Hristos a murit şi a înviat în trup; în trup a urcat la ceruri şi la fel în acel trup stă la dreapta Tatălui Atotputernic.

Şi totuşi, aceste referințe la doctrină şi practică, la simbol, ritual şi ceremonie, sunt precum dealurile din jurul Ierusalimului şi, în mistica oraşului, în locul central al dezbaterii, nu intră defel.

Nu au fost alungate - pur şi simplu nu se află acolo, şi motivul este că nu aparțin locului.

Încă o dată spunem că este o legătură între Dumnezeu şi suflet.

Este ca şi cum căile ar fi pline de ceremoniile ierarhiilor cereşti şi ecleziastice; ca şi cum mesele, utreniile şi vecerniile ar fi celebrate în măsurile minunate şi sublime ale Sfintei Trinități, contemplarea Persoanelor, secretele inefabile ale stării hipostatice şi veşnice ale naturilor divine.

Dar, după toate aceste miracole, după ascensiunea, rang după rang, a îngerilor binecuvântați, după toate viziunile Marelui Tron Alb, este ca şi cum un Centru tăcut s-ar deschide pe neaşteptate şi, printr-o tăcere incomensurabilă, ar trage în jos sufletul - din multele splendori într-una singură, din oraşele populate ale binecuvântaților, din lucrurile fără transcendență în lucrul care se află în toate - ca şi cum sufletul ar vedea acolo Unicul Dumnezeu şi pe sine drept singurul adorator.

După scurt timp, adoratorul însuşi s-a dizolvat şi de atunci şi mereu are doar Conştiința Lui Dumnezeu.

Aceasta este cunoaşterea Sinelui, care nu mai este dobândită printr-un act reflex al conştiinței, ci printr-un act direct în unitatea conştiinței infinite; în acest mod de cunoaştere se află ceea ce cunoaşte chiar pe măsură ce este cunoscut, dar această modalitate este în virtutea unei uniuni, încât sufletul nu persistă, deoarece de atunci nu mai există separare.

Rezultă că Uniunea Divină, cum am hotărât s-o numesc dincolo de toate antecedentele şi garanțiile precursorilor - cred că de fapt nu există nici una - este ceva mult mai profund şi Superior decât se înțelege prin Viziunea Preafericită, care străluceşte cu toate luminile amiezii, răsăritului şi asfințitului pe vârful Muntelui Teologiei.

Acea Viziune este în special a Sf. Toma, Doctorul angelic, Îngerul puternic al scolasticii, care expune transcendența în cei mai sublimi şi spirituali termeni ai înțelegerii logice.

Distincția ce intervine între aceasta şi termenul tuturor este faptul că una reprezintă starea de contemplare şi alta starea de ființare; una înseamnă a vedea Viziunea şi alta a deveni aceasta. Binecuvântați şi sfinți sunt cei care primesc experiența lui Dumnezeu în contemplare, dar sfințenia şi binecuvântarea reprezintă acea stare în care contemplarea este în mod inefabil unită printr-un salt remarcabil asupra iubirii, cu ceea ce constituie obiectul său; şi în iubire şi acea unire nu există trecere mai lungă de la subiect la obiect. Dar Acesta este Dumnezeu.

Aceste considerații au ajuns dincolo de „Norul" Necunoaşterii, şi aş face aproape o greşeală să vorbesc, cum am intenționat, despre Molinos şi *„Ghidul său spiritual"*, care nu este în nici un fel comparabil cu lucrările mai vechi. Este mai mult un tratat ascetic şi, prin ascetismul său, este puțin obscur; este mai puțin un tratat catolic şi suferă pe alocuri de o nuanță particulară. Totuşi, poartă aceeaşi mărturie a unei intenții complete şi depline - prea completă şi prea deplină pentru a explica ceva din cele ce ne preocupă - de a menține vălurile doctrinei, de a vorbi limbajul superior şi ortodox al bisericii oficiale; dar, din nou spun, este ca un ecou mişcător, totuşi îndepărtat, dintr-o lume despre care aproape nu se mai ştie nimic.

Ce a rămas sufletului încât să spună Omenirii sfinte a Sângelui prețios din cele cinci răni, despre moartea şi patimile dureroase?

Nu este vorba că toate acestea au fost înghițite în Gloria Învierii, căci cei care au intrat *„acolo unde Dumnezeu îşi are Tronul şi comunică cu o intensitate incredibilă"* - şi cei care au ascultat ultima învățătură *„a te pierde în*

Dumnezeu", au intrat într-o nouă ordine; vasele care i-au purtat au pierit din vedere odată cu mareea, cu arderea, în Lumina Soarelui.

Secretul nu este că Dionysius şi Ruysbroeck, cu toţi *cohaeredes et sodales*, au devenit unitarieni, ci că temenul de dispensă creştină, pentru fiecare în mod personal, a fost împlinit în fiecare.

Hristos s-a născut şi a trăit, a predicat, a suferit şi a murit, a înviat, a urcat şi a domnit în ei. Astfel că viaţa divină i-a purtat către ultima sa etapă.

Nu Dionysius sau Ruysbroeck, autorul *„Norului Necunoaşterii"*, sau sufletului bietului iezuit întemniţat, Molinos, ci natura lui Hristos din fiecare şi în toate acestea, în *„de zece mii de ori zece mii"* din egalii lor, în toate epocile şi naţiunile, credinţele şi climatele, a intrat în intensitatea incredibilă; şi ceea ce este numit „actul" sau *„Starea de a fi pierdut în Dumnezeu"* - este ceea ce am descris în altă parte drept *„o perfecţiune a tuturor similitudinilor"* - adaptarea, nu creaţia mea - când *„Hristos furnizează Împărăţia Tatălui Său fiecărui suflet şi Dumnezeu este Totul în toate"*.

Aceasta este starea dincolo de starea când se spune că *„îi vor vedea Chipul"*.

Aceasta este tradiţia mistică din vremurile creştine; a fost perpetuată într-o linie neîntreruptă de la începuturile noii religii până acum.

În El se află cel mai Secret, Exotic şi Incomprehensibil Limbaj, deşi în acelaşi timp este cel mai deschis, universal şi simplu.

Înţelegerea Sa este o chestiune de experienţă şi experienţa se dobândeşte prin sfinţenie, deşi - cum am mai spus şi în altă parte - *„lumina intelectuală raportată la ea aparţine mai degrabă dedicaţiei din care sfinţenia poate tinde apoi spre starea de sfinţenie în sine"*.

Tehnicalităţile ştiinţelor oculte pot părea grele pentru începător şi sunt de fapt dure şi sălbatice, deoarece sunt risipiri sterpe, dar se află în cuvintele unei silabe dacă le comparăm cu micile catehisme ale vieţii eterne, care sunt exclusiv pentru copiii lui Dumnezeu.

În spatele acestei intrări deschise a Palatului închis al Regelui - care este precum ochiul acului - există o tradiţie ascunsă „în" şi „în spatele" misticismului timpurilor creştine.

Este greu de vorbit despre aceasta aici şi este nevoie de grijă pentru a nu confunda imaginea cu care am început propoziţia.

Intrarea deschisă duce la Palat dar, la un anumit moment, apare un drum lăturalnic extrem de ascuns şi o Cale către Dincolo, care este absolut de neatins, decât prin intrarea legiuită, deoarece, deşi Împărăţia Cerurilor tolerează o anumită calitate a violenţei iluminate şi iubitoare, Sanctuarul tuturor sanctuarelor Sale răspunde doar la măiestria acelui om care ştie cum să se comporte pentru a nu purta cele exterioare sieşi în cel mai intim loc din Întreaga Lume a Lui Dumnezeu.

Acest drum lăturalnic este ascuns adânc în latura cea mai profundă a tradiţiei dar, prin ceea ce rezultă din el, cred că a existat o forfoteală în jos şi în susul „Scării lui Iacob", încât mai multe din stările

care nu sunt terminale, ci poate penultime, au fost aduse înapoi de cei care au împlinit următoarea, dar una singură, din Marea Lucrare.

Cred că au ajuns atât de departe, încât au văzut cu proprii lor ochi unele relaţii apropiate ale termenului însuşi - „starea celor care intră şi nu se mai întorc".

Acestea sunt aspectele tradiţiei secrete în măsura în care Adeptul s-a declarat de partea Lui Dumnezeu.

Rămâne acum de spus că există o tradiţie *à rebours* şi, deşi pare foarte greu de a spune atât de direct, nu am luat întreaga conştiinţă a omului interior pentru ca competenţa mea să netezească sau să reducă vreuna din distincţiile dintre pierderea şi câştigarea sufletului.

Tradiţia à rebours este în mod clar cea a puterii miraculoase în căutarea şi dobândirea acesteia. Este rezumată prin ambiţia Magului, în contrastul său, cu dorinţa ochilor şi speranţa care umple inima adevăratului mistic.

Nu intenţionez să sugerez că Magul ca atare este în mod necesar la cuţite cu decalogul sau se află sub judecata acestui standard unic, fie pentru răzbunare, fie pentru răsplată.

Cum poziţia este capabilă de afirmaţii dogmatice şi acest subiect nu este supus vicisitudinii, o voi exprima în dogmă precum urmează: „oricine merge în interiorul său pentru a găsi altceva decât divinul, lucrează pentru pierderea sa.

Aşa cum acolo este Înălţimea Kether din kabbalism, la fel există şi Abisul care este sub Malkuth, şi cei care caută să-şi execite puterile sufletului în afara harurilor sale calcă în picioare Calea Descendentă.

Operaţia Graţiei este extrem de catolică şi corespunde atât de mult anticipării divine ce operează pretutindeni încât, în majoritatea cazurilor, experimentele ajung la o nimica toată, iar fragmentarea nu continuă din simpla oboseală a muncii sale.

Căutarea Puterii miraculoase - şi folosesc o frază neştiinţifică, deoarece am de-a face acum cu cel mai inexact dintre toate subiectele - ceea ce este de obicei înţeles prin termenul de „Ştiinţă Ocultă" şi „Ştiinţele Oculte", vorbind în general, sunt Ştiinţele Abisului.

Face excepţie Astrologia, care - doar prin accidentul multor asociaţii - a fost introdusă cu forţa în această categorie. Nu este o Ştiinţă Ocultă şi, cu excepţia câtorva pretenţii neglijabile din partea câtorva sanctuare, nu are un mod secret de funcţionare. Este calculul probabilităţilor pe baza experienţei cu privire la lucrurile empirice.

Lăsând aceasta la o parte, pe marginea întregului Cerc mai sunt câteva nebunii pe care le-am numi *„gradele de pregătire pentru abis"*, dacă ar exista un motiv serios pentru a fi nefiresc de serioşi.

Am caracterizat acestea în mod suficient în text şi aici voi spune doar că toate părţile prostiei duc la Casele păcatului.

Rămâne problema Magiei. Sunt conştient că profesorii, care sunt numeroşi, şi amatorii, căci sunt şi mai mulţi, sunt dispuşi să intervină în acest punct şi să atragă atenţia asupra vechii şi onorabilei distincţii dintre Magia Albă şi cea Neagră.

Cu aceasta am avut de-a face complet şi în text, încât pun sub semnul întrebării faptul dacă întreaga lucrare nu este o ilustrare a tezei mele conform căreia, cu excepţia unui sens verbal şi fluidic, o astfel de distincţie nu există - vreau să spun că este dezrădăcinată în subsolul subiectului.

De teamă să nu par necritic faţă de lucrurile suficient de importante pentru a fi privite în numeroasele lor faze, este necesar să facem mai departe două distincţii:

Una dintre Ştiinţele Secrete este desigur Alchimia şi, în măsura în care acesta este modul, misterul sau arta de transformare a metalelor, de a tămădui boala umană materială, de a prelungi viaţa umană prin anumite metode fizice, în această măsură este, cum a fost întotdeauna, o problemă de cercetare dobândită.

Deşi ar trebui să spun că studenţii vechii literaturi sunt cel mai puţin probabil în măsură să descopere secretele din cărţi, există un asemenea aer scuzabil şi plăcut cu privire la această căutare şi entuziasmul său, încât este mai degrabă o consolare să ştii că reprezintă un pericol mai mare pentru pungă decât va fi vreodată pentru sufletul omului.

Oricum, Alchimia are o altă latură, mai secretă, dacă este posibil să spunem aşa, care intră în ştiinţa sufletului.

O disting complet de ocultism şi modurile sale; este aproximativ şi aproape literal identică cu acel *„drum lăturalnic din prima intrare a Palatului închis"*, pe care l-am menţionat deja.

Drumul lăturalnic există pentru mai multe maniere de cercetare, care nu se află în competiţie, şi nu constituie un prejudiciu una pentru cealaltă.

Ajungem acum la *a treia distincţie*, mult mai apropiată de noi decât celelalte două, şi va necesita un oarecare curaj din partea mea.

Din acest motiv o voi lăsa deoparte, pentru sfârşit - căruia îi aparţine de drept.

Aşa cum este o uşă în suflet care se deschide către Dumnezeu, la fel există o altă uşă care se deschide asupra adâncurilor, şi nu este nici o îndoială că Sinele intră în adâncuri când uşa este deschisă în mod efectiv.

Mai sunt şi puterile Abisului şi de aceea a meritat să privim cu seriozitate acest subiect.

Mulţumit să spun că sunt cunoscător, şi sperând să continui, fără o experienţă directă în acest departament, trebuie înţeles că vorbesc aici sub rezerva cunoaşterii derivate.

Cred că trebuie înţeles că nu există sublim în acele adâncuri; acestea sunt mocirlele vieţii spirituale şi fântâna morţii secundare; puterile lor sunt cele ale spitalului pentru ciumaţi şi sunt la fel de îndepărtate de terorile sumbre şi splendorile Infernului lui Dante ca şi zăbrelele aurite ale cerului şi stelele şi crinii Binecuvântatei Fecioare, departe de viziune şi uniune.

Nu există un motiv special pentru a presupune că există un sanctuar negru, o biserică ascunsă a iadului deschisă creştinilor; dar poate exista, şi în analogie poate că trebuie să existe, o comuniune a sufletelor pierdute, aşa cum există o comuniune a sfinţilor.

Îmi pot imagina că lorzii convenţiei sale sunt de temut într-o oarecare măsură, precum moartea roşie şi neagră.

Dar versetele, aspiraţiile şi formulele care trebuie să fie destul de puternice în orice moment pentru a desface porţile iadului şi a arunca toate citadelele sale, ne-au fost predate odată cu laptele supt.

Cred că *„Noctem quietam et finem perfectum concedat nobis Dominus omnipotens"* ar fi suficient pentru a dispersa cohortele şi nu doar izolatul *„negotium perambulans in tenebris"*.

Mai mult, *Pater noster* este demn de toate versurile aurite ale lui Pitagora, de toate comentariile lui Hierocles şi fiecare oracol al lui Zoroastru, inclusiv citaţiile falsificate.

Nu cred că există vreo putere a Abisului sau un Mag măreţ ori un Vrăjitor în impenitenţa finală, care să aibă un talisman sau o conjuraţie pe care să o privească în faţă fără a pieri acea rugăciune iubitoare:

„Custodi nos, Domine, ut pupillam oculi; sub umbra alarum tuarum, protege nos."

Este improbabil să existe o Ştiinţă ascunsă cu privire la Magie, fie Neagră sau Albă, dar trebuie remarcat că Ştiinţele Oculte despre care discut aici sunt reductibile la această clasă specială.

Procesele sale zac la suprafaţă şi aşa-zisele sanctuare ale ocultismului pot extinde codicele, dar este improbabil să sporească eficienţa.

Cu privire la Magia Neagră, atâta vreme cât există o scuză textuală pentru a o separa de *„sora geamănă crescută cu acelaşi lapte"*, am indicat că nu există nimic să sugereze o nuanţă de sublim în diabolism.

În starea sa pură, ca să spunem aşa, dar *„absit verbum"* - ar fi trebuit să spun mai degrabă nediluată - este simpla ambiţie şi încercarea de a constrânge demonii, şi observaţi aici că satanismul are de-a face *„ex hypothesi"* cu Abisul.

În starea sa cea mai rea, este vorba de grimoarele şi cărticelele secretelor rele şi prea nebuneşti.

Diferenţa dintre *„Grimorium Verum"* şi *„Cheia lui Solomon"* este că una are de-a face deschis cu diavolul şi emisarii săi, iar cealaltă cu spiritele care fac parte în mod evident din aceeaşi categorie, dar sunt primite sub nume mult mai plăcute.

Dacă ar fi posibil să formulăm motivul Magiei Negre în termenii unei transcendenţe blamabile, ar fi vorba de foamea şi setea sufletului ce caută să-şi satisfacă pofta în cenuşarul necurăţeniei, lăcomiei, urii şi maliţiei.

Este comparabil cu viaţa acelui Chourineur, din *„Misterele Parisului"*, care trăia din resturi stricate şi era satisfăcut astfel. Dar acel nefericit nu se putea ajuta, pe când sufletul *Magicianului Negru* caută de obicei Răul de dragul acestuia.

Voi recurge de aceea la acea uşă a sufletului care, cum am spus, se deschide asupra Lui Dumnezeu şi este uşa care, printr-o distincţie necesară, dar abitrară, trebuie numită uşa către Înălţimi.

În înţelegerea lor adecvată, adâncimile sunt la fel de sfinte ca înălţimile şi, desigur, în orice sens filosofic adevărat, nu există nici înălţime, nici adâncime, căci acestea nu sunt călătorii făcute în spaţiu şi timp, cu toate acestea, acea uşă simbolică este drumul aurit al satisfacţiei; dar nu este de ordinul magiei, divinaţiei, clarviziunii sau comunicării cu spiritele; nu oferă puterea fabuloasă asupra Naturii despre care se spune că era căutată de mag şi ale cărei ritualuri a pretins mereu că le posedă.

Este foamea şi setea după sfinţenie şi împlinirea sufletului cu aceasta.

Cuvântul clarviziune mă aduce la ultimul punct şi *a treia distincţie* pe care am promis că o voi menţiona.

Funcţia Ocultismului este desigur comparabilă cu ştiinţa empirică a laturii psihice a lucrurilor urmate astăzi cu circumspecţie şi subtilitate în toată Europa şi America.

Este un compliment sărac într-un sens pentru a institui comparaţia, deoarece ceea ce a trecut prin alambicurile ocultismului reprezintă drojdia şi pleava gândirii, inteligenţei, motivării şi a tot ce alcătuieşte latura acţiunii în om.

Cercetarea psihică, pe de altă parte, a fost activată de un motiv onorabil - adeseori de unul pios; a adoptat o metodă ştiinţifică, atât cât permite subiectul; nu a avut pretenţii şi aşteaptă judecata după rezultate.

Din punctul meu de vedere este foarte departe de termen.

Nu cred pentru un moment că răspunde ceva la metodele sale din partea nevăzută a lucrurilor care pot face bine omului prin interacţiune.

Dar trebuie amintit că orice fapt supramundan sau anormal, înregistrat de acest tip de cercetare, reprezintă o dovadă adăugată la dosarul Ştiinţei Oculte.

Dacă fenomenul psihismului este cum l-a înregistrat cercetarea psihică, vechile procese ale Magiei pot fi în mod neîndoielnic procese veridice în propriile lor linii.

Nu au pus operatorul în comuniune cu Rafael, Gabriel şi Uriel sau cu Astaroth, Belial şi Lucifer, mai mult decât cercetarea psihică şi spiritismul, care au stabilit interacţiunea cu sufletele celor plecaţi.

Ambele însă au produs condiţia patologică extraordinară şi fenomenele manifestării sufletului.

Distincţia dintre cele două metode este că una era de obicei rezultatul halucinaţiilor induse personal, complicată prin intervenţia frecventă a faptelor psihice anormale - întregul urmând un Ceremonial mai mult sau mai puţin maniac -, pe când cealaltă este investigaţia ştiinţifică a stărilor similare şi analogice în subiectele predispuse, pe care operatorul caută să le controleze.

Nu am nici un motiv să presupun că metodele obiective, ordonate şi bine cumpănite al unei cercetări experimentale vor reuşi să ofere un grad de certitudine subiectului, care va avea o valoare permanentă pentru om, şi problema se încheie aici, în ceea ce mă priveşte.

Indicaţiile - aşa cum sunt - se adună mai degrabă pe cealaltă parte.

Calea certitudinii este omul interior, cum orice raţiune spune că trebuie să fie, dacă Dumnezeu şi Împărăţia sa sunt în el. Astfel, conform celei mai bune şi temperate ipoteze, nu există vreun obiect care să meargă în altă direcţie decât cea în care este conţinut Totul.

Mai rămân doar două lucruri de spus: în primul rând, se va vedea că din partea Tradiţiei Secrete din vremurile creştine, cu detaliile rezumate cu care am deschis conferinţa de faţă, nu a putut exista niciodată o derivaţie de la Tradiţia ocultă şi aşa-zisa Ştiinţă ocultă. În al doilea rând, lucrarea care va urma va permite ritualurilor Magiei Albă şi Neagră să vorbească pentru ele, în ce priveşte tradiţia şi valoarea lor.

PARTEA I

LITERATURA MAGIEI CEREMONIALE

Şarpele din grădina Hesperidelor

CAPITOLUL I

Antichitatea Ritualurilor Magice

§ 1. Importanţa Magiei Ceremoniale

Domeniile cercetării psihologice, aflate în posesia patologului, sunt mărginite de o graniţă a experimentului ocult şi dubios în care patologii se pot aventura ocazional, dar în mare parte este lăsată exploratorilor.

Dincolo de aceste domenii şi această graniţă, se află legendara lume minunată a Teurgiei, numită a Magiei şi Vrăjitoriei, o lume a fascinaţiei sau

terorii, prin care mintea care o priveşte este temperată, dar în fiecare caz există antiteza unei posibilităţi admise.

Acolo, toate paradoxurile par să obţină actualitate, contradicţiile coexistă în mod logic, efectul este mai mare decât cauza şi umbra mai plină decât substanţa.

Acolo, vizibilul se topeşte în nevăzut, Invizibilul se manifestă în mod deschis, mişcarea din loc în loc este împlinită fără a traversa distanţa intermediară, materia trece prin materie.

Acolo, două linii drepte pot închide un spaţiu; spaţiul are o a patra dimensiune şi câmpii nestrăbătute dincolo de el; fără metaforă şi eschivare, cercul este împătrăţit în mod matematic.

Acolo, viaţa este prelungită, tinereţea reînnoită, nemurirea fizică asigurată.

Acolo, pământul devine aur şi aurul pământ.

Acolo, cuvintele şi dorinţele posedă putere creativă, gândurile sunt lucruri, dorinţa îşi realizează obiectul.

De asemenea, acolo morţii trăiesc şi ierarhiile inteligenţei extra-mundane se află în comunicare şi devin slujitori sau chinuitori, călăuze sau distrugători ai omului.

Acolo, legea continuităţii este suspendată de interferenţa legii superioare a fanteziei.

Dar, din nefericire, acest domeniu al încântării este din toate punctele de vedere comparabil cu aurul ţinutului de basm, care se presupune a fi mediul său de schimb. Nu poate suporta lumina zilei, testul ochiului omenesc sau scara raţiunii. Când acestea sunt aplicate, paradoxul său devine o prăbuşire, antiteza sa grotescă; contradicţiile sale sunt lipsite de geniu; minunile sale matematice se termină într-o ambiguitate verbală; elixirurile sale eşuează imediat ce apar; transmutările sale nu trebuie expuse în mâinile laborantului; cuvintele ce împlinesc minunile se dovedesc mutilări barbare ale limbilor moarte şi sunt neputincioase din momentul în care sunt înţelese; prietenii plecaţi şi chiar inteligenţele planetare nu trebuie prinse de margini, căci sunt capabile să-şi părăsească veşmintele şi acestea nu sunt precum mantia lui Ilie.

Contrastul instituit aici va servi la expunerea celor două puncte de vedere cu privire la Magie şi Misterele sale - perspectiva simplă şi omogenă, predominantă într-un cerc fermecat, printre câţiva supravieţuitori a căror raţiune nu i-a împiedicat să intre, şi cea a lumii din exterior, care este mai complexă, mai compusă, dar uneori mai raţională doar prin insinuare.

Mai există şi o a treia perspectivă, în care legenda este verificată prin legendă şi minunea substituită prin minune.

Aici, nu legea continuităţii persistă în formulele sale în ciuda legii fanteziei; Croquemetaine este explicată de Diabolus, runele ţinutului elfilor citite prin interpretarea Infernului; este legea Clopotului şi a lumânării, legea exorcismului şi expresia sa finală se află în termenii autodafeului.

Din această perspectivă, lumea minunată există fără întrebări, cu excepția celor din partea Tribunalului Sfânt; nu este ceea ce pare, dar este ajustabil pentru ochiul credinței în lumina lămpii sanctuarelor; într-un cuvânt, îngerii săi sunt demonii săi, fantomele sunt vampirii săi, vrăjile și misterele sale reprezintă Știința Neagră.

Aici, Magia se ridică și răspunde că există o Artă Neagră și una Albă, o artă a lui Hermes și o artă a lui Canidia, o Știință a Înălțimii și una a Abisului, una a lui Metatron și alta a lui Belial.

În acest fel, apare un al patrulea punct de vedere; oricum, toate sunt ireale; există iluzia pozitivă a legendei, afirmată de aderenții rămași ai sensului său literal, și iluzia negativă care neagă legenda în mod cras, fără a considera că există o posibilitate în spatele ei; există iluzia care explică legenda printr-o ipoteză opusă și iluzia legendei care se reafirmă pe sine cu o distincție.

Când acestea sunt eliminate, mai rămân două întrebări cu adevărat importante - întrebarea misticilor și întrebarea istoriei și literaturii.

Pentru mulți, prima este închisă discuției, deoarece considerațiile implicate nu pot fi prezentate pentru profitul nici uneia dintre părți, în adunările publice ale lumii cititorilor. Atât cât a fost posibil, a fost discutată.

În ceea ce privește a doua, reprezintă marea preocupare și scopul acestui studiu și limitele importanței sale pot fi de aceea afirmate pe scurt.

Nu pot exista literaturi extensive fără motivele proporționale care să le explice.

Dacă luăm literatura magică a Europei occidentale din Evul Mediu până acum, vom descoperi că este moderat de mare.

Principiile ce acționează în crearea literaturii se vor dovedi că guvernează și în istoria sa; ce este obscur în una poate fi înțeles cu ajutorul celeilalte; fiecare reacționează asupra celeilalte; pe măsură ce literatura crește, ajută la crearea istoriei și noua istorie are mult material adițional pentru literatura viitoare.

Desigur, au existat multe motive principale în acțiune, căci literatura și istoria Magiei sunt la fel de complicate și există multe interpretări ale principiilor capabile de a fi confundate cu principiile, cum este, de exemplu, influența a ceea ce este numit în mod liber superstiție peste ignoranță; acestea și orice alte interpretări trebuie eliminate dintr-un studiu precum cel prezent.

Principiile de bază sunt rezumate în concepția unui număr de forțe misterioase presupuse că există în Univers, care pot fi puse în acțiune de om sau cel puțin urmărite în procesele lor secrete.

În cele din urmă, ar putea fi toate considerate secundare, dacă nu pasive, pentru voința omului; chiar în Astrologie, care era disciplina forțelor privite drept fatale în mod specific, exista o artă a guvernării și *sapiens dominabitur astris* a devenit o axiomă a științei.

Această concepție a culminat sau s-a centrat pe Doctrina Nevăzutului, a puterilor inteligente, cu care era posibil să comunice persoanele pregătite; metodele prin care este încercată această comunicare sunt cele mai importante procese ale Magiei și cărțile care întrupează aceste metode, numite Magia Ceremonială, reprezintă cea mai importantă parte a literaturii.

Aici este singura ramură a subiectului care trebuie cunoscut pentru a înțelege istoria.

Dacă Magia ar fi fost centrată pe citirea stelelor, nu ar fi avut istorie, căci Astrologia implică echipamente intelectuale care, prin comparație, erau accesibile doar câtorva.

Dacă ar fi fost concentrată pe transformarea metalelor, nu ar fi afectat mulțimi, ci ar fi rămas ce este încă, speranța quijotică care apare la o distanță îndepărtată de știința chimiei.

Putem lua în mod colectiv Științele Oculte rămase, dar nu este nimic în ele care să facă istorie.

În virtutea doctrinei sintetice care a fost deja formulată, toate erau posibile din punct de vedere magic, dar toate erau subsidiare față de ceea ce reprezenta capul și coroana tuturor - Arta de a comunica cu spiritele.

Posesia presupusă a secretului acestei Arte a făcut Magia formidabilă și de aceea i-a creat istoria.

Într-adevăr, era o vreme când *Magia Ceremonială* amenința să absoarbă întregul cerc al științelor oculte; era metoda superioară, calea regală; realiza imediat ceea ce altele împlineau cu multă muncă, după multă vreme. Mai mult, avea recomandarea că era o Artă convențională, care lucrează prin formule definite; mai presus de toate, era un proces în cuvinte.

Fascinația acestui proces i-a adus pe bărbați și femei - de tot felul și toate condițiile sociale - la Sabatul Negru și Sabatul Alb și i-a orbit față de pericolul țepușei.

Acceptarea deplină și clară a acestui proces ca eficace, de către biserică și stat, a aprins rugurile pentru Magician în fiecare ținut creștin.

Astrologia era cu greu descurajată și dacă un alchimist era ocazional torturat, era doar pentru a-i extrage secretul.

Nu era nici un pericol în aceste lucruri, și de aceea nu a existat judecată împotriva lor, cu excepția imputării companiei lor; dar Magia, comunicarea cu spiritele, era cea care-i făcea pe țărani să tremure și *„când țăranul tremură în căminul său, regele nu este în siguranță în palatul său"*, nici Papa la Sf. Petru, decât dacă ambii își pot proteja căminele lor.

Mai mult, în orice afirmație a *Magiei Ceremoniale* era implicată o competiție cu pretenția esențială a bisericii.

Ținând cont de importanța Magiei *Ceremoniale* și a literaturii care o întrupează, nu este nevoie să argumentăm că această istorie este un studiu legitim și rezonabil despre istoria științelor oculte; în astfel de caz, cunoașterea reprezintă propriul său sfârșit și nu există îndoială cu privire la

influența distinsă care a fost exercitată de credința în Magie de-a lungul epocilor.

Pentru a înțelege literatura Magiei, este necesar să definim mai întâi un principiu clar cu privire la ea.

Ar fi superfluu să spunem că trebuie să predăm toate legendele, ca atare, celor care lucrează în legende, şi să ne certăm cu privire la valoarea lor esențială.

„Nu trebuie să discutăm dacă Magia, de exemplu, poate împătrăţi cu adevărat cercul, cum mărturisesc magicienii, sau dacă o astfel de operație este imposibilă chiar şi pentru Magie, cum obiectează de obicei cei care neagă Arta. Nu trebuie să discutăm serios afirmația că Diavolul îl ajută pe Magician să efectueze o imposibilitate matematică sau forma sa calificată, că cercul poate fi împătrățit de către cei care îl invocă pe Îngerul Cassiel din Ierarhia lui Uriel sau cei care-l invocă pe Astaroth. Vom vedea în scurt timp, după cum am indicat deja în prefață, că avem de-a face cu o literatură bizară, care trece prin diferite faze fantastice, prin orice tip de nebunie, până la crimă. Trebuie să explicăm aceste caracteristici."

Dorința de a comunica cu spiritele este mai veche decât istoria; are legătură cu principiile neeradicabile din natura umană, care au fost discutate de prea multe ori pentru a fi nevoie să le mai cităm aici; şi încercările de a satisface acea dorință au luat de obicei o formă care jigneşte în mod grosolan rațiunea.

Între cele mai antice procese, cum sunt cele ale Magiei Caldeene şi riturile Evului Mediu, există corespondențe marcante şi există ceva din doctrina comună, diferită de intenție, în care identitatea se obține mai mult sau mai puțin, stând la baza amândurora.

Doctrina constrângerii sau puterea pe care ambele forme pretind că o exercită asupra Spiritelor Superioare prin folosirea anumitor cuvinte este un exemplu bun.

În abordarea Magiei Ceremoniale a Evului Mediu, trebuie să purtăm de aceea în minte că avem de-a face cu o literatură care, deşi modernă în prezentarea sa actuală, întrupează unele elemente de mare vechime.

Este îndoielnic dacă prezența acestor elemente poate fi explicată pe principiul că omenirea, în toate epocile, lucrează în mod inconştient pentru îndeplinirea intențiilor similare într-un mod analog; o intenție bizară, desigur, tinde în mod independent să fie împlinită într-un mod bizar, dar în acest caz, similaritatea este prea mare, încât este mai uşor de explicat prin perpetuarea - sporadică şi naturală sau plănuită şi artificială - a unei tradiții antice, pentru care canalele ar fi deja atribuite.

Există unul la suprafața literaturii, acesta fiind vehiculul simbolismului kabbalistic, deşi nu poate acoperi întreaga distanță în timp.

Au existat două moduri de raportare la literatura vastă şi imperfect explorată care întrupează Kabbalah evreilor şi acestea, la rândul lor, oferă

două metode de descriere a proceselor groteşti şi absurde care intră în număr atât de mare în *Magia Ceremonială*.

Este tratată fie ca o mistificare goală, o colecție de tratate absurde, în care nonsensul obscur este enunțat cu solemnitate nefirească sau este privit ca un corp al Teosofiei, scris în principal în forma simbolismului.

Prima perspectivă este cea care se formează, presupun, aproape irezistibil după o cunoaştere superficială şi nu este nevoie să adăugăm că este cea care obține, în general, judecăți derivate, căci aici, ca şi în alte cazuri, opinia la mâna a doua rezultă din cea mai veritabilă sursă.

Trebuie doar să adăugăm că nu diferă foarte mult de opiniile exprimate în trecut de o anumită secțiune a scolasticii. Judecata alternativă este cea care predomină printre acei studenți ai literaturii care au abordat-o cu o anumită pregătire prin cunoaşterea altor canale ale tradiției secrete.

Ar rezulta că *Magia Ceremonială*, care se trage de departe din Kabbalah, reproduce cunoaşterea acesteia, posibil cu alte exagerări, sau este materia subiect a literaturii purtată până la rezultatele sale finale.

Două perspective eronate au rezultat din cealaltă - o importanță exagerată atribuită proceselor în chestiune, pe temeiul legăturilor lor exaltate, şi o înclinație de a le privi ca scrieri simbolice.

Nu există temei pentru critica primei inferențe, care a luat naştere în mod destul de legitim şi va fi cea mai acceptată de majoritatea cititorilor.

Cei care prețuiesc literatura kabbalistică ca un depozit al simbolismului, al cărui simț interior este sau poate fi important, dar nu văd nimic în procesele Magiei Ceremoniale pentru a le face importante în sensul lor literal sau susceptibile interpretării, vor fi tentați să le elimine drept imposturi medievale şi târzii, care trebuie cu grijă distinse de adevărata tradiție simbolică.

În orice caz, *Literatura Ceremonială* este respinsă cu dispreț şi rezultă în acest fel că alternativele care se exclud reciproc ajung ambele la adevăr ca termenul lor.

Cu toate acestea, mai există un alt punct de vedere, legat de întrebarea *Misterelor* instituite, despre care s-a observat deja că foarte puține au fost dezvăluite.

Majoritatea studenților ocultişti cunosc aluziile şi zvonurile despre existența, în timpurile moderne, a mai multor fraternități oculte şi mistice, ce derivă sau se crede că derivă din alte asociații din trecut.

Există desigur mulți ocultişti neafiliați, cât şi mulți mistici neafiliați, dar *fraternitățile secrete* există şi *cheile simbolismului ocult* se spune că se află în posesia lor.

Dintr-o varietate de afirmații izolate răspândite în lucrările ocultiştilor declarați din anii recenți, este posibil să rezumăm pe larg punctul de vedere imputat al acestor corpuri cu privire la Magia Ceremonială.

Îl voi exprima pe scurt în continuare.

Nu există un Ritual, cum nu există nici o Doctrină, care conține sau poate conține Secretul real al Procedurii magice ori esența Doctrinei oculte.

Motivul nu este din cauza unui proces, ci din cauza cunoaşterii în chestiune, care se află în custodia celor care au luat măsuri eficiente pentru protecţia sa; şi deşi, din timp în timp, unele secrete ale iniţierii, ce aparţin acestui ordin, au pătruns prin cărţile tipărite în lumea largă, adevăratele Mistere nu au scăpat niciodată.

Literatura Magiei cade, de aceea, pe această ipoteză, sub trei puncte:

(a) lucrarea adepţilor probabili, care se afirmă în afara cercului de iniţiere, desemnată în principal să atragă pe cei care ar putea fi copţi pentru intrare;

(b) speculaţiile cercetătorilor independenţi, care, prin gândire, studiu şi intuiţie, ating uneori rezultate veridice, fără ajutor;

(c) travestiuri ale doctrinei oculte, travestiuri ale intenţiei oculte, travestiuri ale procedurii oculte, complicate prin filtrările de la sursa superioară.

Opiniile ocultiştilor declaraţi, indiferent de subiect, nu au importanţă pentru mine şi sunt numite doar pentru a stabili un punct de vedere; dar mare parte din *Magia Ceremonială* aparţine celei de-a treia clase, conform presupunerii că încă există, precum alte căi ale satanismului; prima, prin natura sa, nu este reprezentată, iar a doua doar în mare.

Într-un cuvânt, *Magia Ceremonială* reflectă în principal ambiţiile remarcabile şi încorporează procesele nebuneşti ale vrăjitoriei medievale - ale Sabatului mai ales.

Elementele adiţionale sunt aplicaţii corupte ale diferitelor metode kabbalistice, procese de clarviziune curente printre ţărani şi încercări fantastice de a reduce legendele magice la o practică formală.

Indiferent de perspectiva pe care cititorul preferă să o adopte, se va vedea că rezultatul net cu privire la ritualuri nu este diferit în mod generic, prezintă un interes literar şi istoric, dar nimic mai mult.

Pentru ocultist, ele posedă, din asocierile lor, o importanţă care nu va fi aceeaşi pentru alt student.

Este dezirabil să nu fie subevaluate ca înregistrări ale trecutului, deoarece au exercitat o influenţă şi sunt curiozităţi memorabile ale acesteia; dar este şi mai dezirabil ca cel slab şi credul să fie avertizat să nu acţioneze precum nebunul, iar cei care caută certitudine spirituală să fie îndepărtaţi de ştiinţa Abisului.

Note:

1. *Astfel, procesul abscons al Astrologiei ar putea fi eliminat cu totul, pe baza acestei ipoteze, în favoarea evocării unuia din numeroasele spirite a cărui funcţie este de a oferi instrucţiuni în Astrologie şi o cunoaştere instantanee a sa. De altfel, este evident că Ştiinţele esoterice mai puţin oculte au explodat printr-o Artă care a furnizat spirite familiare care pot distinge trecutul, prezentul şi viitorul.*

La fel, Alchimia era superfluă pentru un Magician care putea face comorile să fie transformate din adâncimile mării sau din măruntaiele pământului, şi chiar din vistieria regală, în forma mult mai convenabilă a monedei curente.

2. *Acelaşi temei pentru această distincţie a fost şi pentru cea dintre Magia Neagră şi Albă a Ritualurilor.*

Aceste întâlniri erau abominabile sau fantastice, conform dispoziţiei celor care le frecventau. Ca întreg, au fost probabil mult exagerate.

Jules Garinet, în *„Istoria magiei în Franţa, de la începutul monarhiei până în zilele noastre”* (1818), speculează faptul conform căruia *„călugării, care au abuzat de credulitatea publică de dragul diversiunii în lenevia lor, au asumat măşti ridicole şi poate ei înşişi au comis extravaganţele atribuite diavolilor”.*

Acelaşi autor afirmă, ca un fapt sigur şi incontestabil, că *„în toate procesele criminale ale vrăjitorilor şi vrăjitoarelor, scena Sabatului era în mod invariabil în vecinătatea unei mânăstiri”.*

„De la distrugerea ordinelor monastice”, - concluzionează el triumfător -, *„nu s-a mai auzit de aceste adunări, chiar în locurile în care frica de diavol încă mai există.”*

Adăugaţi la aceasta faptul că şaptezeci şi cinci de ani mai târziu, Papus, ocultistul francez, şi-a convins cititorii că toate grimoarele Magiei Negre erau lucrarea preoţilor.

Este citat aici pentru a arăta că, în afara demonologilor, Sabatul a fost privit mai degrabă ca o mascaradă la lumina Lunii, în care geniul prezident nu era steaua căzută, Wormwood, ci Venus, şi, chiar conform ipotezelor călugăreşti, misterele erau cele ale lui Priap, nu ale lui Pluto.

Înregistrările proceselor de vrăjitorie stau sub cea mai gravă bănuială, mai întâi deoarece nu există garanţie că nu au fost falsificate şi, în al doilea rând, pentru că informaţia scoasă prin tortură este, în cele din urmă, întotdeauna de natura intenţiei; şi sunt de asemenea, sau cel puţin în mare parte, înregistrări ale maniilor sexuale.

3. Adică biserica comunică cu lumea supranaturală printr-un sistem sacramental şi comunicarea directă pe care Magia pretinde că o stabileşte trebuie, dacă este stabilită, să tindă a întrece biserica, cel puţin în mintea ocultistului.

Nu este surprinzător că un sacerdotalism atât de acut, în special de-a lungul liniilor propriilor sale interese, ca cel al bisericii romane, trebuie să distingă faptul că pretenţia rivală îi atacă poziţia fundamentală, dar este regretabil că o instituţie ce posedă sistemul sacramental trebuie să se deranjeze cu o comunicare directă de genul celei încercate de Magia Ceremonială.

Dacă s-ar spune că biserica recunoaşte posibilităţile care se află dincolo de vălul observaţiei zadarnice, atunci nu ar fi atât de acut pe cât pare, căci dincolo de acel văl nu există nici un pericol pentru sistemul sacramental. Acele posibilităţi aparţin vieţii din interior şi biserica are moştenirea sa acolo.

4. *Magia Ceremonială a anumitor papirusuri greco-egiptene oferă cele mai apropiate analogii cu procesele şcolii kabbalistice, dar ele reprezintă canalul, nu sursa. Trebuie să căutăm dincolo de istorie, cu siguranţă dincolo de documentele din Leyden, pentru originea Magiei Ceremoniale.*

5. *În această legătură, mi se va permite poate să citez o declaraţie generală asupra subiectului, pe care am primit-o odată de la un corespondent ce părea să pretindă în vremea sa o legătură de un tip neataşat cu sursele cunoaşterii secrete.*

„Magia practică este Ştiinţa economiei dinamicii spirituale şi este preocupată de acele procese teurgice prin care cel care s-a antrenat în acest scop poate, prin virtutea puterilor inerente existente în constituţia spirituală a omului (dar nedezvoltate în majoritatea oamenilor), *să intre în relaţie cu inteligenţele nevăzute cărora le este atribuit, în ordinea cuvenită, controlul asupra ceea ce numim forţele naturale."*

„Magia Ceremonială" (nu cea a Literaturii Ceremoniale) *este Magia oficială, în care Magicianul, în legătură cu unul sau mai mulţi asistenţi, acţionează ca delegat al unei fraternităţi oculte, care, pentru un scop important, doreşte să comunice cu fiinţele dintr-un Ordin Superior celui obişnuit. Pentru acest scop, există un Ceremonial recunoscut sau mai degrabă două – „Ceremonialul de abordare" şi „Ceremonialul de prezenţă". În principal, în primul, apar lumini, vapori, figuri, numere simbolice şi incantaţii, toate fiind de folos, fie drept garanţii ale autorităţii, fie ca arme de atac şi apărare în regiunea intermediară ostilă dintre Universul Material şi cel Spiritual."*

Trebuie înţeles că citez această mărturie doar ca o ilustrare a fanteziei prezentate sub masca exactităţii.

Nu consider că această declaraţie trebuie acreditată per se, *ca reprezentând o pretenţie reală făcută de o fraternitate secretă.* (Arthur Edward Waite)

§ 2. Distincţia dintre Magia Albă şi Neagră

Considerând posibilele puncte de vedere din care pot fi privite ritualurile, ajungem acum la distincţiile dintre acestea şi, mai întâi şi mai presus de toate, la cea care a fost deja menţionată şi este instituită în mod artificial între Magia Albă şi Neagră.

Istoria acestei distincţii este extrem de obscură, dar nu există îndoială că în aspectul său principal este modernă - adică în măsura în care depinde de un contrast clar între spiritele bune şi rele.

În Egipt, India şi Grecia, nu exista comerţ cu diavolii în sensul creştin al expresei; Typhon, Juggernaut şi Hecate nu erau mai puţin divini decât zeii lumii şi funcţiile Canidiei erau probabil la fel de sacre în felul lor ca şi Misterele paşnice ale lui Ceres.

Fiecare din ştiinţele oculte era dispusă la acele specii de abuz cunoscute în mod tehnic, dar fantastic, drept Magia Neagră.

Astrologia sau aprecierea influenţelor celeste în operaţia lor asupra naturii şi vieţii omului putea fi pervertită în compunerea talismanelor malefice cu ajutorul acelor influenţe.

Medicina esoterică, care consta din aplicarea forţelor oculte la tămăduirea bolii omeneşti şi includea o cunoaştere tradiţională a proprietăţilor medicinale rezidente în unele substanţe neluate în seamă de farmacia obişnuită, producea, ca o abatere, ştiinţa secretă a otrăvirii şi distrugerea sănătăţii, raţiunii sau vieţii, de către forţe nevăzute.

Transformarea metalelor prin alchimie a dus la sofisticarea lor.

La fel, Divinaţia sau procesele prin care se presupunea că era indusă luciditatea, a fost coruptă în diferitele forme ale vrăjitoriei şi Magiei Ceremoniale, prin comunicarea cu diavolii.

Magia Ceremonială Albă este, prin definiţie, o încercare de a comunica cu spiritele bune pentru un scop bun sau cel puţin inocent.

Magia Neagră este încercarea de a comunica cu spiritele rele într-un scop rău.

Contrastele stabilite aici par la suprafaţă perfect clare.

Totuşi, când ajungem să comparăm literatura ceremonială a celor două clase, vom descoperi că distincţia nu este la fel de clară cum deducem din definiţii.

În primul rând, aşa-numitul Ceremonial Teurgic, sub aparenţa Magiei Albe, include de obicei ritualurile pentru conjurarea spiritelor rele.

Presupunând că sunt conjurate astfel pentru realizarea forţată a lucrărilor contrar naturii lor, problema se complică deodată, şi Magia Albă trebuie definită ca o încercare de a comunica cu spiritele bune sau rele cu un scop bun sau cel puţin inocent.

Aceasta lasă, desigur, o distincţie tolerabil de clară, deşi nu una pe care aş accepta-o, dacă aş admite latura practică a întregului subiect, în afară de condamnarea necondiţională.

Totuşi, alternativa dintre un obiect bun şi unul inocent conţine material pentru altă confuzie.

Va deveni clar pe parcurs că scopurile şi ambiţiile Magiei sunt în mod comun foarte copilăreşti, încât trebuie să distingem între Magia Neagră şi Albă, nu între bine şi rău, ci între ceea ce este cu siguranţă rău şi ceea ce poate fi doar nesăbuit.

Nici aceasta nu epuizează dificultatea.

Cum va deveni evident în continuare, Magia Ceremonială Albă pare să admită un număr de intenții care sunt criticabile, cât şi multe care sunt frivole.

De aceea, trebuie trasă o concluzie că nu există o distincție foarte clară între cele două ramuri ale artei.

Nu se poate spune nici că Magia Neagră este invariabil rea, iar Magia Albă doar ocazional.

Ceea ce numim Magia Neagră este în orice situație invariabil diabolică; este aproape la fel de mult preocupată de procesele absurde şi stupide, cum este cea Albă preocupată de cele de un tip diferit.

Astfel, putem spune doar că literatura se împarte în două clase, una numită de obicei neagră, dar se suprapun reciproc.

În ceea ce am putea numi *Mintea Magiei*, - distinctă de efectele propuse de ritualuri -, a existat întotdeauna un contrast tolerabil între cele două ramuri corespunzătoare Magului şi Vrăjitorului şi faptul că Literatura Ceremonială tinde să confunde distincția o poate cataloga drept falsă.

Dar aceasta nu înseamnă că a fost alterată, în sensul de pervertire, de către editori.

Magia Albă nu a fost de obicei scrisă drept Neagră; Ritualurile Goetice nu au fost scrise în termeni pseudo-cereşti. În cea mai mare parte, sunt compuse în mod natural şi ar fi imposibil de separat elementele lor fără a le modifica structura.

Ocultismul modern a preluat distincția clară şi a dezvoltat-o.

Apelând la cunoaşterea secretă tradițională din spatele cuvântului scris al Magiei - acea Ştiință nemanifestată despre care se crede că există în spatele tuturor ştiințelor - şi la Religia din spatele Religiei, ca şi cum cele două ar fi înrudite sau identice, afirmă că viața ocultă avansată a intrat în două clase de Adepți, care au fost uneori distinse în mod fantastic drept Frații Dreptei şi Frații Stângii, Binele Transcendental şi Răul Transcendental fiind specificate drept scopurile lor respective şi, în fiecare caz, sunt cu totul diferite de ceea ce se înțelege în mod convențional prin Magie Albă sau Neagră.

Cum ne-am aştepta, literatura pe subiect nu prezintă această dezvoltare, dar aceasta cu greu poate fi privită ca o obiecție.

Pentru restul, dacă numeroasele zvonuri şi câteva revelații îndoielnice ne pot face să concepem, în anumite limite, că există unele recrudescențe ale diabolismului în mai multe țări din Europa, o încercare din prezent de a comunica formal cu puterile Întunericului, trebuie spus că această încercare se întoarce în vechiul său chip, neinvestită cu Sublimul şi terorile perspectivei moderne.

Diabolismul parizian, de exemplu, atât cât se poate admite că există, este Magia Neagră a Grimoarului şi nu oroarea suverană a Fraților Căii Mâinii Stângi, purtându-şi nedreptatea ca o aureolă fără moarte în Răul spiritual.

Aceste personaje enigmatice sunt, totuşi, creația romanului, cum sunt şi confrații lor exaltați sau cel puțin purificați.

Între inițiații rozicrucieni ai proceselor astrale şi *amatores diaboli*, există fără îndoială o legătură a uniunii ce ia naştere dintr-un fapt: *„Il n'y a pas des gens plus embêtants que ces gens-là"*. (Nu există oameni mai plictisiți de moarte ca aceia.)

§ 3. Literatura netipărită a Magiei Ceremoniale

Pentru scopurile studiului de față, ar fi convenabil să considerăm *Ritualurile* sub cele trei clase: *transcendentale, complexe şi negre*, supuse, în privința primeia, unor calificări specifice care vor apărea în al doilea capitol şi expuse toate înțelegerii perfecte că acestea trei sunt una.

Atât cât este posibil, antichitatea ritualurilor individuale va fi determinată în cursul examinării lor, dar cum acest studiu este bazat, cu o singură excepție de o importanță de netăgăduit, pe literatura tipărită, deoarece este singura care a exercitat o influență reală, ar putea, ca o concluzie la această parte introductivă, să ofere câteva informații cu privire la procesele magice care au rămas în manuscrise şi se găsesc sau pot fi consultate doar în bibliotecile publice din Europa.

Aproape fără excepție, sursa inspirației lor este lucrarea menționată în prefață, anume *„Cheia lui Solomon"*, şi sunt în consecință de o dată târzie.

Biblioteca „Arsenal" din Paris are reputația de a fi în special bogată în manuscrise de Magie, dar există şi o colecție largă în Muzeul Britanic, care poate fi privită drept tipică.

Nu există nimic de o dată mai timpurie sau de mai mare importanță printre comorile franceze şi, pentru a determina chestiunea vechimii în câteva cuvinte, nu există nimic care să fie cu mult anterior începutului secolului al XIV-lea.

Forța numerică a tratatelor, combinate timpuriu sau târziu, este considerabilă în sine, dar, lăsând la o parte manuscrisele folosite de editorul englez al *„Cheii lui Solomon"*, al cărui interes a fost de mult epuizat de la apariția acelor cărți, există doar trei clase, sau cicluri mici, cărora li se ataşează o atracție specială în legătură cu studiul prezent.

Primul poate fi numit *„Grupul lui Honorius"*, cuprinzând trei manuscrise; al doilea este *„Grupul lui Sepher Raziel"*, în două forme; iar al treilea include *„Manuscrisele engleze din Lemegeton"*.

Manuscrisul principal din primul grup este unul dintre cele mai vechi tratate ce discută Magia din biblioteci. Acesta este *„Sloane 313"*, un manuscris latin pe pergament, într-o stare de conservare proastă.

Scrierea absconsă şi abrevierile fac foarte dificilă lectura sa.

Este interesant deoarece are legătură cu *„Grimoarul lui Honorius"*, unul dintre cele mai remarcabile *„Tratate de Ritualuri de Magie Neagră"*, fiind lucrarea unei persoane ce poartă acest nume.

Aparține secolului al XIV-lea și nu are titlu sau un nume determinat, dar din text pare că era cunoscut sub numele de *„Cartea sub jurământ a lui Honorius"*.

Introducerea sau prologul la lucrare este cuvântat în mod obscur în primele pagini, dar pare să explice condamnarea Magiei de către prelații bisericii pe temeiul că au fost înșelați de demoni.

Rezultatul a fost convocarea tuturor „Maeștrilor Magiei", în număr de 811, dintre care toți par să provină din Napoli, Atena și un loc intitulat Tholetus.

Dintre aceștia, a fost ales un vorbitor, numit Honorius, fiul lui Euclidus, Maestrul tebanilor.

A fost delegat să lucreze pentru restul și a intrat în consfătuire cu un înger numit Hochmel sau Hocroel și apoi a scris șapte volume despre Arta magică, *„oferindu-ne miezul nouă și carcasa altora"*.

Din aceste cărți, se pare că a extras apoi nouăzeci și trei de capitole, conținând un rezumat al întregului subiect, și le-a unit într-un volum numit *„Cartea Sacră sau de Jurământ"*.

Între timp, prinții și prelații, arzând *„anumite fabule sau fleacuri"*, au concluzionat că au distrus complet arta și s-au împăcat.

Magicienii au depus un Jurământ între ei ca să păstreze Opera maestră a lui Honorius în cel mai secret și grijuliu mod, făcând cel mult trei copii, posesorul fiecărui exemplar jurând să-l îngroape înainte de moarte sau să se asigure că va fi îngropat odată cu el, dacă nu există vreo persoană de încredere sau demnă căreia să i-l transmită.

Este interesant de notat că aceasta este legea transmiterii cu privire la alchimie.

Lucrul important cu privire la manuscris este că fixează sursa tradiției false care atribuie un Grimoar de Magie Neagră Papei Honorius, cum se va vedea mai târziu.

„Cartea de jurământ" *nu este, desigur, Grimoarul, dar existența și autoritatea faimoasă a uneia ne va ajuta să înțelegem atribuirea celeilalte.*

Honorius Vrăjitorul a fost identificat cu Papa Honorius, mai întâi prin amintirea confuză a legendei magice și apoi prin impostură conștientă, asemănător cu modul în care Raymond Lully, *„doctorul iluminat"* din Majorca, a fost identificat cu Lully alchimistul, prin tradiția de la început și nu mult după, cu ajutorul tratatelor falsificate.

„Cartea de Jurământ" este remarcabilă din alte puncte de vedere și a fost trecută cu vederea în mod neînțeles de scriitorii Magiei

Ceremoniale; acest lucru ar putea indica că a existat probabil o asociație de magicieni în timpul sau înainte de secolul al XIV-lea.

Deși este clar de origine creștină, derivată din presupusele lucrări ale lui Solomon, pare să indice că ciclul solomonic era la acea vreme doar în formare, cât și faptul că primele elemente aproximează nu *„Marea Claviculă"*, ci *„Cheia Minoră"* sau *„Lemegeton"*.

În ceea ce privește operațiile conținute în *„Cartea de Jurământ"*, acestea țin de Magia Albă și Neagră, nediscriminate, fără nici o urmă din *„comerțul convențional cu diavolul"*.

Manuscrisul nu are nevoie să fie privit drept originalul; căci nu putem ști aceasta.

Muzeul Britanic posedă o transcriere târzie, ce aparține secolului al XVI-lea, și o traducere engleză extrem de valoroasă, scrisă pe pergament cu caractere gotice minunate. Aceasta aparține secolului al XV-lea.

Al doilea grup cuprinde două manuscrise, ambele în *„Colecția Sloane"* conținând, printre alte tratate, lucrarea curioasă și importantă, atribuită lui Solomon, sub titlul de ***„Sepher Raziel"***.

Sub numărul *3826*, aparține secolului al XVI-lea.

Este o traducere engleză a unui original latin care îmi este necunoscut în această formă; primul rând al originalului este oferit de obicei la începutul fiecărei secțiuni. Este împărțit în șapte cărți și se presupune că a fost trimis lui Solomon de un prinț din Babilon, care era mai mare și mai adorat decât toți oamenii vremii sale, numele său fiind Sameton, pe când cei doi înțelepți care l-au adus sunt numiți Kamazan și Zazant.

Titlul latin al Tratatului se spune că este ***„Angelus Magnus Secreti Creatoris"***, care a fost prima carte după Adam, fiind scrisă în limba caldeeană și apoi tradusă în ebraică.

Remarcabil este faptul că, în această lucrare, ***prima secțiune*** este intitulată ***„Clavis"*** și, dacă privim ***„Sepher Raziel"*** ca antedatând *„Claviculei"*, se explică de ce a fost atribuită ca o *„Cheie a lui Solomon"*.

„Clavis" în chestiune se preocupă de influențele magice ale stelelor, *„fără de care nu putem realiza nimic"*.

A doua Carte este numită *„Ala"* și tratează despre virtuțile pietrelor, ierburilor și fiarelor.

A treia Carte este numită *„Tractatus Thymiamalum"*, utilizarea acestui termen legând-o de *„Cartea sub Jurământ a lui Honorius"*; discută despre arderea esențelor.

A patra Carte stabilește timpul anului, zilei și nopții, în care se poate efectua operația.

A cincea Carte întrupează legile cu privire la abstinență.

A şasea Carte, numită *„Samaim"*, expune natura cerurilor, a îngerilor şi operaţiilor fiecăruia.

A şaptea şi ultima Carte se preocupă de virtuţile numelor.

O versiune latină a lui ***„Sepher Raziel"*** apare în manuscrisul *„Sloane 3853"*, atribuit aceleiaşi perioade. Diferă de penultima în mai multe privinţe, fiind mult mai scurtă şi plină de simboluri magice rare.

Manuscrisele din al treilea grup sunt toate în engleză şi de o dată mai târzie.

„Sloane 2731" este un manuscris foarte clar, început pe 10 ianurie 1676, şi conţine întregul *„Lemegeton"* sau *„Cheia Minoră a lui Solomon"*, în engleză.

Vor fi găsite nişte descrieri ale acestei lucrări celebre, care a scăpat într-un mod neînţeles publicării, în al treilea capitol al acestei părţi.

Sloane 3648 este alt manuscris al *„Lemegeton"*, tot în engleză, alături de ***„Ars Notoria"***, o carte de invocaţii şi rugăciuni atribuită lui Solomon, din care sunt multe exemple existente în engleză şi pe continent.

Este o lucrare care are legătură cu Magia, nefiind în sine magică, şi de fapt stă în acelaşi raport cu *„Cheia lui Solomon"* sau *„Clavicula"*, cum se află *„Enchiridionul Papei Leon"* cu *„Isagoga"* Arbatelului Magiei.

În final, acelaşi manuscris conţine *„Arhidoxa magică"* a lui Paracelsus, dar versiunea pare distinctă de tratatul intitulat astfel din manuscrisul genovez, conţinând scrierile complete ale adeptului german.

În orice caz, nu este o lucrare de *Magie Ceremonială*, în ciuda titlului său.

„Sloane 3805" este un manuscris in-cvarto, în principal alchimic şi medical, cuprinzând o traducere a epistolelor falsificate ale lui Sendivogius şi către sfârşit luând texte din *„Lemegeton"*.

A fost începută de scriitor în aparenţă cu intenţia de a transcrie toate lucrările atribuite lui Solomon sub titlul acestui nume angelic. Oricum, este întrerupt la sfârşitul funcţiilor celui de-al treisprezecelea spirit ce aparţine ierarhiei infernale.

Ar trebui adăugat că cele trei grupuri conţin materiale comune tuturor.

Tratatele independente care urmează după *„Sepher Raziel"*, în *„Sloane 3826"*, extrag material din *„Cartea de Jurământ"*, pe când cea intitulată *„Liber Lunae"*, cu privire la inteligenţele caselor lunii, pătratele planetelor, sigiliile, inelele lor şi aşa mai departe - care apar în această formă necunoscute criticilor moderni -, a oferit material pentru alte colecţii ulterioare.

Literatura netipărită a Magiei Ceremoniale oferă un câmp considerabil de cercetare, deşi în interesul istoric sau bibliografic este îndoielnic dacă ar răsplăti chinurile, dacă cercetarea de orice tip nu ar fi privită ca o răsplată în sine.

Printre manuscrisele diferite din Muzeul Britanic, este necesar de menţionat doar două, căci cuprind materiale legate de proiectul prezent.

„Sloane 3884" include un proces de necromanţie: cum să invoci fantoma unui om mort; invocarea spiritelor într-un cristal; forma de invocare a spiritelor

într-un cerc; şi o metodă de exorcism în limba toscană - toate atribuite cu neruşinare autorului lucrării *„Nulitatea Magiei"* - adică Roger Bacon.

În a doua parte a lucrării de faţă, este dedicat un capitol special necromanţiei infernale şi manuscrisul menţionat aici va fi util în scopul referinţelor.

„Sloane 3850" este un manuscris din secolul al XVII-lea, care conţine transcrieri din a Patra Carte a lui Cornelius Agrippa şi din *„Heptameronul"* lui Peter de Abano, în latină.

Mai există şi un experiment bun şi dovedit pentru evocare, care foloseşte Tatăl nostru, Ave Maria, Crezul şi litania sfinţilor ca formule magice.

În final, există procesele, majoritatea în latină, dar unele în engleză, pentru descoperirea lucrurilor pierdute, recuperarea lucrurilor furate, pentru spiritele morţilor care nu se pot odihni în mormintele lor şi pentru persoanele posedate de spirite rele.

Tratatul *„De Novem Candariis Salomonis"*, ce conţine figuri curioase şi sigilii, merită o atenţie specială, căci şi acesta pare a fi necunoscut studenţilor. Este atribuit operei unui scriitor catolic.

Uraeusul sacru sau Bazilisca.

CAPITOLUL II

Ritualurile Magiei Transcendentale

§ 1. Arbatelul Magiei

Termenul *„transcendental"* nu trebuie interpretat într-un sens exaltat sau filosofic când este folosit, în mod informativ şi convenţional, într-o legătură precum cea prezentă.

Nu a fost adoptat pentru că este adecvat, ci mai degrabă în absenţa unui cuvânt mai bun al definiţiei cu privire la prezenţa implicată şi deoarece a fost admis anterior în acelaşi context.

Este probabil echivalent în sens larg cu *„Magia Înaltă"* a lui Eliphas Levi, pe care am numit-o Magie Transcendentală, nu ca un echivalent satisfăcător, ci pentru că nu există expresie curentă sau admisă care să corespundă în mod mai potrivit.

Când concepţiile presupuse a sta la baza subiectului au primit acceptul cuvenit, trebuie spus că în Magia Ceremonială există la fel de mult şi de puţin transcendentalism ca şi în fenomenul medierii moderne.

Orice s-ar afirma pentru inteligenţele cu care se caută stabilirea unei comunicări, acestea se dezvăluie prin funcţiile lor, care sunt fie fantastice, fie frivole.

Într-o astfel de asociere, trebuie înţeles că interesele materiale trebuie incluse în a doua clasă; în prima ar fi cuprinse cele ce reprezintă realizarea externă prin raţiunea extravaganţei lor, pe când, în acelaşi timp, sunt nelegate de aspiraţia spirituală.

Presupunând că ar fi o ştiinţă exactă, nu ar exista nimic în *Magia practică* care să se interconecteze, de exemplu, cu un scop adevărat sau mistic.

De aceea, prin ritualurile *Magiei Transcendentale* nu trebuie înţeleasă o colecţie de procese prin care divinul din om caută să se unească cu Divinul din Univers.

Lucrările Sf. Ioan al Crucii, Ruysbroeck, Eckhart, Molinos, Saint-Martin, chiar şi Imitaţia Sf. Thomas de Kempis conţin marile procese ale adevăratei *Magii Transcendentale*.

Ar fi altceva decât profanare să aplici un termen mai rău decât ridicol comorilor care ar fi discreditate prin această asociere?

Aici trebuie înţelese acele procese oculte şi aşa-zisul Ceremonial Teurgic, în care nu există cel puţin nici o legătură explicită cu Magia Neagră, care nu numai că nu conţine comerţul cu spiritele rele în scopuri rele, dar pare să evite orice comunicare de acest fel, indiferent de scop.

TALISMANUL ARBATEL

O excepţie - înţeleasă cum trebuie -, este doar la suprafaţă, şi ar trebui făcută în favoarea procedurii adoptate de biserică pentru expulzarea puterilor diabolice din persoane, nu pentru că fenomenele de posesiune sunt diferite de cele patologice, chiar în acele cazuri care par să fie marcate şi persistente, ci deoarece, în termenii presupunerii ecleziastice, *Ritualul Exorcismului* este un ritual mult mai exaltat decât orice se poate obţine în *Magia Transcendentală*.

În această chestiune, ca în multe altele şi mai importante, nu s-a făcut dreptate poziţiei bisericii catolice.

Ar trebui adăugat că, în timp ce Magia Ceremonială este preocupată de o varietate de procese ce tind în mod evident să producă în operatorii inconştienţi fenomene care caracterizează posesiunea, există cu greu un singur proces într-unul din ritualuri - Magie Neagră sau Albă, complexă sau Transcendentală - care să aibă pretenţia de a elibera persoanele astfel afectate.

Prin urmare, nu există nici un motiv să ne îndoim de care parte a halucinaţiei s-a dezvoltat aparatul ritualurilor, şi simpatiile studenţilor rezonabili vor fi alături de instituţia onorabilă care a condamnat practicile şi a căutat să elibereze victimele, lăsând posedarea în sine ca o problemă deschisă şi, în acest sens, o problemă secundară.

Chiar în calificarea pe care am înregistrat-o, *ritualurile transcendentale probabile* sunt extrem de puţine.

Acestea sunt: **1**. *„Enchridionul Papei Leon al III-lea”;* şi **2**. *„Magia celestă”* a unui ocultist german anonim, intitulată *„Theosophia Pneumatica”*, care reprezintă unul sau două alte manuale similare.

Din acestea, primul este inclus printre ritualurile *Magiei Ceremoniale*: prin ignoranța invincibilă a aproape fiecărei persoane care s-a apucat să-l clasifice.

Pe de altă parte, al treilea împrumută întreaga sa importanță de la al doilea, în care interesul este în mod evident centrat.

În ceea ce priveşte originea sa, autoritatea şi chiar domeniul său, există un mister considerabil.

După cunoştințele mele, nu există copii în manuscris sau cel puțin nici una anterioară sfârşitului secolului al XVI-lea.

A apărut într-un volum mic la Basle şi purta data de 1575.

Ante-datarea şi autoritatea impusă reprezintă cele două păcate bibliografice ale grimoarelor şi manualelor de Magie.

Antichitatea lucrării Arbatel se află sub suspiciune din cauza legăturilor sale literare; în acelaşi timp, ar necesita cunoaşterea unui expert în tipografie, ca să se pronunțe cu siguranță asupra trăiniciei datei indicate.

Textul este în latină, dar există o posibilitate mică în favoarea atribuirii acestuia unui scriitor italian.

Face o referire la Magia teofrastică, care indică influența lui Paracelsus.

Este dificil de vorbit cu certitudine, dar pare să facă aluzie la o perioadă timpurie a acelei influențe, perioada lui Benedictus Figulus, cu puțin înainte de entuziasmul rozicrucian.

Astfel se explică omisiunea tuturor referințelor rozicruciene care, din perspectiva materiei şi a modului de exprimare, se poate aştepta ca lucrarea să fie posterioară anului 1610.

Ar trebui remarcat că *„Arbatelul”* nu are legătură cu ciclul, considerat aici, al *„Cheilor lui Solomon”* şi este impregnat de idei creştine.

Autorul este complet necunoscut.

Arbatel sau ꝗʸʔʲ□ꝗʷ (Arbotal în ebraică) probabil nu este un nume asumat, ci un indicativ al unui înger instructor sau revelator.

Folosirea acestui temen ebraic este totuşi ciudată în legătură cu faptul că referințele Vechiului Testament sunt puține şi neimportante, pe când pildele lui Hristos şi narațiunea Noului Testament în general sunt subiecte mereu citate.

Mai mult, Solomon nu este menționat în enumerările frecvente ale adepților şi înțelepților.

Atât despre originea, autorul şi data cărții.

Rămâne de spus că este incompletă. Din cele nouă *„tomuri”* în care se presupune că a fost împărțită, posedăm doar unul.

Este improbabil ca restul să nu fi fost scrise niciodată, deoarece autorul ne-a lăsat un plan al propunerii sale complete şi este evident că prima sa carte s-a suprapus mai mult decât o dată cu ceea ce trebuia să urmeze.

„Arbatelul Magiei” este preocupat de cele mai generale precepte ale artelor magice - cu alte cuvinte, cu instituțiile.

Este intitulat *„Isagoge”*, ceea ce înseamnă *„Instrucție esențială sau fundamentală”*.

Cărțile lipsă sunt cele ale *„Magiei Microcosmice”* sau *„Înțelepciunea Spirituală”*, *„Magia Olimpică”*, adică *„Evocarea Spiritelor Olympului”*; *„Magia Hesiodică şi Homerică”*, fiind *„Operațiile lui Cacodaimones”*; *„Magia Romană sau Sibyllică”*, cu privire la *„Spiritele tutelare”*; *„Magia Pitagoreică”*, care are de-a face cu geniile artelor; *„Magia lui Apollonius”*, oferind putere asupra duşmanilor omenirii; *„Magia Esoterică sau Egipteană”*; şi, la urmă, cea care depinde doar de Cuvântul lui Dumnezeu şi este numită *„Magia Profetică”*.

Este o întrebare deschisă dacă toate aceste cărți ar fi putut fi completate fără o proporție a acelei instrucțiuni periculoase care alcătuieşte Magia Neagră.

„Isagoga” trebuie scutită în parte de asemenea sarcină.

Cele *Şapte Septenarii de aforisme*, care constau din multe povețe morale şi spirituale, dacă nu sunt total inedite, sunt destul de neexcepționale, şi se pot număra într-adevăr printre cele mai exaltate de genul lor,

Grupurile inițiale ale acestor aforisme servesc la introducerea *Ritualului spiritelor olimpice*, care locuiesc în cer şi în stelele de pe cer, între care este distribuită Guvernarea Lumii.

Sunt 196 provincii olimpice în întregul Univers, astfel că Aratron are 49, Bethor 42, Phaleg 35, Och 28, Hagith 21, Ophiel 14 şi Phul 7. Aceste provincii sunt numite vizibile, dar aşa cum cele *Şapte Septenarii ale Arbatelului* acoperă întregul temei al faimoasei *Magii Transcendentale*, la fel şi cei *Şapte multipli succesivi ai aceluiaşi număr mistic* pot indica probabil puterile şi funcțiile.

Se mai spune că Spiritele Olimpice guvernează alternativ, fiecare timp de 490 de ani, ceea ce ar duce la confuzie dacă asamblările separate ale sferelor ar fi permanent atribuite lor.

Puterile, posedate de aceste inteligențe, sunt foarte curios expuse.

Acestea guvernează în mod natural asupra anumitor departamente şi operații ale Lumii materiale, dar în afara acestor departamente efectuează aceleaşi operații în mod magic.

Astfel, Och, Prințul lucrurilor solare, prezidează asupra pregătirii sau dezvoltării aurului în mod natural în măruntaiele pământului - adică este mineralogul şef al Naturii; el prezidează asupra preparării rapide a aceluiaşi metal prin intermediul artei alchimice - adică este prințul alchimiştilor; şi, în final, face aur într-un anumit moment prin Magie.

În acest fel, se leagă Magia Ceremonială, în timp ce pretinde că transcende arta esoterică.

Mai există o altă *„Instrucțiune”* – curioasă -, *„cu privire la numele şi caracterele spiritelor”*.

În opoziție cu mare parte din Doctrina tradițională a Magiei, se afirmă aici că nu există putere în figura nici unui caracter sau în pronunțarea nici unui nume, cu excepția virtuții sau funcției predestinate de Dumnezeu amândurora.

Mai mult, numele nu sunt definite, finale sau reale, diferă în funcție de scriitori, conform modului în care aceștia le-au primit.

Singurele nume efective sunt cele furnizate unui operator chiar de către spirite și chiar atunci eficiența lor durează rareori mai mult de patruzeci de ani.

De aceea, este cel mai bine pentru student, se spune în *„Arbatel"*, să lucreze doar prin funcțiile spiritelor, fără numele lor; dacă este predestinat să facă Arta Magiei, celelalte părți ale acelei Arte oferindu-se ele însele prin propriul lor acord.

Sursele Înțelepciunii Oculte se află mai întâi în Dumnezeu; în al doilea rând, în esențele spirituale - adică ierarhia angelică; în al treilea rând, în creaturile corporale, referința fiind probabil la *signatura rerum* a lui Paracelsus; în al patrulea rând, în natură - adică într-o cunoaștere a virtuților secrete ale lucrurilor naturale, cum ar fi, de exemplu, ierburile și pietrele prețioase; în al cincilea rând, dar după un interval lung, în spiritele apostate rezervate Judecății de apoi; în al șaselea rând, în administratorii pedepsei din iad, care par să se lege de concepția clasică a răzbunării zeilor infernali; în al șaptelea rând, în spiritele Elementelor, adică: salamandrele, nimfele, silfii, elfii, și gnomii sau pigmeii.

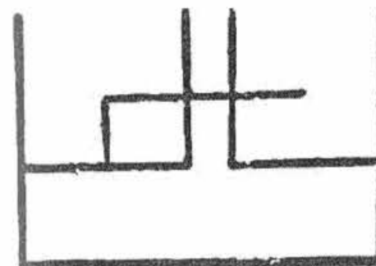
„Secretele ce derivă din aceste surse se întind de la cele mai mari realizări ale faimoasei Științe mistice până la ambiția burgheză a vieții zilnice, de la regenerarea lui Enoch și cunoașterea Lui Dumnezeu Hristos și Duhul Sfânt - în care există perfecțiunea microcosmosului - până la dobândirea onorurilor și demnităților, strângerea de bani, formarea unei familii, norocul în întreprinderi mercantile și gospodărie, de succes în societate, în oraș și țară. Prelungirea vieții, transformarea metalelor și vindecarea talismanică a tuturor bolilor, alături de alte „paradoxuri ale științei superioare" figurează de asemenea pe listă."

Meditația, contemplarea interioară și iubirea de Dumnezeu sunt ajutoarele principale la achiziționarea Artei Magice, alături de marea credință, rezerva strictă și chiar dreptatea în lucrurile din viața zilnică.

În final, un Magician adevărat trebuie scos ca din pântecul mamei sale; alții care-și vor asuma funcția vor fi nefericiți.

CARACTERELE CELOR ȘAPTE SPIRITE OLIMPICE

CARACTERUL LUI ARATRON

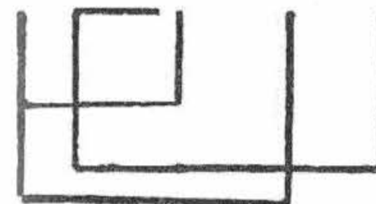
Puterile și funcțiile celor șapte spirite olimpice sunt după cum urmează:

Aratron guvernează acele lucruri care sunt atribuite astrologic lui Saturn.

El poate converti orice organism viu, plantă sau animal în piatră, într-o clipă; de asemenea, poate schimba cărbunele în comori și comorile în cărbuni; el oferă și împacă spiritele subterane familiare cu oamenii; predă alchimia, magia și medicina, împărtășește secretul invizibilității, face sterpul să rodească și, la urmă, conferă viață lungă.

Ar trebui invocat într-o sâmbătă, în prima oră a zilei, făcând uz de caracterul său, oferit și confirmat de el însuși.

CARACTERUL LUI BETHOR

Afacerile lui Jupiter sunt administrate de ***Bethor***, care răspunde rapid când este chemat.

Persoana învrednicită cu acest caracter poate fi ridicată în poziții ilustre și poate obține mari averi.

El împacă spiritele de aer cu omul, pentru ca acestea să ofere răspunsuri adevărate, transportă pietre prețioase și compune medicamente cu efecte miraculoase.

Bethor asigură stelele pe cer și poate prelungi viața până la șapte sute de ani, supusă voinței lui Dumnezeu, calificare care împărtășește un aer de precauție.

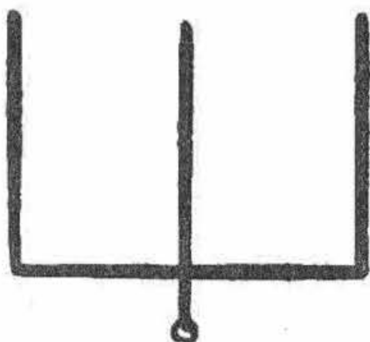
CARACTERUL LUI PHALEG

Phaleg guvernează lucrurile atribuite lui Marte.

Persoana care posedă caracterul său este înălțată la mare cinste în problemele militare.

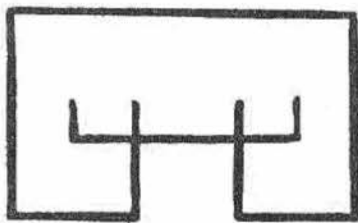
CARACTERUL LUI OCH

Interesele solare sunt administrate de ***Och***, care prelungeşte viaţa până la şase sute de ani, cu o sănătate perfectă. Împarte mare înţelepciune, oferă spirite excelente, compune lucruri perfecte, converteşte orice substanţă în cele mai pure metale sau în pietre preţioase; de asemenea, înzestrează punga cu aur, descris în mod nostim de traducătoul englez ca *„răsărind aur"*.

Cauzează adorarea ca Zeu a posesorului caracterului său, de către regii întregii lumi.

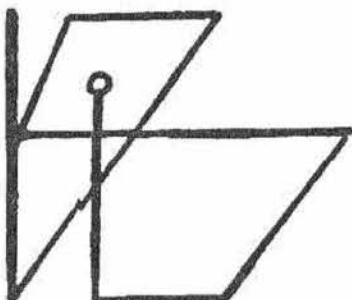
CARACTERUL LUI HAGITH

Guvernarea problemelor venerice este încredinţată lui ***Hagith*** şi persoana care posedă caracterul său este împodobită cu nespusă frumuseţe.

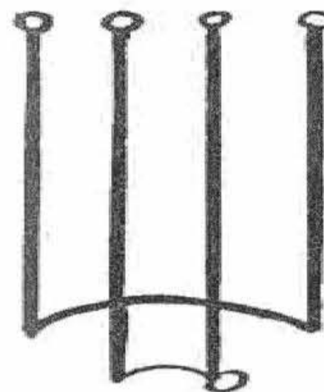
Transformă cuprul în aur într-o clipă şi aurul instantaneu în cupru; de asemenea, oferă spirite credincioase şi supuse.

CARACTERUL LUI OPHIEL

Ophiel este guvernatorul acelor lucruri care sunt atribuite lui Mercur; el oferă spirite familiare, predă toate artele şi ajută pe posesorul caracterului său să schimbe argintul viu într-o clipă în piatra filosofală.

CARACTERUL LUI PHUL

Problemele lunare se află sub guvernarea lui ***Phul***, care transformă cu adevărat toate metalele în argint, vindecă hidropizia şi furnizează spiritele de apă, care servesc oamenii într-o formă corporală şi vizibilă; de asemenea, prelungeşte viaţa până la trei sute de ani.

Legiunile spiritelor inferioare sunt comandate de fiecare dintre guvernatori, care au regi, prinţi, preşedinţi, duci şi miniştri care guvernează sub ei.

Magia Ceremonială administrează de obicei ierarhiile pe o scară colosală.

Invocarea Guvernatorilor este simplă.

Se efectuează în ziua şi ora planetei care se află în corespondenţă cu inteligenţa olimpică, prin intermediul următoarelor:

Rugăciune

O, Dumnezeule Etern şi Omnipotent, care ai predestinat întreaga Creaţie pentru lauda şi Slava Ta, cât şi pentru mântuirea omului, Te implor să trimiţi spiritul Tău, al rasei solare, pentru a mă instrui cu privire la acele lucruri despre care plănuiesc să-l întreb (sau pentru a-mi aduce un leac împotriva hidropiziei etc.). *Cu toate acestea, nu voinţa mea, ci a Ta să fie făcută, prin Iisus Hristos, singurul Tău Fiu zămislit, care este Domnul Nostru.* Amin!

Robert Turner arată că dacă Spiritul nu este *„dependent în mod familiar"* de operator, nu trebuie reţinut mai mult de o oră şi ar trebui *„autorizat să plece"* după cum urmează:

Concedierea Spiritului

Atât cât vii în pace şi linişte, răspunzând cererilor mele, îţi mulţumesc întru Dumnezeu, în al Cărui nume ai venit. Acum poţi pleca în pace în ordinul tău; dar întoarce-te la mine din nou, când te voi chema pe nume sau prin ordinul tău, sau prin funcţia ta, care este garantată de la Creator. Amin!

Apoi adaugă:

Nu te grăbi cu gura şi nu-ţi lăsa inima să se repeadă să rostească ceva în faţa Lui Dumnezeu, căci Dumnezeu se află în ceruri şi tu eşti pe pământ; de aceea, cuvintele tale să fie puţine. Căci un vis vine prin mulţimea problemelor şi vocea unui nebun este cunoscută prin mulţimea cuvintelor.

Note:

1. Prin Magie Practică nu se înţeleg aici anumite forme aproximate: Ştiinţa Transcendentă este considerată împărtăşită de iniţiatorii oculţi şi total distinctă de încercările copilăreşti de a descoperi comori ascunse, de a obţine inelul invizibilităţii şi aşa mai departe; referinţa este doar către literatura Magiei Ceremoniale.

Cred că forma exotică aparţine adâncimilor, mai degrabă decât înălţimilor, deoarece fenomenele sale, procedurile, dar şi distincţia - pe care am discutat-o de altfel - sunt de remarcat aici.

2. Există, desigur, nenumărate procese de distrugere a vrăjilor şi descântecelor; printre ele întâlnim ocazional exorcismul folosit în caz de posedare.

Există unul în *„Grimoarul lui Honorius"*, publicat la Roma în 1760. Se presupune a fi eficient atât pentru oameni, cât şi pentru animalele posedate de Satana.

În ediţia de la 1800 apare alt proces, care prescrie apă sfinţită pentru stropire, în cazul unei fiinţe umane, şi sare exorcizată cu sânge extras de la o creatură fermecată, în cazul unui animal. Vezi şi remarcile mele despre *„Sloane Ms. 3884"*.

3. Arbatelul, De Magia Veterum, Basileae, 1575. Mottourile din titlu sunt: *„Summum Sapientiae Studium"* şi *„In omnibus consule Dominum, et nihil cogites, dicas, facias, quod tibi Deus non consuluerit"*.

4. Posibilitatea este garantată de referinţe în aforismele 30 şi 31, pe unele puncte obscure din Istoria Italiană.

Se spune că, printr-o judecată a magicienilor, s-a decretat ca nici un italian să nu domnească peste regatul Napoli; monarhul din acea vreme era italian şi a fost detronat la timpul cuvenit.

Pentru a restaura dinastia naţională, decretul trebuie anulat de cei care l-au dat.

Un Magician cu o putere mai mare poate reface aceasta, cât şi restituirea unei anumite cărţi, *„Nestemata şi cornul magic"*, de care comoara Magiei fusese destituită.

Stăpânirea întregii lumi va trece în mâinile posesorului acesteia.

5. Ediţia originală a *„Arbatelului Magiei"* numără 186 şi atribuie 32 de provincii lui Bethor, ceea ce rupe progresia septenarului şi este probabil o greşeală de tipar.

Este urmată de traduceri engleze şi germane.

6. *Era de asemenea, prin ipoteza magică, un dar din ceruri, adus de Îngerul Uriel.*

7. Această referinţă, în legătură cu materiile propuse a fi tratate în a Şaptea Carte, arată în mod concluziv către intenţia de includere a guvernării spiritelor rele în schema Arbatelului.

8. Trebuie observat că realizările mistice sunt de-abia menţionate şi dobândirea lor este împărtăşită de un spirit ce posedă funcţia, ceea ce este concluziv, nu trebuie să mai subliniez, cu privire la folosirea termenului.

Autorul *„Arbatelului Magiei"* consideră că este destul de mult misticism, ca şi Eliphas Levi, pentru a face ca cineva *„să fie adorat ca un zeu"*, în virtutea sigiliului lui Och.

9. Când cele mai înalte autorităţi nu sunt de acord, studentul ocult poate ajunge la adevăr şi va descoperi ocazional că nu se află la nici un capăt, nici la mijloc.

Este edificator să comparăm această afirmaţie expresă a unui proces ceremonial de guvernare cu alta, nu mai puţin expresă, pe care o datorăm reconstrucţiei tuturor proceselor şi faimosului recuperator al Adevăratei Practici a Magiei:

„Mai mult, anumite organizaţii fizice sunt mai bine adaptate decât altele pentru revelaţiile lumii oculte; sunt naturi sensibile şi simpatetice, în care instituţia din Lumina Astrală este, să spunem aşa, înnăscută; anumite boli şi dureri pot modifica sistemul nervos şi, independent de concurenţa voinţei, se poate converti într-un aparat divinatoriu mai mult sau mai puţin perfect; dar aceste fenomene sunt excepţionale şi puterea magică generală ar trebui şi poate fi obţinută prin perseverenţă şi muncă." (*„Doctrina şi Ritualul Magiei Transcendentale"* de Eliphas Levi, traducere engleză de A. E. Waite.)

În acest caz, Geniul diferenţierii iluminate se sprijină în întregime pe ultimul Adept.

De fapt, scriitorii ocultişti au recunoscut mereu că există Magicianul Natural şi Magicianul conform Artei. „Vel sanctum invenit, vel sanctum facit" - s-a spus despre Magie, şi cunoaşterea magică înseamnă putere magică; unde nu o găseşte, o aduce.

Dar o astfel de cunoaştere nu este cea a ritualurilor, Grimoarelor sau a Arbatelului, ori a altora, nici cuvântul Magie, nici procesul practic cu privire la o procedură externă.

Ocultismul este Arta de a profana sanctuarul cel mai intim.

10. Trebuie înțeles că aceste caractere ale Spiritelor Olimpice sunt, ca să spunem așa, sigiliile lor oficiale și nu trebuie confundate cu imaginile atribuite planetelor. Acestea erau de diferite tipuri, în corespondeță cu varietatea influențelor, și erau purtate ca talismane sau farmece.

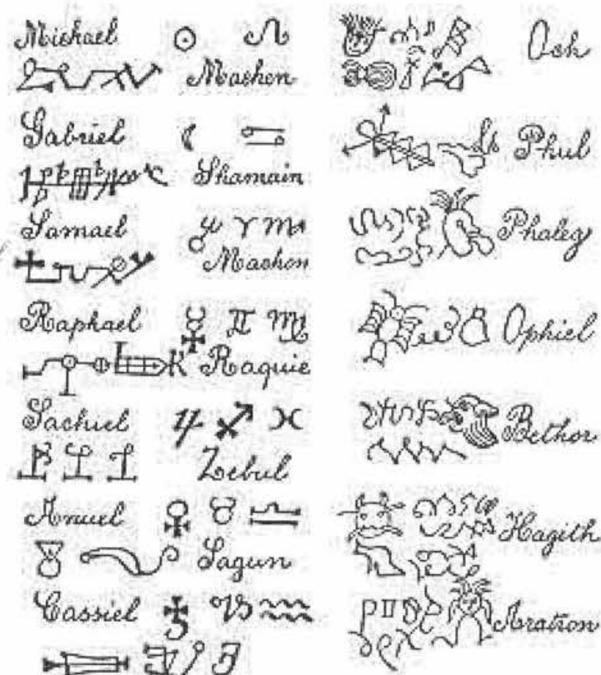
§ 2. Theosophia Pneumatica

În anul 1686, *„Arbatelul"* a fost tradus în germană și în același an - posibil în același volum - a apărut, tot în germană, o lucrare intitulată *„Cheia Minoră a lui lui Solomon"* sau *„Theosophia Pneumatica"*.

Nu există exemplare ale acestor ediții la Muzeul Britanic și cercetarea a eșuat în obținerea de date despre ele.

Ambele sunt retipărite, alături de alte specimene ale literaturii magice antice, pentru a ilustra legenda lui Faust, în al treilea volum din *„Das Kloster de Scheible"*.

Îngerii și Spiritele Olimpice ale Planetelor Argintii

Traducerea *„Arbatelului"* nu face referire la ediția anterioară din latină, și *„Theosophia Pneumatica"* nu afirmă nicăieri că este o adaptare a lucrării anterioare.

Atribuirea sa lui Solomon este, desigur, total contrară *spiritului ritualului* și trădează astfel ignoranța.

Adaptorul a fost totuși supus altor influențe oculte în afară de „Arbatel".

El aplică termenul *Talmid* aspirantului magician și acesta nu este folosit de original.

Adaptarea a fost foarte bine executată și clarifică în plus și alte chestiuni.

Porțiunile transcendentale sunt ușor accentuate; se spune într-un loc că exaltarea rugăciunii este sfârșitul întregului mister și o astfel de exaltare nu va fi niciodată negată adevăratului cercetător, căruia îi este recomandat să nu-și subevalueze propriile rugăciuni.

Aceasta este o prezentare mai bună a teoriei decât pasajul corespunzător din „Arbatel".

Mai există o addendă despre *medicina transcendentală*, care, atât cât se cunoaște, este originală și este la fel de curioasă ca orice altceva din literatura cu care avem de-a face.

Note:

Cum este improbabil ca Theosophia Pneumatica să fie tipărită vreodată în engleză, putem oferi un rezumat al anexelor sale, adică a singurii secțiuni din această lucrare care diferă în mod generic de Arbatel.

Afirmând că toate lucrurile sunt tripartite, de la Triada Divină a Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt, la om, care este compus din trup, suflet sensibil și Spirit rațional, definește principiile umane după cum urmează: trupul este de pământ; sufletul senzorial este din cele patru elemente, dar derivă prin stele și este locul înțelegerii și geniului pentru arte și științe; Spiritul rațional este de la Dumnezeu în mod absolut; sfera activității sale este cerească și divină și inspirația divină și influența trec prin ea către trupul material.

Trupul este o casă în care locuiesc Spiritul și Sufletul și își îndeplinesc funcțiile, fiind căsătorite acolo de Dumnezeu.

În același timp, se străduiesc zilnic unul cu celălalt, până când Spiritul învinge Sufletul și obține astfel Regenerarea.

Există două tipuri de moarte - cea care rezultă din distrugerea organelor fizice vitale prin boală sau rănire, și cea care rezultă din distrugerea Sufletului senzorial prin influențe astrale învecinate.

Dezintegrarea fizică şi fuga Spiritului divin rezultă în ambele cazuri.

Spiritul poate fi chemat înapoi prin acţiunea directă a voinţei lui Dumnezeu, fără boală sau rană.

Omul este astfel postat pe trei piloni - dacă unul cade sau se sparge, omul moare.

Ar trebui să-şi conserve şi îmbălsămeze trupul împotriva bolilor infecţioase, căci organismul viu poate fi îmbălsămat mai bine decât un cadavru.

Ar trebui să combată de asemenea influenţele veninoase ale stelelor vătămătoare, căci Elohim i-a înzestrat pe oameni cu puterea de a compune caracterele care ar distruge aceste influenţe.

Este imposibil să vindeci acele boli cu care Dumnezeu, în compasiunea sa, poate oricând năpăstui omenirea; zadarnice sunt leacurile cele mai bune şi zadarnic cel mai mare arcan, zadarnice sunt „p. ex. unicorn., potent aurum, spiritus auri, quinta essenda"; Azothul însuşi este inutil; Lapis philosophorum este vid.

Medicul talentat va descoperi imediat un astfel de caz în pacient.

Toate celelalte boli, fie că derivă din planete, fie din corupţia naturală a Pământului sau din neglijenţă, pot fi vindecate prin remedii naturale - prin ierburi, balsamuri, condimente, uleiuri, metale sau preparate ale alchimiei.

Când bolile naturale devin incurabile, este din cauza ignoranţei sau neascultării omului.

Această anexă la Theosophia Pneumatica nu indică doar influenţa, dar şi reproduce terminologia lui Paracelsus.

§ 3. Enchiridionul Papei Leon

Ajungem acum la *„Enchridionul Papei Leon al III-lea"*, care, după cum am indicat deja, nu este o carte de Magie Ceremonială; este însă necesar să o includem aici şi să o analizăm pe îndelete, pentru a-i stabili adevăratul caracter.

Concepţiile greşite şi greşelile asupra unui subiect atât de obscur, cum sunt ritualurile magice, sunt destul de scuzabile, - vorbind în general -, dar în acest caz nu sunt din cauza acelor persoane care au hotărât să explice această lucrare.

Bibliografii catolici ai ştiinţelor oculte sau cel puţin autorul anonim al *Enciclopediei Oculte* din marea serie a lui Migne, sunt foarte mânioşi pe atribuţiile pontificale şi stigmatizează *Enchiridionul* drept un depozit infam al Magiei Negre.

Eliphas Levi, care probabil l-a citit - deoarece pare să fi trecut în revistă autorii săi - măreşte importanţa sa ocultă, afirmând că nu a fost niciodată tipărită cu adevăratele sale figuri.

În absenţa oricărei dovezi, este imposibil să-l luăm serios în considerare.

Cu siguranţă *„Enchridionul"* nu este o carte de Magie Neagră, nici nu împrumută alte figuri decât cele care apar în ea - şi acestea sunt puţine şi simple.

În final, Alfred Maury, în *„Magia şi Astrologia în Antichitate şi în Evul Mediu"*, descrie *„Enchridionul"* ca fiind o lucrare de vrăjitorie, purtând urmele influenţei neo-platoniste şi chiar ale altora mai vechi.

În mod evident, el nu a citit-o şi este un personaj cu influenţă mare pentru a merita cenzură pentru urmarea unui astfel de principiu rău al criticii.

Legenda *„Enchridionului"* este precum urmează:

Când Carol cel Mare a părăsit Roma după încoronarea sa de către Leon al III-lea, acel pontif i-a prezentat un memorial al vizitei sale sub forma unei colecţii de rugăciuni, cărora îi erau atribuite virtuţi minunate.

Oricine purta asupra sa mica lucrare, cu respectul datorat Sfintei Scripturi, recitând zilnic în cinstea lui Dumnezeu, nu era învins niciodată de duşmanii săi şi trecea nestânjenit prin toate pericolele şi protecţia divină îi rămânea fidelă până la sfârşitul zilelor sale.

Aceste lucruri au avut loc în anul 800.

Se presupune că „Enchridionul" a fost tipărit la Roma în anul 1523 pentru prima dată.

Schiţată în mare, nu este nimic în această legendă care să ofenseze posibilitatea sau să ridice o obiecţie foarte serioasă cu privire la autor.

Legătura vestită cu Ştiinţa Ocultă pare într-adevăr a fi presupunerea principală împotriva ei, deoarece nu a existat niciodată o literatură fondată atât de mult pe falsificări precum cea a Magiei, cu excepţia ştiinţei surori a alchimiei fizice.

Când ajungem să examinăm lucrarea în mod direct, cazul împotriva acesteia capătă un aspect diferit şi este condamnată de propria noastră gură.

„Deşi nu este un Ritual de Magie, cu siguranţă nu este o simplă colecţie de devoţiuni desemnate să fortifice persoana, folosindu-se de ele împotriva pericolelor trupului şi sufletului prin operaţia Graţiei Divine; este mai degrabă o colecţie de farmece sub formă de rugăciuni şi este chiar opusă în spiritul său faţă de spiritul devoţional al bisericii; mai mult, este preocupată de avantajele lumeşti mult mai mult decât cele de un tip spiritual.

Lucrarea se deschide cu o ridiculizare caracteristică cu privire la propria pretenţie, subliniind că, dintre toţi prinţii suverani din epocile trecute, nici unul nu a fost mai norocos decât Carol cel Mare, şi sursa prosperităţii sale mari este recunoscută de el într-o scrisoare de mulţumiri adresată Papei Leon, originalul căreia, scris cu propria mână

a monarhului, după cum se afirmă, poate fi încă văzut în Biblioteca de la Vatican.

El afirmă acolo că, de la primirea micului volum intitulat „Enchridion", plin de rugăciuni speciale şi figuri misterioase, trimis de Sfinţia Sa ca un dar preţios, nu a încetat să aibă noroc, şi din toate lucrurile din Univers care sunt capabile să dăuneze omului, nici unul nu a arătat răutate împotriva lui, drept pentru care, ca recunoştinţă, propune să se dedice el însuşi şi tot ce este al său în slujba binefăcătorului său.

Scrisoarea este în latină; monarhul se semnează drept Carolus Magnus, ceea ce pare foarte improbabil, numindu-l pe pontif Summus Antistitum Antistes, dar aceasta nu este în sine improbabil, căci pretenţia papală la supremaţia episcopală a fost pe deplin dezvoltată la începutul secolului al IX-lea.

Este inutil să spunem că nu există un asemenea document păstrat în Biblioteca Vaticanului; mai mult, nu există scrisori ale lui Carol cel Mare şi, în ciuda încurajării oferite de acesta învăţaţilor şi Academiei menţionate de Alcuin, nu este cu totul sigur că putea citi sau scrie.

La urmă, deşi este adevărat că Imperiul său includea Germania, Olanda, Belgia, Elveţia şi parte din Italia, după încoronarea sa este mai mult probabil să se fi autonumit Imperiul Romanilor.

Nu există de fapt nici o pretenţie de originalitate despre aşa-zisa scrisoare autografică sau, mai precis, se trădează singură - cum am sugerat deja mai devreme."

Acest fapt fiind stabilit, putem trece la considerarea datei presupuse a publicării - Roma, 1523.

Această ediţie este menţionată de Pierre Christian în *„Istoria Magiei"* şi acolo apără autenticitatea „Enchridionului" pe temeiul că, printre altele, a trecut nepusă la îndoială în oraşul etern, în timpul unui pontificat ca cel al lui Clement al VII-lea.

O a doua ediţie se spune că a fost tipărită la Roma în 1606; între 1584 şi 1633 a apărut de patru ori la Lyons şi o dată la Mayence.

În 1660, a fost publicat pentru ultima dată la Roma. Din nefericire, pentru scopurile acestei critici, exemplarele din 1633 şi 1660 au fost singurele disponibile.

Sunt primele pretenţii de a fi *nuperrime mendis omnibus purgatum*, dar exemplarul s-a aflat în mod evident în mâinile unui creator de grimoare şi pare să fi fost editat şi extins în interesul grimoarului. Acest lucru este sigur, dar este imposibil de spus cât de mult s-a aflat în această ipostază.

Cele *„Şapte rugăciuni misterioase"*, legate de numele papei Leon, se găsesc în original, deşi se pare că originalul a fost antedatat.

În afara acestor rugăciuni, accentul modern al lucrării este de neconfundat şi este dificil de înţeles cum o persoană instruită, cu atât mai puţin un bibliofil precum Christian, ar putea fi înşelat astfel.

Este sigur că atunci când a abordat Ştiinţele Secrete, substitutele acestora şi memorialele lor în literatură, a depins mai mult de imaginaţia sa decât de cunoaşterea sau cercetarea atentă.

„Lucrarea în sine, cum s-a spus deja, este doar o colecţie de farmece religioase, eficiente împotriva tuturor pericolelor la care sunt supuşi oamenii de orice fel şi orice condiţie, pe pământ, pe apă, de la duşmanii pe faţă şi secreţi, de muşcăturile fiarelor sălbatice şi a bestiilor turbate, de la otrăvuri, de la foc, de la furtuni. În timp ce asigură împotriva răului, oferă şi fericire în chestiunile domestice şi în întreprinderile care contribuie la prosperitate şi la plăcerile unei vieţi mulţumite."

Clauza este următoarea:

„Instrucţiunile trebuie urmate pe cât de precis va permite slăbiciunea umană". (din fericire, sunt mai simple decât grimoarele.)

Când o copie a acestei cărţi a fost asigurată, trebuie plasată într-o pungă mică din piele nouă, pentru a rămâne curată.

Trebuie făcut un jurământ:

„De a fi purtată pe cât posibil asupra persoanei şi de a citi cu devoţiune atentă cel puţin o pagină zilnic".

Dacă se află despre un pericol specific:

„Trebuie aleasă o pagină specifică naturii acestuia. Lectura trebuie făcută în genunchi, cu faţa întoarsă către est" - aşa făcea şi Carol cel Mare în mod invariabil.

Mai mult, lucrările de pioşenie trebuie efectuate în cinstea Geniului Celest, a cărui influenţă benefică este de dorit să o atragem; de asemenea, trebuie făcute pomeni săracilor, *„căci acesta este unul dintre lucrurile cele mai plăcute pentru astfel de spirite, deoarece prin acestea devenim coajutoarele şi prietenii lor, economia Universului fiind încredinţată lor de Creator".*

Aici avem Doctrina Magică cu privire la inteligenţele planetare care leagă *„Enchridionul"* de „Arbatel" şi indiciul *„zeităţilor secundare"* îl leagă de Trithemius.

Primul capitol din *Evanghelia după Ioan*, este declarat a fi cel mai puternic din toate devoţiunile din carte şi trebuie recitat cel mai frecvent.

Se spune că figurile misterioase au fost extrase din cele mai rare manuscrise pe care ni le-a transmis antichitatea şi virtutea lor este extrem de eficientă şi atât de uşor de pus în mişcare, încât este destul, pentru acest scop, să continui lucrarea în mod respectuos faţă de o persoană.

„Experienţa va înlătura orice îndoială care poate fi simţită în această privinţă, iar scrupulele care pot fi ocazionate de ideea că există Magie sau superstiţie aici vor fi izgonite printr-un simplu exerciţiu al raţiunii."

În privinţa acestui ultim punct, se spune că puţină reflecţie asupra numărului infinit al simpatiilor secrete şi antipatiilor va genera rezultatul găsit

în ființe diferite și va explica cum se face că astfel de figuri se pot afla în simpatie cu inteligențele celeste care guvernează acest Univers vast.

Cu greu va fi necesar să observăm că doctrina simpatiilor și antipatiilor este chiar esența Magiei naturale și o leagă de ramurile ascunse.

Figurile misterioase la care se referă erau nouă la număr la origine și în majoritatea cazurilor apar de mai multe ori.

Cele mai ostentative sunt *„Labarumul"* lui Constatin și simbolul *Tau*, pe care Levi Eliphas îl leagă de Tarot.

În aparență fără semnificație, enumerația diferitelor Nume Divine este o caracteristică specială a Magiei Ceremoniale și cu siguranță conectează *„Enchridionul"* cu un ciclu al literaturii, care este altfel puțin distinct.

Există într-adevăr puține diferențe specifice între rugăciunile pe care le încorporează și invocațiile care forfotesc în ritualuri.

Putem adăuga că folosirea Numelor Divine este sprijinită de o referință falsă la adresa teologiei angelice a lui Dionysius.

Chestiunea prefațatorie se încheie aici.

Urmează proza *Evangheliei după Ioan*, cu versete și o rugăciune.

Apoi urmează cei *șapte Psalmi* de pocăință, cu *litania sfinților*, după care sunt înserate *rugăciunile misterioase* ale Papei Leon, urmate de o mulțime de alte rugăciuni - nu mai puțin misterioase - și care predomină împotriva fragilității omenești, și așa mai departe.

Există rugăciuni pentru călătorii, rugăciuni adresate Crucii și apoi, sub simbolul Tau, începând cu exclamația curioasă *„Per signum* □ *Domini Tau, libera me"*, urmează o *conjurație* lungă, desemnată să prevină reclamantul de a se răni cu arme de oțel.

Parte din această ceremonie este pseudo-epistola adresată de Iisus Hristos regelui Abgar, explicând de ce Mântuitorul nostru nu poate veni el însuși la monarh și promițând să trimită pe discipolul său Thaddeus după ce și-a împlinit munca poruncită de Tatăl său.

Continuă, spunând că Iisus Hristos a scris-o cu propria sa mână și că, indiferent cine o va primi, în casă sau pe câmp, pe mare sau râu, *„sive in praetio Paganorum seu Christianorum"*, dușmanul său nu-l va învinge niciodată.

Regele a primit epistola cu multe lacrimi și rugăciuni, toate fiind descrise cum se cuvine, continuând cu conjurarea *„baculi, gladii, lanceae, enses, cultelli, sagittae, claves, funes, et omnia alia genera armorum"*.

Cum este dificil de spus unde începe cu adevărat originalul *„Enchridion"*, la fel este de nesigur unde se termină.

O varietate de rugăciuni diferite sunt atribuite unor sfinți binecunoscuți din afara perioadei carlovingiene, cea a lui Inocențiu al IV-lea și Ioan al XX-lea, fără a prejudicia o altă rugăciune a marelui Papă Leon.

Apoi urmează *„secretele curioase"* - pentru a împăca și descoperi geniul corespunzător, pentru a deveni invulnerabil, a preveni descărcarea unei arme, a privi un viitor soț sau soție, toate efectuate cu ajutorul rugăciunilor

formale - un fel de cale regală către scopurile principale ale Magiei; fără a depăși în aparență disciplina devoțională a bisericii.

Pentru a completa analiza acestei colecții curioase, partea sa practică cea mai importantă este adăugată aici.

§ 4. Cele șapte Rugăciuni Misterioase

Duminică

Tatăl Nostru, etc. Mântuiește-mă, O, Doamne, Te implor, pe mine, creatura Ta, de toate relele trecute, prezente și viitoare, ale trupului sau sufletului; dă-mi pace și sănătate în Bunătatea Ta; acordă-mi favoarea Ta, mie, creatura Ta, prin intervenția Binecuvântatei Fecioare Maria și a Sfinților Tăi Apostoli: Petru, Pavel, Andrei și toți sfinții. Asigură pacea creaturii Tale și sănătate în timpul vieții mele, astfel ca, întărit de nădejdea milei Tale, să nu fiu niciodată sclavul păcatului, nici să nu mă tem de necazuri, prin același Iisus Hristos Fiul Tău, Mântuitorul nostru, care, fiind cu adevărat Dumnezeu, trăiește și domnește în unitatea Duhului Sfânt pe vecie. Amin! *Fie ca pacea Domnului să fie mereu cu mine.* Amin! *Fie ca Pacea, O, Dumnezeule, care ai lăsat-o discipolilor Tăi, să rămână mereu cu putere în inima mea, stând mereu între mine și dușmanii mei, atât cei vizibili, cât și cei invizibili.* Amin! *Fie ca Pacea Domnului, Înfățișarea Sa, Trupul Său, Sângele Său, să mă sprijine, consoleze și protejeze, pe mine, creatura Ta, în sufletul meu și trupul meu.* Amin! *Miel al Lui Dumnezeu, care ai binevoit să Te naști din Fecioara Maria, care ai curățat lumea de păcatele sale, pe Cruce, ai milă de sufletul meu și trupul meu. O, Hristoase, Mielul Lui Dumnezeu, jertfit pentru mântuirea Lumii, ai milă de sufletul și trupul meu! Mielul lui Dumnezeu, prin care toți cei credincioși sunt salvați, dă-mi mie pacea Ta, rămâi cu mine pe vecie, atât în viața aceasta, cât și în cea care va veni.* Amin!

Luni

O, Dumnezeule Mare, prin care au fost eliberate toate lucrurile, Mântuiește-mă de orice rău! O, Dumnezeule Mare, care ai oferit consolare tuturor ființelor, oferă-mi-o și mie! O, Dumnezeule Mare, care ai asigurat și ajutat toate lucrurile, ajută-mă și pe mine; asigură-mă în toate nevoile mele și nenorocirile mele, întreprinderile și pericolele mele; Mântuiește-mă de orice obstacole și capcane ale dușmanilor mei, atât

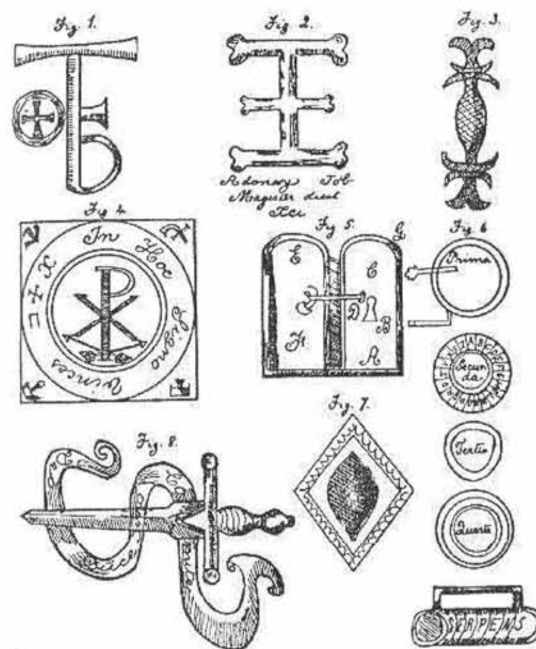
vizibile, cât şi invizibile, în Numele Tatălui care a Creat Lumea întreagă, în Numele Fiului care a Mântuit-o, în Numele Duhului Sfânt care a împlinit întreaga Lege în perfecţiunea Sa. Mă arunc în braţele Tale şi mă pun fără rezerve sub protecţia Ta Sfântă. Amin! *Fie ca Binecuvântarea Lui Dumnezeu Tatăl Atotputernic, a Fiului şi a Duhului Sfânt, să fie mereu cu mine.* Amin! *Fie ca Binecuvântarea lui Dumnezeu Tatăl, care prin Cuvântul Său a făcut toate lucrurile, să fie cu mine mereu.* Amin! *Fie ca Binecuvântarea Domnului nostru Iisus Hristos, Fiul Marelui Dumnezeu Viu, să fie cu mine mereu.* Amin! *Fie ca Binecuvântarea şi cele şapte haruri ale Duhului Sfânt să fie cu mine mereu.* Amin! *Fie ca Binecuvântarea Fecioarei Maria şi a Fiului Ei, să fie cu mine mereu.* Amin!

Marţi

Fie ca Binecuvântarea şi Consacrarea pânii şi vinului, pe care Domnul nostru Iisus Hristos le-a făcut, spunându-le discipolilor Săi: „Luaţi şi mâncaţi acesta, căci este Trupul Meu care va fi transmis vouă, în amintirea Mea şi pentru spălarea tuturor păcatelor - şi cei ce vor face aceasta să fie cu Mine mereu!" *Fie ca Binecuvântarea Sfinţilor Îngeri, Arhangheli, Virtuţi, Puteri, Tronuri, Domnii, Stăpânii, Principate, Heruvimi şi Serafimi, să fie cu mine mereu!* Amin! *Fie ca Binecuvântarea patriarhilor şi profeţilor, apostolilor, martirilor, confesorilor, fecioarelor şi tuturor sfinţilor Lui Dumnezeu, să fie cu mine mereu!* Amin! *Fie ca Binecuvântarea tuturor cerurilor Lui Dumnezeu să fie cu mine mereu!* Amin! *Fie ca Maiestatea Dumnezeului Omnipotent să mă sprijine şi să mă protejeze; fie ca Bunătatea Sa Eternă să mă conducă; fie ca Mila Sa fără limită să mă cuprindă; fie ca Divinitatea Sa Supremă să mă îndrepte; fie ca Puterea Tatălui să mă conserve; fie ca Înţelepciunea Fiului să mă însufleţească; fie ca Virtutea Duhului Sfânt să stea mereu între mine şi duşmanii mei, atât cei vizibili, cât şi cei invizibili! Puterea Tatălui să mă întărească; Înţelepciunea Fiului să mă lumineze; consolarea Duhului Sfânt să mă aline! Tatăl este Pacea, Fiul este Viaţa, Duhul Sfânt este remediul consolator şi mântuitor.* Amin! *Fie ca Divinitatea Lui Dumnezeu să mă Binecuvânteze! Amin! Fie ca pioşenia lui să mă încălzească; fie ca iubirea lui să mă păstreze! O, Iisus Hristoase, Fiul Dumnezeului Viu, ai milă de mine, un biet păcătos.* Amin!

Miercuri

O, Emmanuel, apără-mă împotriva duşmanului malefic şi împotriva tuturor duşmanilor mei, vizibili şi invizibili, şi mântuieşte-mă de orice rău. Iisus Hristos Regele a venit în pace. Dumnezeu a făcut omul, care a suferit răbdător pentru noi. Fie ca Iisus Hristos, blândul Rege, să stea mereu în apărarea mea împotriva duşmanilor mei. Amin! *Iisus Hristos triumfă, Iisus Hristos Domneşte, Iisus Hristos Porunceşte. Fie ca Iisus Hristos să mă Mântuiască de toate relele pe vecie!* Amin! *Fie ca Iisus Hristos să-mi garanteze harul de a triumfa asupra tuturor adversarilor mei!* Amin! *Priveşte Crucea Domnului nostru Iisus Hristos! Fugiţi, duşmanii mei, la vederea ei; Leul din tribul lui Iuda şi din rasa lui David a învins. Aleluia! Aleluia! Aleluia! Mântuitor al Lumii, salvează-mă şi ajută-mă! Tu care m-ai câştigat prin Crucea Ta şi Sângele Tău, ajută-mă, Te conjur, Dumnezeul meu! O, Agios, o, Theos, Agios, Ischyros, Agios, Athanatos, Elieson, Himas, Dumnezeule Sfânt, Dumnezeule Puternic, Dumnezeule Milos şi Nemuritor, ai milă de mine, creatura Ta, susţine-mă, o, Domnul meu; nu mă părăsi, nu-mi respinge rugăciunile, O, Tu, Dumnezeul Mântuirii mele! Tu mă sprijini mereu, O, Dumnezeul Mântuirii mele.* Amin!

Figuri mistice din Enchridion

Joi

Luminează-mi ochii cu adevărata Lumină, pentru a nu se mai închide niciodată în somnul etern, ca duşmanul meu să nu zică: am învins asupra lui! Atâta timp cât Domnul este cu mine, nu mă voi teme de răutatea duşmanilor mei. O, Iisus Hristoase, ajută-mă, salvează-mă! Fie ca la Numele Lui Iisus orice genunchi să se încline, în cer, pe pământ şi în iad, şi fiecare limbă să mărturisească deschis că Iisus Hristos este în Gloria Tatălui Său. Amin! *Ştiu, dincolo de orice îndoială, că într-o zi voi chema pe Domnul meu, şi în aceeaşi oră voi fi mântuit. O, Domnul meu, Iisus Hristoase, Fiul Marelui Dumnezeu Viu, Tu ai împlinit cele mai minunate miracole prin singura Putere a Numelui Tău preţios şi ai îmbogăţit săracii cu abundenţă, pentru ca prin forţa aceasta demonii să fugă, orbul să vadă, surdul să audă, ologul să meargă drept, mutul să vorbească, leproşii să se curețe, bolnavii să se vindece, morţii să se ridice; căci oricând Numele dulce al lui Iisus este pronunţat, urechea este încântată şi gura este plină de un gust plăcut; la singura rostire, repet, demonii vor fugi, fiecare genunchi se va inclina, orice ispită, chiar cea mai rea, va fi împrăştiată, toate infirmităţile se vor vindeca, toate disputele şi conflictele între lume, carne şi diavol se vor încheia şi sufletul va fi plin de toate deliciile cereşti; căci cel care invocă sau va invoca Numele Sfânt al Lui Dumnezeu este şi va fi mântuit prin acest Nume Sfânt, pronunţat de înger chiar înaintea concepţiei sale în pântecele Sfintei Fecioare.*

Vineri

O, Nume Sacru, Nume care întăreşti inima omului, Nume al Vieţii, Mântuirii şi Bucuriei, Nume Preţios, Splendid, Glorios, Plăcut, care fortifici păcătosul, Nume care Mântuieşte, Conservă, Conduce şi Guvernează toate fiinţele şi lucrurile. Fie-ţi Ţie plăcut, Iisuse, prin Puterea acestui Nume, Iisus, să alungi demonul de lângă mine; luminează-mă, Doamne, căci sunt orb; înlătură-mi surzenia; îndreaptă-mă, căci sunt fără vlagă; dă-mi vorbirea, căci sunt mut; curăţă-mi lepra; redă-mi sănătatea, căci sunt bolnav; ridică-mă, căci sunt mort; dă-mi viaţă încă o dată şi îmbogăţeşte-mă în toate privinţele, înăuntru şi în afară, astfel ca, cuprins şi fortificat de Numele Tău Sfânt, să pot rămâne mereu în Tine, lăudându-Te şi cinstindu-Te, deoarece totul se datorează Ţie şi Tu eşti singura Artă demnă de a fi glorificată, Domnul şi Fiul Etern al Lui Dumnezeu, în care toate lucrurile se bucură şi prin

care toate sunt guvernate. Laudă, Cinste şi Glorie Ţie mereu. Amin! *Fie ca Iisus să rămână mereu în inima mea şi în pieptul meu!* Amin! *Fie ca Domnul nostru Iisus Hristos să rămână mereu în mine, să fie mereu în jurul meu şi să mă protejeze; să fie în faţa mea şi să mă conducă; să fie în spatele meu şi să mă păzească; să fie deasupra mea şi să mă binecuvânteze; să fie în mine şi să-mi dea viaţă; să fie lângă mine şi să mă conducă; să fie sub mine şi să mă fortifice; să fie mereu cu mine şi să mă mântuiască de toate chinurile morţii eterne, Cel care trăieşte şi domneşte pe vecie.* Amin!

Sâmbătă

Iisus Hristoase, Fiul Mariei, Mântuirea Lumii, fie ca Domnul să privească favorabil asupra mea, cu blândeţe şi împăcare; fie să-mi dea un spirit sfânt şi drept, pentru a-l respecta şi iubi doar pe El, care este Eliberatorul Lumii. Lui nu-i poate face nimeni rău, căci ora Sa nu a sosit încă - „Cel care este, a fost, va rămâne, Dumnezeu Omul, Începutul şi Sfârşitul". *Fie ca această rugăciune pe care I-o adresez să mă scape pe vecie de duşmanii mei.* Amin! *Iisuse din Nazareth, Rege al evreilor, Titlu onorabil, Fiul Fecioarei Maria, ai milă de mine, un biet păcătos, şi condu-mă, conform bunătăţii Tale iubitoare, pe calea Mântuirii Eterne.* Amin! *Iisus Hristos, ştiind ce lucruri i se vor întâmpla, a ieşit în faţă şi le-a spus:* „Pe cine căutaţi?" *I-au răspuns:* „Pe Iisus din Nazareth". *Şi Iisus le-a spus lor:* „Eu sunt Acela pe care-L căutaţi". *Şi Iuda, care trebuia să-l predea, era cu ei. Imediat ce El le-a spus:* „Eu sunt El", *aceia au căzut la pământ. Apoi i-a întrebat din nou:* „Pe cine căutaţi?" *Şi ei au spus:* „Pe Iisus din Nazareth". *Iisus a răspuns:* „Nu v-am spus că Eu sunt El?" „Dacă mă căutaţi, lăsaţi-i pe aceştia să plece în drumul lor!" (vorbind despre discipolii Săi). *Lancea, piroanele, crucea, spinii, moartea pe care a îndurat-o, dovedesc că a şters şi ispăşit crimele celor nefericiţi. O, Doamne Iisus Hristoase, apără-mă de toate relele sărăciei şi de capcanele duşmanilor mei. Fie ca cele cinci răni ale Domnului Nostru să fie pentru mine un remediu veşnic! Iisus este Calea, Iisus este Viaţa, Iisus este Adevărul, Iisus a suferit, Iisus a fost crucificat! Iisus Hristoase, Dumnezeul nostru, ai milă de mine! Iisus a trecut prin mijlocul lor şi nimeni nu a putut pune mâna sa criminală pe El, deoarece ceasul Său încă nu sosise.* Amin!

Deşi aceste rugăciuni sunt în unele privinţe destul de curioase şi nu pot fi considerate în mod rezonabil pure şi simple prin intenţia lor, sunt comparate în mod nefavorabil cu sublimul şi sensul bun care le caracterizează pe cele din *liturghia romană*; sunt inexacte în referinţele lor şi confuze în metodă şi

nici o persoană care le consideră în mod serios nu va susține data timpurie care o pretind.

Perioada lor este ulterioară Renaşterii şi ignoranța formulelor liturgice prezentate, alături de toate falsificările similare, fac îndoielnic faptul că reprezintă lucrarea unui ecleziastic.

În orice caz, sunt nişte imitații neîndemânatice, produsul unei mâini netalentate.

§ 5. Rezumatul Magiei Transcendentale

Aceasta concluzionează examinarea ritualurilor aşa-zisei *Magii Transcendentale*, cuprinzând toate cele care au fost validate.

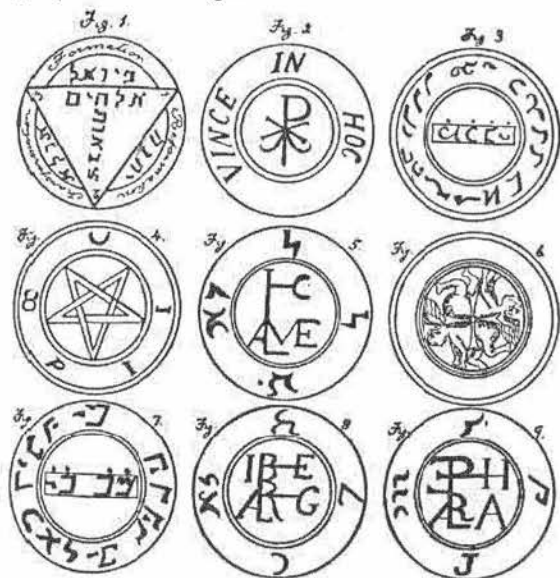
Există fără îndoială alte tratate aflate doar în manuscris şi nu posedă istorie literară, dar cu greu intră în raza studiului de față.

Nu cred că a rămas ceva în obscuritate care să fie mai îndreptățit de a fi remarcat decât cele menționate pe scurt în primul capitol.

Dar dacă am greşit, aceasta nu înseamnă nimic, căci au fost destule greşeli şi încă mai sunt.

Concluzia generală care trebuie să urmeze din examinarea noastră este în mod natural de un tip premergător.

Cum s-a emis deja o premisă la început, vă spun că ritualurile cu care am avut de-a face nu merită numele de transcendentale, căci nici măcar nu aparțin acestei Magii.

Figuri mistice din Enchridion

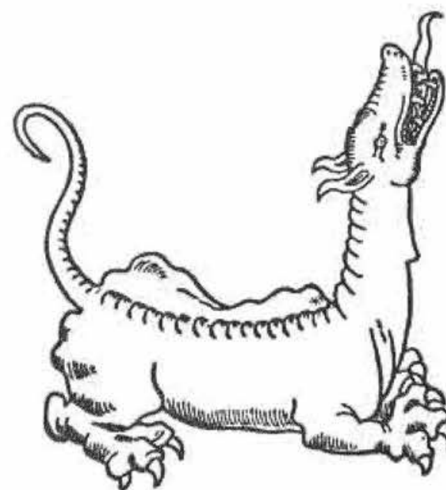
Pe de o parte, avem o colecție de rugăciuni, moderne la origine şi atribuite în mod fals Magiei vechi, căreia nu-i poate fi ataşată în mod rezonabil nici o semnificație ocultă.

Din punct de vedere al devoțiunii, rugăciunile respective sunt inocente; aplicate însă în maniera unei vrăji, ele au funcții de Ceremonial zadarnic.

Pe de altă parte, avem un ritual îndrăzneț pentru invocarea Spiritelor Olimpice, care, în ciuda pretențiilor grandilocvente ale autorului necunoscut, este mai degrabă copilăresc decât exaltat, căci se poate presupune că nici o persoană nu este destul de naivă în prezent pentru a lua funcțiile angelice în mod literal şi a crede, de exemplu, că prin evocarea lui Aratron, conținutul de cărbune al pivniței sale se va transforma în comori reale.

De aceea, *Magia Transcendentală* este hiperbolică în promisiunile sale, iar din punct de vedere mistic acestea ar fi frivole dacă ar putea fi construite literal.

Studentul ocultist nu va extrage nici o lumină din astfel de procese, dar subiectul este în acelaşi timp o ramură foarte curioasă şi fantastică a cercetării bibliografice, în care am reuşit să clarific nişte puncte îndoielnice şi în acest sens a meritat efortul. Atunci, concluzia cu privire la ritualurile *Magiei Transcendentale* este că nu există *Ritualuri Transcendentale* şi că adevărul nu se află în ele.

De la Sf. Gheorghe. Dragonul.
Şcoala flamandă, sfârşitul secolului al XV-lea.

CAPITOLUL III

Ritualuri Compuse

§ 1. Cheia Majoră a Regelui Solomon

De departe, cea mai importantă clasă a *Ritualurilor Magice* este cea care încorporează elemente din procedurile ambelor Magii, Albă şi Neagră.

Pentru convenabilitatea tratamentului, acestea sunt numite aici complexe.

În fruntea tuturor şi în anumite limite, inspiraţia şi sursa tuturor, stă *„Cheia lui Solomon"*, cu complementul său, în multe privinţe mai important decât ea însăşi, *„Lemegeton"* sau *„Cheia Minoră"*, uneori atribuită rabinului Solomon; rabinul şi Monarhul sunt însă unul şi acelaşi - cel puţin în ceea ce priveşte funcţia lor, care este produsul pseudonim al imposturilor.

Celelalte ritualuri care vor fi tratate în această clasă sunt aşa-numita *„A patra Carte a Filosofiei Oculte"* a lui Cornelius Agrippa şi *„Elementele Magice"* atribuite lui Peter de Abano.

Studentul ocultist - care este în general condus de nebuni sau de impostori - a fost învăţat să privească aceste lucrări ca ocupându-se exclusiv cu Magia Albă şi parte a prezentului proiect este să indicăm pentru prima dată caracterul mixt al procedurilor acestora, măcar la suprafaţă.

Ritualurile nenumărate de Magie, care rămân în manuscrise - şi este puţin probabil să fie vreodată tipărite - aparţin, cu câteva excepţii, clasei complexe; dar, lăsând la o parte *„Lemegetonul"*, cel mai remarcabil dintre toate, ele au puţină influenţă şi, neaparţinând istoriei Ştiinţelor Oculte, nu necesită alte consideraţii decât cele deja acordate în schiţa scurtă de la sfârşitul primului capitol.

Prezentarea de către Mathers a *„Cheii lui Slomon"*, deşi este o lucrare necritică, îndepărtează necesitatea de a intra într-o descriere detaliată a conţinutului acelei lucrări curioase.

Atât cât a fost încorporată de ultimii creatori ai grimoarelor, o vom găsi, cu variaţiile sale goetice, în a doua parte.

Aici trebuie să considerăm doar problema antichităţii sale şi să-i stabilim adevăratul caracter.

„Cheia lui Solomon" este familiară învăţaţilor din manuscrisele în latină, franceză, italiană şi unul sau două în germană.

Cel mai vechi manuscris folosit de editorul englez este în latină şi aparţine secolului al XVI-lea. Este păstrat în Muzeul Britanic.

Este posibil ca manuscrisele mai vechi să existe în bibliotecile continentale, dar cele din Biblioteca Naţională şi *Biblioteca „Arsenal"* din Paris sunt mai târzii.

Majoritatea manuscriselor cunoscute sunt în limba franceză.

S-a afirmat că lucrarea a fost scrisă iniţial în ebraică. Nu există nimic improbabil prin esenţă în această afirmaţie, dar are dezavantajul de a fi provocată de ultima clasă de persoane care deţin titluri pentru exprimarea unei opinii.

Asumând faptul că este bine întemeiată, nu este imposibil ca originalul să existe încă.

Vasta literatură ebraică a Evului Mediu a fost explorată doar într-un mod imperfect, în special partea care are legătură cu Magia Practică.

Metodele necinstite care au guvernat în manufacturarea majorităţii cărţilor magice elimină în mare probabilitatea cu care am avut de-a face şi simpla afirmaţie despre un manuscris nu poate, în aceste circumstanţe, să fie privită drept dovadă.

Nici un învăţat evreu nu cunoaşte în prezent un astfel de original şi acum trei sute de ani, conform afirmaţiilor lui P. Christian, chestiunea era învăluită în exact aceeaşi incertitudine, căci la sfârşitul secolului al XVI-lea, învăţatul iezuit Gretser afirma că era *„Manuscrisul Necunoscut"*, dar că exista o traducere grecească în biblioteca ducelui de Bavaria.

Locul în care se află în prezent acest mansucris extrem de important nu a putut fi găsit, deşi trebuie să mărturisesc că nu m-am chinuit prea mult să-l găsesc.

Într-o literatură de acest tip, este mai bine şi mai practic să avem totul la îndemână.

Nu-mi propun să fiu un istoric al Magiei, Albă sau Neagră, sau să clasific manuscrisele sale.

Ocultismul este parte a *„Căii Descendente"* şi cea în special Neagră poate fi cea mai puţin dăunătoare, căci ştim unde suntem în prezenţa sa.

De aceea, voi adăuga în încheierea acestei chestiuni că, în secolul al XVIII-lea, abatele d'Artigny menţionează o varietate de exemplare ale *„Cheii lui Solomon"* în latină şi, de asemenea, o ediţie tipărită în 1655, care nu este necunoscută doar D-lui Mathers, ci se pare că tuturor bibliografilor.

Lăsând limbajul originalului ca o problemă deschisă, este clar că, nu există temei pentru atribuirea *„Cheii lui Solomon"* - în forma sa actuală – a unei antichităţi mai mari decât secolul al XIV-lea sau al XV-lea, moment în care literatura ebraică s-a dezvoltat cu o viteză foarte rapidă.

Dacă a fost scrisă prima dată în latină, este impregnată oricum cu idei iudaice şi starea coruptă a evreilor în conjuraţii şi talismane - cam aceeaşi în toate copiile existente - cu greu ar fi putut fi atinsă în mai puţin de două secole de transcrieri neatente şi ignorante.

De aceea, putem fixa data creării sale, sau a traducerii sale, cam în perioada care a fost menţionată.

Atribuirea acestei lucrări lui Solomon este destul de evidentă; sugerează un compilator cu înclinații kabbalistice și o cunoaștere a tradiției iudaice din zilele Talmudului încoace.

Mai mult, este destul de consistentă într-o literatură care nu a făcut nimic altceva decât să se legitimeze în mod fals.

Faptul că orice persoană bine informată ar trebui să o ia în serios astăzi este lipsit de tăgadă și cei preocupați de această chestiune o pot explica în două moduri: printr-o predispoziție de a accepta afirmații asupra credinței tradiției oculte, urmând o convingere cu privire la realitatea științei oculte sau, în mod alternativ, printr-o cunoaștere derivată din tradițiile inițierii.

Primul mod este regretabil deoarece este deschis abuzului, afirmând cazul în termeni de milă neconstrânsă.

Al doilea mod este improbabil să existe, deoarece este un act injurios la adresa inteligenței Regelui Israelului, care, să presupunem, ar fi scris *„Clavicula"*.

Nu cred totuși că ar fi sub demnitatea anumitor depozite ale tradiției oculte să ratifice atribuirea sau să creeze arhive pentru a o sprijini.

Pe scurt, ar fi în acord cu mintea inițierii oculte să transmită o falsă tradiție sau să o creeze.

Atât spunem deocamdată în ce privește antichitatea lucrării și mistificarea suverană a autorului său.

Rămâne acum de spus ceva despre caracterul său.

„Cheia lui Solomon" cu greu poate fi judecată în mod corespunzător în lumina versiunii sale engleze, căci traducătorul, privind-o în mod prematur ca un memorial extrem de onorabil al Magiei legiuite, a tăiat pe cât posibil din porțiunile goetice, pe temeiul că sunt interpolări târzii, lucru desigur arbitrar.

Oricum, încă reține ceea ce este în general stigmatizat drept una dintre semnele distinctive ale Magiei Negre; ritualul este pătruns de sacrificii sângeroase, pe care Dl Mathers le condamnă, dar nu a considerat că este treaba sa să le respingă.

Versiunea sa include apoi diferite referințe la *„efectuarea lucrărilor de ură și distrugere"* - adică lucrări ce trădează un scop rău sau un scop legat în mod direct de Magia Neagră.

Capitolul ce detaliază metoda de efectuare a acestor obiecte este omis, dar se găsește în cinci din cele șapte manuscrise pe care este bazată versiunea; mai mult când intenția nu este rea, și este frivolă, hiperbolică sau extrem de nesăbuită.

Este (**a**) frivolă în acele experimente cum sunt detectarea bunurilor furate, prin care este plasată la același nivel cu literatura de proastă calitate a ghicirii viitorului; este (**b**) hiperbolică și fantastică în experimentul invizibilității, în compunerea Ordinelor magice și a toiagului (*bastonului*) magic; este (**c**) nesăbuită în acele capitole despre împiedicarea unui sportiv să strice jocul.

Oricum, poate aceste distincții pot converge una în alta.

Dl Papus, purtătorul de cuvânt al ocultiștilor francezi, distinge între *„Cheile lui Solomon"* și imposturile de colportare; dar putem întreba, în ce privință sunt aceste procese superioare broșurilor colportorilor?

Cea mai înaltă ambiție a „Claviculei" (*Cheia lui Solomon*) este identică cu cea a grimoarelor - ca posesorul ei să devină stăpânul unei comori posedate de spirite.

Trebuie observat că experimentele care au ca obiect o interferare a voinței Magului, ori a solicitantului, cu voința liberă a altei persoane, cum ar fi căutarea favorurilor sau a iubirii, sunt în mod esențial experimente rele.

Am enumerat aici toate procesele care sunt prezentate în această *„Fântână și depozit ale Magiei kabbalistice"*.

Din cauza acestor scopuri Magul este determinat să întreprindă o pregătire minuțioasă și să pună în mișcare puterile considerate a fi inerente în Numele Divine, în lungile pagini ale rugăciunilor pretențioase, în orații, invocări și evocații, și în conjurațiile *„și mai puternice"*.

Oricât de mult poate fi temperată dreptatea unui critic prin mila exploratorului familiar față de un memorial al științei oculte care a fost onorat în mod nemeritat - adică onorat altfel decât ca o curiozitate literară - trebuie să concluzionăm că *„Cheia lui Solomon"* este o combinație grotescă cu un conținut pompos și ridicol; este, de fapt, vechea poveste a muntelui și șoarecelui, dar truda este atât de mare în acest caz, încât șoarecele moare.

Cu toate încercările pe care le-au făcut impostorii, de-a lungul veacurilor, pentru a atribui *„Cheile lui Solomon"* Regelui Israelului, îndeosebi ca o lucrare (Grimoar) de Magie Neagră, trebuie să spunem răspicat că acesta nu a aparținut niciodată lui Solomon.

Note:

1. *„Cheia Regelui Solomon"* (Clavicula Salomonis), tradusă și tipărită prima dată din manuscrisele antice de la Muzeul Britanic, de Lidell Macgregor Mathers. Cu tăblițe. George Redway. 1889. A fost retipărită în anii recenți.

2. În ceea ce privește Biblioteca Arsenal, toate manuscrisele sunt din secolul al XVIII-lea.

„Les Clavicules de Rabbi Salomon", 2346 (72 S.A.F.), pretinde că fost tradusă literal din textul ebraic în franceză.

2348 (75 S.A.F.) este intitulat *„Livre de la Clavicule de Salomon"*, Roy des Hébreux; se spune că a fost tradusă din ebraică în italiană de Abraham Colorno și apoi în franceză.

2349 (77 S.A.F.) reprezintă „Les Vraies Clavicules du Roy Salomon", traduitte (sic) de l'Hébreux par Armadel.

2350 (78 S.A.F.) este intitulată *„Le Secret des Secrets, autrement La Clavicule de Salomon, ou le véritable Grimoire"*.

În final, mai este *„Livre Second de la Clavicule de Salomon”*, 2791 (76 S.A.F.).

3. Referința lui Christian este un simplu travesti al unei informații găsită în *„Nouveaux Mémoires d'Histoire, de Critique, et de Littérature”*, scrisă de Abatele d'Artigny, 7 vol., Paris, 1749-1756.

Al patrulea articol din primul volum este intitulat *„Cu privire la unele Cărți pretinse de Magie, cu un extras din Clavicula lui Solomon”*.

Enumeră trei lucrări care, sub acest titlu, erau curente în acea vreme în limba franceză și a patra în latină, *„Clavicula Salomonis ad Filium Roboam”*.

Este de asemenea menționat un *„Liber Pentaculorum”*, într-un mod care lasă loc concluziei că este *„Cheia lui Solomon”* sub alt titlu, dar este probabil versiunea latină a *„Sepher Raziel”*.

Nu apare explicit faptul dacă aceste lucrări au fost sau nu tipărite și abatele, precum însuși Christian, știa foarte puține despre acest subiect. Oricum, furnizează informația cu privire la Gretser, dar într-un mod foarte diferit: *„Poate acest Liber Pentaculorum este același cu tratatul „De Necromantia ad Filium Roboam”, pe care părintele Gretser, un învățat iezuit german, l-a văzut scris în greacă în biblioteca ducelui de Bavaria.”*

Operele complete ale lui Gretser se află în șaptesprezece volume *in folio* și sunt limitate cercetării. Se poate afirma că *„Catalogus Codicum Manuscriptorum Bibliothecae Regiae Bavariae, auctore Ignatio Hardt, ejusdem bibliothecae supraefecto”*, 5 vol., Monarchii, 1806, nu menționează o asemenea lucrare.

Referința la ediția tipărită a *Claviculei,* apare la pp. 36, 37 din articolul lui d'Artigny, și o descrie constând din 125 pp. in quarto, fără numele locului sau al editorului. Titlul de pe copertă este *„Clavicula lui Solomon”*, cu o cruce într-un cerc și sub acest simbol este înscrisă data 1655.

Întreaga lucrare este împărțită în douăsprezece paragrafe, din care d'Artigny transcrie partea nr. 9, *„Un exorcism al spiritelor de aer”*, care nu apare cu siguranță în nici o ediție a *„Marii Clavicule”* și este în mod aparent adaptată din *„Lemegeton”*.

4. O bibliografie a lui Papus, atașată la acest *„Rezumat metodic al Kabbalei”* enumeră patruzeci și șapte de tratate kabbalistice separate, care apar în ebraică între mijlocul secolului al XIII-lea și sfârșitul secolului al XVI-lea.

Acestea sunt doar cele mai des adnotate - și literatura kabbalistică extra era și mai vastă.

Menționez această sursă de referință pentru beneficiul studentului ocultist, dacă îi va cădea în mână.

Magna Bibliotheca Rabbinica a lui Bartolocci, formând - cu suplimentul său - cinci volume in folio, este marele și monumentalul Catalog al literaturii iudaice.

§ 2. Cheia Minoră a lui Solomon

„Lemegeton” sau ***„Cheia Minoră”***, atribuită lui Solomon, Rabinul sau Regele, este o lucrare cu pretenții mult mai exaltate, care desfășoară toate ierarhiile și evocă spiritele cu miliardele.

Despre antichitatea sa nu este nevoie de o dezbatere serioasă; pretinde că a fost tradusă din ebraică, dar primele sale exemplare perfecte sunt în franceza din secolul al XVII-lea - și nimeni nu a auzit de original.

Trebuie să fi existat totuși, într-o formă mult mai timpurie; este subiectul referinței continue al unor demonologi precum Wierus și din această sursă și-a derivat scepticul disprețuitor, care a fost elevul lui Agrippa, *„Pseudomonarchia Daemonum”*, cu variații semnificative din copii cunoscute.

Lemegeton este împărțit în patru părți, care controlează funcțiile tuturor spiritelor după voința operatorului, din care sunt cerute condițiile obișnuite (ÛŋȘIJÎřI, vrăjitorie).

Cu excepția primei părți, care a oferit materiale lui Wierus, această lucrare curioasă, și în multe privințe memorabilă, nu a fost niciodată tipărită, deși a fost atacată de nenumărate ori pentru contribuții de cei mai mulți creatori de ritualuri și grimoare.

După cum am spus, se ocupă cu evocarea tuturor claselor de spirite, rele, indiferente și bune; riturile sale de deschidere sunt cele ale lui Lucifer, Bel, Astaroth și întreaga cohortă a infernului; este intitulată *„Goetia”*, un titlu auto-explicativ, și conține formele conjurării pentru șaptezeci și doi de diavoli principali și slujitorii lor, cu o descriere a puterilor și funcțiilor acestora.

A doua Carte sau ***„Theurgia Goetia”*** are de-a face cu Spiritele Punctelor Cardinale și inferiorii acestora. Acestea sunt naturi mixte, unele bune și unele rele.

A treia Carte este intitulată ***„Arta Paulină”***, - semnificația numelui n-o pot explica -, și discută despre *Îngerii Orelor Zilei* și *Îngerii Orelor Nopții* cât și despre *Semnele Zodiacale*.

A patra Carte sau ***„Almadel”*** enumeră alte *„patru Coruri de Spirite”* într-un mod oarecum obscur.

Există un singur punct semnificativ în întreaga lucrare - puterile rezidente în funcțiile *Spiritelor Infernale* sunt prezentate cu grijă, dar ritualul este aproape complet redus la tăcere cu privire la beneficiile speciale care pot fi așteptate în urma interacțiunii cu clasele superioare de *Inteligențe*; de aceea, este evident la cine a apelat Magicianul dacă avea un scop definit în vedere.

De aceea, nu este deloc improbabil ca prima porţiune sau cea goetică să constituie adevăratul *„Lemegeton"* şi ca celelalte secţiuni, aparent necunoscute lui Wierus, să fi fost adăugate mai târziu.

Această diviziune nu este legată în mod expres de Magia Neagră, ci împarte, în mod neîndoielnic, cu aşa-zisa ***„Cheie Majoră a lui Solomon"***, onoarea interzisă de a constitui inspiraţia principală pentru toate manualele de mai târziu ale *Ceremonialului Infernal*.

Lipsită de orice parte doctrinală, nu are nimic ce necesită citat în acest loc, dar cum nici un grimoar nu poate pretinde o completitudine, toate enumerările sale ierarhice şi toate procesele de evocare vor fi prezentate în partea a doua.

Ar trebui să afirm, în concluzie, că *„Cheia Minoră"* este atribuită uneori Regelui Solomon şi alteori unui rabin cu acelaşi nume.

Ar trebui totuşi distinsă de *„Cheia Rabinului Solomon"*, care este preocupată în special cu compunerea, sfinţirea şi folosirea talismanelor planetare.

Pretinde că are de-a face doar cu *„geniile bune"*, dar include sacrificiul sângeros şi există o anxietate obişnuită cu privire la forma şi aspectul în care poate apărea inteligenţa respectivă (*spiritul evocat*).

Oricum, se precizează în mod special ca nici un sigiliu, figură magică sau caracter, să nu fie aplicate pentru a dăuna altcuiva şi în special unui student al Artei Magiei.

În fine, arta nu implică nici un pact, *„implicit sau explicit"*.

Presupun că această producţie este mai târzie decât altele din acest ciclu.

§ 3. Arta Paulină

Dacă imitaţia ultimei secţiuni este acceptată ca ipoteză de lucru cu privire la *„Lemegeton"* şi dacă *a treia şi a patra carte* pot fi considerate drept anexe, este posibil să existe o pretenţie cu privire la plasarea Artei Pauline printre *„ritualurile complexe"*.

Este foarte dificil să afirmăm cu siguranţă, căci în lucrare avem *„Ritualul pentru invocarea îngerilor zilei şi nopţii, îngerilor celor douăsprezece semne şi celor ai gradelor zodiacale, numiţi îngerii oamenilor"*.

Nu este nici o descriere distinctă a funcţiilor sau calităţilor lor, cu excepţia ultimilor, părând că intervenţia lor poate fi căutată doar pentru scopuri în acord cu Legile lui Dumnezeu şi pentru binele omenirii în general.

Este un document ce constă, în mare parte, din *„cataloage de nume"*, dar, din acest motiv, este posibil să-l prezentăm pe scurt, căci are rolul său în literatură.

Orele Zilei

Guvernatorul primei ore este Samael, care are 444 de spirite slujitoare sub opt conducători, anume: Arniniel, Charpon, Daresiel, Monasiel, Brumiel, Nestoriel, Charmeas, Meresijn.

Guvernatorul celei de-a doua ore este Anael, care are sub control zece lorzi principali şi o sută inferiori. Aceştia, la rândul lor, poruncesc spiritelor slujitoare.

Cei principali sunt: Monarchas, Archiel şi Chardiel; subalternii îi includ pe: Orphiel, Carsiol, Elmoym, Quosiel, Ermosiel, Graniel.

Guvernatorul celei de-a treia ore este Veguaniel, sub care se află douăzeci de ofiţeri principali, două sute de ofiţeri mai mici şi un noian de spirite slujitoare.

Ofiţerii principali îi includ pe: Murriel, Leosiel, Drelmeth, Sardiniel; printre ofiţerii inferiori se numără Parmiel, Comadiel, Glmarij, Hantiel, Serviel, Furiel.

Guvernatorul celei de-a patra ore este Vachmiel, care are zece ofiţeri principali şi o sută inferiori, cu multe spirite slujitoare.

Cei principali îi includ pe: Ammiel, Larmiel, Marfiel, Ormijel, Sardiel, iar cei inferiori pe Emarfiel, Permiel, Quoriel, Sturbiel, Daniel.

Guvernatorul celei de-a cincea ore este Sazquiel, care are zece ofiţeri principali şi o sută mai mici, fiecare cu slujitorii săi.

Cei principali îi includ pe: Damiel, Armarele, Maroch, Serapiel, Fustiel, iar cei inferiori pe Jamersil, Futiniel, Ramisiel, Amisiel, Pubrisiel.

Guvernatorul celei de-a şase ore este Samil, care are zece ofiţeri principali şi o sută mai mici, cu o grămadă mare de spirite slujitoare.

Printre cei principali se numără: Araebel, Charuch, Medussusiel, Nathaniel, Perniel, şi printre subordonaţi Jamiel, Joustriel, Sameon, Farsiel, Zamion.

Guvernatorul celei de-a şaptea ore este Barginiel, care are zece ofiţeri şi o sută de subalterni, printre care se numără: Abrasiel, Farmos, Nosteri, Mamiel, Sagiel, dintre cei principali, şi Harmiel, Nastoro, Varmaj, Tusmas, Crociel, drept inferiori.

Guvernatorul celei de-a opta ore este Osgaebial, care are mulţi ofiţeri principali şi subordonaţi şi un mare noian de spirite slujitoare.

Printre cei principali se numără: Sarfiel, Amatino, Choriel, Mosiel, Lanthros, şi printre subalterni Demaros, Osmajloel, Januviel, Vernael, Thribiel.

Guvernatorul celei de-a noua ore este Vadriel, cu zece ofiţeri principali şi o sută inferiori şi spirite slujitoare la fel de numeroase precum nisipul mării.

Cei mari îi includ pe: Astroniel, Charms, Pamerif, Damiel, Madriel; printre cei inferiori sunt Kremos, Meros, Brasiel, Nafarin, Zoigmiel.

Guvernatorul celei de-a zecea ore este Oriel, care are zece cohorte de ofiţeri ce prezidează asupra multor spirite slujitoare.

Aceste ordine îi includ pe: Armesi, Darbiel, Panales, Mesriel, Chorob, Lemure, Ormas, Charnij, Zazior, Namon - câte unul din fiecare cor.

Guvernatorul celei de-a unsprezecea ore este Briel, a cărui armată este în mod similar împărţită şi ca specimene tipice din cele zece ordine îi găsim pe: Almariz, Pralimiel, Chardros, Furmiel, Lamie, Menafiel, Demasar, Ormary, Hevas, Zemoel.

Guvernatorul celei de-a douăsprezecea ore este Beratiel, ai cărui ofiţeri sunt împărţiţi în douăsprezece ordine, unele mai mari, altele mai mici, exemplarele fiind următoarele: în prima clasă - Cameron, Altrofiel, Penatiel, Demarae, Famaris; într-a doua clasă - Pharniel, Nerostiel, Emarson, Voizia, Sameron.

Orele Nopţii

„Negotia perambulantia in tenebris" sunt mai numeroase decât cele ale zilei.

Sunt împărţite sub aceiaşi Guvernatori Supremi, în şase ordine principale şi şase secundare; iar spiritele slujitoare sunt la fel de multe ca număr.

Prima oră. Guvernator Suprem - Gamiel. Ofiţerii principali includ pe: Moriel, Garthiel, Sepharon, Mousien, Arathiel, Cosel.

Ofiţerii inferiori sunt: Zanias, Noxin, Tempast, Farion, Glaras, Belsal.

A doua oră. Guvernator Suprem - Farris. Ofiţerii superiori îi includ pe: Almodar, Tamarid, Nedros, Ormisiel, Chabril, Praxil.

Ofiţerii inferiori sunt: Permaz, Umeroz, Emaril, Fromezin, Ramasiel, Granozin.

A treia oră. Guvernator Suprem - Sarquamich. Ofiţerii principali îi includ pe: Meriarijm, Crusiel, Penarys, Amriel, Dencinoz, Nestozoz.

Ofiţerii inferiori sunt: Evanel, Sarmezin, Haglon, Uvabriel, Thymitzod, Fromzon.

A patra oră. Guvernator Suprem - Jefischa. Ofiţerii principali îi includ pe Armesiel, Nedruel, Maneij, Ormael, Phorsiel, Rimezin.

Ofiţerii inferiori sunt: Rayziel, Gemezin, Fremiel, Hamayzod, Japnoill, Lamediel.

A cincea oră. Guvernator Suprem - Abasdarhon. Ofiţerii principali îi includ pe Moniel, Charby, Apiniel, Dematron, Nechoxim, Hameriel.

Ofiţerii inferiori sunt: Harptzall, Chrymos, Patrozin, Nameton, Barmas, Phatiel.

A şasea oră. Guvernator Suprem - Zaazonash. Ofiţerii principali îi includ pe Menorita, Prenostix, Namedor, Cheratiel, Dramazod, Fuleriel.

Ofiţerii inferiori sunt: Pammon, Dracon, Gemtzod, Enariel, Rudosor, Salmon.

A şaptea oră. Guvernator Suprem - Mendrion. Ofiţerii principali îi includ pe Ammiel, Choriel, Genaritzod, Pendroz, Memsiel, Ventariel.

Ofiţerii inferiori sunt: Zacharel, Razziel, Tarmitzod, Anapion, Framoch, Machmay.

A opta oră. Guvernator Suprem - Narcoriel. Ofiţerii principali îi includ pe: Cambill, Nedarijin, Astrocon, Marifiel, Dramozin, Amelzom.

Ofiţerii inferiori sunt: Hanoziz, Gastrion, Thomax, Hebrazym, Zimeloz, Gamsiel.

A noua oră. Guvernator Suprem - Nacoriel. Ofiţerii principali, nesubdivizaţi, îi includ pe: Adrapen, Chermes, Fenadros, Vemasiel, Comary, Demanor, Nameal, Maliel, Hanozoz, Brandiel, Evandiel, Iamariel.

A zecea oră. Guvernator Suprem - Jusguarin. Zece ofiţeri principali, incluzând pe: Lapheriel, Emerziel, Mameroijud; o sută de ofiţeri inferiori, incluzând pe: Chameray, Hazamil, Vraniel.

A unsprezecea oră. Guvernator Suprem - Dardariel. Ofiţerii principali includ pe Cardiel, Permon, Armiel, Hastoriel, Casmiros, Dumariel, Tumoriel. Ofiţerii inferiori: Hermas, Druchas, Charman, Elamiz, Ialcoajul, Lamersij, Hamarytzod.

A douăsprezecea oră. Guvernator suprem - Sarindiel. Ofiţerii principali îi includ pe: Adoniel, Darmosiel, Ambriel şi ofiţerii inferiori Nefrias, Irmanotzod, Melanos. Sunt şi alţii citaţi, dar lista este confuză în numeroase locuri şi enumerarea de mai sus serveşte îndeajuns scopului nostru.

Îngerii celor douăsprezece Semne

Ultimele clasificate conform triplicităţilor elementare, sunt:

- ***triplicitatea de foc***: Berbec - înger = Aiel; Leu - înger = Ol; Săgetător - înger = Sizajasel;
- ***triplicitatea de aer***: Gemeni - înger = Giel; Balanţă - înger = Jael; Vărsător - înger = Ausiul;
- ***triplicitatea de apă***: Rac - înger = Cael; Scorpion - înger = Sosol; Peşti - înger = Pasiel;
- ***triplicitatea de pământ***: Taur - înger = Tual; Fecioară - înger = Voil; Capricorn - înger = Casujoiah.

Dar prezidenţa zodiacală supremă este alocată arhanghelilor, după cum urmează:

- ***pentru triplicitatea de foc*** - Mihail;
- ***pentru triplicitatea de aer*** - Rafael;

- ***pentru triplicitatea de apă*** - Gabriel;
- ***pentru triplicitatea de pământ*** - Uriel.

Acesta urmează tuturor precedentelor tradiționale.

Este imposibil să cităm aici așa-zișii Îngeri sau Genii ale oamenilor care guvernează *Gradele Zodiacale* până la numărul 360. Aceștia sunt exemplificați prin *Arhanghelii Guvernatori*, a căror invocație nu pare posibilă, ci doar prin spiritele slujitoare ale acestora, cum ar fi, de exemplu: Asajel, Sochiel și Cassiel, pentru triplicitatea de pământ; Samael, Madiel și Mael, pentru triplicitatea de apă; și așa mai departe.

Aceștia vor fi citați, dar succesul experimentelor pauline va depinde în general de:

- a. *construcția sigiliilor atribuite celor douăzeci și patru de ore guvernatoare ale zilei și nopții, sigilii care trebuie să expună semnele astrologice adecvate raportate la ziua și ora fiecărei inteligențe;*
- b. *folosirea parfumurilor planetare corespunzătoare când are loc invocația;*
- c. *sigiliile astrologice raportate la inteligențele principale ale celor douăsprezece Semne sub prezidenția celor patru mari Arhangheli;*
- d. *cristalul sfințit în care trebuie chemate Spiritele Zodiacale de către operator;*
- e. *folosirea ceremonială a formulelor de invocare, pentru care vom da exemple în continuare.*

Orele Zilei și ale Nopții

Invocarea unui Guvernator Suprem

O, atotputernic prinț Samael, care ești Guvernatorul primei ore din zi prin Decretul Dumnezeului Suprem, Regele Gloriei; eu, servitorul Celui Suprem, doresc și te implor de trei ori prin Numele Puternice ale Lui Dumnezeu, Adonai, Aglaon, Tetragrammaton, și prin Puterea și Virtutea Lor, să mă ajuți în problemele mele; și prin puterea și autoritatea ta să-mi trimiți, determinând apariția în fața mea, a tuturor sau oricare dintre îngerii tăi, pe care-l voi chema pe nume, fiind sub guvernarea ta. Te mai rog și îți cer ca ei să mă ajute în toate problemele conform funcției lor, așa cum voi dori, și să acționeze pentru mine ca pentru servitorul Celui Suprem. Amin!

Invocarea unui Geniu în cristal

Ceremonia se efectuează cu fața către acel colț al cerului în care este situat semnul.

Rugăciune

O, tu, Înger măreț și binecuvântat, Îngerul meu păzitor, binevoiește să cobori din casele tale, aducând influența ta sfântă și prezența ta în această piatră de cristal, pentru a putea contempla gloria ta și a mă bucura de compania și ajutorul tău, acum și veșnic. O, tu, care ești mai măreț decât al patrulea cer, tu care știi secretele lui Elanel, tu care călărești pe aripile vântului și ești înzestrat cu mișcare supralunară; coboară și fii prezent, te rog! Dacă am meritat vreodată societatea ta, dacă intențiile mele sunt pure în ochii tăi, adu-ți la mine prezența ta eternă; binevoiește să stai cu mine, în numele Marelui Dumnezeu Jehovah, căruia întregul cor al cerului îi cântă veșnic: O mappa la man, Aleluia. Amin!

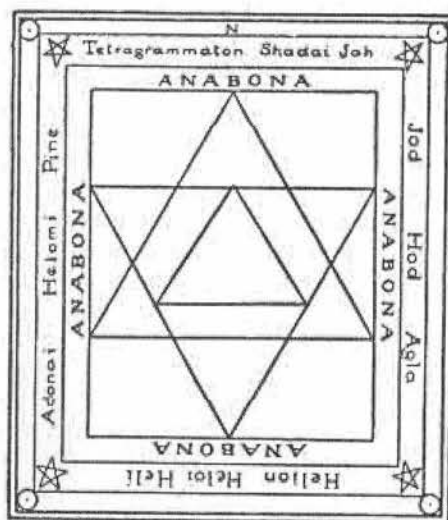
Prin observarea adecvată a regulilor prezentate în *Arta Paulină* cu privire la îngerii oamenilor și presupunând că omul cunoaște minutul exact al nașterii sale, se spune că operatorul poate dobândi toate artele și științele, chiar și suma Înțelepciunii.

Într-un cuvânt, este Calea Regală a cunoașterii, atât în grade teoretice, cât și practice.

Astfel este Magia astronomică, conform *„Lemegetonului"* și dependențelor sale. Nu diferă în mod esențial de sistemul tăblițelor enochiene urmate de John Dee și Edward Kelley, ca în *„Relația credincioasă"*.

Aceeași observație se va aplica la conținutul următoarei secțiuni, pe care o vom continua fără altă prefață.

§ 4. Almadelul lui Solomon

Vom explica în primul rând că această schemă de invocare își derivă titlul de la ***talismanul convențional*** de care depinde procesul.

Este făcut din ceară albă și este înscris cum apare în figură.

Această figură este folosită pentru cei patru îngeri principali a căror guvernare se extinde asupra celor patru altitudini ale lumii, anume: Est, Eest, Nord și Sud.

Servește și pentru slujitorii și inferiorii acestora.

Cum fiecărui cor al fiecărui cadran îi este atribuită o culoare diferită, și cum această culoare trebuie să coloreze ceara albă, rezultă că cei care navighează prin întreaga ierarhie trebuie să compună patru ***Almadele***.

Mai mult, munca lor nu se va încheia aici, căci ***fiecare talisman*** trebuie să aibă patru lumânări făcute din aceeași ceară și separate apoi.

În final, trebuie făcut un sigiliu de aur sau argint, pe care trebuie gravate numele Helion, Hellujon, Adonai.

Servește pentru toate corurile.

Lumânările se dau cu cremă de ghete și ***„Almadelul”*** se așază pe ele, fiind o figură din patru pătrate ce măsoară șase țoli în toate direcțiile.

Culorea pentru corul Estic este albă; celelalte culori sunt: roșie, verde și un verde întunecat care se apropie de negru; însă doar primul cor este alocat unui cadran distinct al cerului.

Numele Inteligențelor sunt următoarele:

Prima Altitudine **(Ierarhie)**: Alimiel, Gabriel, Borachiel, Lebes, Hellison. Aceștia fac ca toate lucrurile din Creație să fie roditoare.

A doua Altitudine **(Ierarhie)**: Alphariza, Genon, Geron, Armon, Gereinon.

Aceștia au putere asupra bunurilor și bogățiilor și pot face ca un om să devină bogat sau sărac.

De asemenea, cauzează pierdere și infertilitate.

A treia Altitudine **(Ierarhie)**: Eliphamasai, Gelomiros, Gedobonai, Saranana, Elomnia.

Funcțiile lor nu sunt menționate.

A patra Altitudine **(Ierarhie)**: Barchiel, Gediel, Gebiel, Deliel, Captiel.

Nici în acest caz funcțiile nu sunt menționate.

Când un Înger din prima Altitudine (ierarhie) răspunde invocației, poartă un drapel cu un blazon ce expune o cruce albă; trupul îi este îmbrăcat într-un nor luminos și este încoronat cu trandafiri.

Are chipul deschis și la plecare lasă în urma sa un parfum dulce.

Un Înger din a doua Altitudine are forma unui copil îmbrăcat în satin roz, cu o coroană de micșunele roșii pe cap.

Fața sa este îndreptată către cer și strălucește cu lumina Soarelui.

Parfumul pe care-l lasă persistă mult timp.

Un Înger din a treia Altitudine apare sub forma unui copil sau unei femei micuțe, îmbrăcată în verde și argintiu, purtând o coroană de frunze de dafin împodobită cu flori albe.

Această apariție lasă de asemenea un parfum dulce.

Un Înger din a patra Altitudine apare în forma unui băiat sau a unui bărbat micuț, în haine negre sau măslinii, încoronat cu boabe de iederă.

Parfumul său diferă de restul, dar nu este mai puțin dulce.

Toate manifestările inteligențelor sunt frumoase.

Cum s-a mai spus, nu trebuie chemate pentru nimic altceva în afara Lui Dumnezeu și a legilor sale.

Este sigur așadar în ce companie va apare Almadel.

Invocația are loc într-o Duminică, în ziua și ora Soarelui.

Lumânările sunt plasate în suporturile lor.

Almadelul este așezat - cum am văzut - pe picioarele lumânărilor, dar astfel încât să existe un spațiu clar sub el.

Există o gaură în fiecare colț și când inteligența se manifestă, se plasează un vas de pământ sub talismanul ce conține cenușă fierbinte și trei boabe de fistic pudră.

Fumul generat trece prin găuri și, când este mirosit de înger, se spune că acesta începe să vorbească.

Ar trebui să explic că mobila oratoriului și veșmintele purtate de operator trebuie să aibă aceeași culoare ca Almadelul.

Lumânările sunt aprinse la început.

Sigiliul auriu este așezat în mijlocul talismanului.

Invocantul îngenunchează, ținând Rugăciunea care este scrisă pe pergament virgin.

Apariția se manifestă asupra Almadelului, la început sub formă de ceață. Aceasta se clarifică treptat și când esența se ridică, fața Îngerului este întoarsă către operator, care este întrebat cu o voce joasă de ce au fost chemați astfel Prinții unui anumit Cor sau Altitudini.

Răspunsul este: „Doresc ca toate cerințele mele să fie împlinite și să se îndeplinească ceea ce pentru care mă rog, căci funcția ta declară că acest lucru este posibil, dacă mulțumește pe Dumnezeu".

Sunt enumerate caracteristicile fără teamă și cu respect.

La suprafața textului, pare că nu ar fi necesară nici o invocație preliminară pentru această lucrare, dar aceasta este confuzia *Ritualului*, care face legătura între final și o parte distinctă a procesului.

Rugăciunea

Tu, măreț, puternic și binecuvântat Înger al Lui Dumnezeu, care guvernezi ca Înger principal și Prim în primul cor sau Altitudinea din Est, sub marele Prinț din Est, de care asculți, care este deasupra ta ca rege, prin Puterea Divină a Lui Dumnezeu, Adonai, Helomi, Pine, care dispune de toate lucrurile în cer, pe pământ și în Iad; eu, servitorul Acelui Dumnezeu, Adonai, Helomi, Pine, de care asculți, te invoc, te conjur, să apari în fața mea! Prin Virtutea și Puterea Aceluiași Dumnezeu îți poruncesc să vii la mine din ordinul, locul ori sălașul tău și să te arăți deschis în fața mea în propria ta formă și glorie, vorbind cu o voce inteligibilă înțelegerii mele. O, tu, Înger puternic și binecuvântat, eu, servitorul Aceluiași Dumnezeu al tău, te rog și te implor umil să vii și să-mi arăți toate lucrurile pe care le doresc de la tine, supuse puterii funcției tale și bunei plăceri a Domnului Nostru Dumnezeu. Prin cele trei nume ale Adevăratului Dumnezeu, Adonai, Helomi, Pine, și prin Numele Ana Bona, te implor și te constrâng să apari vizibil în forma ta, vorbind pe înțelegerea auzului urechilor mele, pentru a avea ajutorul tău binecuvântat, angelic și glorios, prietenia familiară, societatea constantă, comunicarea și instrucția, acum și pe veci, aici și în toate adevărurile pe care Dumnezeu Atotputernicul, Regele regilor, Dătătorul tuturor darurilor bune, pe care va binevoi, în Slava Sa, să mi le ofere! De aceea, o, tu, Înger binecuvântat, fii prietenul meu, fă pentru mine ceea ce Dumnezeu ți-a dat puterea să faci! De aceea te conjur să apari; puterea și prezența ta îmi sunt necesare, pentru a putea cânta cu îngerii Săi Sfinți: „O, mappa laman, Aleluia." Amin!

Când apare, spune *Ritualul*, oferă-i o primire plăcută, întreabă ce este legiuit, posibil și conform atribuțiilor sale, și vei obține.

Dacă nu apare, cele patru lumânări trebuie marcate cu sigiliu de aur sau argint, care va asigura în aparență supunerea.

Există anumite considerații planetare legate de acest proces, de care depinde succesul.

Primii doi Îngeri ai primei Altitudini pot fi numiți doar în prima și a doua duminică din martie; al treilea și al patrulea în duminicile din aprilie; al cincilea după ce Soarele a intrat în Gemeni, în luna mai.

Și tot așa cu restul succesiunii.

§ 5. Cartea a Patra a lui Cornelius Agrippa

Este un lucru bine știut acum că cea de-a patra *„Carte a Filosofiei Oculte"* este atribuită lui Cornelius Agrippa și este respinsă ca fiind drept falsă.

Autenticitatea celorlalte faimoase trei *„Cărți ale Filosofiei Oculte"* nu a fost pusă niciodată la îndoială și este într-adevăr dincolo de orice suspiciune; a patra este probabil mai puțin interesantă în privința conținutului său decât în ceea ce privește autorul ei.

În același timp, este o creație mult mai talentată decât cele obișnuite, aparținând imposturilor magice; are legătură și ia naștere din lucrarea originală într-un mod foarte curios; și, în privința complexității magice speciale a acesteia, pare să nu existe nici un motiv inerent pentru care să nu fie producția lui Agrippa.

Dificultățile cu privire la acest fapt pot fi reduse la trei capete.

Prima dificultate ține de timp; a apărut după moartea neliniștitului filosof speculativ din Nettesheim.

O publicație postumă nu este deschisă în mod necesar suspiciunii, decât dacă este un tratat despre Magie, dar un *Tratat despre Magie* din perioada respectivă, care nu a apărut în timpul vieții scriitorului său, este deschis celor mai serioase suspiciuni, din cauza companiei scandaloase de care aparține.

A doua dificultate este internă și nu cred că poate fi depășită. Într-o măsură considerabilă, este un *rechauffé* al diferitelor porțiuni ale celor trei cărți nedisputate și, chiar în zilele lui Agrippa, nu este probabil ca autorul să se fi reprodus într-un mod atât de liberal.

A treia dificultate este că a fost respinsă drept falsă de Wierus, elevul lui Agrippa, care probabil ar fi avut oportunitatea de a cunoaște această lucrare; respingerea ei de către scriitorii de mai târziu urmează pur și simplu firul lui Wierus.

Forța cazului împotriva acestei lucrări stă în principal în a treia dificultate, dar obiecțiile lor sunt posibile.

Deși nu este lucrarea lui Agrippa, în mod evident a fost produsă în proximitatea imediată a perioadei sale.

Cartea însăşi, care este destul de bine scrisă, este împărţită în mai multe părţi.

Mai întâi, este un *„Tratat elaborat despre metoda de extragere a numelor spiritelor bune şi rele, raportate la cele şapte planete"*.

Aceasta este o altă dezvoltare a subiectului tratat în *„A treia Carte a Filosofiei Oculte"*.

Metoda nu are importanţă pentru studiul nostru, dar cei care au căutat s-o dezvăluie, au mărturisit că au fost încurcaţi în strădaniile lor.

Cer permisiunea cititorilor mei de a-i asigura că nu le-am întrecut zelul, căutând să merg pe urmele lor şi, în ceea ce mă priveşte, metoda aceasta rămâne în sânul misterului său corespunzător.

Este posibil ca Agrippa şi succesorul său să-şi fi păcălit cititorii şi să nu fi dezvăluit secretul.

„Tratatul despre nume" este urmat de unul *„despre caractere"* şi nici acesta nu este inteligibil. L-am lăsat pe acesta celor preocupaţi de el.

Apoi urmează o enumerare a tuturor formelor familiare ale spiritelor planetelor, urmată de o expunere despre figuri magice şi sigilii, alta despre consacrarea instrumentelor folosite în Ceremoniile magice, cât şi despre foc, apă şi aşa mai departe. Lucrarea se încheie cu metodele pentru invocarea spiritelor bune şi rele şi un scurt proces despre necromanţie.

Cum voi avea ocazia de a-l cita frecvent în a doua parte a lucrării de faţă, analiza de aici poate fi limitată la stabilirea legăturii sale cu diabolismul şi tipul de manifestări care se presupun a fi obţinute prin procesele sale.

Precum *„Legemeton"*, oferă direcţii specifice pentru comunicarea cu spiritele rele şi nu există îndoială despre natura legiuită a experimentului, prin care înţeleg că în mintea scriitorului nu a intrat nici o îndoială, şi oferă ceea ce are artistului, fără a încerca să-i justifice natura.

Rafinamentele de acest tip erau în mod evident în afara Magiei secolului al XV-lea.

În următorul citat, mă voi lipsi de obiceiul meu de a traduce direct şi mă voi folosi de versiunea lui Robert Turner, care este destul de fidelă şi, mai mult, are senzaţia plăcută a antichităţii.

Despre Invocaţiile Spiritelor Rele

Dacă vom chema vreun spirit Rău în Cercul Magic, mai întâi ar fi bine să-i considerăm şi să-i cunoaştem natura, cu care planetele sunt de acord, şi funcţiile care îi sunt distribuite de către planetă.

Cunoscând acestea, să căutăm un loc potrivit şi corespunzător Invocării (*Conjurării*) sale, conform naturii planetei şi calităţii funcţiei aceluiaşi Spirit, cât de aproape se poate.

De exemplu, dacă puterea sa este asupra mării, râurilor sau inundaţiilor, să se aleagă un timp convenabil, pentru calitatea aerului - care trebuie să fie calm, clar, liniştit şi adecvat Spiritelor pentru a-şi asuma trupuri eterice la sosire - cât şi pentru calitatea şi natura planetei, şi la fel pentru spirit, în ziua sa, notând timpul în care guvernează, dacă este norocos sau nu, zi sau noapte, cum cer stelele şi spiritele.

Aceste lucruri fiind discutate, trebuie să se formeze un Cerc Magic închis, în locul ales, pentru apărarea invocatorului şi pentru conjurarea Cpiritului.

În Cerc, se vor scrie Numele Divine Generale şi acele lucruri care vrem să apară; Numele Divine care Guvernează planeta respectivă, cu funcţiile spiritului însuşi; în final, numele spiritelor bune care de regulă sunt capabile să lege şi să constrângă acel Spirit pe care vrem să-l chemăm.

Dacă vrem să fortificăm Cercul şi mai mult, putem adăuga caractere şi figuri magice adecvate lucrării.

Astfel, *în sau în afara cercului*, putem desena o figură triunghiulară, înscrisă cu numere congruente cu lucrarea noastră.

Mai mult, operatorul trebuie să aibă lumânări, parfumuri, ierburi magice, unguente şi leacuri complexe, corespunzătoare naturii planetei şi spiritului, care sunt în parte în armonie cu spiritul, prin raţiunea virtuţii lor naturale şi cereşti, în parte expuse Spiritului pentru adorare religioasă şi superstiţioasă.

Operatorul trebuie să aibă instrumente şi lucruri sfinte consacrate, necesare pentru apărarea invocatorului, cât şi a colegilor săi, care să servească drept legături cu care vor constrânge spiritele. Astfel sunt hârtiile sfinte, imaginile, figurile magice, săbii, sceptre, veşminte din material şi culoare adecvate şi lucruri asemănătoare.

Când au fost adunate şi consacrate toate acestea, Maestrul şi elevii săi intră în Cerc cu toate lucrurile pe care le folosesc, apoi vor începe să se roage cu voce tare, cu gesturi corespunzătoare şi o înfăţişare pe măsură.

Se face o Oraţie către Dumnezeu şi apoi se invocă (*cheamă*) Spiritele bune.

Dacă Maestrul (*Operatorul*) va citi rugăciuni, Psalmi sau Evanghelii pentru apărarea sa, acestea să fie citite primele.

Apoi, să invoce spiritul dorit, cu un descântec blând către toate părţile lumii, comemorând autoritatea şi puterea sa.

Să se odihnească apoi puţin, privind în jurul său pentru a vedea dacă apare vreun spirit, iar dacă nu, va repeta invocaţia ca înainte, de trei ori.

Dacă Spiritul este tot îndărătnic şi nu apare, să-l conjure atunci cu puterea divină, dar astfel încât toate conjuraţiile şi comemorările să fie în acord cu natura şi funcţiile spiritului însuşi.

Să repete la fel, de trei ori, din ce în ce mai puternic, folosind mustrări aspre, insulte, blesteme, pedepse, suspendări din funcţia şi puterea Spiritului şi altele asemănătoare.

După ce sunt terminate toate blestemele, dacă apare vreun spirit, invocatorul să se întoarcă către acesta, să-l primească curtenitor şi să-i ceară numele. Mai departe, să ceară ce doreşte.

Dar dacă spiritul se va arăta într-un fel încăpăţânat sau mincinos, să fie legat prin conjuraţii convenabile; şi dacă operatorul se îndoieşte de vreo minciună, să facă cu sabia, în afara cercului, figura unui triunghi sau a unei figuri magice, şi să conjure spiritul să intre acolo.

Dacă obţine o promisiune confirmată prin jurământ, el va întinde sabia în afara cercului şi va pune spiritul să jure cu mâna pe sabie.

Apoi, după ce a obţinut de la spirit ceea ce doreşte sau fiind astfel mulţumit, îl eliberează, cu cuvinte curtenitoare, ca să plece, poruncindu-i să nu facă rău.

Dacă nu va pleca, îl va convinge prin conjuraţii puternice, şi, dacă este nevoie, îl va alunga prin exorcism şi prin fumigaţii contrare.

După ce a plecat, soperatorul nu iese din cerc, ci rămâne şi se roagă pentru apărarea şi conservarea sa, mulţumind Lui Dumnezeu şi îngerilor buni.

Toate aceste lucruri fiind efectuate, poate pleca.

Dar dacă speranţele sale nu se îndeplinesc şi nu va apărea nici un spirit, să nu dispere, ci, părăsind Cercul Magic, să se întoarcă altă dată, făcând precum înainte. Şi dacă va constata că a greşit undeva, va amenda acea greşeală adăugând sau diminuând ce va fi necesar, căci constanţa reiterării sporeşte adeseori autoritatea şi puterea sa şi aruncă cu groază în spirite, umilindu-le până la supunere.

Unii obişnuiesc să facă o poartă în Cerc, prin care intră şi ies, pe care o deschid şi închid după plac şi o fortifică cu nume sfinte şi figuri magice.

Dacă spiritele nu apar, Maestrul, fiind obosit, se hotărăşte să înceteze, dar să nu plece fără a elibera spiritele, căci cei ce neglijează acest aspect, se vor afla în pericol, dacă nu sunt întăriţi cu vreo apărare sublimă.

Adeseori, apar Spiritele, deşi nu sunt vizibile (*pentru a-l înspăimânta pe cel care le-a chemat*), fie în lucrul folosit, fie în operaţia însăşi.

Însă acest tip de eliberare nu este simplu, ci un fel de dispensare cu suspendare, până acestea se vor supune.

Când intenţionăm să obţinem vreun efect prin intermediul Spiritelor Rele, când o apariţie nu este necesară, aceasta se face cu ajutorul Instrumentului Magic specific sau prin subiectul experimentului însuşi, fie că este o imagine, un inel sau o scriere, orice lumânare, caracter sau sacrificiu ori ceva asemănător.

Semnele Spiritelor Malefice

Numele Spiritului va fi scris acolo, cu caracterul său, conform exigenţei experimentului, fie scris cu sânge, fie folosind un parfum agreabil Spiritului, cu rugăciuni frecvente către Dumnezeu şi Îngerii

Buni înainte de evocarea Spiritului Rău şi conjurarea sa prin Puterea divină.

Peste diabolismul formal al acestui proces, există instrucţiuni pentru compunerea unei „Cărţi a Spiritelor Rele”, *pentru prepararea lor ceremonială, conform numelor şi ordinului lor.*

Prin intermediul unui „Jurământ Sfânt”, supunerea Spiritului, al cărui nume este scris acolo, se presupune a fi asigurată.

Cartea *însăşi trebuie formată din cea mai pură şi curată hârtie, care nu a fost folosită niciodată - o stipulare născocită probabil în zilele de palimpsest, dar, desigur, nu atât de necesară în zilele noastre.*

Imaginea Spiritului trebuie atrasă pe partea stângă şi caracterul său desenat pe partea dreaptă, precedate de Jurământul care întrupează numele Spiritului, împreună cu demnitatea sa, locul, funcţia şi puterea sa.

Operaţia trebuie îndeplinită în ziua şi ora planetei căreia îi este atribuit spiritul.

Când „Cartea” *a fost compusă, trebuie legată şi fixată cu un blazon şi sigilii, căci deschiderea sa la întâmplare, după sfinţire, poate pune în pericol operatorul. Trebuie ţinută cu reverenţă şi fără a fi profanată, căci altfel îşi va pierde virtutea.*

Sfinţirea sa este o chestiune dificilă, căci fiecare Spirit, al cărui nume apare acolo, trebuie chemat în faţa Cercului, legăturile citite în prezenţa sa şi fiecare, pe rând, trebuie convins să-şi pună mâna acolo unde sunt desenate imaginea şi caracterul său şi să *„confirme şi consacre acestea cu un Jurământ special şi obişnuit”.*

Într-un cuvânt, documentul trebuie arătat apoi, în mod regulat şi repetat, ca fiind Actul legal al faptelor fiecăruia.

În timpul acestei Ceremonii, Cartea trebuie pusă într-un triunghi desenat în afara Cercului.

Nu există îndoială că aceste direcţii reprezintă lucrarea unui scriitor care cunoştea bine „Lemegeton” sau că *„Liber Spiritum”* este identic cu cel menţionat de Wierus.

Formele asumate de Spiritele evocate diferă într-un fel de cele ale *„Cheii Minore”*, care, mai mult, cel puţin în porţiunea sa goetică, nu are atribuţie planetară.

Conform lui pseudo-Agrippa, ***Spiritele lui Saturn*** apar de obicei într-un trup înalt şi înclinat şi o înfăţişare mânioasă, cu patru feţe, una în poziţia obişnuită, alta la spatele capului şi două cu ciocuri, de fiecare parte.

Mai au, de asemenea, o faţă pe fiecare genunchi, de un negru strălucitor.

Mişcarea lor este pecum cea a vântului şi este însoţită de un fel de cutremur.

Semnul lor este pământul alb, *„mai alb decât orice zăpadă”.*

Formele lor specifice sunt: *un rege cu barbă ce călăreşte un dragon; un bătrân cu barbă; o bătrână sprijinindu-se într-un toiag; un băiat; un dragon; o bufniţă; un veşmânt negru; un cârlig sau o seceră; un copac de ienupăr.*

Ultimele trei manifestări pot avea şase chipuri, constituind o perplexitate care trebuie încredinţată comentatorilor ocultişti.

Spiritele lui Jupiter apar într-un trup sangvin şi coleric; sunt de statură mijlocie; mişcarea lor este *„oribilă şi înfricoşătoare”*, dar sunt blânzi la chip şi în vorbire.

Au o culoare de fier, care îi pune în legătură cu Marte; mişcarea lor este cea a fulgerelor scăpărătoare şi tunătoare; semnul lor este apariţia omului în jurul Cercului care pare să fie devorat de lei.

Formele lor particulare sunt: *un rege cu sabia trasă, ce călăreşte un leu; un personaj cu mitră într-un veşmânt lung; o fecioară încoronată cu dafin şi împodobită cu flori; un taur; un cerb; un păun; un veşmânt azuriu; o sabie; un merişor.*

Spiritele lui Marte au un trup înalt şi coleric, o înfăţişare murdară, de culoare maro, oacheşă sau roşie; au coarne precum cerbul, gheare precum un balaur şi urlă precum taurii sălbatici.

Au o mişcare precum focul arzător şi semnul lor este tunetul şi fulgeră în jurul Cercului.

Formele lor particulare sunt: *un rege înarmat călărind pe un lup; un bărbat înarmat; o femeie ce ţine un scut pe copasă; o capră; un cal; un cerb; un veşmânt roşu; lână.*

Lâna cu o dispoziţie colerică este probabil forma goetică a bumbacului.

Spiritele Soarelui sunt de obicei largi la trup şi membre, sangvine, grosiere şi au o culoare aurie unsă cu sânge.

Mişcarea lor este cea a fulgerului; semnul lor este să producă transpiraţie în operator, o proprietate normală a tuturor acestor inclasificabile Spirite stelare ale Lumii Infernale.

Formele lor particulare sunt: *un rege cu un sceptru călărind un leu; un rege încoronat; o regină cu un sceptru; o pasăre - nedescrisă, dar probabil orice pasăre, cu excepţia păsării paradisului; un leu; un cocoş; un veşmânt aurit; un sceptru; şi, la urmă,* - ceva ce Robert Turner a lăsat netradus cu înţelepciune - *caudatus, adică cu coadă.*

Spiritele lui Venus au un trup de înălţime medie şi un chip plăcut, partea superioară fiind aurie şi cea inferioară albă sau verde.

Mişcarea lor este precum cea a unui stele strălucitoare.

Semnul lor este asemănător cu fecioarele care aleargă în jurul Cercului şi-l ademenesc pe Magician să li se alăture.

Formele lor particulare sunt: *un rege cu sceptru călărind o cămilă; o fecioară dezbrăcată; o capră; o cămilă - posibil demonul atroce al lui Cazotte; o porumbiţă; un veşmânt alb sau verde; salvia.*

Spiritele lui Mercur apar de obicei cu un trup de statură mijlocie, rece, lichid, umed, ceea ce sună redundant, dar referința este la proprietățile argintului viu - adică mercurul filosofilor se presupunea că nu udă mâna, dar Spiritele mercuriale ale Magicianului erau contrare.

Sunt frumoase, binevoitoare în vorbire, de formă umană și precum cavalerii înarmați.

Sunt comparabile cu norii argintii în mişcarea lor. Semnul lor este faptul că îngrozesc și înfricoşează operatorul.

Formele lor speciale sunt: *un rege călărind un urs; un tânăr grațios; o femeie ce ține o furcă - este dificil de înțeles cum o asemenea apariție este precum un cavaler înarmat, observație care, dacă ar merita, s-ar aplica la modurile de manifestare; un câine; o ursoaică; o gaiță; un veşmânt cu multe culori schimbătoare; o baghetă; și un toiag* (baston) *mic.*

Spiritele Lunii au un trup mare, moale, flegmatic, ca un nor negru la culoare.

Chipul lor este umflat, capul chel, ochii roşii și urduroşi, dinții precum cei ai unui mistreț sălbatic.

Mişcarea lor este precum cea a unei mari furtuni ce mătură Marea.

Semnul lor este o ploaie grea în jurul Cercului.

Formele lor particulare sunt: *un rege precum un arcaş călărind o cerboaică; un băiețel; o femeie vânător cu arc și săgeți; o vacă; o cerboaică mică; o gâscă; un veşmânt verde sau argintiu; o săgeată; o creatură cu multe picioare - poate un centiped.*

Imbecilitatea acestei enumerări pune această falsă *„A patra Carte a Filosofiei Oculte”* într-o lumină și mai absurdă decât merită.

Reproduce cu adevărat modul Tratatului lui Agrippa cu o fidelitate nelipsită de talent și poate pretinde pe drept să fie luată în serios ca un *ritual complex.*

Este dificil de spus dacă este mai degrabă de partea diavolului sau de cea a nesăbuinței, în afara cazului în care acestea două sunt unul și același lucru.

§ 6. Heptameronul

A patra Carte a lui Cornelius Agrippa lăsa prea multe informații la discreția Operatorului, pentru a fi satisfăcătoare pentru o Știință atât de exactă precum Magia Ceremonială.

O formă de procedură, care nu lăsa nimic imaginației și nu cerea alt talent decât exercitarea *„regulii degetului mare”* de către pacient, era necesară pentru slăbiciunea Vrăjitorului obişnuit.

„Heptameronul” sau *„Elementele Magice”,* atribuite lui Peter de Abano, este o încercare de a acoperi nevoia și de a oferi Neofitului un cabinet complet al Magicianului.

Cornelius Agrippa, spune introducerea, care a fost adăugată ulterior, pare să fi scris pentru cei învățați, pentru cei experimentați în această artă; el nu tratează în mod special ceremoniile, dar le menționează într-un mod general.

Cei care nu au *„gustat superstițiile magice”* le pot găsi aici gata pregătite.

Pe scurt, în această carte sunt ținute principiile transformărilor magice.

Putem concluziona că întreprinderea este împlinită cu scrupulozitate; ce trebuie să facă operatorul și cum anume, pentru *„a atrage spiritele prin discurs”*, sunt chestiuni explicate atât de clar, încât omul nu poate greşi.

Asumând funcția sacerdotală a Operatorului sau un Preot drept complice, totul este prea simplu pentru ca să aibă loc un eşec.

Ar fi invidios să presupunem că *„Heptameronul”* este mai autentic în privința atribuției sale decât lucrarea față de care se spune că ar fi o continuare; autorul său real este implicat în același tip de obscuritate ca şi acel pseudo-Agrippa.

Există mai multe motive serioase pentru care elevul lui Trithemius nu ar fi trebuit să scrie falsa *„Carte a patra”*, dar Peter de Abano nu este un personaj atât de greu de pus în legătură cu *„Elementele Magice”*, dacă nu ar fi existat o disparitate cronologică banală de aproximativ trei sute de ani.

Este adevărat că Agrippa a scris despre Magie și celălalt despre Astrologie și Geomanție, dacă lucrările sale în aceste departamente ale Științei Oculte nu sunt de asemenea contrafăcute; dar de *„Heptameron”* nu s-a auzit în spațiul menționat după moartea autorului său, care s-a petrecut în 1316, și este prea evident în tonul său o urmare la o lucrare mult mai recentă, posibil un *Memorial* din secolul al XIV-lea.

Peter de Abano s-a născut în anul 1250 într-un oraş din vecinătatea Padovei și era un medic învățat din vremea sa, care a încercat să împace diferite sisteme medicale; și se presupune că a fost primul european care l-a citat pe Averroes (Ibn Roesd).

S-a stabilit o vreme la Paris, dar la investigația unui confrate invidios profesional, a fost acuzat de erezie şi a fugit în locul său de baştină.

La Padova, a fost creată o catedră la medicină pentru el, dar acuzația şi-a urmat victima; a fost acuzat de către unii de negarea existenței demonilor, de către alții de obținerea cunoaşterii sale de la şapte drăcuşori pe care-i ținea într-o sticlă.

Inchiziția a instituit un proces, dar victima a fost mântuită prin moarte - cum spun unii, chiar în ajunul execuției sale.

Întâmplarea a înfuriat Tribunalul, deşi Testamentul lăsat în urmă de Peter de Abano reafirma credința sa în religia ortodoxă.

Magistraților din oraş li s-a poruncit, amenințați cu excomunicarea, să exhumeze trupul, dar acesta a fost ascuns de un servitor credincios şi îngropat în secret într-un alt cimitir.

Inchiziția a făcut un teribil scandal pentru pedepsirea criminalului, dar s-a mulțumit în final să ardă trupul medicului mort, în efigie.

În opoziție cu neferficita întâmplare, un secol mai târziu, bustul său a fost plasat în primăria din Padova.

Lucrările sale neîndoielnice, care sunt practic ilizibile, nu trădează vreo cunoştință a Ştiințelor Oculte dincolo de o credință în Astrologie, care era în acele zile la fel de catolică precum Roma şi puternică precum Tribunalul Sfânt.

Prin urmare, rămâne unul dintre martirii morali ai Magiei, *faussement accusé*, cum a spus Gabriel Naudé.

Acuzarea şi modul judecării sale rămân, de asemenea, printre gloriile mici ale funcției sfinte.

Acceptând ***„Heptameronul"*** ca o lucrare ce aparține perioadei primei sale publicații, este plasată aici printre ritualurile cu un caracter complex, nu pentru că are de-a face cu diavolii, ci pentru că natura îngerilor şi spiritelor este indicată prin maniera de conjurare a lor; într-un cuvânt, sunt descrişi ca îngeri şi amenințați ca demoni.

Procedura este împărțită în două: **1**. o metodă generală pentru evocarea spiritelor de aer, care sunt fără îndoială „demoni", şi **2**. un set de conjurații angelice specifice fiecărei zile a săptămânii.

A doua secțiune aparține departamentului Magiei Albe - dacă pot adopta această distincție glorioasă în desfrâul unui moment trecător - căci inteligențele privite aici sunt bune, deşi funcțiile lor sunt amestecate şi confuze, incluzând descoperirea comorilor, detectarea secretelor, stârnirea războiului, deschiderea lacătelor şi pivnițelor, procurarea iubirii femeilor, ispitirea oamenilor către lux şi semănarea urii şi gândirii rele.

În mod evident, Magia Albă de acest tip este mai Neagră decât se spune.

Deşi întregul ***„Heptameron"*** apare sub o singură atribuție, prima parte este totuşi atribuită în text lui Peter de Abano.

Pregătirea personală a Operatorului corespunde cu cea prezentată în a doua parte a lucrării de față şi *Ceremonialul* în sine, care, dacă ar fi fost citat, ar fi trebuit să fie tipărit in extenso, căci nu conține părți detaşabile, este prea elaborat pentru a fi inserat aici, în special pentru că *„Lemegetonul"* va furniza mai târziu o noțiune completă a scopului şi domeniului *„ritualurilor complexe"*, în aspectul lor mai larg, şi va ilustra faptul că toate distincțiile convenționale se dizolvă acolo.

§ 7. Magia Sacră a lui Abramelin Magul

Existența acestui text a fost cunoscută studenților ocultişti pentru o perioadă considerabilă de timp înainte să apară într-o traducere engleză a editorului *„Cheii lui Solomon"*.

Amatorii ştiinței oculte din ramurile sale practice mai dubioase au devenit posedați de această perlă a tradiției, în 1898, şi presupun că este destul de familiară în anumite cercuri.

Îmi pare rău că este necesar să spun câteva cuvinte depre ea în acest loc.

Dl Mathers a ataşat o *prefață* care face cinste formei sale speciale de talent - adică este elocvent ca o precauție cu privire la lucrurile care ar trebui evitate de un expert în exprimarea părerilor sale şi a modului de a scrie exercițiile în engleză.

Textul este păstrat în Biblioteca *„Arsenal"* din Paris şi este un manuscris francez ce aparține *primei perioade* a secolului al XVIII-lea; este de asemenea singura copie cunoscută în mod cert de colecționari, deşi există un zvon cu privire la alta în Olanda.

Conform pretenției sale, *lucrarea aparține anului 1458*, perioadă în care a fost scrisă de un anume Abraham, fiul lui Simon şi tatăl lui Lamech, pentru al cărui beneficiu a fost plănuită.

Se spune că originalul era în ebraică şi această afirmație este acceptată în mod natural de traducător.

Este cel mai probabil din acest punct de vedere, prin dovada internă generoasă, că este lucrarea unui creştin, fiind plină de referințe şi aluzii la ultimele grimoare.

Acest punct nu merită dezbătut, cel puțin prin meritele sale, dar referințele la:

a. „Sabatul iudaic";

b. obiceiul binecuvântării paterne;

c. cei care părăsesc creştinismul pentru iudaism;

d. festivalul Paştelui şi altele;

e. aluziile la Noul Testament;

f. folosirea Vulgatei;

g. ipotezele cu privire la Îngerii păzitori;

Sunt o dovadă de neconfundat pentru cei care ştiu ce înseamnă dovadă textuală.

Pentru a încheia această parte a subiectului, data lucrării este aproximativ data copiei cunoscute; nu a fost niciodată scrisă în ebraică sau de cineva care cunoştea ebraica; şi pretenţia că autorul era evreu are aceeaşi valoare ca strălucitoarea speculaţie a traducătorului că presupusul Abraham era descendent al celuilalt Avraam al evreilor, al cărui tratat hieroglific misterios despre alchimie a ajuns, cum se presupune, în mânile lui Nicolas Flamel, contemporanul său prezumtiv.

Abramelin Magul a fost instructorul lui Abraham Magul, care a încredinţat scrierii cunoaşterea pe care a primit-o de la această sursă, ataşând şi o descriere a vieţii sale şi a aventurilor sale oculte.

Există mai multe cauze pentru care textul diferă în mod evident de ritualurile obşinuite.

De exemplu, arată toate observaţiile anotimpurilor şi timpului de-a lungul liniilor obişnuite şi acceptate.

Astfel de formalităţi, se spune, nu au putere asupra spiritelor sau virtuţii în lucrurile supranaturale.

Ar rezulta în mod nerezonabil de aici că majoritatea cărţilor magice sunt false şi zadarnice.

Sunt şi rele, nu doar din cauza atenţiei lor superstiţioase faţă de semnele cereşti, ci pentru folosirea cuvintelor neinteligibile în procesele de conjuraţie, şi aşa mai departe.

Aceste cuvinte ar fi invenţiile Diavolului sau ale oamenilor răi.

Se subliniază şi faptul că ritualurile de acest tip nu conţin invocaţii către Dumnezeu, ceea ce reprezintă o calomnie despre acest gen de literatură.

Se va înţelege că hipercriticul Abraham are grijă, din partea sa, să invoce ajutorul divin, dar conjuraţiile sale sunt puţine şi simple.

El se bazează pe ajutorul acelor Îngeri păzitori pe care tradiţia şi doctrina creştină îi atribuie fiecărui suflet uman.

Pe de altă parte, nu foloseşte cuvinte, figuri sau stele magice, pe care le numeşte *„abominaţii inventate de vrăjitori diabolici”.*

Prin urmare, el este un exponent al Artei Magice în cea mai extremă simplificare a ei, dar ceea ce salvează în „ritual” cheltuie în elaborarea dramatică a punerii generale în scenă.

Privind acestea, am fi tentaţi să credem, pentru un moment, că ne aflăm în prezenţa unor noi moduri şi chiar a unor noi intenţii cu privire la *„vanitatea magică”.*

De această dată, lucrarea este de partea Lui Dumnezeu şi există o încurajare sigură chiar în titlu, care spune că conţinutul cărţii este de fapt acea Magie Sfântă pe care Dumnezeu a dat-o lui Moise, lui Aron, David, Solomon şi celorlalţi sfinţi, partriarhi şi profeţi; că este Înţelepciunea Adevărată şi Divină, o afirmaţie repetată continuu în text.

Este în întregime pentru Gloria Lui Dumnezeu, pentru Slava Sa, pentru binele Operatorului pios şi cel al rasei omeneşti.

Dar când ajungem la comerţul cu Spiritele, aflăm că acestea sunt Lucifer, Leviathan, Satan şi Belial, drept Prinţi Superiori, şi Astaroth, Asmodeus, Beelzebub et hoc genus omne *pentru puterile inferioare.*

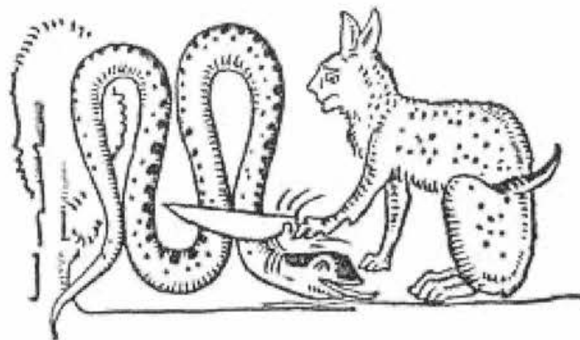
Mai mult, aceşti demoni pot fi invocaţi pentru operaţiile Binelui şi Răului, obiectele rămânând aceleaşi, dedicaţiile glorioase ale Magiei Albe şi Negre, aşa cum sunt stabilite de mărturia actuală a tuturor ritualurilor.

Recuperarea bunurilor furate, achiziţionarea comorilor îngropate, stârnirea urii şi duşmăniei, aruncarea de vrăji şi experimentele venerice obişnuite - acestea sunt scopurile avute în vedere.

Există şi procese de necromanţie, Artă evitată de a fi publicată în toate ritualurile, în afară de cele mai abominabile forme ale Magiei Negre.

Cum textul este disponibil, putem încheia aici.

Fără îndoială că traducătorul va continua să o privească drept o lucrare de mare *„importanţă”* din punct de vedere ocult şi existenţa sa într-o formă engleză drept *„un beneficiu real”* pentru studenţi.

Zeul-Soare Ra ucigând Dragonul Întunericului.
Din papirusul lui Hunefer, î. H. 1370.

CAPITOLUL IV

Ritualurile Magiei Negre

§ 1. Grimorium Verum

Cele patru *Manuale specifice* şi nedeghizate ale Magiei Negre, - *toate în limba franceză* -, posedând influenţe italiene, reale sau imputate, precum mare parte din *Literatura Ceremonială*, sunt:

1. ***Grimorium Verum*** sau *„Cele mai aprobate Chei ale lui Solomon Rabinul Evreu"*, în care sunt expuse „cele mai ascunse secrete, atât naturale, cât şi supranaturale"; dar este necesar ca demonii să fie mulţumiţi. Tradus din ebraică de Plaingière, un iezuit dominican, cu o colecţie de secrete curioase. Publicat de Alibeck Egipteanul, în 1517.

2. ***Adevărata Magie Neagră*** sau ***Secretul Secretelor***, un manuscris găsit la Ierusalim în mormântul lui Solomon, conţinând:

a. Patruzeci şi cinci de talismane cu reprezentarea lor, cât şi modul de utilizare, împreună cu proprietăţile lor miraculoase.

b. Toate caracterele magice cunoscute până astăzi. Tradus din ebraică de Magul Iroë-Grego, la Roma, în anul de graţie 1750.

3. ***Marele Grimoar***, cu ***„Puternica Claviculă a lui Solomon şi a Magiei Negre"***; sau ***„Instrumentele Infernale ale Marelui Agrippa pentru descoperirea tuturor comorilor ascunse şi subjugarea fiecărei denominări a spiritelor, împreună cu un rezumat al tuturor artelor magice"***. (În prima sa ediţie, fără loc sau dată menţionate.)

4. ***Grimoarul Papei Honorius cel Mare***, în care pot fi găsite *„Conjuraţiile secrete care trebuie folosite împotriva Spiritelor Întunericului"*. Cu o colecţie din cele mai rare secrete. Roma, 1670.

Toate sunt nişte volume micuţe, în mod oficial *in duodecimo*, dar mult mai mici conform măsurătorilor moderne.

Data specificată în titlul de la ***„Grimorium Verum"*** este neîndoielnic falsă; lucrarea aparţine mijlocului secolului al XVIII-lea şi Memphis este Roma.

„Marele Grimoar" nu este nici el mai vechi.

Cel al lui Honorius se spune că a apărut iniţial în anul 1629, dar a fost atribuit uneori în mod eronat aceleiaşi perioade din secolul anterior.

Cum se indică prin autorul căruia îi este atribuit, ***„Grimorium Verum"*** se bazează într-o mare măsură pe ***„Cheia lui Solomon"***, principalele puncte de asemănare fiind în descrierea *instrumentelor magice* şi în unele forme de rugăciune.

Distinge în mod clar *puterile* care sunt propuse pentru invocarea prin numele diavolilor. În acelaşi timp, le atribuie în mod nominal celor patru Elemente (Foc, Apă, Aer, Pământ), pe care le leagă de *salamandre, ondine, silfide şi gnomi*; dar clasificarea în chestiune, făcută într-un fel întâmplător, nu rezultă în mod foarte clar.

Există o descriere a *ierarhiei spiritelor*, cu Lucifer, Beelzebuth şi Astaroth ca potentaţi de frunte.

O parte a acestei descrieri este extrasă din ***„Lemegeton"***, probabil prin ***„Pseudomonarhia"*** lui Wierus.

Se presupune că lucrarea a fost împărţită în trei secţiuni, conţinând fiecare:

a. *„Caracterele şi Sigiliile Demonilor cu formele evocării şi respingerii lor";*

b. *„O descriere a secretelor naturale şi supranaturale care pot fi operate prin puterea demonilor şi fără amăgire" ;*

c. *„Cheia lucrării şi aplicarea sa corespunzătoare".*

Trecând peste erorile tipografice, manuscrisul după care a fost tipărit trebuie să se fi aflat într-o stare foarte deteriorată; nu există în realitate diviziuni distincte şi micul volum abundă în pasaje în latină, care adeseori sfidează traducerea, cum ar fi, de exemplu: *„sic pro ratione voluntas"*, *„ut illud sit hoe in opere inclusum minimo clerum in doctis"*, *„quia amicus fiet capitalis, fiet inimicus"*.

De asemenea, întâlnim în text *„Sanctum* ***Regum****"* pretutindeni în loc de **„Sanctum Regnum"**.

Există două planşe cu caractere şi sigilii, dintre care multe nu au legătură cu textul, pe când altele esenţiale procesului lipsesc, deficienţele fiind suplinite în versiunile italiene moderne, care au urmat probabil altei ediţii, tot italiană, şi sursa traducerii franceze, dar necunoscută actualului autor, cât şi majorităţii bibliografilor.

Lucrarea ca atare are practic numai două părţi: ***„Grimorium Verum"*** propriu-zis şi anumite ***„Secrete magice rare şi uimitoare"***.

Prima poate fi analizată precum urmează:

a. *direcţii pentru prepararea operatorului, toate de un tip personal şi analoge celor din Claviculă;*

b. *instrucţiuni pentru fabricarea* ***instrumentelor magice*** *necesare lucrării, tot analoge Claviculei;*

c. *compunerea* ***pergamentului virgin*** *pe care vor fi înscrise caracterele şi sigiliile, arătând variaţiile distincte din Claviculă;*

d. *procesul de evocare și eliberare.*

Dincolo de faptul că spiritele evocate sunt Lucifer, Beelzebuth, Astaroth şi inferiorii şi slujitorii acestora, această primă parte nu este mai respingătoare, deşi nu tocmai mai inteligentă decât majoritatea proceselor din prototipul său.

A doua parte conține curiozitățile obişnuite comune tuturor grimoarelor ulterioare, inclusiv secretele admirabile ale pretinsului ***„Albertus Magnus"***, ***„Micului Albert"***, etc.

Atât cât reprezintă variațiii considerabile, acestea sunt de obicei îndreptate către Magia Neagră.

Unele sunt venerice în sensul mai obiectiv al termenului, altele doar revoltătoare, pe când altele, cum sunt cele ale *„Ordinelor magice"*, sunt derivate din ***„Claviculă"***.

În final, există anumite procese care ar putea pretinde că aparțin Magiei Albe şi se preocupă de *inducția ceremonială a simplei clarviziuni.*

De aceea, putem concluziona că ***„Grimorium Verum"*** propriu-zis nu este mai diabolic decât prima parte din ***„Lemegeton"***, care conține într-adevăr *„Ceremonialul pentru evocarea „* cu precizie a aceloraşi spirite.

§ 2. Adevărata Magie Neagră

Grimoarul intitulat *„Adevărata Magie Neagră"* este doar o versiune adaptată a *„Cheii lui Solomon"*, cu aceleaşi preliminarii, acelaşi ritual, aceleaşi talismane şi caractere care sunt analoge când nu sunt identice.

Cu o prezentare moderat de inteligibilă şi religios de îngrijită a D-lui Mathers, prin comparație, are de suferit precum *„Grimorium Verum"*, fiind extrem de confuză şi aproape de neînțeles prin omiterea tuturor părților practice.

Elementul său malițios şi diabolic constă în special în introducerea capitolului asupra lucrărilor de ură şi distrugere, care, după cum s-a văzut deja, şi stabilit mult mai complet ulterior, va fi privit neîndoielnic ca o porțiune integrală din lucrarea originală.

§ 3. Marele Grimoar

„Marele Grimoire" este cel mai fantastic din ciclu şi este introdus cu mare pompă de pretinsul său editor, Antonio Venitiana del Rabina, un personaj al cărui nume indică şi originea italiană a lucrării.

Din cauza rarității sale şi marii cereri, suntem informați că trebuie privit ca un veritabil ***„Magnum Opus"*** - o perspectivă care poate părea

inconsecventă, dar pentru care este citată autoritatea scriitorilor rabinici. Acestor autori le datorăm noi comoara neprețuită pe care nenumărații şarlatani au încercat s-o falsifice, dar nu au reuşit niciodată să o descopere.

Copia de care s-a folosit Antonio în pregătirea ediției sale a fost transcrisă din scrierile autentice ale Marelui Rege Solomon, care au fost obținute printr-un noroc pur.

„Despre un adevăr: ce alt om, în afară de acest geniu invincibil, ar fi avut tăria să dezvăluie cuvintele ofilite de care se foloseşte Dumnezeu pentru a induce teroarea în îngerii rebeli şi a-i convinge să se supună? Avântându-se în înălțimile celeste pentru a stăpâni secretele şi a învăța cuvintele omnipotente care constituie întreaga putere a unei Zeități venerabile şi teribile, esența acelor mistere - cele mai intime -, folosite de o divinitate infinită, a fost extrasă de acest Mare Rege, care şi-a petrecut toate zilele vieții sale în cele mai laborioase cercetări şi în căutarea celor mai obscure şi lipsite de speranță secrete. A reuşit în cele din urmă în toate întreprinderile sale, pătrunzând în cele mai îndepărtate locuri ale spiritelor, pe care le-a legat, unul câte unul, şi le-a forțat să-l asculte prin puterea Talismanului sau „Claviculei" sale. Acolo ne-a dezvăluit el influențele stelare, constelația planetelor şi metoda pentru evocarea tuturor ierarhiilor spiritelor prin recitarea anumitor apelări sublime, cum au fost descrise ulterior pentru tine în această carte, cât şi adevărata compoziție şi efectele cumplitei Baghete distrugătoare, care face spiritele să tremure; pe care Dumnezeu le-a folosit de asemenea pentru a-l înarma pe Îngerul său când Adam şi Eva au fost alungați din Paradisul terestru; cu care, în final, a izbit îngerii rebeli, împingându-le ambițiile în cele mai cumplite abisuri prin puterea acestei Baghete - cu care adună norii, împrăştie furtunile, avertizează fulgerele sau precipită peste fiecare porțiune a acestui pământ după placul său."

Acesta este preambulul ***„Marelui Grimoire"***.

Lucrarea este împărțită în două:

a. prima conține evocarea lui Lucifuge Rofocale prin intermediul Baghetei distrugătoare;

b. a doua fiind cea pe care Antonio o priveşte ca pe *„Sanctum Regnum"*, adică *„Ritul realizării Pacturilor"*.

Una dintre cele mai memorabile caracteristici ale tuturor grimoarelor nu este maliția lor diabolică, ci ingeniozitatea lor inconştientă, caracterul aproape lăudabil al tuturor operațiilor, remarcându-se să fi fost destul de sincer.

„Marele Grimoire" este privit ca unul dintre cele mai atroce din clasa sa, posedând un proces în necromanție care este posibil, spun unii scriitori oculți - în genialitatea unui interval lucid - doar pentru un maniac periculos sau un criminal nerecuperabil.

Trebuie admis faptul că *„Ritualul”* este extrem de nerezonabil, dar când avem de-a face cu astfel de literatură, pare nesigur să avansăm unele obiecţii, căci se aplică mult prea larg.

În ceea ce priveşte criminalitatea, aceasta se centrează pe crearea unei tulburări la slujba de la miezul nopţii din Ajun.

Mai există altă descriere a unui otrăvi intitulată *„Compoziţia Morţii sau Piatra Filosofală”*, care se presupune că indică un grad avansat de diabolism.

Eliphas Levi spune că are pretenţia a conferi *„pudra proiecţiei”*, *„Marele Mister al Înţelepţilor”*, dar de fapt oferă *„pudra succesiunii”* - în privinţa semnificaţiei, putem invoca doar o imagine vagă.

În orice caz, putem adăuga că nu poate fi nici bine, văzând că această compoziţie este un lichid.

În ceea ce priveşte restul, este doar o reţetă stupidă şi nu este sugerată nici o aplicaţie nelegiuită, nu este deloc diabolică, decât dacă toxicologia ca atare este satanică, doar pentru că nu are de-a face cu analgezicele.

Desigur, nu există îndoială că *„Marele Grimoire”* este o *„Carte de Magie Neagră”* şi este contrar naturii lucrurilor ca o „Carte de Magie Neagră” să fie altfel decât diabolică.

Cele mai respinse lucrări nu sunt cele care anunţă în mod deschis că sunt rele, ci cele care predau răul sub pretenţia excelenţei.

În ceea ce priveşte „Marele Grimoire” *şi alte lucrări din această categorie precum şi din categoria* ***Ritualurilor Albe****, merită remarcat faptul că diabolismul celui mărturisit diabolic este adeseori extrem de subţire, pe când elementul angelic din procesele presupuse a fi angelice stau adeseori, şi în mod atât de periculos, la graniţa cu latura satanică.*

Prima parte a ***„Marelui Grimoire”***, precum ***„Grimorium Verum”***, este doar un proces pentru evocarea spiritelor rele, pentru obţinerea predării forţate a comorilor ascunse.

În a doua parte, Magicianul se dedică el însuşi, trup şi suflet, demonului care-l serveşte între timp, şi nu putem ezita când admitem că aceasta creează o distincţie ascuţită, nu doar între „Marele Grimoire” şi toate *„ritualurile compuse”*, ci şi între ***„Marele Grimoire”*** şi ***„Liturgiile Magiei Negre”***.

Este doar o soluţie şi un subterfugiu folosit de operator, care în realitate nu oferă nimic demonului, ca în mai tot folclorul de altfel, ultimul fiind tras pe sfoară şi primind umbra în loc de substanţă.

§ 4. Grimoarul lui Honorius

În ciuda nelegiuirilor din *„Pacta Conventa Daemonum”*, ***„Marele Grimoar”*** nu a reuşit să abată asupra sa o condamnare atât de severă precum ***„Grimoarul lui Honorius cel Mare”***, sau Honorius al III-lea.

Nu este prea mult să spunem că aproape fiecare acuzaţie proferată împotriva acestei lucrări remarcabile este în general şi în mod specific falsă, distincţia principală dintre ele fiind că unele sunt reprezentări greşite ale intoleranţei şi altele interpretări false ale prejudecăţii.

Ocultistul francez *Gerard Anaclet Vincent Encausse*, cunoscut sub numele de Papus, este singurul care pare să adopte calea de mijloc, deşi vorbeşte cu oarecare neclaritate când spune că *„vrăjitoria acestui grimoar este mai periculoasă pentru experimentatorul slab decât pentru duşmanii vrăjitorului”*.

Eliphas Levi observă că lucrarea nu este lipsită de importanţă pentru studenţii ştiinţei oculte.

„La prima vedere, nu pare nimic altceva decât un ţesut de absurdităţi respingătoare, dar pentru cei care sunt iniţiaţi în semnele şi secretele Kabbalei, se spune că devine un adevărat monument al perversităţii umane.”

Rareori a existat o afirmaţie cu un fundament mai slab; nu a existat niciodată o lucrare magică mai puţin legată de kabbalism; relaţia care există şi este limitată la câteva cuvinte care apar în conjuraţii, este comună întregii *Magii Ceremoniale* şi acesta este grimoarul cel mai îmbibat de elemente creştine.

Cei care însă cunosc bine principiile interpretării din scrierile lui Levi nu vor lua în serios acuzaţia care depinde de semnificaţia cuvintelor sau semnelor kabbalistice, căci este cunoscut faptul că ocultiştii francezi se refereau la multe lucruri cu umor şi nu cunoşteau subiectul.

Dar Eliphas Levi nu era mulţumit cu acuzaţia generală; într-o lucrare ulterioară, a elaborat o acuzaţie mult mai particulară.

În comun cu *„Cheia lui Solomon”* şi toate grimoarele, lucrarea lui Honorius prescrie sacrificiul unui copil virgin, cu scopul de a asigura posesia unui pergament virgin de către operator.

Levi afirmă că, atunci când *„abominabilul autor”* menţionează un copil, vrea să spună chiar un copil uman.

În această interpetare, nu are nici măcar scuza unei analogii umoristice care a fost instituită în engleza vulgară, pentru achitarea sa.

Nu există nici un fundament pentru acuzaţie; sacrificiul din cazul *„Grimoarului lui Honorius”* nu înseamnă şi nu poate însemna nimic mai mult decât în cazul *„Cheii lui Solomon”*.

A existat un scop bine definit în legătură cu uciderea victimei, care era aceeaşi în ambele instanţe.

Atât în ceea ce priveşte interpretările greşite ale scriitorilor care pretind că au informaţii directe despre lucrare.

Alţii care au menţionat-o în anii recenţi au fost mulţumiţi să urmeze autoritatea franceză fără examinare.

Astfel, J. H. Slater, într-o lucrare citită în faţa *„Societăţii bibliografice"* şi tipărită în *„Tranzacţiile"* sale, descrie acest ***Grimoar*** ca pe un avocat al crimei şi al tuturor tipurilor de crime. Mai mult, îl confundă în totalitate cu ***„Marele Grimoar"***.

La prima vedere, întrebarea iniţială este cu privire la atribuirea sa.

Din ceea ce ştim despre *Literatura Magică*, fără a spune nimic despre demnitatea pontificală, este improbabil din perspectiva trecutului ca aceasta să fie lucrarea unui episcop roman, în special a unui astfel de episcop precum Honorius.

Eliphas Levi, care a încercat pe bună dreptate să apere biserica de această copilărie, a atacat persoana unuia dintre pontifii săi suverani, printr-o acuzaţie neinteligentă, dar a apărat-o foarte prost, căci, privind istoria acelei vremi, a descoperit că în timpul pontificatului lui Honorius a mai existat un anti-papă înscăunat de Henric al IV-lea al Germaniei, şi acesta ducea o viaţă rea.

A făcut imediat legătura cu acest personaj, care era probabil autorul ***Grimoarului***.

Şi din nou, nu există nici o dovadă pentru o astfel de ipoteză şi este un *„bien vilain procédé"*, cum ar spune Dl Papus, să sporeşti, fără motiv bun, responsabilitatea ce stă asupra memoriei unui nefericit prelat.

Dacă trecem la fapte, acestea sunt următoarele:

Se spune că prima ediţie a Grimoarului a apărut în 1629 şi nu este probabil să fi fost falsificată mai devreme de sfârşitul secolului al XVI-lea, cam la nouă sute de ani după moartea presupusului său autor.

Canonicul papă, trebuie să mărturisim, era un scriitor prolific; slujbele şi vasta sa corespondenţă apărând în două volume mari la Paris, sub auspicii improbabil de admis.

În conformitate cu faptele, nu există nimic care poate fi regretat din punctul de vedere al bibliografiei.

Dar editorul a exclus mai departe, cu aceeaşi tăcere, o altă lucrare, mult mai rezonabil atribuită, şi căreia nu i se ataşa nici un oprobiu.

Este una la fel de importantă pentru studiul nostru şi este intitulată *„Honorii Papae, adversus tenebrarum Principem et ejus Angelos Conjurationes ex originale Romae servato"*, apărută la Roma, 1529.

Autenticitatea acestei lucrări este în mod evident chestionată de excludere şi este imposibil de vorbit cu siguranţă în privinţa sa, căci, din

cauza extremei sale rarităţi, puţine biblioteci publice, aparent nici una din Anglia, nu posedă vreun exemplar.

Lucrarea conţine în mod evident formulare de exorcism, un ritual al bisericii şi un corp considerabil de literatură la care nici măcar un papă din epocile trecute nu ar fi putut contribui.

Atribuirea în acest caz va conta în celălalt corp.

Cartea de Magie Neagră poate fi doar o pervertire a conjuraţiilor ortodoxe şi, dacă nu, este o reluare; este vrăjitoria care se răzbună pe un papă care a alungat diavolii, reprezentându-l drept prinţul celor care au avut de-a face cu ei.

După ce am spus ceva pentru a justifica Grimoarul de la o condamnare fără temei, este necesar să adăugăm, prin autoritatea evidenţei sale, că este o impostură maliţioasă şi cumva inteligentă, care a fost neîndoielnic calculată pentru a înşela persoanele ignorante din acea perioadă, care erau înclinate spre Magie, în special preoţii ignoranţi, de vreme ce pretindea că transmite sancţiunea expresă a *„locului apostolic"* pentru operaţiile Magiei Infernale şi a Necromanţiei. Afirmaţia este avansată în mod foarte curios chiar la începutul pseudo-constituirii şi trebuie citată în toată lungimea sa pentru a-i transmite întreaga forţă.

Sfântul Scaun apostolic a primit cheile Împărăţiei cerurilor prin acele cuvinte pe care Iisus Hristos le-a adresat Sf. Petru:

„Tu eşti Petru, şi pe această piatră voi zidi Biserica Mea, şi porţile Iadului nu o vor birui. Şi îţi voi da cheile Împărăţiei Cerurilor şi orice vei lega pe pământ va fi legat şi în ceruri, şi orice vei dezlega pe pământ va fi dezlegat şi în ceruri. Tu îl vei adora pe Domnul nostru Dumnezeu şi doar pe El îl vei servi."

De aici, prin puterea acestor chei, ***Capul Bisericii a fost numit Prinţul Iadului***.

Văzând că, până în prezent, Pontifii Suverani sunt singurii care posedă puterea de a folosi invocaţii şi a porunci Spiritelor, Sfinţia Sa Honorius al III-lea, fiind mişcat de grija sa pastorală, a dorit în mod binevoitor să comunice metodele şi facultatea de invocare şi controlare a spiritelor fraţilor săi venerabili întru Iisus Hristos, adăugând conjuraţiile care trebuie folosite în aceste situaţii, totul fiind conţinut în Bula care urmează:

HONORIUS

„Servitor al servitorilor Lui Dumnezeu, întru toţi şi fiecare dintre venerabilii noştri fraţi ai Sfintei Biserici Romane, cardinali, arhiepiscopi, episcopi, abaţi; întru toţi şi fiecare dintre fiii noştri întru Iisus Hristos, preoţi, diaconi, subdiaconi, acoliţi, exorcişti, cantori, pastori, clerici saeculari şi obişnuiţi, sănătate şi binecuvântare apostolică. În acele zile

când Fiul Lui Dumnezeu, Mântuitorul Lumii, a apărut în deplinătatea timpului, şi s-a născut, conform trupului şi rasei Lui David, a trăit pe acest pământ, al cărui Nume Sfânt este Iisus, în fața căruia cerurile, pământul şi iadul îngenunchează; am văzut cu ce putere porunceşte el demonilor, puterea pe care i-a transmis-o şi Sfântului Petru prin viu grai: „Pe această piatră voi zidi Biserica Mea şi porțile Iadului nu o vor birui". *Aceste cuvinte au fost adresate Sf. Petru drept Capul şi Fundația Bisericii. Atunci noi, care prin mila Domnului, şi în ciuda sărăciei meritului nostru am ajuns la Apostolatul suveran, ca succesor legiuit al Sf. Petru, având cheile Împărăției Cerurilor încredințate mâinilor noastre, dorim să comunicăm puterea de a invoca şi porunci spiritelor, care ne-a fost rezervată doar nouă şi posesorilor noştri; dorind, repet, prin inspirația divină, să împărtăşesc cu venerabilii noştri frați şi dragi, fii întru Iisus Hristos, şi temându-ne de exorcismul posedaților, aceştia ar putea altfel să fie cutremurați în fața figurilor înfricoşătoare ale îngerilor rebeli care, în păcat, au fost aruncați în Abis, dar şi cei care nu sunt destul de învățați în acele lucruri care trebuie efectuate şi observate, astfel ca cei mântuiți de sângele lui Iisus Hristos să nu fie chinuiți de vrăjitorie sau posedați de vreun demon, am inclus în această Bulă modul invocării lor, care trebuie urmat în mod inviolabil. Şi deoarece slujitorii Altarului au autoritate asupra spiritelor rebele, prin aceasta delegăm asupra lor toate puterile pe care le posedăm, în virtutea Scaunului Sfânt Apostolic, şi le cerem, prin autoritatea noastră apostolică, să observe ceea ce urmează, dacă printr-o neglijență nedemnă de caracterul lor nu atrag asupra lor Mânia celui Atotputernic."*

„Grimorium Verum" a fost o dată retipărit în limba franceză.

Versiunea italiană a apărut în două ediții moderne, ambele produse în mod sărăcăcios.

„Cartea Adevăratei Magii Negre" este cunoscută doar prin ediția din 1750.

„Marele Grimoire" reapare la Nismes în 1823 şi este, în toate privințele, identic cu lucrarea intitulată ***„Dragonul Roşu"***, din care există mai multe exemplare.

„Grimoarul lui Honorius" este extrem de rar în original, dar este mai bine cunoscut prin retipărările din 1660 şi 1670, deşi acestea sunt tot rare. În final, există o ediție datată 1760, şi aceasta este la fel de prețuită de către colecționari.

Rămâne să afirmăm că abatele d'Artigny a fost prezentat cam la mijlocul secolului trecut cu o copie după manuscrisul acestui Grimoar, care era mai completă decât edițiile tipărite.

El nu oferă nici o justificare satisfăcătoare.

Este posibil să fi reprezentat tranziția de la ***„Cartea de Jurământ a lui Honorius"*** la constituirea papală falsă, care reproduce cu siguranță motivele şi mişcările din atmosfera prototipului său.

§ 5. Ritualurile Minore şi False ale Magiei Negre

A distinge într-o masă de literatură falsificată anumite cărți care sunt mai autentice decât altele, pare la prima vedere o ingeniozitate care nu este necesară criticii.

Totuşi, există unele *Ritualuri ale Magiei Negre* care sunt doar speculații necinstite ale vânzătorilor de cărți de doi bani şi altele colportate, anterioare perioadei, şi străine de centre, care nu au exercitat niciodată nici o influență şi sunt de fapt în general necunoscute.

Nici una din clase nu posedă o istorie, nici nu au contribuit la acest subiect.

Totuşi, nu rezultă că nu oferă nici o curiozitate sau interes, şi unele trebuie prezentate aici.

„Verus Jesuitarum Libellus" sau ***„Adevărata lucrare magică a iezuiților"*** conține conjurații foarte puternice pentru toate spiritele rele, indiferent de stare, condiție sau funcție, şi o ***„Conjurație foarte puternică şi aprobată a Spiritului Uriel"***; la care se adaugă ***„Invocarea Îngerilor"*** lui Ciprian şi ***„Conjurarea Spiritelor ce păzesc comorile ascunse, împreună cu o formă a respingerii lor"*** - presupusă a fi publicată la Paris, în limba latină, în anul 1508.

A fost retipărită de Scheible, la Stuttgart, în 1845, formând parte din curioasa colecție a documentelor Faust, deja menționată.

În final, în anul 1875, maiorul Herbert Irwin a realizat sau a procurat în mod privat o traducere engleză, care rămâne în manuscris.

Data plasată pe pagina de titlu a ediției originale trădează de la început impostura.

Nu este necesar să spunem că în prima decadă a secolului al XVI-lea nu existau iezuiți; „Societatea" a fost originată de Sf. Ignațiu, care a murit în 1556, la doi ani după confirmarea „Societății", de către papa Paul al III-lea.

Conjurațiile sunt extrem de curioase.

Prima chemare se adresează unui spirit al cărui nume nu este indicat, dar se presupune că serveşte lui Abraham şi Isaac şi are menirea de a aduce Magicianului din adâncurile mării multe milioane - numărul nu este specificat şi depinde de cupiditatea operatorului -; altfel, spune *„Conjurația"*, îți voi condamna trupul şi sufletul.

În a doua formulă, Spiritul este citat prin cunoaşterea şi puterea de exorcizare a lui Agrippa, care stabileşte din nou o limită a antichității colecției.

A treia invocație este adresată spiritului Zayariel, care este conjurat de Agla Scheffert și marele Jehova Podashocheia.

Restul, *în număr de șapte*, sunt aproape identice în caracter și mai ales în scop, demonul fiind în mod invariabil rugat să aducă tot ce dorește operatorul din adâncurile mării, sau din abisurile apelor, sau din Abisul Spiritual.

Respingerea sau eliberarea care încheie seria este de fapt o *conjurație adițională*.

„Conjurația Sf. Ciprian" este în mod presupus un experiment în ceea ce se distinge drept Magie Albă, părând a se adresa unui înger care era musafirul lui Lot și Abraham.

Scopul fiind *„ajutorul la nevoie"*, este aparent specific fiecărei încercări din viață și ar trebui, prin urmare, notat ca referință pentru cei care consideră că merită.

O observație similară se aplică doar procesului pentru achiziția magică a comorilor ascunse, dar este mult mai completă decât restul și are multe legături cu ***„Summum Bonum"***, *„dorința ochilor"* din Magia Ceremonială, încât este necesar a fi prezentată.

Este o operație de necromanție și va fi întâlnită în locul său adecvat în a doua parte a lucrării de față.

„Verus Jesuitarum Libellus" se termină cu o întreagă ierarhie a infernului, care continuă pe multe pagini și conține multe cuvinte neinteligibile decât mai multe grimoare la un loc.

În absența oricărei cunoașteri a ediției sale originale, este imposibil să facem lumină asupra acestei imposturi unice.

„Praxis Magica Fausti" sau ***„Elementele Magice ale Dr Johannes Faustus, Practicant al Medicinei"***, pretinde că a fost tipărită după manuscrisul original din Biblioteca Municipală de la Weimar, fiind datată 1571, perioadă despre care trebuie afirmat, cu tot respectul, că nu exista nici o Bibliotecă Municipală în locul de naștere al lui Goethe.

Mai mult, colecția existentă nu include manuscrisul.

Nu se poate afirma cu siguranță dacă ediția originală a fost antedatată, căci este foarte rară și cunosc doar retipărirea lui Scheible și o transcriere netipărită a maiorului Irwin.

Lucrarea constă din câteva planșe curioase, în maniera secolului al XVII-lea și câteva conjurații neinteligibile, toate extrem de scurte. A treia din acestea avertizează spiritul rău, dintr-un motiv bizar, că este vremea Marelui nume Tetragrammaton.

Scopul citării nu este indicat; formulele sunt creștine, întrerupte de nenumărate cruci și prin nume și termeni care sfidează prezumția în privința semnificației lor.

Ierarhia spiritului este determinată prin cuvintele de încheiere:

„Îți poruncesc ție, o, spirite Rumoar, chiar prin Lucifer, suveranul tău puternic!"

§ 6. Găina Neagră

„Găina Neagră", ***„Druidul din Menapienne"***, ***„Magia Roșie"*** sau ***„Crema Științelor Oculte"***, cu derivative cum ar fi ***„Regina Muștelor Păroase"***, ***„Fluturele Verde"***, etc., formează o clasă prin ele însele care, cu o singură excepție, cuprinde niște publicații destul de neserioase, care cu greu pot fi numite false, căci sunt aproape total lipsite de pretenție.

Aparțin sfârșitului secolului al XVIII-lea.

Dr. Gerard Encausse (Papus), capul martiniștilor francezi, sugerează că au fost fabricate toate la Roma și concluzionează - cum s-a văzut anterior - că *„le datorăm sârguinței preoților"*, ceea ce este o caracteristică a sa și a școlii sale, și are aproape aceeași valoare ca afirmația din ***„Isis Dezvăluită"***: că *„practica obișnuită a Magiei Negre la Vatican ar putea fi cu ușurință dovedită"*.

„Grimoarul Găinii Negre" este de departe cea mai curioasă **„Carte de vrăji"** din clasa sa și există suficientă individualitate în narațiunea sa pentru a o ridica deasupra imposturilor mărunte cu care se leagă.

Interesul său ocult principal se centrează asupra unei serii de inele talismanice încorporate în text, concentrând în sine o specie de romanță magică.

Nu pretinde că aparține antichității, cu excepția faptului că întrupează înțelepciunea sa și nu face apel la Solomon.

Într-o *„Carte de Magie Neagră"*, - cum este cu siguranță -, deși intenția goetică este deghizată, o astfel de modestie trece drept virtute.

Multe dintre talismane par a fi instrumente originale; cel puțin nu au legătură cu nimic din simbolismul ocult cunoscut scriitorului actual.

În același timp, sunt construite semnăturile infernale în conformitate cu regulile stabilite de *„A patra Carte a Filosofiei Oculte"*, atribuită lui Cornelius Agrippa.

„Găina Neagră" a reapărut în timpul perioadei sale la date diferite, cu mici alterări - odată drept ***„Comoara Bătrânului Piramidelor"***, urmată de o continuare, sau o carte anexă, sub titlul de ***„Bufnița neagră"***.

A fost retipărită în anii recenți la Paris, într-o ediție destinată bibliofililor, dar fără nici o indicație despre cercetarea bibliografică.

Deși modestă ca pretenție, titlul ediției originale este destul de neobișnuit, anume ***„Găina Neagră"*** sau ***„Cloșca cu ouă de aur"***, cuprinzând: *„Știința talismanelor și inelelor magice"*, *„Arta Necromanției și a Kabbalei"*, pentru conjurarea Spiritelor de Aer și Infernale, *a silfilor, nimfelor și gnomilor*, fiind de ajutor pentru achiziționarea Științelor Secrete, pentru descoperirea comorilor, pentru dobândirea puterii de a porunci tuturor ființelor și a dezvălui toate științele și descântecele.

Întregul urmează *„Doctrinelor"* lui Scorate, Pitagora, Zoroastru, Fiul Marelui Oromasis, şi altor filosofi ale căror lucrări din mansucrise au scăpat conflagraţiei Bibliotecii lui Ptolemeu.

A fost tradusă din limba Magilor şi cea a hieroglifelor de Doctorii Mizzaboula-Jabamîa, Danhuzerus, Nehmahmiah, Judahim şi Eliaeb.

Tradusă în franceză de A. J. S. D. R. L. G. F.

Locul publicării este Egipt, care probabil este denumirea pentru Roma, şi data este 740, ceea ce înseamnă 1740, ceea ce oricum nu este adevărat, după cum vom vedea.

Putem spune totodată că nu există în text pretenţia de a împlini asigurările magnifice din titlu.

Prefaţa sugerează că **„Găina Neagră"** nu trebuie confundată cu colecţiile viselor şi erorilor pe care atât de mulţi au încercat să le acrediteze prin nuanţarea efectelor supranaturale.

După o analiză adecvată, această cerinţă este considerată imposibil de satisfăcut pentru majoritatea cititorilor.

S-a spus că lucrarea este un roman de aventuri şi primul lucru clar este că, chiar prin adăugarea a o mie de ani la data din titlu, este insuficient.

Este naraţiunea unui om care *„a făcut parte din expediţia în Egipt"* şi era *„ofiţer în armata geniului"*.

Referinţa este, desigur, la Napoleon şi, în cel mai bun caz, diferenţa dintre data compunerii şi apariţie este puţin mai mult decât un secol.

„Pe cînd se afla în Egipt, naratorul a fost trimis cu o Expediţie la Piramide, însoţit de nişte vânători călare. Aceştia au prânzit la umbra „Marelui Colos", unde au fost atacaţi de o hoardă de arabi ai deşertului; camarazii scriitorului au fost ucişi şi chiar el a fost lăsat aproape mort pe pământ.

Recăpătându-şi cunoştinţa, s-a lăsat pradă reflecţiilor jalnice în anticiparea imediată a sfârşitului său şi a adresat Soarelui care apunea un rămas-bun, când o piatră din piramidă s-a răsucit şi un om venerabil a ieşit, părând turc după turbanul său.

Acest personaj a descoperit imediat cadavrele care erau risipite prin deşert, identificându-le naţionalitatea.

Când a fost examinat şi ofiţerul la rândul său, acesta şi-a manifestat recunoştinţa pentru că era în viaţă, sărutându-i mâna Bătrânului, care, superior tuturor prejudecăţilor dictate musulmanului de rând despre patriotism sau religie, i s-a făcut milă de el, l-a reînviat printr-un întăritor minunat, care l-a pus pe rănit pe picioare, şi acesta l-a urmat pe Salvatorul său în Piramidă, unde se afla căminul Bătrânului şi o Casă puternică de Magie.

Erau săli vaste şi galerii fără sfârşit, camere subterane pline cu comori, apariţii de lămpi arzătoare, spirite ajutătoare nenumărate, cine magice; mai presus de toate, era o „Găină Neagă".

Într-un cuvânt, viaţa diurnă era ilustrată peste tot prin supranatural; era o versiune metodizată a lui Aladdin cu un înţeles intern prin Astaroth.

Înţeleptul s-a dovedit a fi singurul moştenitor al Magilor şi al făcătorilor acelor hieroglife egiptene care reprezentau „Disperarea Învăţaţilor", el însuşi aflându-se în căutarea unui moştenitor, căci simţea că i se apropie sfârşitul.

În final, ofiţerul francez, a dobândit cunoaşterea limbii arabe cu ajutorul unei gramatici care-şi avea rădăcina în vrăjitorie, reuşind astfel să converseze cu protectorul său, ceea ce la suprafaţă pare superfluu.

Văzând că salvatorul său poseda un talisman care comunica o competenţă imediată în toate limbile, a fost instruit în puterile şi minunile celor douăzeci şi două de figuri talismanice şi inelele corespunzătoare acestora, cât şi în secretul fabricării „Găinii Negre", care poseda mai multă abilitate în descoperirea aurului decât „Bagheta divinatorie" în descoperirea apei.

După aceste instrucţiuni, în ciuda multor rugăciuni şi a strădaniei slujitorilor Duhului Odous, omul cel drept şi-a dat ultima suflare pe un pat, pe când norocosul urmaş în filosofie a leşinat la picioarele binefăcătorului său.

La timpul potrivit, însoţit de Duhul care fusese transferat în serviciul său, ofiţerul francez a reuşit să plece din Egipt, încărcat cu comorile şi cenuşa Înţeleptului într-o urnă preţioasă.

S-a îmbarcat pentru Marsilia, a calmat o furtună în timpul călătoriei şi s-a întors în ţara sa natală.

Şi-a stabilit locuinţa în Provence, petrecându-şi zilele în experimente cu „Găina Neagră" sau în studiu, meditaţie şi divagaţii.

După o vreme, s-a apucat să scrie acest memorial al norocului său, în care ameninţă editorii, în privinţa oricărei ediţii piratate, că-i va împodobi, cu ajutorul unui talisman, cu urechi cu şase ţoli mai lungi decât cele ale lui Midas.

Dar acest lucru se pare că nu i-a împiedicat pe editori să publice Memorialul.

„Găina Neagră" neagă orice legătură cu Magia Neagră şi este cum se cuvine identificată astfel, mai întâi prin caracterele sale, apoi prin pretinsa putere asupra spiritelor rele; deşi ar trebui observat că fiinţele infernale menţionate în titlu nu sunt la suprafaţă diavoli, ci salamandre - adică Spirite Elementale de Foc.

Dar deşi astfel transcende Magia Neagră - dacă este necesar să facem distincţia - nu este deasupra plagiatului, şi de aceea încorporează multe pagini din Contele de Gabalis.

Pentru evocarea duhurilor care l-au servit pe *„Bătrânul din Piramidă"* este suficient de spus:

THOMATOS, BENESSER, FLIANTER.

Apoi vei fi înconjurat astfel de treizeci şi trei de *Inteligenţe*.

Pentru a le obţine atenţia, spune:

LITAN, IZER, OSNAS

Şi se vor înclina în faţa ta, remarcându-se în mod individual *Nanther*.

Cuvintele SOUTRAM, UBARSINENS îi vor face să te transporte prin aer oriunde doreşti.

După rostirea cuvântului *Rabiam*, te vor întoarce în locuinţa ta.

Este necesar să te fortifici cu talismanele şi inelele Maestrului.

Acestea pot fi obţinute printr-un proces ieftin.

În cabinetul *„Bătrânului din Piramidă"*, talismanele erau formate din metale preţioase şi erau strălucitoare ca nestematele.

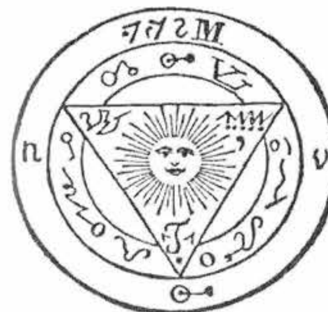
Ele vor răspunde tuturor scopurilor practice dacă inelele vor fi făcute din oţel şi din bronz, iar talismanele din satin, în conformitate strictă cu descrierea care urmează.

Cercul Goetic al Găinii Negre

§ 7. Talismanele Înţeleptului Piramidelor

TALISMANUL I

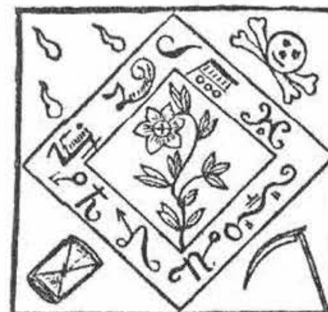
Caracterele trebuie gravate pe partea interioară a Inelului.

I. Serveşte pentru conjurarea puterilor cereşti şi infernale.

Trebuie brodat în argint pe satin de culoarea cerului.

Cuvintele de evocare SIRAS, ETAR, BESANAR, conform cărora vor apărea multitudini de spirite.

TALISMANUL II

II. Conferă iubirea şi afecţiunea întregului sex feminin.

Trebuie brodat în argint pe satin negru.

Cuvintele de evocare sunt NADES, SURADIS, MANINER, pronunţate cu inelul - care trebuie plasat pe degetul mijlociu de la mâna stângă - apăsat pe buze.

Conjuraţia asigură manifestarea unui geniu cu aripi colorate în roz, care, dacă îi sunt adresate cuvintele SADER, PROSTAS, SOLASTER, va traversa spaţiul pentru a te transporta la doamna inimii tale, chiar de ar fi Regina Seraiului Califului.

La cuvintele MAMMES, LAHER, ea va fi mutată de patru sclavi. Se va observa că acestea sunt obscenităţi oculte.

TALISMANUL III

Caracterele trebuie gravate pe partea interioară a inelului.

III. Descoperă toate comorile şi asigură posesia lor.

Figura talismanului trebuie brodată în aur pe satin verde. Cuvintele PERANTÈS, RASONASTOS vor cauza apariția a şapte duhuri *„au teint bazané"*, fiecare aducând ducați de aur în pungi mari la picioarele Vrăjitorului, operațiile acestui Grimoar fiind efectuate la o scară uriaşă.

Ca semn distinctiv, o pasăre neagră va sta pe umărul fiecărui spirit.

TALISMANUL IV

Caracterele trebuie gravate pe partea exterioară a inelului.

IV. Descoperă cele mai ascunse secrete şi ajută posesorul acestuia să pătrundă oriunde nevăzut.

Talismanul trebuie să fie din satin violet, cu figuri brodate în argint.

Trebuie ținut în mâna stângă, pe care se poartă şi inelul, şi trebuie plasat lângă ureche, pronunțând cuvintele NITRAE, RADOU, SUNANDAM, iar o voce distinctă va pronunța misterul dorit.

TALISMANUL V

V. Îl va face pe cel mai taciturn om să se confeseze posesorului, ai cărui duşmani vor fi forțați să-şi mărturisească toate maşinațiunile lor.

Talismanul trebuie să fie din satin auriu cu figuri brodate în aur.

Plasând inelul pe degetul mic de la mâna stângă, talismanul la urechea dreaptă, şi pronunțând cuintele NOCTAR, RAIBAN, cel mai discret om - cum am indicat - va fi convins să-şi dezvăluie cele mai secrete gânduri.

Adăugarea cuvântului BRANTHER va forța pe duşmanii posesorului să-şi declare proiectele cu glas tare.

TALISMANUL VI

Caracterele trebuie gravate pe partea exterioară a inelului.

VI. Pune la lucru duhurile pentru realizarea imediată a oricărei lucrări pe care posesorul doreşte să o întreprindă şi pentru oprirea celor care i s-ar opune.

Talismanul trebuie să fie din satin lilas cu figuri brodate în mătase răcoroasă.

Cuvintele magice sunt ZORAMI, ZAITUX, ELASTOT.

TALISMANUL VII

VII. Are puterea de a distruge orice; de a cauza căderi de grindină, trăsnete şi stele din cer; de a ocaziona cutremure, furtuni şi aşa mai departe. În acelaşi timp, păzeşte prietenii posesorului împotriva accidentelor.

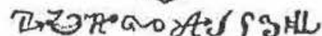
Figura talismanului trebuie brodată în argint pe satin roşu ca macul.

Cuvintele magice sunt: (1) DITAU, HURANDOS pentru lucrările de distrugere; (2) RIDAS, TALIMOL pentru a porunci elementelor; (3) ATROSIS, NARPIDA pentru căderea de grindină, etc.; (4) UUSUR, ITAR pentru cutremure; (5) HISPEN, TROMADOR pentru uragane şi furtuni; (6) PARANTHES, HISTANOS pentru păzirea prietenilor.

TALISMANUL VIII

Caracterele trebuie gravate pe partea exterioară a inelului.

VIII. Oferă invizibilitatea, chiar în ochii duhurilor, pentru ca doar Dumnezeu singur să fie martorul acţiunilor posesorului.

Este însoţit de puterea de a pătrunde pretutindeni şi a trece prin ziduri de piatră.

Cuvintele magice sunt: BENATIR, CARARKAU, DEDOS, ETINARMI.

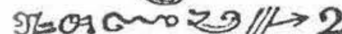
Pentru fiecare operaţie, inelul trebuie plasat pe un deget diferit de la mâna dreaptă.

Talismanul este din satin galben brodat cu mătase neagră.

TALISMANUL IX

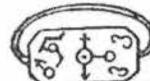
IX. Transportă posesorul în orice parte a lumii şi fără pericol.

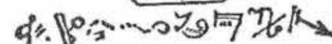
Cuvintele potente sunt: RADITUS, POLASTRIEN, TERPANDU, OSTRATA, PERICATUR, ERMAS.

Talismanul este din satin brodat cu aur.

TALISMANUL X

Caracterele trebuie gravate pe partea interioară a inelului.

X. Deschide toate lacătele la atingere, indiferent de precauţiile luate pentru a le asigura.

Cuvintele magice sunt: SARITAP, PERNISOX, OTTARIM.

Talismanul este din satin albastru brodat cu argint.

TALISMANUL XI

Caracterele trebuie gravate pe partea exterioară a inelului.

XI. Plasează posesorul în orice casă doreşte, fără a intra, şi citeşte gândurile tuturor persoanelor, pentru a li se putea face bine sau rău la nevoie.

Talismanul este din satin gri deschis brodat cu aur.

Pentru a cunoaşte gândurile, pune-l pe cap, respiră asupra inelului şi spune:

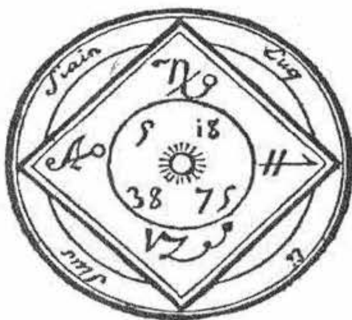
O TAROT, NIZAEL, ESTARNAS, TANTAREZ.

Pentru a-i servi pe cei care merită, spune: NISTA, SAPER, VISNOS şi aceştia se vor bucura de prosperitate de orice fel.

Pentru a-ţi pedepsi duşmanii sau persoanele rele, spune: XATROS, NIFER, ROXAS, TORTOS şi acestea vor fi imediat cuprinse de chinuri înfricoşătoare.

TALISMANUL XII

Caracterele trebuie gravate pe partea exterioară a inelului.

XII. Distruge toate proiectele făurite împotriva posesorului şi constrânge spiritele rebele.

Talismanul este din satin de culoare roz brodat cu argint.

Trebuie pus pe o masă, cu mâna stângă deasupra; inelul trebuie ţinut pe degetul mijlociu de la mâna dreaptă şi operatorul, cu mâna îndoită, trebuie să repete cu voce joasă cuvintele: SENAPOS, TERFITA, ESTAMOS, PERFITER, NOTARIN.

TALISMANUL XIII

XIII. Înzestrează posesorul cu toate virtuţile şi talentele, cât şi cu dorinţa de a face bine.

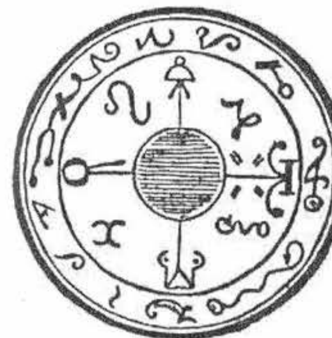
Toate substanţele de calitate rea vor fi făcute excelente prin intermediul său.

Pentru primul avantaj, este suficient să ridici talismanul, cu inelul deasupra primei încheieturi a celui de-al treilea deget de la mâna dreaptă şi să pronunţi cuvintele: TURAN, ESTONOS, FUZA.

Pentru al doilea, spune: VAZOTAS, TESTANAR. Talismanul trebuie să fie din satin colorat cu şofran brodat cu argint.

TALISMANUL XIV

XIV. Oferă cunoaşterea tuturor mineralelor şi vegetalelor, cu virtuţile şi proprietăţile lor; oferă de asemenea medicamentul universal şi facultatea de tămăduire a tuturor persoanelor bolnave.

Talismanul este din satin portocaliu brodat cu argint.

Trebuie purtat pe piept şi inelul într-un medalion (batistă) în jurul gâtului, închis cu ajutorul unei funde sau mătase de culoarea flăcării.

Cuvintele oeprative sunt:

RETERREM, SALIBAT, CRATARES, HISATER.

Caracterele trebuie gravate pe partea exterioară a inelului.

TALISMANUL XV

Caracterele trebuie gravate pe partea exterioară a inelului.

XV. Oferă imunitate faţă de cele mai feroce animale; oferă mijloacele de a le învinge; oferă cunoaşterea limbajului lor; şi alungă animalele turbate.

Talismanul trebuie să fie din satin verde brodat cu aur.

Pentru primele trei scopuri, spune:

HOCATOS, IMORAD, SURATER, MARKILA.

Pentru atingerea ultimului scop, spune:

TRUMANTREM, RICONA, ESTUPIT, OXA.

TALISMANUL XVI

XVI. Oferă discernământ pentru intenţiile bune sau rele ale oricărei persoane.

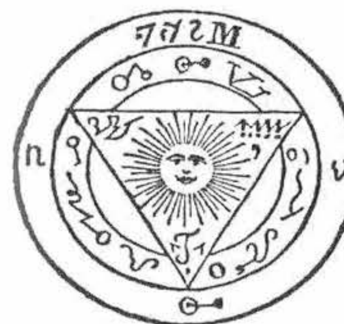
Talismanul este din satin negru brodat cu aur.

Trebuie pus pe inimă şi inelul pe degetul mic de la mâna dreaptă.

Cuvintele sunt:

CROSTES, FURINOT, KATIPA, GARINOS.

TALISMANUL XVII

XVII. Oferă toate talentele şi o cunoaştere profundă a fiecărei Arte, pentru ca posesorul să depăşească experţii uzaţi de sudoare, deşi este necalificat.

Aici sunt avantajele unei Arte care - vorbind la modul general - nu este decât practică şi calitatea pretenţiior sale nu este caracteristică.

Talismanul, care trebuie purtat asupra persoanei, trebuie să fie din satin alb brodat cu mătase neagră.

Cuvintele operative sunt:

RITAS, ONALUN, TERSORIT, OMBAS, SERPITAS, QUITATHAR, ZAMARATH, specificând arta care doreşti să o posezi.

TALISMANUL XVIII

Caracterele trebuie gravate pe partea interioară a inelului.

XVIII. Oferă noroc la loterie.

Talismanul este din satin de culoarea cireşei brodat cu aur şi argint. Trebuie legat în jurul braţului stâng cu ajutorul unei funde albe şi inelul trebuie plasat pe degetul mic de la mâna dreaptă. Cuvintele sunt: ROKES pentru un număr câştigător, PILATUS pentru un zar norocos, ZOTOAS pentru un decar, TULITAS pentru un full, XATANITOS pentru o chintă, având grijă să pronunţi toate cuvintele la timpul potrivit - o instrucţiune pe care nu tocmai o înţeleg, dar dacă arta sau ştiinţa loteriei este urmată până astăzi sub vechile legi, încredinţez întrebarea celor care sunt experţi în aceasta.

Acesta este unul din Misterele Inferioare ale Ocultismului.

Înainte de a începe, atinge-ţi braţul stâng cu braţul drept în apropiere de talisman şi sărută inelul. Aceste şmecherii pot fi efectuate, spune cinstitul Grimoar, fără a stârni atenţia oponentului tău.

TALISMANUL XIX

Caracterele trebuie gravate pe partea exterioară a inelului.

XIX. Oferă puterea a de a îndrepta toate hoardele infernale împotriva duşmanilor posesorului său.

Talismanul este din satin alb-gri, cu umbre.

Poate fi purtat în orice fel şi cuvintele sunt:

OSTHARIMAN, VISANTIPAROS, NOCTATUR.

TALISMANUL XX

XX. Oferă cunoaşterea sfaturilor Infernului şi mijloacele de a-i împiedica proiectele, dar pentru sănătatea şi binele final al sufletului Operatorului nu se oferă nici o garanţie.

Talismanul este din satin roşu, cu centrul brodat în aur, marginea în argint şi figurile în mătase neagră şi albă.

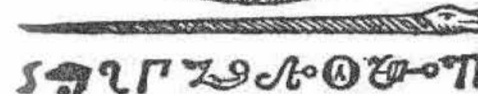
Trebuie purtat pe piept şi inelul pe prima încheietură a degetului mic de la mâna dreaptă.

Cuvintele sunt:

ACTATOS, CATIPTA, BEJOURAN, ITAPAN, MARNUTUS.

§ 8. Bagheta Magică realizată conform Instrucţiunilor Grimoarului Găinii Negre

Raza ambiţiei umane, recunoscută de *Magia Ceremonială*, fiind întotdeauna restricţionată într-o oarecare măsură, nu este surprinzător că funcţiile acestor talismane se suprapun în mod recent una peste alta sau că unele corespund îndeaproape cu puterile atribuite Magului prin Ştiinţa Transcendentală a Arbatelului.

Talismanele sunt precedate în original de figura unei *Baghete magice*, pătată, - spune textul însoţitor -, cu sângele unui miel şi având forma unui şarpe.

Descrierea este cumva obscură, dar bagheta trebuie să fie aparent flexibilă, pentru a fi îndoită la nevoie şi gura şi coada unite printr-un lanţ auriu, formând astfel un cerc.

Se va observa că este Vechiul Simbol, Marele şi Misticul Simbol, dar în ce ciudată companie a căzut!

Bagheta trebuie să aibă şase picioare lungime şi când este îndoită poate fi folosită ca un *„Cerc de evocare"*.

Mai există şi figura *„Marelui Cerc Magic"*, dar nu este descrisă în text.

Sunt astfel douăzeci şi două de figuri în total şi includerea cuvântului TAROT în lista termenilor evocatori nu este lipsită de semnificaţie în această privinţă.

O anumită corespondenţă între talismane şi cărţile de Tarot este într-adevăr de neconfundat, cel puţin în unele cazuri, şi pare să indice faptul că lucrarea are un aspect ocult mai definit decât ar părea la prima vedere.

Este simbolismul *Arcanelor Majore* redirecţionat către *Puterile Adâncului.*

§ 8. Cloşca care găseşte Aur

Trebuie să trec la incubaţia cloştii care descoperă aurul, care reprezintă capul şi coroana procedeelor.

„Marele Oromasis" (Hurmuzd, Ahura Mazda), Tatăl lui Zoroastru (Zarathustra), a fost prima persoană care a posedat una din aceste păsări miraculoase, care sunt clocite dintr-un ou în următorul mod:

„Ia nişte lemn aromat, cum ar fi aloe, cedru, portocal, lămâi, dafin, rădăcină de iris, cu frunze de trandafir uscate la Soare.

Pune-le într-un vas aurit pentru cărbuni; toarnă oţet balsamic peste ele; adaugă cele mai fine esenţe şi cauciuc limpede.

Apoi spune: ATHAS, SOLINAM, ERMINATOS, PASAM; *pune un pahar peste vasul de cărbuni; îndreaptă razele Soarelui asupra sa şi lemnul se va aprinde, paharul se va topi - în mod evident prin puterea magică care rezidă în operaţie - un miros dulce va umple încăperea şi compusul va arde, transformându-se rapid în cenuşă.*

Pune această cenuşă într-un ou de aur cât încă mai este fierbinte; pune oul pe o pernă neagră; acoperă-l cu un clopot de sticlă dintr-un cristal de stâncă; apoi ridică-ţi ochii şi întinde-ţi braţele către cer şi strigă: O SANATAPER, ISMAÏ, NONTAPILUS, ERTIVALER, CANOPISTUS!

Expune sticla celor mai crunte raze ale Soarelui, până pare cuprinsă de flăcări, până când oul nu mai este vizibil, până se ridică un vapor uşor!

Atunci vei distinge o „Găină Neagră" care începe să se mişte, şi, când vei spune: BINUSAS, TESTIPAS, *îşi va lua zborul şi se va cuibări la pieptul tău.*

Nu se spune că va urma ceva dezastruos, ci mai degrabă un anumit avantaj, care va apărea în următorul paragraf."

Acesta fiind adevăratul proces al piramidelor şi fără îndoială aparţine unui moştenitor direct al lui Oromasis, este evident că are dificultăţile sale pentru cei născuţi doar sub Luna obişnuită a vrăjitoriei şi, precum toţi însoţitorii săi, milos faţă de limitările umane, grimoarul furnizează o metodă alternativă potrivită pentru persoanele cu mijloace puţine.

„Ia un ou nepătat; expune-l la razele meridiane ale Soarelui; apoi alege cea mai neagră găină pe care o vezi; dacă are vreo pană colorată, smulge-o.

Dacă Societatea pentru Prevenirea cruzimii faţă de animale nu intervine la timp, încearcă să acoperi această pasăre cu un fel de bonetă neagră, trasă peste ochi pentru a nu putea vedea.

Lasă-i doar folosirea ciocului.

Închide-o într-o cutie, căptuşită tot cu nişte material negru şi destul de mare pentru a sta confortabil.

Pune cutia într-o cameră unde nu poate pătrunde lumina zilei; dă-i păsării mâncare doar noaptea; ai grijă ca nici un zgomot să nu o tulbure şi va cloci un ou.

Cum totul va fi negru pentru pasăre, imaginaţia sa va fi copleşită de simţul de negru şi, dacă va supravieţui încarcerării, va cloci în cele din urmă un pui perfect negru, cu condiţia doar ca operatorul, prin înţelepciunea şi virtutea sa, să fie demn să participe la aceste mistere sacre şi divine."

Nu rezultă cum sau de ce o pasăre incubată în acest mod inconfortabil trebuie să aibă un instinct particular pentru detectarea locurilor în care este ascuns aurul, dar aceasta este facultatea care i se atribuie şi putem concluziona doar că *„Găina Neagră"* este puţin mai nesăbuită decât compania sa leneşă din grimoar.

Ultimul cuvânt de spus despre acest subiect este că procesul nu pare simplificat în opinia Magiei.

În ciuda ameninţărilor de răzbunare a moştenitorului lui Oromasis, Misterul a fost adoptat de editorii ulteriori ai ***„Dragonului Roşu"*** şi reapare drept ***„Marea Kabbală"***, fără de care altul nu ar reuşi.

În această ultimă transfomare a sa, devine o reţetă pentru evocarea Diavolului care pare să respire adevăratul Spirit al Geniului goetic.

Succesul său, cum trebuie să presupun, va depinde de un spirit devotat Operatorului, dotat cu o conştiinţă curată; altfel, în loc ca Operatorul să-i poruncească Spiritului Rău, acesta din urmă îi va porunci lui.

Acestea fiind înţelese, procesul în sine este simplu.

„Trebuie doar să închizi o cloşcă neagră, care nu a fost încrucişată cu un cocoş, şi să faci aceasta fără să cotcodăcească; de aceea, este cel mai bine să o prinzi când doarme, prinzând-o de gât, dar nu mai mult decât este necesar pentru a o împiedica să facă zgomot.

Trebuie să mergi pe drum, până ajungi la o răscruce şi acolo, exact la miezul nopţii, să descrii pe pământ un cerc cu o baghetă de chiparos, să intri în mijloc şi să tai pasărea în două, pronunţând de trei ori cuvintele: „Euphas, Metahîm, frugativi et appellavi".

Apoi întoarce-te către Est, îngenunchează, recită o rugăciune şi încheie cu „Marea Chemare", *când spiritul necurat îţi va apărea într-o bluză de vânt stacojie, o vestă galbenă şi pantaloni de un verde deschis.*

Capul său va semăna cu cel al unui câine, iar urechile vor fi ale unui măgar, cu două coarne deasupra; va avea picioare şi copite de viţel.

Îţi va cere ordinele, pe care i le vei spune după plac, şi cum nu va putea face altfel decât să se supună, te vei putea îmbogăţi pe loc; şi astfel vei deveni cel mai fericit dintre oameni."

Cel puţin aceasta este judecata ***Grimoarului***.

Dacă victima procesului va fi sfâşiată sau nu în bucăţi, nu apare în mod explicit, dar putem concluziona din precauţiile iniţiale.

Acesta fiind cazul, am modificat procedura astfel încât, dacă va fi încercată de un nebun în aceste zile mai civilizate, rezultatul să fie doar nişte chinuri - prin ipoteza Artei Ceremoniale.

Acesta este deci un cuvânt către nesăbuit.

Apariţia Marii Kabbale

Diavol luptându-se cu Sf. Petru.
Registrul Hyde, Muzeul Britanic, secolul al XI-lea.

Baphometul în Magia Albă.
În Magia Neagră figura simbolizează
Ţapul Sabatic.

PARTEA A II-A

GRIMOARUL COMPLET

CAPITOLUL I

Pregătirea Operatorului

§ 1. Despre Iubirea de Dumnezeu

Ritualurile aşa-zisei Magii Transcendentale sunt *ex hypothesi* „rituri divine şi religioase" şi sfaturile morale şi spirituale din instrucţiunile lor sunt, în felul lor sărăcăcios şi pueril, sfaturile vulgare ale perfecţiunii, indiferent de elementul de contra-raţiune suverană obţinut în experimente.

„Ritualurile compuse", în ciuda rezultatului analizei lor, substituite natura ceremonialurilor religioase, uneori iudaice, alteori creştine.

În ambele cazuri, acest fapt este inteligibil; a comunica cu Spiritele Cerului şi a practica o Artă care oferă adepţilor săi regenerarea lui Enoch, Regele Lumii Inferioare, *„care nu era, căci Dumnezeu l-a luat"*, cere un grad înalt de sfinţenie din partea candidatului, indiferent de scopul către care se îndreaptă; iar pentru a domina spiritele elementelor, Kliphoth-ul kabbalistic şi demonii răi, este rezonabil să presupunem că Magul trebuie să fie liber de slăbiciunile obişnuite, de viciul obişnuit, şi să fie fortificat prin Graţia şi favoarea Lumii Superioare.

Dat fiind punctul de vedere magic în fiecare caz, condiţiile esenţiale operaţiei par, în această privinţă, deasupra provocării.

Recomandările sale sunt în mod special pentru timp şi anotimp; erau pentru lucrarea Artei de rând mai degrabă decât pentru Arta superioară şi Transcendentală a vieţii sfinte.

Cu siguranţă va părea o anomalie bizară faptul că Magia Neagră implică asemenea „ceremonii religioase" şi cere aceleaşi condiţii similare, atât intern cât şi extern, de la cei care îşi asumă aceste întreprinderi.

Nu este, cum s-a presupus în general, *„creştinism à rebours"* sau o religie inversată a lui Israel; nu este profanarea intenţională a „Ritualului şi Ceremoniei Religioase"; este ceva mai puţin imoral, dar mai nesăbuit din punct de vedere logic; atâta timp cât recurge la asemenea „Ritual şi

Ceremonie", nu este pentru a-L provoca pe Dumnezeu în interesul diavolismului, ci a deriva putere şi virtute de deasupra pentru controlul mai de succes al Spiritelor Rele - şi aceasta se obţine indiferent dacă scopul operatorului este legiuit sau nu.

Iubirea Divină, spune ***„Cartea Adevăratei Magii Negre"***, trebuie să preceadă achiziţionarea Ştiinţei lui Solomon, Fiul Regelui David, care a spus:

„Începutul şi Cheia Înţelepciunii Mele sunt frica de Dumnezeu, cinstirea Sa, adorarea Sa cu o mare căinţă a inimii şi invocarea ajutorului Său în toate intenţiile şi aspiraţiile noastre; care pentru a fi împlinite, Dumnezeu ne va conduce pe drumul cel bun."

Pentru a descrie această anomalie nu este suficient să spunem că ***„Cartea Adevăratei Magii Negre"*** este doar ***„Cheia lui Solomon"*** adaptată la intenţiile goetice.

În primul rând, cum s-a văzut deja, este imposibil să citeşti intenţia goetică din ***„Clavicule"***; şi, în al doilea rând, aceleaşi caracteristici se găsesc în grimoarele care derivă cel mai puţin din ***„Clavicule"***, anume ***„Grimoarul lui Honorius"*** şi cel numit ***„Marele Grimoire"***.

Pentru a medita continuu la întreprindere şi a centra fiecare speranţă în bunătatea infinită a Marelui Adonai, regula stabilită de ultimul este primul principiu al succesului.

Nici natura nesăbuită a proceselor Magiei Negre nu se autoexplică.

Încercarea de a îmblânzi Zeitatea prin intermediul rugăciunilor, sacrificiilor şi abstinenţei, obţinând astfel ajutorul divin pentru consumarea reuşită a ofenselor hidoase şi a întreprinderilor absurde sau imposibile este, desigur, nebunie; căci Dumnezeul recunoscut şi invocat de Magia Goetică nu este principiul Răului, cum presupune „mitul satanismului modern", ci *„Zeitatea Teribilă şi Venerabilă"* care a distrus puterea îngerilor rebeli - în mod alternativ Jehova din ritualurile iudaice şi Trinitatea din ciclul magic creştin.

Ceremonialul nebunesc urmat în realitatea din *Teurgia Goetică* asupra Doctrinei fundamentale a Magiei Practice, este o anume putere a cuvintelor divine de a constrânge şi supune toate spiritele celor care se pot pronunţa.

Colecţiile acestor cuvinte şi nume erau recitate ca forme de conjurare şi legare şi, încorporate într-un cadru adecvat al rugăciunilor oficiale, erau folosite în toate *Ceremoniile Magice*. Magia Neagră era uneori aplicaţia lor la scopurile mai nelegiuite şi câteodată la aceleaşi scopuri.

Rostirea Numelui Divin, care se presupune că făcea diavolii să tremure, şi-i punea pe toţi la mila Magului, era cel puţin la fel de puternică pentru a forţa supunerea lor pentru un scop în acord cu propria lor natură.

În spatele acestui fapt, se află şi presupunerea tacită că era mai uşor de controlat demonii decât a convinge îngerii.

Atunci, văzând că rugăciunea la Dumnezeu şi invocarea Numelor Divine presupune un spirit adecvat de reverenţă, devoţiunea şi iubirea drept condiţii pentru care rugăciunea va fi ascultată, a devenit o condiţie în Goetia.

Prima imposibilitate cerută Adeptului în Magie Neagră este să-l iubească pe Dumnezeu înainte de a-şi vrăji vecinul; să-şi pună toate speranţele în Dumnezeu înainte de a face un pact cu Satana; adică, într-un cuvânt, să fie bun pentru a putea face rău.

§ 2. Despre Caracter

Intenţia spirituală a Operatorului fiind astfel determinată, următorul său pas era achiziţionarea atitudinii mentale specifice lucrării sale viitoare.

Ni-l putem imagina în starea tradiţională a Vrăjitorului - sărac, proscris, invidios, ambiţios şi neavând capacitatea unor întreprinderi legitime, incapabil să câştige bani, năzuieşte la comori ascunse şi bântuieşte acele locuri de la ţară care se spune că le-a ascuns.

Probabil a făcut multă vreme acestea înainte de a se hotărî să se apuce de Magie, dar pământul nu-şi va dezvălui hoardele, căci gnomii şi spiritele de pământ, demonii singurătăţii, păzesc secretele nefericiţilor morţi după ce stafia umană a încetat să mai meargă prin apropiere.

Nu ezită când află că grimoarele de Magie Neagră sunt pline de rituri întunecate şi cumplite, cuvinte misterioase care conving sau alungă acei paznici.

Biserica şi Statul îl pot ameninţa cu focul trupului şi al sufletului său, dar prin atenţie şi secret el speră să evite pe primul, iar celălalt este un pericol îndepărtat.

Oricum, este evident că, pentru a-şi atinge scopul, trebuie să se înarmeze cu cutezanţă şi prudenţă şi acesta este primul sfat al paznicilor săi către *„Sanctum Regnum"* din Goetia.

„O, oameni! O, muritori neputincioşi!"- strigă autorul „Marelui Grimoire" -, *„tremuraţi la propria voastră temeritate când aspiraţi orbeşte să posedaţi o Ştiinţă atât de profundă. Înălţaţi-vă minţile dincolo de Sfera voastră limitată şi învăţaţi de la mine că - înainte de a întreprinde ceva - este necesar să deveniţi fermi şi nemişcaţi, în afară de a fi extem de atenţi în Ceremonial, pas cu pas, cu privire la toate lucrurile pe care vi le voi spune, fără de care precauţii, fiecare operaţie se va întoarce spre dezavantajul vostru, zăpăcirea şi distrugerea totală; pe când, dimpotrivă, urmându-mi instrucţiunile cu precizie, vă veţi ridica din micimea voastră şi sărăcie, dobândind un succes complet al tuturor întreprinderilor voastre. Prin urmare, înarmaţi-vă cu îndrăzneală, prudenţă, înţelepciune şi virtute, acestea fiind calificări ale acestei lucrări măreţe şi fără sfârşit, cu care mi-am petrecut şaizeci şi şapte de ani, trudind zi şi noapte pentru dobândirea succesului într-un scop atât de sublim."*

Am putea crede că există căi mai scurte către bogăţie şi satisfacera celorlalte apetite obişnuite.

§ 3. Despre Stăpânire şi Abstinenţă

„A patra Carte a Filosofie Oculte", atribuită lui Cornelius Agrippa, compusă în caracter şi falsă în atribuire, cum s-a văzut deja, oferă o explicaţie extrem de ciudată despre regula sfinţeniei prescrisă de toate formele Magiei Ceremoniale.

Instrumentele folosite în Artă sunt ineficiente fără sfinţire.

Arta sfinţirii este actul prin care virtutea este implementată acestora şi această virtute derivă din două surse: puterea de sfinţire ce rezidă în Numele Divine şi în rugăciunile care le cuprind, şi puterea de sfinţire ce rezidă în sfinţenia persoanei care sfinţeşte (consacră).

O parte indispensabilă a acestei sfinţenii era conservarea castităţii pentru o perioadă de timp definită dar limitată, anterioară Operaţiei, şi era combinată cu un post de o severitate graduală.

În direcţiile cu privire la aceste puncte, Ritualurile de Magie Neagră diferă puţin de prototipurile lor, primele *„Chei ale lui Solomon"*, lucrarea lui pseudo-Agrippa sau *„Elementele Magice"* ale lui Peter de Abano.

Iată instrucţiunea Neofitului care apare în „Marele Grimoar":

„Trebuie să te abţii timp de *un pătrar întreg* al Lunii de la compania femeilor, pentru a te proteja de posibilitatea impurităţii.

Trebuie să începi *pătrarul magic* în acelaşi moment cu cel al Luminătorului însuşi, printr-un Jurământ către Marele Adonai, care este Stăpânul tuturor Spiritelor; să nu iei mai mult de două mese pe zi, adică la fiecare douăzeci şi patru de ore ale numitului pătrar al Lunii, mese care trebuie luate la prânz şi la miezul nopţii sau, dacă îţi convine mai mult, la şapte dimineaţa şi la ora corespunzătoare din seară, folosind următoarea rugăciune înaintea fiecărui ospăţ, în timpul întregului pătrar menţionat:

Rugăciune

Te implor pe Tine, O, Mare şi Puternic Adonai, Stăpânul tuturor Spiritelor! Te implor, O, Eloim! Te implor, O, Jehova! O, Mare Adonai, îţi dau sufletul meu, inima mea, părţile mele interne, mâinile mele, picioarele mele, dorinţele mele, întreaga mea fiinţă! O, Mare Adonai, binevoieşte a fi favorabil cu mine! Aşa să fie. Amin!

Apoi ia masa, dezbracă-te şi dormi pe cât puţin posibil în timpul întregii perioade menţionate, dar meditează continuu la întreprinderea ta şi centrează-ţi toate speranţele asupra Bunătăţii infinite a Marelui Adonai!"

„Grimoarul lui Honorius", care este menit în mod exclusiv pentru persoanele din Ordinele sfinte, restricţionează perioada de post la trei zile, cum se va vedea mai târziu, şi nu pune condiţii cu privire la abstinenţa celor dedicaţi celibatului.

„Grimorium Verum" prescrie o perioadă similară şi adaugă că postul trebuie să fie extrem de auster, societatea umană şi comunicarea cu oamenii trebuie evitate pe cât posibil, cea a femeilor în mod special.

„Cartea Adevăratei Magii Negre" variază instrucţiunea după cum urmează:

„Pentru ca preotul-exorcist să reuşească în operaţie, trebuie, când toate celelalte lucruri sunt pregătite, să se abţină de la orice muncă a trupului şi sufletului, de la a mânca sau a bea prea mult, de la orice formă de lux, de la orice viciu, şi trebuie să mediteze asupra acelor lucruri pe care le va pune în practică timp de nouă zile complete înainte de această lucrare; asistenţii săi - dacă există - trebuie să facă la fel, pentru ca totul să se împlinească complet.

Să înceapă cu următoarea rugăciune, care trebuie recitată de două ori noaptea şi o dată ziua:

Rugăciune

O, Doamne Dumnezeule Atotputernic, fii favorabil nouă, deşi suntem nedemni să ne ridicăm ochii la cer prin raţiunea multitudinii ofenselor noastre! O, Dumnezeule Milostiv, care nu doreşti moartea păcătosului, ci mai degrabă adevărata sa convertire, îndreaptă-ţi Graţia ta către noi! O, Doamne, O, Dumnezeule, plin de compasiune, ajută-ne în această lucrare pe care o vom îndeplini, pentru ca Numele Tău să fie Binecuvântat mereu. Amin!

Zilele de încheiere a postului trebuie să fie la fel de stricte, mesele limitate la pâine şi apă, cu abstinenţă de la orice păcat şi repetarea rugăciunii de mai sus."

§ 4. Despre Pregătirea Exterioară a Operatorului. Purificarea (Clarificarea) Rituală.

Ritualul clarificării (purificării), fiind marca sacramentală a curăţeniei interioare, este prescris în toate Ceremoniile Magice şi este la fel de important în Arta Goetică.

Spălarea rituală zilnică, obişnuită, devine simbolică în sine.

Când operatorul se scoală dimineaţa, în timpul celor trei zile de rugăciuni preparatorii prescrise de *„Grimorium Verum,"* mâinile şi faţa sa trebuie spălate cu o cârpă albă curată, folosind apă care a fost anterior exorcizată conform indicaţiilor *„Ritualului"* şi recitând următoarea rugăciune:

Rugăciune pregătitoare

Doamne Dumnezeule Adonai, care l-ai făcut pe om din nimic conform imaginii şi asemănării Tale, şi pe mine de asemenea, păcătos nedemn cum sunt, îndură-te, Te rog, să binecuvântezi şi să sfinţeşti această apă, pentru a fi sănătoasă pentru trupul şi sufletul meu, pentru ca orice amăgire să mă ocolească. O, Doamne Dumnezeule, Atotputernic şi Inefabil, care ţi-ai condus poporul din ţinutul Egiptului şi i-ai făcut să treacă cu picioarele uscate prin Marea Roşie! Binevoieşte să fiu curăţat prin această apă de toate păcatele mele şi să apar nevinovat în faţa ta. Amin!

„Cartea Adevăratei Magii Negre" observă că baia este necesară pentru Arta Magică şi trebuie efectuată în ultima zi a postului, când exorcizatorul s-a curăţat de toate păcatele, când a scris cu condeiul Artei, pe hârtie virgină şi pergament virgin, toate conjuraţiile şi exorcismele necesare în practică şi a efectut toate celelalte ceremonii preparatorii.

De la vârful capului, până la călcâiele picioarelor sale, trebuie să se purifice cu apă caldă exorcizată, spunând în timp ce face aceasta:

O, Doamne Dumnezeule Adonai, care m-ai făcut după imaginea şi asemănarea Ta, binevoieşte a Binecuvânta şi sfinţi această apă, pentru a aduce asupra mea mântuirea trupului şi sufletului meu şi ca nici un rău să nu-şi găsească vreodată loc în mine. Amin!

Trebuie adăugaţi Psalmii *Dominus illuminatio mea şi Dixit insipiens in corde suo.*

Apoi *operatorul* trebuie să se usuce.

Următoarea rugăciunea trebuie repetată de cinci ori în timpul zilei şi de patru ori în timpul nopţii, timp de trei zile la rând:

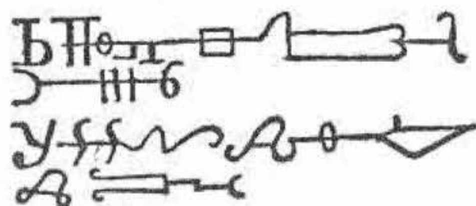
ASTROSCHIO, ASATH, *à sacra* BEDRIMUBAL, FELUT, ANABOTOS, SERABILEM, SERGEN, GEMEN, DOMOS. *O, Doamne Dumnezeule, care eşti aşezat deasupra cerurilor, care contempli adâncimile, acordă-mi mie, Te rog, ca acele lucruri pe care le concep în mintea mea să fie executate de mine, prin Tine, O, Dumnezeule, care Trăieşti şi Domneşti pe Vecie!* Amin!

§ 5. Despre Pregătirea Exterioară a Operatorului. PregătireaVeşmintelor.

Folosirea veşmintelor speciale în Ceremoniile de Magie rezultă în mod rezonabil din caracterul religios atribuit acestor operaţii.

Peter de Abano recomandă veşmântul unui preot, dacă este posibil, prin care putem înţelege un stihar.

„Cartea Magiei Negre”, ce urmeză ***„Cheii lui Solomon”*** şi care reprezintă ritul iudaic, prescrie un veşmânt extern precum cel al leviţilor, cu următoarele caractere brodate în mătase roşie pe piept:

Toate veşmintele, chiar şi cămaşa, trebuie să fie din pânză şi, când sunt îmbrăcate, se recită aceste cuvinte:
ANTON, AMATOR, EMITES, THEODONIEL, PONCOR, PAGOR, ANITOR;
prin virtutea acestor Nume Angelice Sfinte mă îmbrac, O, Dumnezeule, în veşmintele mele de Sabat, pentru a putea împlini toate lucrurile pe care doresc să le efectuez prin Tine, Prea Sfânt Adonai, a cărui Domnie şi Lege vor dura la nesfârşit. Amin!

Încălţămintea şi pălăria trebuie să fie din piele albă, purtând aceleaşi caracteristici scrise în cinabru diluat cu apă de cauciuc, folosindu-se condeiul artei.

Următoarele nume trebuie scrise în jurul pălăriei:

JEHOVA, *la spate;* ADONAY, *la dreapta;* ELOYM, *la stânga;* şi GIBOR *în faţă.*

CAPITOLUL II

Ritualurile şi Ceremonialurile Iniţiale

§ 1. Despre Virtuţile Planetelor

„Cheia Regelui Solomon” este singurul *„Ritual Magic”* obişnuit care regularizează operaţiile Artei Magice, în conformitate cu o atribuire formală a anumitor ore din zi şi din noapte guvernării şi influenţei anumitor planete, pe când *„Cartea Adevăratei Magii Negre”* este singurul Grimoar Goetic care urmează îndeaproape *„Claviculei”* în această privinţă şi în altele.

Instrucţiunile de aici sunt însă extrem de încurcate.

Atribuirea comună a celor şapte zile celor şapte planete rezultă în ambele cazuri şi este stabilită în Grimoar după cum urmează:

Solday	**= Saturn =**	♄	**= Sâmbătă.**
Zedex	**= Jupiter =**	♃	**= Joi.**
Madime	**= Marte =**	♂	**= Marţi.**
Zemen	**= Soare =**	☉	**= Duminică.**
Hogos	**= Venus =**	♀	**= Vineri.**
Cocao	**= Mercur =**	☿	**= Miercuri.**
Zeveac	**= Luna =**	☽	**= Luni.**

Dar cum există inegalitate în lungimea zilelor, spune Grimoarul - adică durata comparativă a zilei şi nopţii variază în conformitate cu vremea răsăritului şi apusului - la fel şi orele planetelor sunt inegale.

Când ziua este, să spunem, de cincisprezece ore în lungime, pentru a obţine minutele care compun o oră planetară, înmulţeşte cincisprezece ore cu cinci; rezultatul va fi şaptezeci şi cinci şi atâtea minute formează ora planetei din acea zi.

Orele corespunzătoare ale nopţii sunt nouă; acestea înmulţite cu cinci vor produce patruzeci şi cinci şi atâtea minute vor forma ora planetei nopoţii.

Aceeaşi metodă poate fi folosită pentru toate anotimpurile anului.

Dar, în orice zi dată, de douăzeci şi patru de ore, numărul de minute este 1440, spre deosebire de 1530 din calculul de mai sus, şi metoda este din acest motiv absurdă.

Atribuirea acceptată de toţi scriitorii despre Magia Naturală şi corespunzătoare succesiunii angelice a lui Peter de Abano va fi întâlnită în tabelul de mai jos:

TABELUL ORELOR PLANETARE CALCULATE DE LA MIEZUL NOPŢII LA MIEZUL NOPŢII

	Duminică	Luni	Marţi	Miercuri	Joi	Vineri	Sâmbătă
1.	Soare	Luna	Marte	Mercur	Jupiter	Venus	Saturn
2.	Venus	Saturn	Soare	Luna	Marte	Mercur	Jupiter
3.	Mercur	Jupiter	Venus	Saturn	Soare	Luna	Marte
4.	Luna	Marte	Mercur	Jupiter	Venus	Saturn	Soare
5.	Saturn	Soare	Luna	Marte	Mercur	Jupiter	Venus
6.	Jupiter	Venus	Saturn	Soare	Luna	Marte	Mercur
7.	Marte	Mercur	Jupiter	Venus	Saturn	Soare	Luna
8.	Soare	Luna	Marte	Mercur	Jupiter	Venus	Saturn
9.	Venus	Saturn	Soare	Luna	Marte	Mercur	Jupiter
10.	Mercur	Jupiter	Venus	Saturn	Soare	Luna	Marte
11.	Luna	Marte	Mercur	Jupiter	Venus	Saturn	Soare
12.	Saturn	Soare	Luna	Marte	Mercur	Jupiter	Venus

ORELE NOPŢII

1.	Jupiter	Venus	Saturn	Soare	Luna	Marte	Mercur
2.	Marte	Mercur	Jupiter	Venus	Saturn	Soare	Luna
3.	Soare	Luna	Marte	Mercur	Jupiter	Venus	Saturn
4.	Venus	Saturn	Soare	Luna	Marte	Mercur	Jupiter
5.	Mercur	Jupiter	Venus	Saturn	Soare	Luna	Marte
6.	Luna	Marte	Mercur	Jupiter	Venus	Saturn	Soare
7.	Saturn	Soare	Luna	Marte	Mercur	Jupiter	Venus
8.	Jupiter	Venus	Saturn	Soare	Luna	Marte	Mercur
9.	Marte	Mercur	Jupiter	Venus	Saturn	Soare	Luna
10.	Soare	Luna	Marte	Mercur	Jupiter	Venus	Saturn
11.	Venus	Saturn	Soare	Luna	Marte	Mercur	Jupiter
12.	Mercur	Jupiter	Venus	Saturn	Soare	Luna	Marte

Din acest tabel se va observa că există o regulă recurentă a planetelor în succesiunea neîntreruptă prin întreaga săptămână, după care fiecare secvenţă reîncepe în aceeaşi ordine, fiecare planetă guvernând prima şi a opta din orele zilei şi a treia şi a zecea din orele nopţii zilei atribuite acelei planete.

Acestea constituie orele planetare.

„Cartea Magiei Negre", urmând tot afirmaţiile confuze ale *„Claviculei"*, stabileşte faptul că orele lui Saturn, Marte şi Venus, sunt bune pentru comuniunea cu Spiritele; ora lui Saturn serveşte pentru invocarea sufletelor în Iad şi pentru aflarea de veşti despre cei care au murit în mod natural.

Sufletele celor care au fost ucişi trebuie invocate în ora şi în ziua lui Marte.

Se adaugă că experimentele făcute cu fidelitate şi mare sârguinţă, observând tot ce se cere, vor fi în mod invariabil verificate, dar omiterea celei mai mici părţi va duce la eşecul total.

Orele lui Saturn şi Marte sunt de a asemenea bune pentru pregătire, în acele zile când se află în conjuncţie cu Luna sau una cu cealaltă.

Într-un aspect contrar, sunt bune pentru experienţele de ură, procese, duşmănii, discordii şi aşa mai departe.

Orele Soarelui, ale lui Jupiter şi Venus, în special ora lor planetară, sunt favorabile experienţelor obişnuite şi extraordinare neincluse în cele deja menţionate.

Cele ale Lunii sunt în special adecvate Conjurării Spiritelor, lucrărilor de necromanţie şi găsirii bunurilor furate; dar luminatorul trebuie asociat cu un semn terestru - adică (în conjuncţie) cu Mercur pentru iubire, favoruri şi invizibilitate; pentru lucrările de ură şi discordie într-un semn ce aparţine

triplicității de foc - Berbec, Leu, Săgetător; pentru experiențele extraordinare într-un semn acvatic - Rac, Scorpion sau Pești.

Dacă urmarea acestor reguli pare prea dificilă, *„fă doar aceasta!"*:

„Vezi dacă Luna aflată în creștere se găsește într-un număr egal de grade cu Soarele; atunci este foarte bine pentru efectuarea experimentelor de mai sus.

Când Luna plină este în opoziție cu Soarele, este excelent pentru război, răscoale și experimente discordante; în ultimul său pătrar, favorizează lucrările care au de-a face direct cu operațiile de distrugere și ruină.

Cel mai bun timp pentru experiențele de moarte și invizibilitate este atunci când Luna este aproape lipsită de lumină.

Când Luna este în conjuncție cu Soarele nimic nu trebuie întreprins, căci este un timp nefavorabil și toate lucrurile eșuează atunci; dar când se află în perioada sa de creștere, plină de lumină, orice experiențe pot fi pregătite și orice scrieri și operații împlinite, în special pentru conversarea cu spiritele.

Oricum, trebuie să fie în ziua lui Mercur și în ora acelei planete, Luna fiind într-un semn de pământ sau de aer, cum s-a spus mai sus, și într-un număr egal cu Soarele."

§ 2. Instrucțiuni Generale despre Instrumentele necesare Artei Magice

Majoritatea *„Ritualurilor Goetice"* specifică, cu detalii considerabile, care sunt *„Instrumentele necesare pentru operații"* și, în această privință, dar cu variații caracteristice, distingându-se de celelalte, urmează autoritatea ***„Cheii lui Solomon"***.

Peter de Abano nu ne spune nimic cu privire la instrumente, nici pseudo-Agrippa, cu o excepție despre ***sabie***, care, urmând o analogie fizică, pare a fi universală în Magia Practică.

În grimoare, deși uneori este prima armă menționată, poziția sa este nesemnificativă, ***cuțitul*** fiind un instrument mai la îndemână.

Vorbind în general, există puține informații în literatură care să justifice elaborările complexe moderne ale lui Eliphas Levi și Christian.

Printre instrumentele necesare ritualurilor și ceremoniilor, menționate de *„Cartea Adevăratei Magii Negre"*, se numără: ***sabia, toiagul, bagheta, lancea, cârligul, secera, acul, pumnalul, un cuțit alb și altul obișnuit, cu un mâner negru***, folosit pentru descrierea ***cercului magic de protecție***.

Cea mai importantă este ***secera***:

„Trebuie făurită în ziua și ora lui Jupiter, alegând o bucată mică de oțel nefolosit. Treceți-o de trei ori prin foc și stingeți-o în sângele unei cârtițe amestecat cu sucul de pătrunjel. Aceasta se va efectua când Luna este în plină lumină. În aceeași zi și oră a lui Jupiter, atașează un mâner în formă de corn la oțel, modelându-l cu o sabie nouă forjată de trei ori în foc, ca mai sus."

Când este gata, recită asupra sa următoarea:

Rugăciune sau conjurație

Te conjur, O, formă a acestui instrument, prin autoritatea Lui Dumnezeu Tatăl Atotputernic, prin virtutea Cerului și stelelor, prin virtutea Îngerilor, prin cea a Elementelor, prin cea a pietrelor și ierburilor, și la fel prin virtutea furtunilor de zăpadă, a tunetelor și vânturilor, ca să primești toată puterea de efectuare a acelor lucruri în a căror perfecțiune suntem preocupați, totul să fie făcut fără trucuri, falsitate sau decepție, prin pPrunca lui Dumnezeu, Creatorul Epocilor și Împăratul Îngerilor. Amin!

Următoarele adresări trebuie pronunțate asupra instrumentului:

Domine, Deus meus, in te speravi; Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo: Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum, adăugând următoarele cuvinte: DAMAHII, LUMECH, GADAL, PANCIA, VELOAS, MEOROD, LAMIDOCH, BALDACH, ANERETHON, METATRON, *cei mai Sfinți Îngeri, fie să fiți paznicii acestui instrument, deoarece mă voi folosi de el pentru mai multe lucrări necesare!*

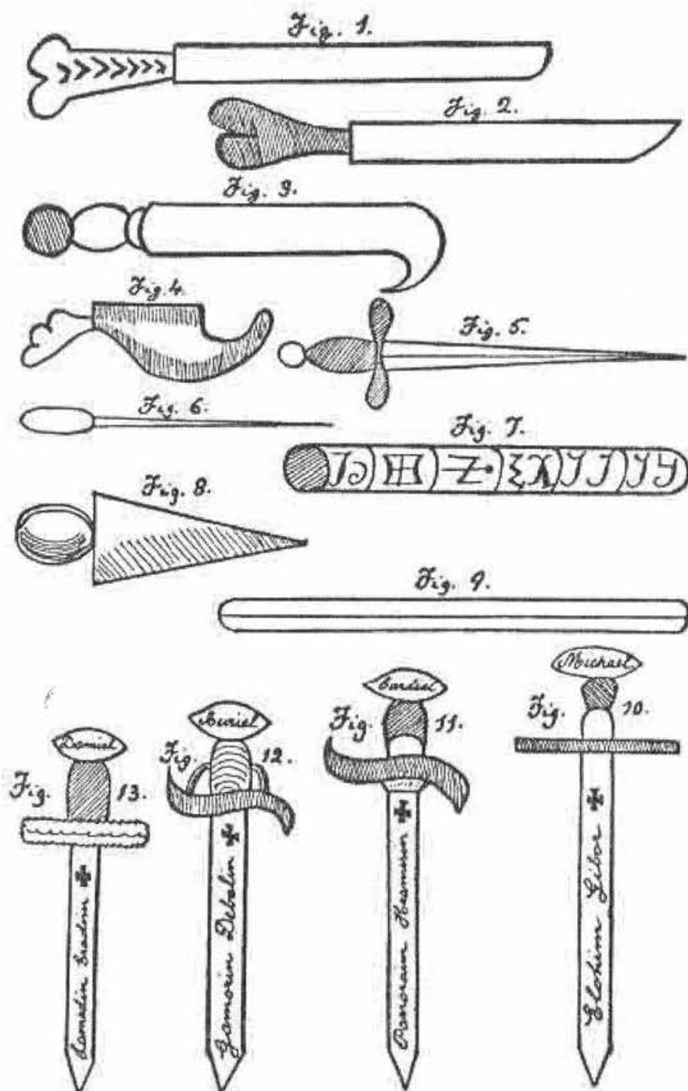
Pune-l apoi într-un înveliș de mătase roșie, afumându-l cu parfumuri odorifere, cum se va prezenta mai jos.

Aveți grijă să nu terminați instrumentul decât în ziua lui Venus și în ora acesteia, când pot fi pregătite și acul și alte instrumente similare.

Ulterior, în ziua lui Venus, Luna aflându-se în semnul Capricornului sau al Fecioarei, dacă este posibil, vei face primul cuțit și-l vei înmuia în sângele unei cârtițe și suc de pătrunjel.

Luna să fie în lumină puternică, operația începând în prima oră a lui Venus și teminându-se în a noua oră din aceeași zi.

Instrumentele Magiei Negre

Potriveşte cuţitul cu un mâner din lemn alb, tăiat printr-o singură lovitură cu o sabie sau un cuţit nou, şi pe acest mâner gravează următoarele caractere:

Afumaţi ca mai sus şi cu acest cuţit efectuaţi toate lucrurile necesare Artei, cu excepţia Cercului Magic.

Dar dacă un astfel de cuţit este prea dificil de fabricat, procuraţi-vă unul de aceeaşi formă gata făcut; înmuiaţi-l în sânge şi suc ca mai sus; potriviţi-i acelaşi mâner purtând aceleaşi caractere şi pe lamă, de la vârf spre mâner, scrieţi cu o pană de gâscan cuvintele:

AHARARAT. TÔ.

Parfumaţi ca mai sus, stropiţi cu apă exorcizată şi puneţi-l în învelitoarea de mătase deja menţionată!

Cel cu mânerul negru, destinat să traseze ***Cercul Magic***, să intimideze spiritele, cât şi pentru efectuarea altor lucruri similare, trebuie făcut din toate punctele de vedere la fel ca primul, cu excepţia zilei şi orei, care trebuie să fie ale lui *Saturn*.

Oţelul trebuie stins în sângele unei pisici şi suc de cucută, iar mânerul trebuie să fie din cornul unui berbec.

Pumnalul sau ***stiletul*** şi ***lancea*** trebuie făcute în acelaşi fel în ziua şi ora lui Mercur şi oţelul trebuie stins în sângele unei cârtiţe şi sucul ierbii lui Mercur.

Acestea trebuie potrivite cu mânere din corn, modelate cu o sabie nouă în ziua şi ora lui Mercur şi trebuie să poarte aceste caracteristici pe mânere:

Afumaţi ca mai sus şi folosiţi-le în locul lor specific, cum se cere.

„Grimorium Verum", care este cunoscut pentru simplitate, reduce instrumentele de oţel la trei, şi anume: ***cuţitul, xilograful şi lancea***.

Primele două trebuie făcute în ziua şi ora lui Jupiter, cu Luna aflată în creştere.

Când sunt terminate, trebuie recitată asupra lor conjuraţia sau rugăciunea de mai jos.

Cuțitul trebuie să fie destul de mare pentru a reteza gâtul unui copil dintr-o lovitură; trebuie potrivit cu un mâner din lemn, făcut în aceeaşi zi şi în aceeaşi oră şi gravat cu caractere magice.

Instrumentul trebuie apoi stropit, afumat şi păstrat pentru utilizare după cum se cere.

Conjurație

Te conjur, formă a instrumentului, prin Dumnezeu Tatăl Atotputernic; prin virtutea cerului şi prin toate stelele pe care le guvernează; prin virtutea celor patru Elemente; prin cea a tuturor pietrelor, tuturor plantelor şi tuturor animalelor; prin virtutea furtunilor de grindină şi a vânturilor; pentru a primi acele virtuți prin care pot obține prin tine rezultatul perfect al tuturor dorințelor noastre, pe care caut să le efectuez fără rău, fără înşelăciune, prin Dumnezeu, Creatorul Soarelui şi al Îngerilor. Amin!

Recită cei şapte Psalmi (*de penitență*) şi adaugă aceste cuvinte: DALMALEY, LAMECK, CADAT, PANCIA, VELOUS, MERROE, LAMIDECK, CALDULECH, ANERETON, MITRATON, cei mai puri Îngeri, să fie paznicii acestor instrumente, care sunt utile pentru multe lucruri! Amin!

Lancea, care este menționată, dar nu este descrisă în *„Cartea Adevăratei Magii Negre"*, trebuie făcută, conform instrucțiunilor din *„Grimorium Verum"*, în ziua şi ora lui Mercur, cu Luna în creştere, şi trebuie conjurată în acelaşi mod ca *xilograful* şi *cuțitul*.

Dacă sunt asistenți care-l însoțesc pe operator, fiecare trebuie să aibă propriul cuțit şi la fel se obține sabia Artei, care trebuie şlefuită în ziua lui Mercur, la prima oră şi a treia din noapte.

Sabia desemnată pentru Maestru sau Operatorul şef trebuie să poarte cuvintele ELOHIM JITOR, de la vârf la mâner.

Pe sabia discipolului, se scrie numele *Cardiel* pe mâner şi pe lamă *Region*, de la vârf la mâner. Trebuie să apară pe ambele laturi transversal, dar adaugă pe una *Panoraim* şi pe alta *Heomesim*.

Pe sabia celui de-al doilea discipol scrie URIEL, SARAION, GAMERIN, DEBALIIN, în modul descris mai sus.

Pe a celui de-al treilea discipol, scrie DANIEL, IMETON, LAMEDIIN, ERADIN şi potriveşte-l cu un mâner din os alb.

Următoarea conjurație trebuie recitată în secret asupra săbiilor:

Te conjur, O, sabie, prin cele trei Nume Sfinte, ALBROT, ABRACADABRA, JEOVA! *Fii fortăreața şi apărarea mea împotriva tuturor duşmanilor, vizibili şi invizibili, în orice Lucrare Magică. Prin Numele Sfânt SHADAY, care este Mare în Putere şi prin aceste alte nume:* CADOS, CADOS, CADOS, ADONAY, ELOY, ZENA, OTH, OCHIMANUEL, *Primul şi Ultimul, Calea, Viața, Virtutea, Gura, Vorbirea, Splendoarea, Lumina, Soarele, Fântâna, Gloria, Muntele, Vinul, Poarta, Piatra, Toiagul, Preotul, Nemuritor, Messiah, Sabia, să guverneze în toate afacerile mele şi să predomini în acele lucruri care mi se opun!* Amin!

§ 3. Despre Bagheta şi Toiagul Artei

Marele Mister al Magiei Practice este presupus a se afla în centrul *„Baghetei magice"* şi Eliphas Levi, care pretinde că a reconstruit Ceremonialul primitiv, dar pare mai degrabă să-şi fi reeditat propriul material, furnizează o descriere extrem de senzațională a *puterilor sale* şi o metodă elaborată a *pregătirii sale*.

De la el provine semnul transmiterii *preoției magice*, care nu a încetat niciodată de la originea întunecată a ştiinței pseudo-transcendente.

Operatorul este copleşit de precauțiile cu privire la secretul care trebuie păstrat şi poate fi descurajat de dificultățile consacrării sale.

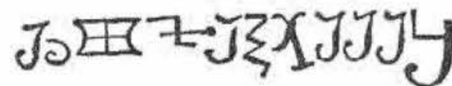
În vederea acestei importanțe atribuite, este curios faptul că *Peter de Abano* şi *pesudo-Agrippa* omit să menționeze acest instrument nemaipomenit, pe când ***„Cheia lui Solomon"*** îl rezolvă în câteva rânduri de instrucțiuni simple.

Toiagul şi ***Bagheta magică*** sunt amândouă necesare, în special în operațiile goetice, deşi *„provinciile"* lor distinctive nu sunt descrise.

Conform ***„Cărții Adevăratei Magii Negre"***, ***Toiagul*** trebuie să fie din trestie şi ***Bagheta din alun***, fără rămurele sau muguri.

Trebuie tăiate şi curățate în ziua şi ora Soarelui, iar următoarele caractere trebuie înscrise pe toiag, dar în ziua şi ora lui Mercur:

Dacă sunt gravate cu ***„instrumentul sacru"***, ar fi mult mai bine.

După ce sunt înscrise următoarele cuvintele trebuie recitate:

„O ADONAY, *Preasfânt şi Preaputernic, te rog să sfințeşti şi să binecuvântezi acest Toiag şi Bagheta magică pentru a căpăta virtutea*

necesară, O, Preasfânt Adonai, a cărui Cinste și Slavă vor fi mereu. Amin!"

La urmă, cele două instrumente trebuie stropite, afumate şi puse deoparte într-o bucată de mătase.

„Grimorium Verum" instruieşte pe operator să facă două *Baghete din lemn care nu a rodit niciodată.*

Prima trebuie tăiată dintr-o singură lovitură dintr-un copac bătrân în ziua şi ora lui Mercur.

A doua trebuie să fie din alun, fără muguri şi tăiată în ora Soarelui.

Caracterele magice care trebuie gravate pe fiecare au fost omise de editor, dar sunt furnizate - sau substitutele lor - în versiunile italiene moderne.

Acestea sunt, pentru prima: sigiliul sau caracterul lui Frimost şi cel al lui Klippoth; pentru a doua - vezi Cap. III, sec. 2.

Rugăciunea de consacrare nu oferă variaţii importante faţă de cea din *„Adevărata Magie Neagră"* şi nu trebuie reprodusă.

Stropirea şi fumigarea sunt prescrise, ca şi în cazul de mai sus.

„Marele Grimoar" dedică un capitol întreg adevăratei compoziţii a *„Baghetei misterioase"*, *„Bagheta distrugătoare"* sau *„Bagheta explozivă"*, ori *„Bagheta fulgerătoare"*.

Nu menţionează alt instrument, şi îi atribuie orice putere din evocaţiile diabolice.

Se pare că i-a furnizat lui Eliphas Levi primul indiciu despre *Verendum*, căruia îi poate fi atribuită probabil o semnificaţie alegorică.

În ajunul marii întreprinderi, spune acest ritual, trebuie să porneşti în căutarea unei *„Baghete din alun sălbatic"* care nu a rodit niciodată; lungimea sa trebuie să fie de nouăsprezece ţoli şi jumătate.

Când găseşti *Bagheta de forma cerută*, să nu o atingi decât cu ochii; las-o acolo până dimineaţă, care este ziua operaţiei!

Apoi trebuie să o tai complet în momentul când răsare Soarele; curăţ-o de frunze şi de amurile mai mici, dacă sunt, folosind cuţitul de sacrificiu pătat cu sângele victimei.

Începe să o tai când primele raze ale Soarele răsar deasupra emisferei şi rosteşte următoarele cuvinte:

„Te implor, O, Mare Adonai, Eloim, Ariel şi Jehova, fii favorabil faţă de mine şi înzestrează această baghetă pe care o tai cu puterea şi virtutea Baghetei lui Iacov, a lui Moise şi a puternicului Josua! De asemenea te implor pe Tine, o, Mare Adonai, Eloim, Ariel şi Jehova, insuflă acestei Baghete întreaga putere a lui Samson, mânia dreaptă a lui Emanuel şi tunetele puternicului Zariatnatmik, care va răzbuna numele oamenilor la Ziua Judecăţii de Apoi. Amin!

Pronunţând aceste *„cuvinte sublime şi teribile"* şi ţinând ochii asupra regiunii Soarelui-Răsare, poţi termina de tăiat *bagheta*, purtând-o apoi în locuinţa ta.

Apoi trebuie să cauţi *„o bucată de lemn obişnuit"*, să modelezi cele două capete precum ale *„Baghetei originale"*, să o duci la un fierar, care va tăia şi apoi va suda lama de oţel a cuţitului pentru sacrificii în două lamele ascuţite, fixându-le la cele două capete.

Apoi, te poţi întoarce acasă şi acolo, cu mâinile tale, fixează lamelele de oţel pe încheieturile *Baghetei originale*.

Trebuie apoi să faci rost de o bucată de magnet şi să magnetizezi capetele de oţel, pronunţând următoarele cuvinte:

Pe Marele Adonai, Eloim, Ariel şi Jehova, te leg să te uneşti cu mine şi să tragi toate substanţele pe care le doresc, prin puterea sublimului Adonai, Eloim, Ariel şi Jehova. Îţi poruncesc, prin opoziţia Focului şi Apei, să separi toate substanţele, cum erau separate în ziua Creării Lumii. Amin!

În final, trebuie să te bucuri în cinstea şi Gloria Sublimului Adonai, fiind convins că te afli în posesia unei comori nepreţuite a Luminii.

§ 4. Despre Condeiul şi Cerneala Artei

Ceremonialul Magic preliminar pare să aibă drept scop principal consacrarea personală a fiecărui articol, mare sau mic, indispensabil sau ocazional, care este legat de mai multe procese.

Condeiul şi cerneala cu care se scriu caracterele şi numele trebuie să fie preparate în mod special.

Ia o pană nouă, spune *„Grimorium Verum"*, stropeşte şi afumă, ca în celelalte cazuri; când o ţii în mână să-i dai formă, şi spune următoarele cuvinte:

ABABALOY, SAMOY, ESCAVOR, ADONAY. *Am eliminat orice iluzie din acest condei, pentru a reţine în mod eficient virtutea necesară pentru toate lucrurile care sunt folosite în această Artă, cât şi operaţiile pentru caractere şi conjuraţii.* Amin!

La fel, trebuie cumpărat un corn sau o călimară în ziua şi ora lui Mercur şi, în aceeaşi oră, trebuie scrise următoarele nume ale lui Dumnezeu:

JOD, HE, VAU, HE, METATRON, JOD, CADOS, ELOYM, SABAOTH.

Apoi trebuie umplut cu cerneală proaspătă care a fost exorcizată după cum urmează:

Exorcismul cernelii

Te exorcizez, creatură din cerneală, prin ANSTON, CERRETON, STIMULATOR, ADONAY *şi prin Numele Celui al cărui Cuvânt a creat Totul şi poate împlini Totul, pentru a mă ajuta în Lucrarea mea, pentru ca Lucrarea mea să fie împlinită prin voinţa mea şi cu permisiunea Lui Dumnezeu, care guvernează toate lucrurile şi prin toate lucrurile, pretutindeni şi veşnic.* Amin!

Binecuvântarea cernelii

Doamne Dumnezeu Atotputernic, care Guvernezi peste toate şi Domneşti în toată Eternitatea, care împlineşti mari minuni în creaturile tale, oferă-ne nouă Graţia Sfântului Tău Duh prin intermediul acestui condei. Binecuvântează-l, sfinţeşte-l şi conferă-i o virtute specifică, pentru ca orice se spune, orice dorim să facem şi să scriem cu el, să reuşească prin Tine, Preasfânt Prinţ Adonai. Amin!

Apoi stropeşte, fumizează şi exorcizează

„Cartea Adevăratei Magii Negre", pe de altă parte, instruieşte operatorul să smulgă a treia pană din aripa dreaptă a unui gânsac şi să spună atunci:

ABRACHAY, ARATON, SAMATOY, SCAVER, ADONAY!
Alungă tot răul din această pană, pentru ca să posede putere deplină de a scrie orice doresc! Amin!

Apoi modelează-o cu Cuţitul Artei, anume cel care are un mâner alb; tămâiază şi stropeşte-o.
La urmă, ia o călimară de lut, făcută în ziua şi ora lui Venus, şi scrie pe ea aceste nume cu lancea exorcizată a Artei:

JOD, HE, VAU, HE, MITATRON, JAE, JAE, JAE, CADOS, ELOYN, ZEVAO.

Apoi înmoaie condeiul în ea, pronunţând următoarele cuvinte:

Te exorcizez, creatură din pană, prin Etereton, prin stimulare şi prin Numele Adonai. Ajută-mă în toate lucrările mele. Amin!

Instrucţiunea continuă:

Cum este uneori necesar de scris cu cerneală colorată, să ai mai multe cornuri cu cerneală albă, în care să pui culoarea pentru figuri magice şi caractere.
Culorile trebuie diluate cu apă binecuvântată exorcizată şi cu gumă arabică.
La urmă, parfumează-le! Acestea să fie efectuate cu toată devoţiunea, umilinţa şi credinţa, fără de care nimic nu se va împlini, spune Grimoarul.

Aceeaşi lucrare oferă caracteristici pentru extragerea penei-sabie din aripa dreaptă a unei rândunici, precedând acţiunea cu cuvintele Yin He.
Apoi trebuie modelată într-un condei cu ajutorul „Cuţitului Artei", iar numele *ANERETON* trebuie scris pe ea cu pana de gânsac, după care se recită deasupra Psalmii: *„Ecce quam bonum et quam jucundum"* şi *„Laudate Dominum ommes gentes"*, urmate de stropire şi afumare.
Nu trebuie presupus că o cerneală obişnuită este potrivită pentru o chestiune atât de serioasă precum cea a pactelor.
Chiar consacrările oferite anterior sunt inadecvate în acest caz.

Este de înţeles că semnătura este scrisă cu sângele operatorului, dar fapta în sine necesită o pregătire specială, după cum urmează:

„Pune apă de râu într-un vas nou, de pământ, smălţuit, împreună cu pudra descrisă! Apoi ia nişte rămurele de ferigă, adunate în Ajun de Sf. Ioan, şi rămurele de viţă-de-vie tăiate într-o lună plină din martie.
Aprinde acest lemn, cu ajutorul unei hârtii virgine şi când apa fierbe, cerneala va fi gata.
Trebuie schimbată de fiecare dată când ai ocazia să scrii, adică atunci când este întreprinsă apelarea unui spirit."

Pudră pentru Cerneală de Pact

Fiere - 10 uncii, vitriol roman sau piatră vânătă - 3 uncii, aluminium sau gumă arabică - 3 uncii.
Fă o pudră impalpabilă şi când compui cerneala, foloseşte-o ca mai sus!

Autoritățile acestui proces nu sunt grimoarele, ci colecțiile de secrete magice care sunt uneori anexate, dar alteori provin din lucrări independente.

§ 5. Despre Ceara Virgină sau Pământul Virgin

Lumânările folosite în evocație sau în alte experimente magice și imaginile necesare pentru descântece trebuie compuse din ceară sau pământ virgin - adică substanțele respective nu trebuie să fi fost aplicate anterior altui scop.

Înainte de a opera, trebuie recitate următoarele cuvinte asupra materialului:

ENTABOR, NATABOR, *Si tacibor,* ADONAY, AN, LAYAMON, TINARMES, EOS PHILODES. *Îngeri ai lui Dumnezeu, fiți prezenți! Vă invoc în Lucrarea mea, pentru a obține virtute și perfecțiune prin medierea voastră.* Amin!

Apoi recită Pslamii: *„Domine, non est exaltatum cor meum"* și *„Domine, quis habitabit"*, adăugând aceste cuvinte:

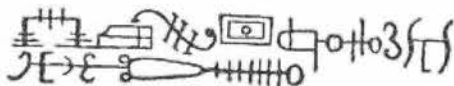
Te exorcizez, creatură din ceară (sau pământ) *și, prin Creatorul și Dumnezeul Atotputernic, care a Creat toate lucrurile din nimic prin Preasfântul său Nume, și prin îngerii Săi, îți poruncesc să primești virtutea și binecuvântarea în numele Său, pentru a fi sfințit și binecuvântat, astfel obținând acea virtute pe care o dorim, prin Preasfântul Nume Adonai, care este viața tuturor creaturilor,* Amin!

Stropește substanța cu apa sfântă a Artei, după care păstreaz-o pentru a te folosi de ea de fiecare dată când este nevoie.

Făcând aceasta, spune *„Adevărata Magie Neagră"*, vei obține un rezultat sigur în tot ceea ce întreprinzi.

§ 6. Despre Haina (Roba) de Mătase

Când toate instrumentele ce aparțin Artei au fost în mod adecvat consacrate și exorcizate, trebuie adunate într-o bucată scumpă de mătase, cum spune Solomon - în Testament -, prin care se vor păstra curate și pure, fiind astfel mai eficiente. Culoarea mătăsii să nu fie neagră sau maro, în rest nu contează, dar trebuie scrise următoarele caractere pe ea, cu sânge de porumbel, cu o pană specifică artei, smulsă de la un gânsac:

Adaugă aceste nume:

ADONAY, AMMASTIUS, ANARETON, COSBOS, ELOYM.

Apoi afumă și stropește, recitând Psalmii: *„Domine, Dominus noster"*, *„Deus Judicium tuum Regi da"* și *„Ecce nunc dimittis"*.

La urmă, învelește toate instrumentele magice în această bucată de mătase.

„Pentru a le putea folosi după voință și a le învăța efectul", spune *Magul Iroë-Grego*.

Jurământul are o aromă din sarea numită prudență.

§ 7. Despre Victima Artei

De obicei se presupune că oferirea unui sacrificiu de sânge este o condiție esențială a succesului în Magia Neagră și abrutizarea operatorului este scopul principal al hirotonisirii.

Este adevărat că o astfel de ofrandă este în majoritatea cazurilor combinată, dar scopul său este simplu și firesc, nu diabolic sau tainic, și practica în sine este bazată pe așa-zisa Magie Albă a *„Cheii Majore a lui Solomon"*. Oferă alt exemplu prin care putem concluziona că, dacă acest text este *„Capul și Fântâna Artei"*, este de asemenea și rădăcina diabolismului său.

Arta - ar trebui să explic - are victima sa, nu deoarece este cerut sânge într-un caz mai mult decât în altul, ci pentru că era ceva obișnuit ca pacturile și figurile magice să fie scrise pe pergament, și, în perspectiva acelei doctrine de consacrare personală deja explicată, Magicianul negru trebuia, pe cât posibil, să se dispenseze de munca externă, pentru a fi propriul său tinichigiu, propriul său condeier și de asemenea propriul său tăbăcar.

„Alterius non sit qui suus esse potest" era maxima lui Teophrastus Paracelsus și a fost transmisă mai departe în Goetia.

„Fă ce vrei; nu te încrede în alții; nu va poseda doar mai mult din virtutea ta personală, dar vei fi sigur de articol!" - acesta ar fi comentariul grimoarelor cu privire la aforismul înțeleptului din Hohenheim, și există cu atât mai multe motive în sfat, cu cât până și substanțele accesibile necesare operatorului au de obicei atașate niște condiții ciudate, care pot rămâne neîmplinite dacă acesta însuși nu este prezent în mod activ la prepararea lor.

Un caz particular este *pergamentul* folosit în Artă.

Magicianul trebuie să ucidă un miel sau un copil cu mâinile sale, nu pentru că ar exista vreo importanță simbolică atașată actului distrugerii - grimoarele nu fac asemenea atribuiri - nici pentru că sângele era folosit -

pentru că folosirea sa este rareori prescrisă -, ci pentru a asigura faptul că din animal poate fi preparat un pergament virgin.

Este numit virgin, spune *„Cartea Adevăratei Magii Negre"*, ceea ce este făcut din animale care nu au produs niciodată, în special cele masculine, definiție din care este evident că recurgerea la tăbăcarul profesionist poate pune în pericol întreaga dispoziție.

Dar văzând că fiecare operație întreprinsă în Artă asumă un aspect religios, uciderea unui animal devine un sacrificiu și are *ceremoniile* sale însoțitoare, rugăciuni și invocații, fiecare ritual posedând propriile sale variante.

§ 7. Pregătirea Pergamentului Virgin - din Grimorium Verum -

§ 8. *Despre Victima Artei*

Ia copilul; pune-l pe o lespede cu gâtul în sus, pentru a fi mai ușor să-l tai; fii pregătit cu cuțitul și taie gâtul dintr-o singură lovitură, pronunțând numele Spiritului pe care dorești să-l invoci. De exemplu, spune: te ucid, în numele și spre slava lui... Ai grijă să nu fie nevoie de două lovituri, ci să moară din prima; apoi jupuiește-l cu cuțitul și, în timp ce faci asta, fă următoarea invocație:

Invocație

ADIRAM, DALMAY, LAUDAY, TETRAGRAMMATON, ANERETON *și toți Îngerii Sfinți ai Lui Dumnezeu, fiți aici și împărtășiți virtute acestei piei, pentru a se conserva cum trebuie și ca toate lucrurile scrise pe ea să dobândească perfecțiunea.* Amin!

După jupuire, ia sarea; întinde pielea; presară sare pe ea, acoperind întreaga suprafață. Dar mai întâi binecuvântează sarea în următorul mod:

Exorcismul sării

Te exorcizez, ceratură de sare, prin Dumnezeul viu, prin Dumnezeul zeilor și Domnul domnilor, ca toate iluziile să plece de lângă tine și să servești la crearea unui hrisov virgin. Amin!

Binecuvântarea sării

Dumnezeu al zeilor și Domn al domnilor, care ai creat toate lucrurile din nimic și ai desemnat în mod special sarea pentru sănătatea umană, binecuvântează și sfințește această sare, pentru a o folosi astfel ca toate lucrurile care se află în acest cerc să primească virtutea necesară pentru efectul pe care-l doresc. Amin!

Apoi, pune pielea sărată la soare timp de o zi.

Prepară un vas din lut smălțuit și scrie caracterele lui Guland și Surgat (cap. III, sec. 2) cu condeiul și cerneala artei.

Pune var stins cu apă exorcizată în vas și, cât mai este lichid, pune pielea înăuntru, și las-o până se jupește.

Când părul este gata să cadă la atingerea unui deget, scoate-o din vas și cojește-o cu un cuțit din alun, peste care pronunți aceste cuvinte:

Sfânt Aboezra, mulțumește-te să împarți virtute acestui lemn pentru a curăța pielea cu el, prin Sfântul tău nume Agason. Amin!

Apoi, după ce piela este curățată, întinde-o pe o placă din lemn nou și înconjoar-o cu pietre de aceeași mărime pe fiecare latură a pielii.

Dar mai întâi spune deasupra lor rugăciunea ce urmează:

Rugăciune

O, Adonai, Prea Puternic Dumnezeu, fă ca aceste pietre să întindă pielea și alungă din ele orice iluzie, pentru ca prin puterea ta să posede virtutea pe care o dorim. Amin!

Apoi, pielea poate fi lăsată să se usuce, dar înainte de a pleca, spune rugăciunea următoare:

Rugăciune

JE, AGLA, JOD, HOI, HE, EMMANUEL, *fiți voi paznicii acestui pergament sau piele, pentru ca nici o fantomă să nu o posede.* Amin!

Acestea fiind terminate, las-o la aer până se usucă, având grijă ca locul să fie curat și stropit, în timp ce reciți următoarele cuvinte sfinte:

În Numele Dumnezeului Nemuritor, fie ca Dumnezeu să te stropească și să te curețe de orice iluzie și orice răutate; pentru ca să fii mai albă decât zăpada. Amin!

Când pielea este uscată, ia-o de pe lespede, binecuvântează-o concomitent prin stropire şi afumare (*tămâiere*) şi conserv-o pentru utilizare.

Nu trebuie să fie văzută de femei, în special în perioada lor, pentru că-şi va piede virtutea, şi cel care face acest pergament trebuie să fie, la fel, pur şi curat şi cast.

Se spune o rugăciune de Crăciun, fie că este în ziua Sărbătorii sau în altă zi, şi ai grijă ca toate instrumentele să se afle pe altar.

„Cartea Adevăratei Magii Negre" reproduce cu alte variaţii procesul ***„Claviculei"*** originale:

„Asigură animalul care trebuie să furnizeze pergamentul într-un loc sigur, unde nimeni nu locuieşte şi nu-l poate privi.

Apoi ia o baghetă virgină; modelează-o în forma unui cuţit cu *„cuţitul cu mânerul alb"* al artei, tăindu-i cu grijă toate rămurelele.

Rosteşte deasupra sa:

Te conjur, Baghetă, prin Creatorul Universului şi Regele Îngerilor, al cărui nume este Helsday! Primeşte puterea şi virtutea pentru a jupui acest animal pentru pregătirea pergamentului, pentru ca toate lucrurile pe care le voi scrie pe el să prospere, prin Dumnezeu Atotputernicul, care tăieşte şi domneşte pe vecie. Amin!

Când modelezi acest cuţit, recită Psalmul *„Deus, judicium tuum Regi da"*.

Apoi scrie aceste cuvinte pe baghetă:

AGLA, ADONAY, ELOE, *fie ca lucrarea acestui cuţit de lemn să fie împlinită prin tine!* Amin!

Spune de asemenea deasupra sa:

CARA, CHERNA, SITO, CIRNA.

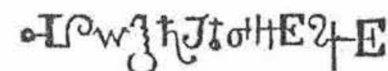
Jupuieşte apoi animalul cu acelaşi cuţit de lemn, spunând:

ADIRAM, DAHNAY, SADAY, TETRAGRAMMATON, ANERETON, ANERETON, CURETON, *Sfinţi îngeri ai lui Dumnezeu, fiţi prezenţi şi oferiţi virtute acestui pergament. Să fie sfinţit prin tine şi astfel toate lucrurile care vor fi scrise pe el să dobândească virtutea necesară pentru realizarea scopului dorit...* Amin!

După ce l-ai jupuit, ia sare şi ***spune*** deasupra:

Dumnezeul zeilor, asigură binecuvântarea şi sfinţirea acestei sări, pentru a curăţa pergamentul pe care-l voi prepara şi pentru a obţine virtute, putere şi efect... Amin!

Sărează pielea şi las-o la soare pentru cincisprezece zile; apoi ia un vas de lut smălţuit şi scrie aceste caractere:

Pune o bucată mare de var cu nişte apă sfinţită în acest vas şi când varul este stins, înmoaie pielea înăuntru timp de nouă zile, după care trebuie scoasă şi curăţată (*prelucrată*) cu un cuţit de lemn pentru a îndepărta părul.

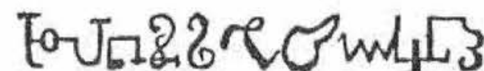
Las-o să se usuce opt zile la umbră, dar înainte de uscare, stropeşte-o şi spune:

În numele Marelui Dumnezeu Etern, te stropesc. Să te cureţi de orice viciu şi ticăloşie!

După ce s-a uscat, parfumează-o cu ierburi dulci mirositoare; înfăşoar-o în mătase cu celelalte instrumente ale Artei; şi ai grijă să nu fie văzută de o femeie în perioada ei, altfel îşi va pierde orice virtute.

Dar dacă acest tip de pergament este prea dificil de preparat, ia pergamentul virgin de la orice animal; exorcizează-l ca mai sus; pune un tăciune aprins într-un vas nou smălţuit; amestecă parfumuri bune înăuntru; şi ţine pergamentul deasupra vasului pentru a le primi.

Înainte de toate, scrie aceste caractere pe vas cu instrumentele Artei:

Cât timp durează tămâierea, ***spune***:

Îngeri ai Lui Dumnezeu, ajutaţi-mă, şi prin voi lucrarea mea să se îndeplinească... Amin!

Când este gata, ***spune***:

LAZAY, SALMAY, DALMAY, ANEPATON, CENDRION, ANITOR, ENCHEION, *Sfinți îngeri ai Lui Dumnezeu, fiți prezenți și oferiți virtute acestui pergament, pentru ca în schimb să dobândească pe cea a tuturor caracterelor cu care va fi înscrisă, prin ajutorul Dumnezeului pios și milostiv...* Amin!

Recită Psalmii *„Deus, judicium tuum Regi da"* și *„Laudate Dominum omnes gentes"*, adăugând următoarele:

Conjurație

Te conjur pe tine, creatură de pergament, prin toate Numele Lui Dumnezeu, ca nimic din ce va fi scris pe tine să nu fie ascuns de adevăr. Amin!

La urmă, stropește-l și învelește-l într-o bucată de mătase, ca mai sus.

„Grimorium Verum" îngăduie elevului slab o altă simplificare, după cum urmează:

Dacă nu poți prepara pergamentul tu însuți, cumpără unul nou și coonsacră-l; stropește-l și afumă-l de trei ori!

Sacrificiul, cu amânările și neplăcerile sale, este astfel îndepărtat și operatorul poate să procedeze imediat la Misterul practic al lui *Sanctum Regnum.*

Rezultă că pergamentul poate fi dispensat în favoarea: **a**. o piele de la alt animal, care ar implica totuși un proces asemănător; **b**. leagănul unui nou-născut, care, desigur, posedă caracterul virgin necesar și a fost pur și simplu consacrat conform următoarelor instrucțiuni, cum se găsesc în *„Adevărata Magie Neagră"*:

Când ai reușit să obții leagănul unui nou-născut, parfumează-l cu mirosuri dulci și stropește-l, după care spune următorii Psalmi: *„Domine, exaudi oratiomem meam"* și *„Domine, Deus meus, respice in me"*, cu conjurația următoare:

BOSMELETIC, JEYSMY, ETH, HODOMOS, BELUREOS. *O, Dumnezeule, care ai făcut toate lucrurile în Înțelepciune; care ai ales pe Avraam, primul Tău credincios, și sămânța sa s-a multiplicat precum stelele din cer; care ai apărut în fața lui Moise, servitorul Tău, înconjurat de foc arzător, și i-ai făcut cunoscute Numele Tale, care sunt ‚Heie, Acer, Heie" - adică „Sunt ceea ce sunt"; care ai condus poporul*

Tău cu picioarele uscate prin Marea Roșie; care ai dat lui Moise, servitorul Tău, Legea Mântuirii pe Muntele Sinai; care ai împărțit lui Solomon înțelepciune peste măsura omului: ador cu umilință Maiestatea Ta și îți implor mila, rugându-te să sfințești această piele prin virtutea Ta, O, Preasfânt Adonai, a cărui domnie durează pe veci. Amin!

Stropește leagănul cu apa sfințită a artei, pune-l în mătase și, când efectuezi exorcismele, cererile făcute spiritelor trebuie scrise pe această piele, care trebuie afumată cu mirosuri rele.

§ 9. Despre Stropire și Curățare

În pregătirea instrumentelor, cum este atât de evident de mai sus și mai important pentru lucrările care urmează, ceremoniile de stropire și afumare, adică de purificare și sfințire, sunt în mod continuu impuse.

Stropirea se efectuează cu *Aspergillus*, care, conform *„Grimorium Verum"*, trebuie compus din mentă, măghiran și rozmarin, legate cu un fir țesut de o fecioară.

Trebuie făcut în ziua și ora lui Mercur, cu luna în descreștere.

Ulciorul, în canoanele procedurii stabilite de *„Adevărata Magie Neagră"*, trebuie să fie un recipient din lut emailat, plin cu apă proaspătă de izvor, în care s-a aruncat niște sare.

Următorii Psalmi trebuie recitați deasupra: *„Domine, ne in furore tuo arguas me"* și *„Domine, exaudi orationem meam"*, împreună cu rugăciunea următoare:

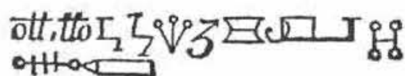
Rugăciune

O, Dumnezeule Puternic, Dumnezeul meu, odihna mea și viața mea, ajută-mă, Tată Prea Sfânt! În Tine îmi pun speranța, care ești Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac, Dumnezeul lui Iacov, Dumnezeul Îngerilor și Arhanghelilor, Dumnezeul profeților și Dumnezeu Creatorul tuturor lucrurilor. În toată umilința și cu invocarea Numelui Tău Sfânt, Te rog să-mi asiguri binecuvântarea acestei ape, pentru ca indiferent de locul în care o voi arunca, să sfințească trupurile și sufletele noastre, prin Tine, Prea Sfânt Adonai, a cărui Domnie este fără de sfârșit. Amin!

Aspergillus recomandat de acest ritual diferă într-un fel de cel anterior, fiind din verbină, brebenoc, salvie, mentă, valeriană, cenușă și busuioc, având grijă să nu se folosească isop, ci rozmarin în locul acestuia.

Trebuie făcut un mâner din alun virgin, de trei palme lungime şi legat ca mai sus.

Următoarele caractere trebuie gravate pe o parte a mânerului:

Acest Aspergillus poate fi folosit oricând cu asigurarea perfectă că toate fantomele vor fi alungate din orice loc care va fi stropit cu apa exorcizată.

Rugăciunea folosită la stropire este oferită de *„Grimorium Verum"*:

„În numele Dumnezeului Nemuritor, fie ca Dumnezeu să te stropească şi să te curețe de orice iluzie şi răutate şi vei fi mai alb decât zăpada! Amin!

Când stropeşti, ***adaugă***:

În numele Tatălui, al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin!

§ 10. Despre Tămâiere şi Fumigații

„Grimorium Verum" prescrie un ulcior sau un vas pentru cărbuni pentru afumare (tămâiere), adăugând, cu o redundanță decorativă corespunzătoare spiritului său imposibil, că trebuie umplut cu tăciuni proaspăt aprinşi şi foc, totul în flăcări.

Pune ierburi aromate şi parfumează, spunând:

Îngeri ai Lui Dumnezeu, fiți ajutorul nostru şi prin voi lucrarea noastră să se împlinească!
ZAZAY, SALMAY, DALMAY, ANGERECTON, LEDRION, AMISOR, EUCHEY, OR!
Mari îngeri! Şi Tu de asemenea, O, Adonay, fii prezent şi împarte virtute pentru ca creatura aceasta să primească o formă, prin care lucrarea noastră să se împlinească!
În Numele Tatălui, al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin!

Recită cei şapte Psalmi: *„Judicium tuum Regi da"* şi *„Laudate Dominum omnes gentes"*.

Parfumurile sunt din lemn de aloe şi tămâie pentru majoritatea ocaziilor şi nucşoară pentru afumarea cercului.

„Cartea Adevăratei Magii Negre" omite nucşoara, dar o susbtituie cu benzoe şi orice altceva, fără distincție specifică pentru Cerc.

Următoarele rugăciuni, exorcisme şi binecuvântări, care trebuie spuse deasupra parfumurilor aromatice, apar în cele două ritualuri, prima şi a doua fiind comune ambelor şi împrumutate din *„Cheia lui Solomon"*; a doua, din aceeaşi sursă, nu se găseşte în *„Grimorium Verum"*.

Primul exorcism

O, Dumnezeu al lui Avraam, Dumnezeu al lui Isaac şi Dumnezeu al lui Iacov, garantează binecuvântarea şi sfințirea acestor creaturi, de oricare specie ar fi, pentru a putea obține virtute şi putere în distingerea spiritelor bune de cele rele, chiar a fantomelor şi duşmanilor, prin Tine, O, Adonay, care Trăieşti şi Domneşti pe vecie. Amin!

Al doilea exorcism

Te exorcizez, O, spirite impur, care eşti fantoma duşmanului. În Numele Lui Dumnezeu Atotputernicul, ieşi din această creatură, cu toată falsitatea şi răutatea ta, pentru a se sfinți şi exorciza, în Numele Lui Dumnezeu Atotputernicul; pentru ca toate virtuțile să-i inspire pe cei care iau parte la acest miros; pentru ca Spiritul Lui Dumnezeu să coboare, şi Virtutea Domnului să se manifeste, în arderea acestor specii; şi ca nici o fantomă să nu îndrăznească să-l abordeze. Prin Numele Inefabil al Dumnezeului Atotputernic. Amin!

Al treilea exorcism

Îndură-te, O, Doamne, să sfințeşti această creatură, pentru a deveni un remediu unic pentru rasa umană şi mântuirea sufletelor şi trupurilor noastre, prin invocarea Preasfântului Tău Nume, pentru ca toate creaturile care inhalează fumul de acest gen să fie sănătoase la trup şi suflet. Prin Domnul care a Creat Erele Erelor. Aşa să fie. Amin!

După aceasta, se stropeşte parfumul cu apă exorcizată şi se pune deoparte, într-o bucată de mătase, pentru a se folosi după prescriere.

Când afumi ceva, ia noul tăciune care nu a fost aprins încă, aprinde-l şi, cât mai este încă negru, exorcizează-l, spunând:

Exorcismul cărbunelui aprins

Te exorcizez, O, creatură a Focului, prin cel care a făcut toate lucrurile! Alungă din tine toate fantomele, pentru ca ele să nu ne facă rău sau să ne tulbure în Lucrarea noastră, prin invocarea Creatorului Suprem. Amin!

O, Mântuitorule, Atotputernic şi Milostiv, binecuvântează creatura Ta, pentru ca nici un rău să nu vină asupra celui care se va folosi de ea. Amin!

În încheierea acestei porţiuni din Ceremonial, ***„Cartea Adevăratei Magii Negre"*** afirmă că există ocazii în care trebuie folosite parfumuri de un tip urât mirositor.

În prima etapă a pregătirii lor, operatorul trebuie să ***spună*** deasupra:

ADONAY, LAZAY, DELMAY, AMAY, SADAY, ELOY, prin invocarea, O, Mântuitorule, a Preasfântului Tău Nume, asigură-ne, prin acest fel, ajutorul Graţiei Tale şi ajută-ne în toate lucrurile pe care vrem să le îndeplinim; fie ca orice răutate să ne evite, să fie binecuvântată şi sfinţită în prea puternicul Tău Nume. Amin!

Stropeşte parfumul urât mirositor cu apă exorcizată, pune totul într-o bucată de mătase şi foloseşte-o la nevoie, dar mereu în numele Preasfântului Adonai. Astfel, vei obţine împlinirea dorinţei tale, spune *„Manuscrisul descoperit la Ierusalim la Mormântul lui Solomon."*

§ 11. Despre Timpul Operaţiei

Când sacrificiul Artei sau substitutul său a fost încheiat, operatorul se află în posesia tuturor materialelor de care are nevoie *ex hypothesi* pentru efectuarea lucrărilor goetice cum este descris în *„Cartea Adevăratei Magii Negre"* sau în *„Grimorium Verum"*.

Dar cum primul din aceste ritualuri este menit ca pregătirea operatorului să se facă în conformitate cu anumite influenţe planetare, la fel impune şi timpul Operaţiei sau a îndeplinirii.

Instrucţiunile urmează într-o manieră confuză folosind autoritatea *„Claviculei"*.

Vor fi reproduse aici într-o analiză succintă, deşi natura parţială a *„Tratatului"* atribuit lui Iroë-Grego lasă regulile fără o valoare practică prea

mare, în timp ce nu le este acordată nici o atenţie de către alţi autori ai grimoarelor.

Un experiment de vorbire cu spiritele sau de conjurare a lor ar trebui operat în ziua şi ora lui Mercur, oră care trebuie să fie prima sau a opta, dar a cincisprezecea sau a douăzeci şi doua din aceeaşi noapte va fi mai bună, căci spiritele apar mai uşor în tăcerea orelor întunecate.

O condiţie atmosferică anumită este de asemenea necesară pentru experimentul de chemare a spiritelor şi un loc pustiu obscur este şi mai necesar pentru această artă, căci doar astfel va fi împlinită şi manifestată.

Dar dacă experimentul are de-a face cu o hoţie, trebuie efectuat în ora Lunii şi în ziua ei - dacă este posibil, Luna să fie în creştere - de la prima la a opta oră sau, dacă nu, la zece seara.

Oricum, este mai bine în timpul zilei, deoarece lumina are o corespondenţă mai mare cu intenţia, adică manifestarea lucrurilor ascunse.

Experienţa invizibilităţii trebuie operată când Luna se află în Peşti.

Experimentele de iubire, favoare şi graţie trebuie împlinite în ziua şi ora Soarelui sau ale lui Venus, de la prima la a opta oră, cu Luna aflată în Peşti.

Lucrările de distrugere, ură şi pustiire trebuie efectuate în ziua şi ora lui Saturn, de la prima sau a opta la a cincisprezecea sau a douăzeci şi doua oră din noapte; acestea sunt sigure.

Experimentele burleşti şi distractive sunt efectuate în ziua lui Venus, în prima şi a opta oră sau în a cincisprezecea şi a douăzeci şi doua oră din noapte.

Experienţele extraordinare trebuie operate în orele corespunzătoare din ziua lui Jupiter.

CAPITOLUL III

Despre Ierarhia Descendentă

§ 1. Numele şi Funcţiile Spiritelor Rele

În toate chestiunile de Ceremonial, inspiraţia grimoarelor trebuie căutată în *„Cheia Majoră a lui Solomon"*, dar pentru numele şi funcţiile demonilor trebuie căutat în „Cheia Minoră".

Ierarhia spiritelor, conform „Lemegeton", cu procesele de evocare şi conjurare însoţitoare, va fi oferită în al patrulea capitol, căci nu există nici un motiv special pentru a o separa de contextul practic.

De aceea, mă voi ocupa aici cu rezumatele mai simple, deşi ulterioare, care previn confundarea acestor chestiuni curioase.

„Cartea Adevăratei Magii Negre", precum prototipul său, *„Clavicula originală"*, nu oferă nici o descriere a naturii spiritelor cu care pretinde că are de-a face şi, cum s-a văzut deja, se separă abrupt în momentul în care ar trebui să urmeze formulele de conjurare pentru a completa lucrarea.

Acest *„Secret al secretelor"*, cum numesc grimoarele metodele de chemare şi eliberare a spiritelor, fiind omis, poate fi eliminat acum din analiză până ajungem la procesele minore ale Magiei Ceremoniale, venerice şi fantastice, care sunt grupate în capitolul al optulea.

„Grimoarul lui Honorius" *menţionează pe nume patru regi, atribuiţi punctelor cardinale şi şapte spirite inferioare care trebuie invocate în zilele săptămânii, dar, cum vom vedea mai târziu, nu există nici o remarcă explicită despre ierarhia descendentă.*

Aceste deficienţe sunt suplinite de *„Grimorium Verum"* şi *„Marele Grimoar"*.

În ceea ce priveşte spiritele, spune primul, unele sunt superioare, iar altele inferioare.

Cele trei superioare sunt Lucifer, Beelzebuth şi Astaroth.

Conform Ierarhiei Superioare, Lucifer este Împăratul; Beelzebuth, Prinţul; şi Astaroth, Marele Duce.

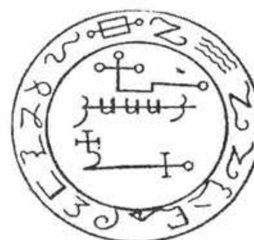
Trebuie invocaţi prin caracterele cu care ei înşişi s-au făcut cunoscuţi şi aceste caractere trebuie scrise cu sângele operatorului sau cel al unei broaşte ţestoase.

Sigiliul şi caracterul lui Lucifer

Sigiliul şi caracterul lui Beelzebuth

Sigiliul şi caracterul lui Astaroth

În caz contrar, pot fi gravate pe un smarald sau un rubin, căci aceste pietre au mare simpatie între spirite, în special cele din rasa solară, care sunt mai înțelepte, mai bune şi mai prietenoase decât restul.

Caracterul trebuie purtat asupra persoanei; în cazul unui bărbat, trebuie pus în buzunarul drept, dar o femeie trebuie să-l poarte între sâni, către partea stângă, precum un relicvariu.

Trebuie gravat sau înscris în ziua şi ora lui Marte pentru ambele sexe şi, în aparență, în cazul fiecăruia din cele trei spirite.

Domnul porunceşte servitorilor, continuă „Grimoarul", şi aceste trei spirite pot efectua toate lucrurile.

Dar operatorul este sfătuit să-l asculte pe cel care-l ascultă pe el, deoarece spiritele înflăcărate şi puternice servesc doar confidenților şi prietenilor intimi.

Acesta este avertizat de asemenea crunt să țină garda ridicată, pentru ca nici un spirit să nu-l prindă nepregătit.

Fiecare dintre Guvernatori are doi ofițeri şefi, care anunță supuşilor toate lucrurile pe care Lordul lor le-a poruncit în lume şi poruncesc tot ce trebuie făcut.

Inferiorii lui Lucifer sunt Put Satanachia şi Agaliarept; ei locuiesc în Europa şi Asia.

Cei ai lui Beelzebuth sunt Tarchimache şi Fleurety; aceştia locuiesc în Africa.

Cei ai lui Astaroth sunt Sargatanas şi Nebiros, a căror locuință este America, deci acest tip de Magie este probabil post-columbiană.

„Marele Grimoire" nu distribuie cele şase spirite subordonate celor trei conducători, dar le enumeră într-un mod diferit, împreună cu demnitățile lor, după cum urmează:

LUCIFUGE ROFOCALE - Prim Ministru.
SATANACHIA - Comandant Şef.
AGALIAREPT - Comandant.
FLEURETY - General-locotenent
SARGATANAS - General de brigadă.
NEBIROS - Mareşal şi Inspector-general.

Vom vedea că Principatele Infernului sunt în mod principal reprezentate în lumina unei armate, deşi interferența lor în chestiunile terestre nu este de tip militar.

Lucifuge Rofocale deține controlul, cu care Lucifer l-a investit, peste toate bogățiile şi comorile lumii.

Subordonații lui sunt *Baal, Agares* şi *Marbas.*

Marele Satanachia are puterea de a supune toate nevestele şi fecioarele dorințelor sale şi de a face cu ele ce-i place.

Subordonații săi sunt *Pruslas, Aamon* şi *Barbatos.*

AGALIAREPT are facultatea de a descoperi secretele tainice din toate curțile şi camerele de consiliu din lume; de asemenea, el dezvăluie cele mai sublime mistere.

El conduce cea de-a doua legiune a spiritelor şi subordonații săi sunt *Buer, Gusoyn şi Botis.*

FLEURETY are puterea de a efectua orice muncă în timpul nopții şi de a cauza furtuni de grindină în orice loc cerut.

El controlează o armată prestigioasă de spirite, şi-i are pe *Bathsin* (sau Bathim), *Pursan şi Eligor* drept subordonații săi.

SARGATANAS are puterea de a face orice persoană invizibilă, de a o transporta oriunde, de a deschide orice lacăt, de a dezvălui orice se întâmplă în case particulare, de a învăța toate artele păstorilor.

El porunceşte mai multor legiuni de spirite şi-i are pe *Zoray, Valefar şi Faraii* drept inferiori imediați.

NEBIROS are puterea de a face rău oricui doreşte; el descoperă *„Mâna Gloriei"* şi dezvăluie orice virtute a metalelor, mineralelor, vegetalelor, cât şi a animalelor, pure şi impure.

El posedă arta de a prezice lucrurile ce vor veni, fiind unul dintre cei mai mari necromanți din toate ierarhiile infernale; el merge de colo-colo, pretutindeni, şi inspectează hoardele pierzaniei.

Subordonații săi imediați sunt *Ayperos, Naberrs şi Glassyalabolas.*

Se mai adaugă că există milioane de alte spirite supuse celor care au fost menționate, dar enumerarea lor nu are nici un sens, căci sunt chemate doar când le face plăcere superiorilor să se folosească de ele în locul lor, căci aceştia se folosesc de toate inteligențele inferioare ca de nişte muncitori sau sclavi.

„Grimorium Verum" menționează şaptesprezece din cele mai importante spirite subordonate, care par să corespundă slujitorilor celor şase lideri mari menționați mai sus, dar nu există un acord deplin în privința aceasta printre realizatorii de *ritualuri magice*, fie în Magia Albă sau Neagră.

Caracterele Spiritelor Rele

Caracterul lui Clauneck

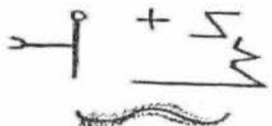
Clauneck are puterea asupra bunurilor şi bogăţiilor; el poate descoperi comori ascunse celui care face pact cu el; poate oferi mari bogăţii, căci este iubit de Lucifer. El aduce bani de la distanţă. Ascultă-l şi el te va asculta pe tine!

Caracterul lui Musisin

Musisin are putere asupra marilor domni; îi instruieşte asupra a tot ce se petrece în republici şi pe tărâmurile Aliaţilor.

Caracterul lui Bechard

Bechard are putere asupra vânturilor şi furtunilor, asupra fulgerului, grindinei şi ploii, prin intermediul unui talisman cu broaşte râioase şi alte lucruri de acest gen etc.

Caracterul lui Frimost

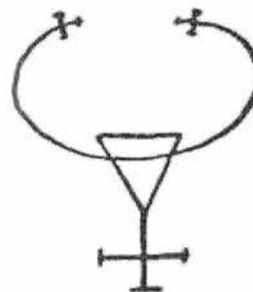
Frimost are putere asupra nevestelor şi fecioarelor şi te va ajuta să te bucuri de ele.

Caracterul lui Khil

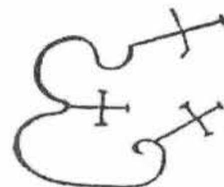
Khil ocazionează mari cutremure.

Caracterul lui Mersilde

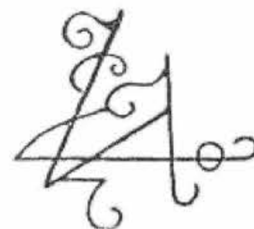
Mersilde te poate transporta instantaneu oriunde doreşti.

Caracterul lui Clistheret

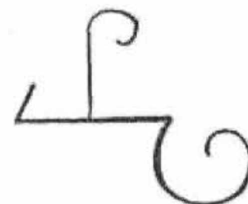
Clistheret face ziua şi noaptea după placul tău.

Caracterul lui Sirchade

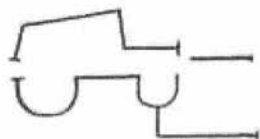
Sirchade are puterea de a-ţi arăta toate tipurile de animale, de orice natură ar fi.

Caracterul lui Segal

Segal cauzează toate tipurile de miracole vizibile, atât naturale, cât şi supranaturale.

Caracterul lui Hiepacth

Hiepacth îţi va aduce instantaneu o persoană aflată la distanţă.

Caracterul lui Humots

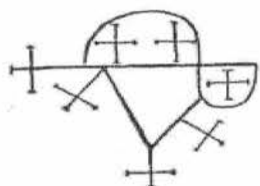
Humots poate transporta tot felul de cărţi pentru plăcerea ta.

Caracterul lui Frucissiere

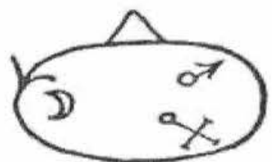
Frucissiere aduce morţii la viaţă.

Caracterul lui Guland

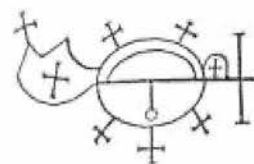
Guland poate cauza tot felul de boli.

Caracterul lui Surgat

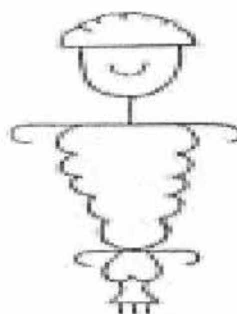
Surgat deschide orice lacăt.

Caracterul lui Morail

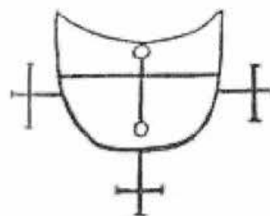
Morail are puterea de a face orice în lume invizibil.

Caracterul lui Frutimiere

Frutimiere înfrumuseţează toate tipurile de festivaluri.

Caracterul lui Huictiigara

Huictiigara ocazionează somnul şi trezirea unora, iar altora le produce insomnie.

Satanachia şi ***Satanicae*** guvernează patruzeci şi cinci sau, spun unii, cincizeci şi patru de demoni, patru dintre care sunt *Sergutthy, Heramael, Trimasel şi Sustugriel.*

Doi dintre aceştia sunt şefi. Restul nu au mare importanţă.

Acestea sunt spirite serviabile, care acţionează cu uşurinţă şi promptitudine, cu condiţia să fie mulţumite de operator.

Sergutthy are puterea asupra nevestelor şi virginelor, când ocazia este favorabilă.

Heramael predă arta medicinei, oferă cunoaşterea absolută a tuturor bolilor, cu leacul lor complet şi radical, face cunoscute toate plantele în general, locurile în care cresc, vremea culegerii lor, virtuţile şi compoziţia lor pentru obţinerea unui medicament perfect.

Trimasel predă chimia şi prestidigitaţia. El împărtăşeşte adevăratul secret pentru confecţionarea pudrei de proiecţie care schimbă metalele imperfecte - plumb, fier, cositor, cupru şi mercur - în argint şi aur adevărat, adică Soarele şi Luna, conform fermentului. Dar trebuie să fie mulţumit de operator, dacă operatorul vrea să fie satisfăcut de el.

Sustugriel predă arta magică; el oferă spirite familiare pentru toate lucrurile care pot fi dorite şi furnizează mandragore.

Agalierept şi ***Tarihimal*** guvernează pe Elelogap, a cărui putere este asupra apei.

Cei doi ***Nebirot*** guvernează pe *Hael* şi *Sergulath*.

Hael instruieşte în arta scrierii, oferă o putere imediată de a vorbi toate limbile şi explică cele mai secrete lucruri.

Sergulath oferă orice tip de speculaţie, învaţă tactica şi spargerea rândurilor ostile.

Aceştia au opt inferiori puternici:

Proculo, care induce somn pentru douăzeci şi patru de ore şi cunoaşterea sferelor somnului.

Haristum, care oferă puterea de a trece neatins prin foc.

Brulefer, care te face iubit de femei.

Pentagonony, care te face invizibil şi de asemenea iubit de marii domni.

Aglasis, care te transportă prin lumea întreagă.

Sidrargrosam, care face fetele să danseze dezbrăcate.

Minoson, care asigură câştigul la orice joc de noroc.

Bucon, care are puterea de a stârni ura şi gelozia între cele două sexe.

§ 2. Despre formele Spiritelor Infernale în Manifestările lor

Considerând natura şi antecedentele inteligenţelor cu care se ocupă Magia Neagră, este extrem de important pentru operator să cunoască tipul de apariţii la care se poate aştepta, când, în ciuda incredulităţii lui Horatio, spiritele din vastul adânc răspund conjuraţiei.

Majoritatea grimoarelor lasă subânţeles, din tăcerea lor, faptul că apar în formă umană - posibil *„într-un vindiac îngrijit şi pânză albă ca zăpada"*,

precum Adonay al Vrăjitorului din *„Experienţele taumaturgice"* de Eliphas Levi.

În *ritualurile compuse*, este mereu un subiect de înţelegere şi o manifestare paşnică este cu nerăbdare târguită.

Conform *„Grimorium Verum"*, spiritele nu se manifestă în mod invariabil în aceleaşi forme şi am avut nişte specimene surprinzătoare a mutaţiilor acestora în primele texte; fiind eliberate de orice materie, trebuie cu necesitate să împrumute un trup pentru a apărea în faţa noastră şi apoi să ia o formă sau figură care li se pare bună.

Oricum, aveţi grijă să nu vă înfricoşeze - un avertisment rodnic.

Lucifer apare sub forma şi figura unui băieţel; când este mâniat, apare cu o înfăţişare roşcovană, dar nu este nimic monstruos în forma sa.

Beelzebuth apare ocazional sub forme monstruoase, cum ar fi chipul unui viţel hidos sau al unei capre cu o coadă lungă; în acelaşi timp, manifestă cel mai frecvent asemănarea unei muşte enorme. Când este mâniat, vomită potopuri de apă şi urlă ca un lup.

Astaroth apare într-o culoare negru cu alb, de obicei sub un chip uman, dar ocazional sub înfăţişarea unui măgar.

Subiectul manifestărilor infernale este însă tratat pe deplin în următorul capitol.

Indicaţiile din secţiunea prezentă sunt doar variante ulterioare.

CAPITOLUL IV

Misterele Teurgiei Goetice conform Cheii Minore a Regelui Solomon

§1. Despre Spiritele din Vasul de Bronz, numit şi Monarhia Falsă a Demonilor

Arta Goetică a lui Solomon oferă instrucţiuni pentru evocarea a şaptezeci şi două de spirite rele pe care Regele Israelului, conform unei binecunoscute legende, le-a închis într-un vas de bronz şi l-a aruncat într-un lac adânc.

Când vasul a fost descoperit de babilonieni, s-a presupus că el conţinea o mare comoară şi a fost deschis.

Spiritele au fost eliberate, împreună cu legiunile lor, întorcându-se la locurile anterioare, cu excepţia lui Belial, care a intrat într-o anumită imagine şi a oferit oracole oamenilor din ţară, în schimbul sacrificiilor şi onorurilor divine, motiv pentru care autoritatea kabbalistică coruptă a concluzionat că demonii au fost domoliţi şi susţinuţi.

§2. Numele, Funcţiile şi Sigiliile Spiritelor Infernale

Sigiliul lui Baal

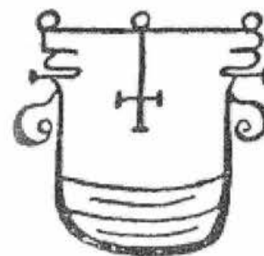

Baal, un rege domneşte în Răsărit, împarte invizibilitate şi înţelepciune.

Apare cu un cap uman sau un cap de broască râioasă sau pisică, dar uneori toate deodată.

Vorbeşte cu un glas răguşit.

Sigiliul lui Agares

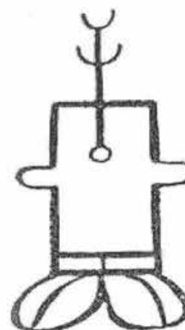

Agares, un duce care domneşte în Răsărit, care apare sub forma unui bătrân atrăgător, mergând agale pe un crocodil şi purtând un uliu prumbar la încheietura mâinii.

Îi face pe cei care aleargă să stea nemişcaţi, îi aduce înapoi pe fugari, predă toate limbile, distruge demnităţile spirituale şi temporale şi cauzează cutremure.

Înainte de cădere făcea parte din ordinul Virtuţilor.

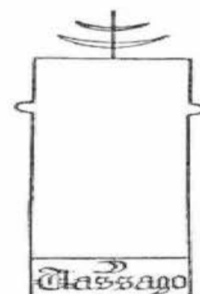
Sigiliul lui Vassago

Vassago, un prinţ puternic, de natura lui Agares, care declară lucrurile trecute, prezente şi viitoare, şi descoperă ce s-a pierdut sau a fost ascuns.

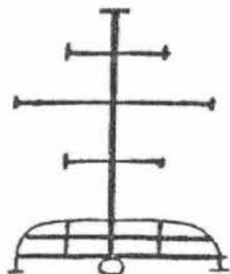
Este bun prin natura sa.

Sigiliul lui Vassago

Sigiliul lui Vassago folosit în Magia Albă.

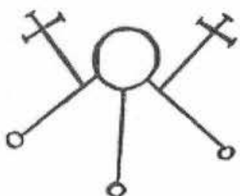
Sigiliul lui Gamygyn

Gamygyn, un mare marchiz, apare sub forma unui cal mic sau măgar, dar apoi în formă umană.

Vorbeşte răguşit, predă ştiinţele liberale şi oferă ştiri despre sufletele care au murit în păcat.

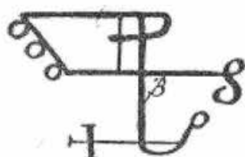
Sigiliul lui Marbas

Marbas, un preşedinte, care apare ca un măreţ leu şi apoi sub formă umană.

Răspunde sincer despre toate lucrurile ascunse sau secrete, cauzează şi vindecă bolile, împărtăşeşte talente în mecanică şi schimbă oamenii în diferite forme.

Sigiliul lui Valefor

Valefor, un duce puternic, apare ca un leu cu multe capete.

Îi conduce pe cei cu care este familiar la hoţii.

Sigiliul lui Amon

Amon, un marchiz puternic şi măreţ, care apare ca un lup cu cap de şarpe şi aruncă flăcări.

Când i se porunceşte, îşi asumă o formă umană, dar cu dinţi de câine.

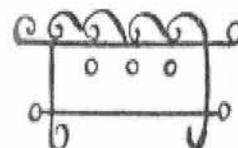
Distinge trecutul şi viitorul, oferă iubirea şi împacă prietenii şi duşmanii.

Sigiliul lui Barbatos

Barbatos, un mare conte şi duce, care apare când soarele este în Săgetător, cu patru regi nobili şi trei companii de oaste; oferă instrucţiuni în toate ştiinţele, dezvăluie comori ascunse prin vrăji, cunoaşte trecutul şi viitorul, împacă prietenii şi pe cei aflaţi la putere şi aparţinea de Ordinul Virtuţilor.

Sigiliul lui Paimon

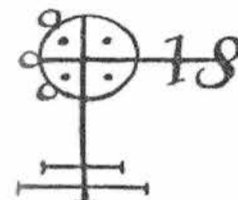
Paimon, un mare rege, foarte supus lui Lucifer.

Apare precum un om încoronat aşezat pe un dromader, precedat de tot felul de muzicanţi.

Vorbeşte cu o voce tunătoare, învaţă toate artele, ştiinţele şi secretele, oferă şi confirmă demnităţi, supune oamenii voinţei magicianului, oferă familiari buni.

Este observat către nord-vest şi aparţinea de Ordinul Principatelor.

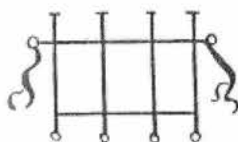
Sigiliul lui Buer

Buer, un mare preşedinte, apare când Soarele este în Săgetător şi predă filosofia, logica, virtuţile ierburilor etc.

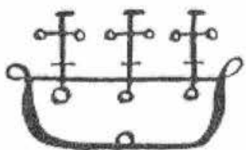
Vindecă toate bolile şi oferă familiari buni.

Sigiliul lui Gusion

Gusion, un duce măreţ, care apare precum un cinocefal, distinge trecutul, prezentul şi viitorul, răspunde la toate întrebările, împacă duşmanii şi oferă onoare şi demnităţi.

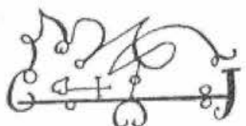
Sigiliul lui Sytry

Sytry, un mare prinț, care apare cu capul unui leopard și aripile unui grifin, dar asumă o formă umană frumoasă la porunca magicianului.

Procură iubirea dintre două sexe și face femeile să se dezgolească.

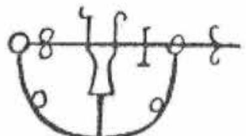
Sigiliul lui Beleth

Beleth, un rege teribil și puternic, care călărește pe un cal spălăcit, precedat de tot felul de muzicanți. Este foarte furios când este chemat prima dată și trebuie forțat să intre într-un triunghi sau un cerc, cu bagheta de alun a magicianului îndreptată către sud-est. Trebuie primit cu curtenie și cinste, dar trebuie purtat un inel de argint pe degetul mijlociu al mâinii stângi, care trebuie ținut în față.

Procură iubirea dintre bărbat și femeie și aparținea de Ordinul Puterilor.

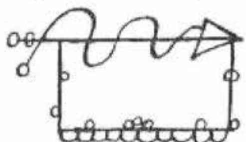
Sigiliul lui Lerajie

Lerajie, un marchiz puternic, vine sub asemănarea unui arcaș, îmbrăcat în verde și purtând arc și săgeți.

Ocazionează bătălii și cauzează putrefacția rănilor de săgeată.

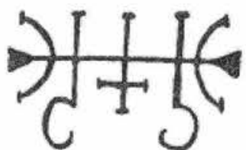
Sigiliul lui Eligor

Eligor, un mare duce, apare precum un cavaler bun, ce poartă lance, fanion și sceptru.

Descoperă lucrurile ascunse, cauzează război, conduce armate, aprinde iubirea și desfrâul.

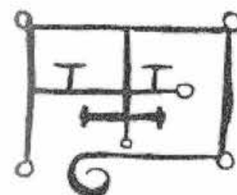
Sigiliul lui Zepar

Zepar, un mare duce, care apare în straie roșii și înarmat ca un soldat.

Aprinde femeile de iubire pentru bărbați și le poate transforma în alte forme până sunt satisfăcute de iubiții lor.

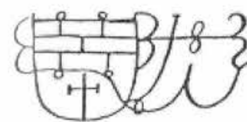
Sigiliul lui Botis

Botis, un mare președinte și conte, care apare precum o viperă oribilă, dar, când i se poruncește, asumă o formă umană, cu dinți mari și coarne.

Poartă o sabie ascuțită în mâna sa, distinge trecutul, prezentul și viitorul, împacă prietenii și dușmanii.

Sigiliul lui Bathin

Bathin, un duce măreț, care apare precum un om puternic cu coadă de șarpe, călărind pe un cal spălăcit.

Cunoaște virtuțile ierburilor și pietrelor prețioase și poate transporta oamenii rapid dintr-o țară în alta.

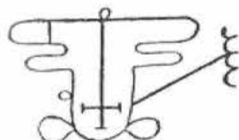
Sigiliul lui Saleos

Saleos, un mare duce, care apare ca un soldat curajos, călărind un crocodil și purtând coroana unui duce.

Promovează iubirea dintre sexe.

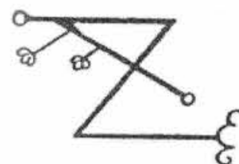
Sigiliul lui Purson

Purson, un mare rege, care apare precum un om cu cap de leu, purtând o viperă în mâna sa și călărind un urs, precedat de mulți trompetiști.

Ascunde și descoperă comori, distinge trecutul, prezentul și viitorul, oferă răspunsuri adevărate cu privire la lucrurile umane și divine și furnizează familiari buni.

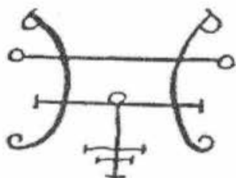
Sigiliul lui Morax

Morax, un mare conte și președinte, care apare precum un taur cu cap de om, oferă abilități în astronomie și științele liberale, cu familiari buni.

Cunoaște virtuțile tuturor ierburilor și ale pietrelor prețioase.

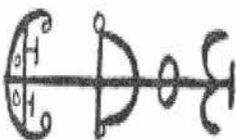
Sigiliul lui Ipos

Ipos, un conte şi prinţ mare, apare ca un înger cu cap de leu, labele unei gâşte şi coada unui iepure.

Cunoaşte trecutul şi viitorul şi împarte isteţime şi curaj.

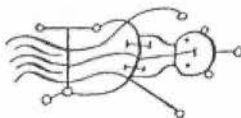
Sigiliul lui Aini

Aini, un duce puternic, care apare cu trupul unui bărbat chipeş, dar cu trei capete, mai întâi drept şarpe, apoi ca un om cu două stele pe frunte şi la urmă ca o o pisică. Călăreşte o viperă şi poartă un stigmat de foc, cu care împrăştie distrugere.

Împărtăşeşte viclenie şi oferă răspunsuri adevărate despre chestiuni private.

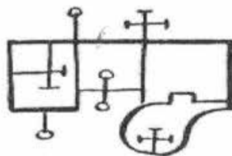
Sigiliul lui Naberius

Naberius, un marchiz viteaz, apare în forma unui cocoş cu creastă şi zboară în jurul cercului.

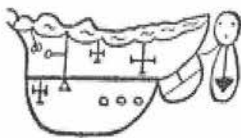
Vorbeşte răguşit, oferă abilităţi în arte şi ştiinţe, în special retorică, şi redă demnităţile şi onorurile pierdute.

Sigiliul lui Glasyalabolas

Glasyalabolas, un preşedinte măreţ, care vine sub forma unui câine, dar înaripat precum un grifin, predă toate artele şi ştiinţele în mod instantaneu, incită la vărsare de sânge, este liderul tuturor omuciderilor, distinge trecutul şi viitorul şi face oamenii invizibili.

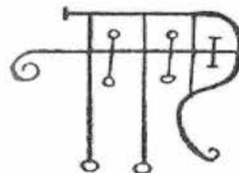
Sigiliul lui Bune

Bune, un duce puternic, care apare ca un dragon cu trei capete, capetele fiind cele ale unui câine, grifin şi om.

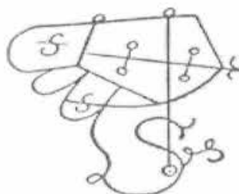
Are o voce plăcută; schimbă locurile morţilor, cauzează demonii să se adune în jurul mormintelor, oferă bogăţii, face oamenii înţelepţi şi elocvenţi, răspunde cu sinceritate la întrebări.

Sigiliul lui Ronobe

Ronobe, un mare marchiz şi conte, apare într-o formă monstruoasă; predă retorica şi artele, oferă o bună înţelegere, cunoaşterea limbilor şi favoruri prietenilor şi duşmanilor.

Sigiliul lui Berith

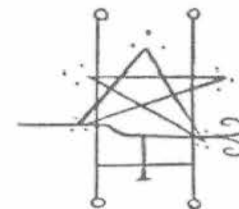

Berith, un duce teribil, apare sub forma unui soldat în straie roşii, cu o coroană aurie şi călărind un cal roşu.

Inelul folosit pentru Berith este necesar pentru evocarea sa. El oferă răspunsuri sincere despre lucrurile trecute, prezente şi viitoare, transformă toate metalele în aur, oferă şi confirmă demnităţi.

Vorbeşte cu o voce clară şi persuasivă, dar este un mare mincinos şi sfatul său nu trebuie crezut.

Sigiliul lui Astaroth

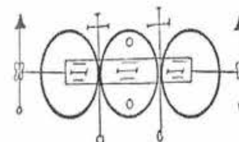
Astaroth, un mare şi puternic duce, apare ca un înger frumos călărind un dragon infernal şi purtând o viperă în mâna dreaptă.

Nu trebuie lăsat să se apropie din cauza respiraţiei sale urât mirositoare şi magicianul trebuie să-şi apere faţa cu inelul magic.

Răspunde sincer despre trecut, prezent şi viitor, descoperă toate secretele şi oferă mare abilitate în ştiinţele liberale.

De asemenea, ţine discursuri de bună voie despre căderea spiritelor.

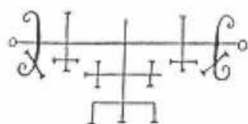
Sigiliul lui Forneus

Forneus, un mare marchiz, apare ca un monstru al mării.

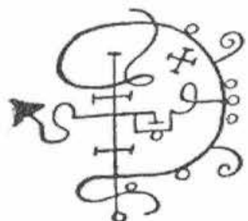
El predă toate artele şi ştiinţele, inclusiv retorica, oferă o reputaţie bună şi cunoaşterea limbilor, şi face ca oamenii să fie iubiţi de duşmanii lor, la fel ca de prieteni.

Sigiliul lui Foras

Foras, un mare preşedinte, care apare sub forma unui om puternic şi predă virtuţile tuturor ierburilor şi pietrelor preţioase, cât şi logica şi etica; face oamenii invizibili, împărtăşeşte isteţime, înţelepciune şi elocinţă, descoperă comori şi redă lucrurile pierdute.

Sigiliul lui Asmoday

Asmoday, un rege măreţ şi puternic, apare cu trei capete, mai întâi un cap de taur, apoi de om şi la urmă de berbec.

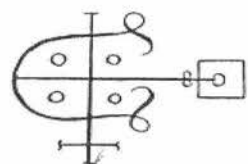
Are coadă de şarpe, labe de gâscă şi aruncă flăcări.

Călăreşte un dragon infernal, poartă lance şi fanion şi este şeful puterii lui Amaymon.

Trebuie invocat cu capul gol, căci altfel va înşela.

Oferă inelul virtuţilor, predă aritmetica, geomanţia şi toate meşteşugurile, răspunde la toate întrebările, face oamenii invizibili, descoperă locurile comorilor ascunse şi le păzeşte, dacă se află în domeniul lui Amaymon.

Sigiliul lui Gaap

Gaap, un mare preşedinte şi prinţ, apare când soarele se află în semnele sudice, sub formă umană şi precedat de patru regi puternici.

Predă filosofia şi ştiinţele liberale, stârneşte iubirea şi ura, face oamenii insensibili, oferă instrucţiuni în consacrarea acelor lucruri care aparţin divinaţiei lui Amaymon, regele său, eliberează familiarii din custodia altor magicieni, oferă răspunsuri adevărate despre trecut, prezent şi viitor, transportă şi întoarce oamenii rapid dintr-un loc în altul, la voinţa exorcistului.

Făcea parte din Ordinul Puterilor.

Sigiliul lui Furfur

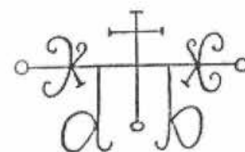

Furfur, un mare conte, apare sub formă de iepure, cu o coadă de foc, şi nu-şi va deschide gura până când nu este constrâns în triunghi.

Îşi asumă apoi forma unui înger, vorbind cu o voce răguşită.

Cauzează iubirea între bărbat şi soţie, aduce tunetul, fulgerul şi marile vânturi, oferă răspunsuri adevărate despre lucrurile secrete şi divine.

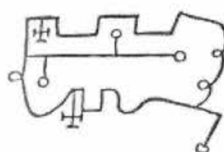
Sigiliul lui Marchosias

Marchosias, un măreţ marchiz, apare sub forma unui lup cu aripi de grifin, coadă de şarpe şi care aruncă flăcări. La porunca operatorului, asumă o formă umană. Este puternic în luptă, oferă răspunsuri sincere la toate întrebările şi este extrem de credincios exorcistului.

Aparţinea Ordinului Principatelor.

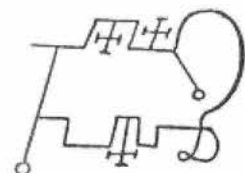
Sigiliul lui Solas

Solas sau *Stolas*, un prinţ puternic, apare sub forma unui corb şi apoi ca om.

Predă arta astronomiei şi virtuţile ierburilor şi pietrelor.

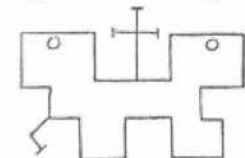
Sigiliul lui Phoenix

Phoenix, un mare marchiz, apare sub forma păsării de acest nume, cântând note dulci cu vocea unui copil.

Când asumă formă umană la voinţa magicianului, vorbeşte minunat despre toate ştiinţele, se dovedeşte un poet excelent şi îndeplineşte ordinele în mod admirabil. Speră să se întoarcă la al Şaptelea Tron în 1200 de ani.

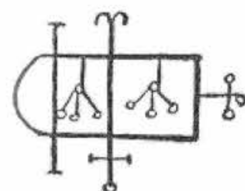
Sigiliul lui Halpas

Halpas, un mare conte, apare sub forma unui porumbel sălbatic, vorbind cu o voce groasă.

Arde oraşe, vizitează pe cei răi cu sabia şi poate trimite oamenii pe câmpul de luptă sau în alte locuri.

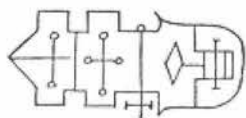
Sigiliul lui Malpas

Malpas, un preşedinte puternic, apare mai întâi sub formă de corb, dar apoi, când i se porunceşte, asumă formă umană, vorbind cu o voce răguşită.

Aduce artificieri rapid din toate părţile lumii, distruge dorinţele şi gândurile duşmanilor, oferă familiari buni şi primeşte un sacrificiu cu bunătate, dar îl va înşela pe cel care-l aduce.

Sigiliul lui Raum

Raum, un mare conte, apare sub form unui corb, dar asumă formă umană când este legat.

Fură comori, chiar din casa regelui, şi le poartă unde i se porunceşte; distruge oraşe şi demnităţi; distinge trecutul, prezentul şi viitorul; cauzează iubire între prieteni şi duşmani.

Înainte de căderea îngerilor făcea parte din Ordinul Tronurilor.

Sigiliul lui Focalor

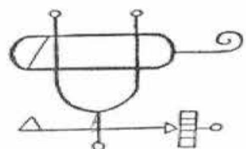

Focalor, un duce puternic, apare sub forma unui om cu aripi de grifin.

Îneacă oamenii, scufundă vapoare de război şi are putere asupra vânturilor şi mării, dar nu va răni pe nimeni dacă i se porunceşte să se abţină, de către exorcist.

Speră să se întoarcă la al Şaptelea Tron în 1050 de ani.

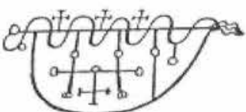
Sigiliul lui Sabnack

Sabnack, un măreţ marchiz, apare sub forma unui soldat înarmat, cu cap de leu şi călărind un cal deschis la culoare.

Construieşte turnuri, tabere şi oraşe, le fortifică, chinuie oamenii cu răni şi inflamaţiile putrede pline de viermi; de asemenea, oferă familiari buni.

Sigiliul lui Vepar

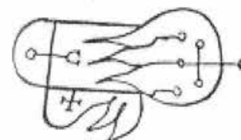

Vepar, un mare duce, apare ca marmotă.

Călăuzeşte apele şi navele de război; ocazionează furtuni pe mare, când îi porunceşte magicianul.

Determină iluzia ca marea să pară plină de nave; ocazionează moartea în trei zile prin inflamaţiile putrede şi rănile mâncate de viermi.

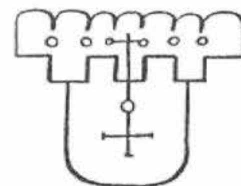
Sigiliul lui Shax

Shax, un mare marchiz, vine sub forma unui porumbel sălbatic, vorbind cu o voce răguşită. Distruge vederea, auzul şi înţelegerea oricărui bărbat sau femei la voinţa exorcistului, fură bani din vistieria regelui şi-i întoarce în 1200 de ani. Va transporta orice, dar mai întâi trebuie să li se poruncească să intre în triunghi; altfel îl va înşela pe operator.

Descoperă toate lucrurile ascunse care nu sunt în păstrarea spiritelor rele şi oferă familiari buni.

Sigiliul lui Vine

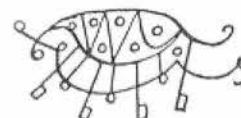

Vine, un mare rege şi conte, apare într-o formă monstruoasă, dar ia formă umană când i se porunceşte.

Distinge lucrurile ascunse, dezvăluie vrăjitoarele şi face cunoscut trecutul, prezentul şi viitorul.

La porunca exorcistului, va construi turnuri, va demola zidurile şi va aduce furtună pe mare.

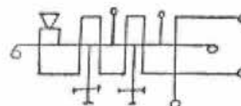
Sigiliul lui Bifrons

Bifrons, un mare conte, apare într-o formă monstruoasă, dar ia formă umană când i se porunceşte.

Oferă competenţă în astrologie, geometrie şi alte arte matematice; predă virtutea ierburilor, pietrelor preţioase şi lemnelor; schimbă cadavrele, le pune în alte locuri şi aprinde lumânări pe mormintele lor.

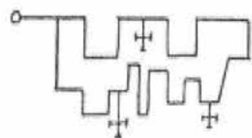
Sigiliul lui Hagenti

Hagenti, un mare preşedinte, apare sub forma unui taur gigantic cu aripi de grifin, dar va lua ascultător formă umană.

Oferă înţelepciune, transformă toate metalele în aur şi transformă vinul în apă.

Sigiliul lui Vual

Vual, un mare duce, vine mai întâi ca un dromader enorm, dar apoi ia formă umană şi vorbeşte în limba egipteană.

Procură iubirea femeilor, distinge trecutul, prezentul şi viitorul şi stârneşte prietenia chiar printre duşmani.

Înainte de căderea îngerilor făcea parte din Ordinul Puterilor.

Sigiliul lui Procel

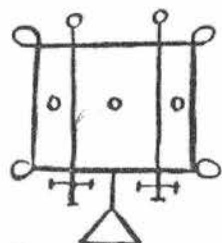

Procel, apare sub forma unui înger şi este un puternic şi măreţ duce.

Vorbeşte mistic despre lucrurile ascunse, predă geometria şi ştiinţele liberale şi, la porunca operatorului, va produce o mare agitaţie, precum cea a apelor curgătoare; de asemenea, încălzeşte apele şi calmează băile.

Înainte de căderea îngerilor făcea parte din Ordinul Puterilor.

Sigiliul lui Furcas

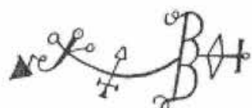

Furcas, un mare duce, apare sub forma unui bătrân crud, cu barbă lungă şi păr cărunt.

Este aşezat pe un cap spălăcit şi are o suliţă ascuţită în mână.

Predă filosofia, retorica, astronomia, logica, chiromanţia şi piromanţia - în mod perfect.

Sigiliul lui Balam

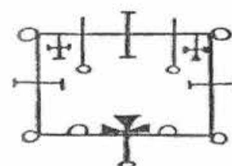

Balam, un rege teribil şi puternic, apare cu trei capete, primul este al unui taur, al doilea al unui om şi ultimul al unui berbec.

Cu coadă de şarpe şi ochii arzători, călăreşte un urs furios, purtând un uliu porumbar pe încheietură şi vorbeşte cu o voce răguşită.

Oferă răspunsuri adevărate despre trecut, prezent şi viitor, face oamenii invizibili şi împarte isteţime.

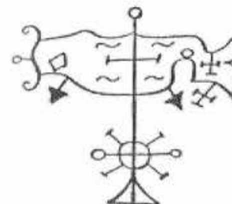
Sigiliul lui Allocen

Allocen, un duce puternic, apare sub forma unui soldat, călare pe un cal mare, cu faţa unui leu, extrem de roşu, cu ochii arzători, graiul răguşit şi zgomotos.

Predă astronomia şi ştiinţele liberale şi oferă familiari buni.

Sigiliul lui Caim

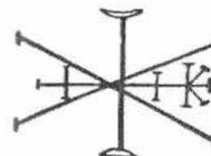

Caim, un mare preşedinte, apare sub forma unui sturz, dar apoi sub cea a unui om cu o sabie ascuţită şi pare să răspundă în cenuşa arzătoare.

Este un combatant aprig; împărtăşeşte oamenilor înţelegerea cântecelor păsărilor, mugetul vitelor, lătratul câinilor şi vocea apelor.

Oferă răspunsuri adevărate despre lucrurile ce vor veni şi a făcut parte odată din Ordinul Îngerilor.

Sigiliul lui Murmur

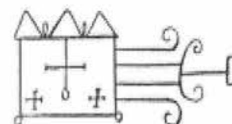
Murmur, un mare duce şi conte, apare sub forma unui soldat, călărind un grifin şi având coroana unui duce pe cap.

Este precedat de doi slujitori care suflă în trompete.

Predă filosofia în mod perfect; constrânge sufletele morţilor să apară şi să răspundă la întrebări.

A făcut parte din Ordinul Tronurilor şi parţial al Îngerilor.

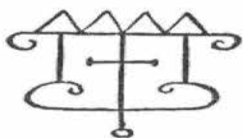
Sigiliul lui Orobas

Orobas, un mare prinţ, apare mai întâi ca un cal, dar, când i se porunceşte, sub formă umană.

Descoperă trecutul, prezentul şi viitorul; oferă demnităţi bune şi avansări, cu favoarea prietenilor şi a duşmanilor; va răspunde cu privire la crearea lumi şi divinitate; este foarte credincios exorcistului şi-l apără de ispite din partea oricărui spirit.

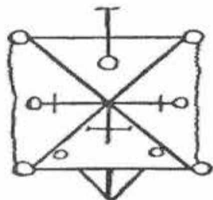
Sigiliul lui Gomory

Gomory, un duce puternic, apare sub forma unei femei frumoase, care poartă o coroană ducală.

Descoperă trecutul, prezentul şi viitorul, cât şi locul comorilor ascunse; procură iubirea femeilor şi în special a fetelor.

Sigiliul lui Ose

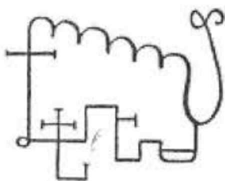

Ose, un mare preşedinte, apare mai întâi ca leopard, apoi în formă umană.

Oferă abilităţi în ştiinţele liberale şi răspunsuri adevărate despre lucrurile divine şi secrete.

Poate schimba oamenii în orice formă doreşte exorcistul şi cel care este schimbat nu va şti.

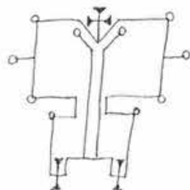
Sigiliul lui Amy

Amy, un mare preşedinte, vine mai întâi ca un mare foc şi apoi ca om.

Oferă cunoaşterea perfectă a astrologiei şi ştiinţelor liberale, cu familiari buni şi poate trăda comorile care sunt păstrate de spirite.

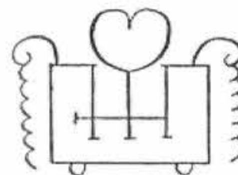
Sigiliul lui Orias

Orias, un mare marchiz, apare sub forma unui leu călărind un cal puternic; are coadă de şarpe şi ţine doi şerpi enormi sâsâitori în mâna dreaptă.

Predă virtuţile planetelor şi casele lor; transformă oamenii, oferă demnităţi, ranguri de prelat şi confirmări, cu favoarea prietenilor şi a duşmanilor.

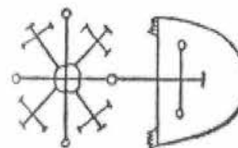
Sigiliul lui Vapula

Vapula, un mare duce, vine sub forma unui leu cu aripi de grifin.

Oferă abilităţi nu doar în profesiuni manuale, ci şi în filosofie şi ştiinţele conţinute în cărţi - presupun cele distinse de ştiinţele secrete.

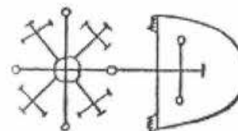
Sigiliul lui Zagan

Zagan, un mare rege şi preşedinte, apare mai întâi sub forma unui taur, cu aripi de grifin, dar apoi în formă umană.

Face oamenii isteţi, transformă apa în vin, sângele în ulei şi uleiul în apă; poate schimba orice metal în moneda ţinutului şi poate face nebunii înţelepţi.

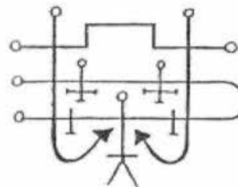
Sigiliul lui Valac

Valac, un mare preşedinte, vine ca un băieţel cu aripi de înger şi călare pe un dragon cu două capete.

Oferă răspunsuri adevărate despre comorile ascunse, spune unde pot fi văzuţi şerpii şi-i va aduce neajutoraţi exorcistului.

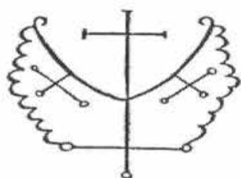
Sigiliul lui Andras

Andras, un mare marchiz, vine sub forma unui înger, cu capul unui corb negru ca noaptea, călare pe un lup negru puternic şi cu o sabie ascuţită, strălucitoare, în mâinile sale.

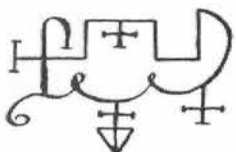
Seamănă discordia şi-l va ucide pe cel neavertizat.

Sigiliul lui Flauros

Flauros, un mare duce, apare mai întâi ca un leopard teribil, dar, la porunca exorcistului, apare în formă umană, cu ochi de foc şi înfăţişare teribilă. Oferă răspunsuri sincere despre lucrurile trecute, prezente şi viitoare, dar dacă nu este constrâns în triunghi, îl va înşela pe exorcist. Converseazā cu plăcere despre Divinitate şi Crearea Lumii şi despre căderea spiritelor, inclusiv a sa. Dacă se doreşte, va distruge şi arde duşmanii operatorului, nici nu va lăsa ca acesta să fie ispitit de spirite sau altceva.

Sigiliul lui Andrealphus

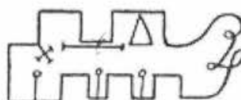

Andrealphus, un măreţ marchiz, apare mai întâi sub forma unui păun, cu mare zgomot, dar apoi sub formă umană.

Predă la perfecţiune geometria şi tot ce aparţine măsurătorilor, inclusiv astronomia.

Poate transforma oamenii în păsări.

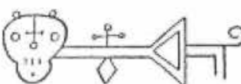
Sigiliul lui Cimeries

Cimeries, un marchiz puternic, apare ca un soldat curajos pe un cal negru.

Conduce spiritele din părţile Africii; predă gramatica, logica şi retorica, descoperă comorile îngropate şi lucrurile pierdute şi ascunse; poate face un om să apară drept soldat de tipul său.

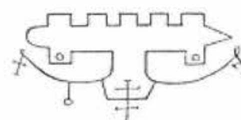
Sigiliul lui Amduscias

Amduscias, un mare duce, vine mai întâi ca unicorn, dar va sta la cererea operatorului în formă umană, determinând ca tot felul de instrumente muzicale să fie auzite, dar nu văzute.

Face copacii să cadă la voinţa operatorului şi oferă familiari excelenţi.

Sigiliul lui Belial

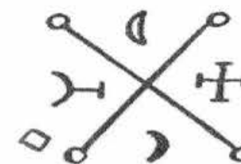

Belial, un măreţ rege, creat imediat după Lucifer, apare sub forma unui înger frumos, aşezat într-un car de foc şi vorbind cu o voce plăcută.

A căzut primul dintre îngerii superiori care au mers înaintea lui Mihail şi alţi îngeri cereşti.

Distribuie preferinţele pentru senatori, cauzează favorurile prietenilor şi duşmanilor şi oferă familiari excelenţi. Trebuie să i se aducă ofrande şi sacrificii.

Sigiliul lui Decarabia

Decarabia, un marchiz, vine sub forma unei stele dintr-o figură magică, dar ia imaginea unui om la poruncă.

Descoperă virtuţile ierburilor şi pietrelor preţioase, face păsările să pară că zboară înaintea exorcistului şi rămân cu el drept familiari, cântând şi mâncând precum alte păsări.

Sigiliul lui Seere

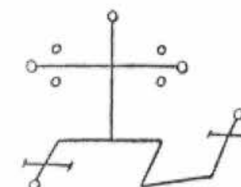

Seere, un prinţ măreţ sub Amaymon, regele Răsăritului, apare sub forma unui om chipeş pe un cal puternic, înaripat.

Face ca toate lucrurile să se întâmple brusc, transportă orice obiect în orice loc, „într-o clipită", şi descoperă toate hoţiile.

Este indiferent la bine şi rău şi va îndeplini voinţa operatorului.

Sigiliul lui Dantalian

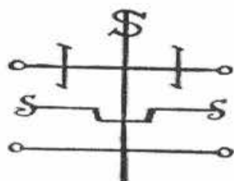

Dantalian, un măreţ duce, apare sub forma unui om cu multe feţe de bărbaţi şi femei; are o carte în mâna sa dreaptă.

Predă toate artele şi ştiinţele, declară toate consiliile secrete, căci cunoaşte toate gândurile omeneşti şi le poate schimba după voinţa sa.

Aprinde iubirea şi arată asemănarea unei persoane în viziune, oriunde ar fi aceasta.

Sigiliul lui Andromalius

Andromalius, un mare duce şi conte, apare sub forma unui om ce ţine un şarpe în mâna sa.

Înapoiază bunurile furate, dezvăluie hoţiile, descoperă orice răutate şi negoţ pe sub mână, cât şi comorile ascunse.

Acestea sunt primele mistere ale Goetiei, conform Tradiţiei din *„Lemegeton"*; aceasta este lucrarea care a fost descrisă în interesul Magiei Albe, distinctă de *„Cheia lui Solomon"*, dar extrem de importantă şi valoroasă în propriul său domeniu.

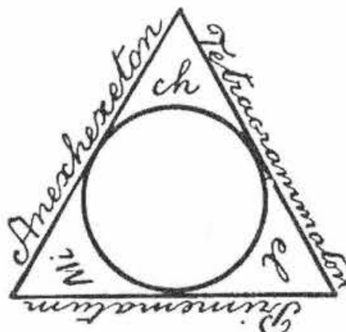
Privită în lumina acestor şaptezeci şi două de metode de împlinire a tuturor ticăloşiilor, se pare că cele trei *„tărâmuri analogice ale filosofiei oculte"* sunt cele trei regate pe care le-am cunoscut sub alte nume în copilăria noastră, ca fiind: *„lumea, carnea şi diavolul"*.

Nu este necesar, după enumerarea lor, să argumentăm mai mult despre distincţia dintre Magia Albă şi Neagră, cum apare într-unul din cele mai vechi şi bune ritualuri.

Nu mai este nevoie să cercetăm dacă operatorul este salvat de intenţia sa, căci cunoaştem natura intenţiilor care guvernează procedura într-unul din cele mai vestite memorialuri ale Magiei Albe din care există.

Evocarea lui Lucifer şi Astaroth, indiferent de pretext, trebuie să fie primul pas către Satanism; dar aici avem de-a face cu Satanism nediluat, plus toate misterele lui Venus cea impură.

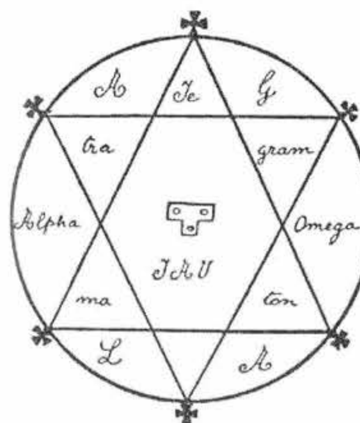
Prin urmare, pentru a elimina definiţia care nu ne mai uimeşte, să stabilim că distincţiile dintre Magia Albă şi cea Neagră reprezintă distincţia dintre *„Lemegeton"* şi *„Grimoarul lui Honorius"* - cu alte cuvinte, dintre nimic şi zero.

Triunghiul lui Solomon

§ 2. Despre Ritualul de Conjurare, din Lemegeton

Sigiliul dublu al lui Solomon

În comunicarea cu cele şaptezeci şi două de spirite, trebuie observată poziţia Lunii, căci autoritatea lui Solomon afirmă că toate zilele sunt profitabile, cu excepţia celei de-a doua, a patra, a şasea, a noua, a zecea, a douăsprezecea sau a patrusprezecea zi a acelui luminator.

Sigiliile trebuie făcute din metale; cele ale regilor principali din aur; ale marchizilor, din argint; ale ducilor, din cupru; ale prelaţilor, din cositor sau argint; ale cavalerilor, din plumb; ale preşedinţilor, din argint viu fixat; ale conţilor, din argint şi cupru în părţi egale.

Întreaga cohortă este guvernată de ***Amaymon***, regele Răsăritului; ***Corson***, regele Vestului; ***Ziminar***, regele Nordului; şi ***Gaap***, regele Sudului.

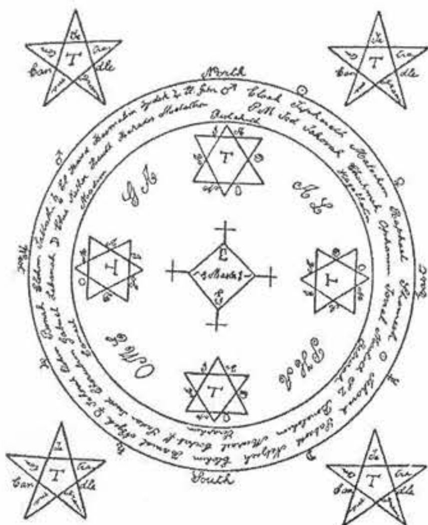
Pentagrama lui Solomon

Aceştia pot fi legaţi de la 9 dimineaţa până la prânz, dar, cu excepţia ocaziilor foarte importante, nu trebuie invocaţi ei înşişi, căci acţionează în mod comun prin inferiorii lor.

Marchizii pot fi legaţi de la 3 la 9 după-amiaza şi de la apus la răsărit; ducii, de la răsărit la prînz, pe vreme frumoasă; prelaţii, în orice oră din zi; cavalerii, doar de la crăpatul zilei la răsărit sau de la 4 după-amiaza la apus; preşedinţii, în orice oră din zi, până la amurgul serii; conţii, în orice oră din zi, dar în păduri sau într-un loc liniştit şi departe de locuinţele oamenilor.

Cercul Magic

Cercul Ceremonialului Magic trebuie desenat către acea parte căreia îi este atribuit Spiritul ce va fi chemat.

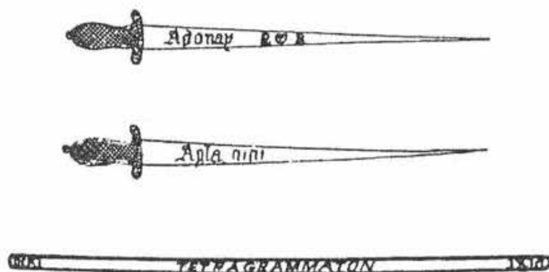
Triunghiul în care Solomon a invocat demonii rebeli trebuie făcut la două picioare în afara cercului şi trei picioare deasupra sa.

Sigiliul dublu şi *Pentagrama lui Solomon* trebuie desenate pe pergament din piele de viţel sau pe aur sau argint şi trebuie purtate pe veşmântul alb al operatorului, alături de *Sigiliul Spiritului*, care trebuie expus astfel - pentru a induce supunerea şi asumarea unei forme umane.

Pe lângă aceste caractere, Sigiliul Secret al lui Solomon trebuie desenat cu sângele unui cocoş negru care nu a procreat niciodată, pe pergament virgin, operatorul însuşi fiind curat înăuntru şi în afară, abţinându-se de la relaţii sexuale timp de o lună şi obţinând iertarea pentru păcatele sale prin post şi rugăciune.

Trebuie compus într-o marţi sau o sâmbătă la miezul nopţii, cu Luna în creştere, în Fecioară, şi cu ardere de aloe, răşină, cedru şi alaun.

Săbiile şi Bagheta Magică

Celelalte instrucţiuni corespund în mare celor prescrise în al doilea capitol.

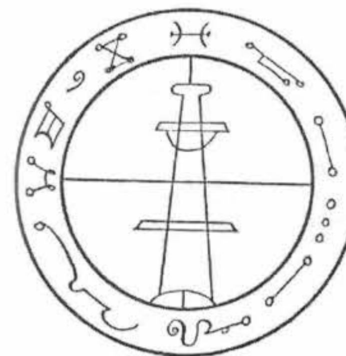
Este vorba despre: *baghetă sau sceptru; sabie; mitra sau capa; o robă lungă din pânză albă; o centură din piele de leu, de trei ţoli grosime, şi înscrisă cu*

numele care apar în cercul exterior al practicii; material pentru afumări (tămâieri); ulei pentru ungerea templelor şi a ochilor; şi apă curată pentru spălare.

Rugăciunea este versetul lui David:

„Mă vei spăla cu isop, O, Domnezeul meu, şi voi fi curăţat; mă vei spăla şi voi fi mai alb ca zăpada."

Sigiliul Secret al lui Solomon

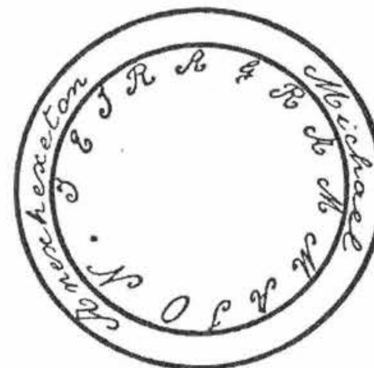

Rugăciunea pentru investire

Prin misterul figurativ al acestui veşmânt sfânt, mă voi îmbrăca cu armura mântuirii prin tăria Celui Suprem, ANCOR, AMICAR, AMIDES, THEODONIAS, ANITOR, *pentru a se împlini scopul pe care-l doresc, O, Adonai, prin Tăria Ta, căruia îi laud Gloria pe vecie.* Amin!

Rugăciunile trebuie oferite în armonie cu intenţia operatorului înainte de pronunţarea formelor de evocare, după cum urmează:

Inelul Exorcistului

Conjurațiile

Prima conjurație

Te invoc și conjur, o, Spirit ......, și fortificat cu Puterea Maiestății Supreme, îți poruncesc cu fermitate prin BARALAMENSIS, BALDACHIENSIS, PAUMACHIE, APOLORESEDES *și cei mai puternici prinți, GENIO, LIACHIDE, Miniștrii Locului Tartaric, prinții șefi ai locului apologiei din a noua regiune; te exorcizez și îți poruncesc, O, Spirit....., prin Cel care a vorbit și toate s-au împlinit, prin cele mai Sfinte și Glorioase Nume:* ADONAI, EL, ELOHIM, ELOHE, ZEBAOTH, ELION, ESCHERCE, JAH, TETRAGRAMMATON, SADAI, *să apari și să mi te arăți, aici, înaintea acestui cerc, într-o formă frumoasă umană, fără diformitate sau oroare; să ieși în față, din orice parte a lumii și să răspunzi rațional la întrebările mele; să vii acum, vizibil, afabil, manifest, cum doresc, fiind conjurat prin numele Dumnezeului Etern, Viu și Adevărat, Heliorem; te conjur mai ales prin Numele particular și adevărat al Dumnezeului Tău, căruia îi datorezi supunerea ta; prin numele Regelui care guvernează asupra ta, să vii fără întârziere; vino, împlinește-mi dorințele; continuă până la sfârșit, conform intențiilor mele.*

Te conjur prin Cel față de care toate creaturile se supun, prin numele Său inefabil, TETRAGRAMMATON JEHOVAH, *prin care elementele sunt răsturnate, aerul este zguduit, mările se întorc, focul este generat, pământul se mișcă și toate hoardele lucrurilor cerești, terestre, infernale, tremură și se confundă la un loc; vorbește-mi în mod vizibil și prietenos cu o voce clară, inteligibilă, fără ambiguitate. Apari în numele lui* ADONAI ZEBAOTH; *vino, de ce întârzii?* ADONAI SADAY, *Regele Regilor, îți poruncește!* Amin!

Dacă este repetată frecvent și spiritul totuși nu apare, spune după cum urmează:

A doua conjurație

Te invoc, te conjur și îți poruncesc, O, Spirit ......, să vii și să te arăți vizibil în fața acestui cerc, în formă frumoasă și atrăgătoare, fără diformitate sau șiretenie, prin numele On; prin numele Y și V, pe care Adam le-a auzit și le-a vorbit; prin numele Joth, pe care Iacov l-a învățat de la Înger în noaptea prinderii lui și a fost luat din mâinile fratelui său Esau; prin Numele lui Dumnezeu Agla, pe care Lot l-a auzit

și a fost salvat cu familia sa; prin numele Anehexeton, pe care Aaron l-a vorbit și a devenit înțelept; prin numele Schemes Amathia, pe care Iosua l-a invocat și Soarele a stat în cursul său; prin numele Emmanuel, pe care cei trei copii, Shadrach, Meshach și Abednego, l-au cântat în mijlocul cuptorului în flăcări și au fost salvați; prin numele Alpha și Omega, pe care Daniel l-a rostit și a distrus pe Bel și Dragonul; prin numele Zebaoth, pe care Moise l-a rostit și toate râurile și apele din ținutul Egiptului au scos la iveală broaște, care au coborât în casele egiptenilor, distrugând toate lucrurile; prin numele Escerchie Ariston, pe care tot Moise l-a rostit și râurile și apele din ținutul Egiptului au fost transformate în sânge; prin numele Elion, pe care Moise l-a strigat și a căzut mare grindină, cum nu se mai văzuse de la Crearea Lumii; prin numele Adonai, pe care Moise l-a rostit, și au apărut lăcuste în toată țara Egiptului și au devorat ceea ce lăsase grindina; prin numele Hagios, prin Sigiliul lui Adonai, prin celelalte nume, care sunt JETROS, ATHENOROS, PARACLETUS; *prin cele trei nume secrete și sfinte,* AGLA, ON, TETRAGRAMMATON; *prin înspăimântătoarea Zi a Judecății; prin schimbătoarea Mare de Sticlă care se află în fața Maiestății Sale Divine, Puternică; prin cele patru bestii din fața Tronului, cu ochi în față și la spate; prin focul din jurul Tronului, prin Sfinții Îngeri ai cerului, prin Înțelepciunea Supremă a lui Dumnezeu; prin focul lui Basdathea, prin numele Primematum, pe care Moise l-a rostit și pământul s-a deschis și i-a înghițit pe Corah, Dathan și Abiram; răspunde-mi cu credință la toate cererile mele și îndeplinește-mi toate dorințele, atât cât îți va permite funcția ta. Vino în pace și prietenos; vino vizibil și fără întârziere; manifestă ceea ce doresc; vorbește cu o voce clară și inteligibilă, pentru a te înțelege.* Amin!

Dacă nu apare la repetarea acestor conjurații, cum fără îndoială va face, continuă după cum urmează, aceasta fiind o constrângere:

A treia conjurație

Te conjur, O, spirit ...., prin cele mai glorioase și eficiente Nume ale Mărețului și Incomparabilului Domn Dumnezeu al Hoardelor, vino repede și fără întârziere, din orice parte a lumii te afli; răspunde-mi rațional la cererile mele; vino vizibil, vorbește prietenos, inteligibil, conform înțelegerii mele. Te conjur și te constrâng, o, spirit ...., prin toate numele spuse mai sus, ca și prin celelalte șapte Nume cu care Solomon te-a legat pe tine și semenii tăi în vasul de bronz, ADONAI, PRERAI, TETRAGRAMMATON, ANEXHEXETON, INESSENSATOAL, PATHUMATON *și* ITEMON; *manifestă-te în fața acestui cerc, îndeplinește-mi voința în toate lucrurile care-mi par bune. Dacă ești*

neascultător, dacă refuzi să vii şi prin Puterea Fiinţei Supreme, Domnul Veşnic, acel Dumnezeu care ne-a creat pe amândoi, întreaga Lume, cu tot ce conţine, în termen de şase zile; prin Eye, Saray, prin virtutea numelui Primematum, care porunceşte întreaga hoardă a cerului; fii neascultător şi iată, te voi blestema şi te voi priva de funcţia ta, bucuria şi locul tău; te voi lega în adâncimile puţului fără fund, să rămâi acolo până la Ziua Judecăţii de Apoi. Te voi înlănţui în Lacul Focului Etern, în Iezerul de foc şi pucioasă, dacă nu vii repede, apărând în faţa acestui cerc, să-mi faci voia; vino, deci, în Numele Sfinte ADONAI, ZEBAOTH, AMIORAM; *vino, Adonai îţi porunceşte. Amin!*

Dacă tot nu apare, poţi fi sigur că a fost trimis de regele său în alt loc. Prin urmare, invocă regele să-şi trimită servitorul, după cum urmează:

Invocarea Regelui

O, Mare şi Puternic Rege Amaymon, care domneşti prin puterea Dumnezeului Suprem, El, asupra tuturor spiritelor, superioare şi inferioare, dar în special asupra Ordinului inferior din principatul estului, te invoc şi îţi poruncesc, prin Numele particular şi adevărat al lui Dumnezeu, prin Dumnezeul pe care îl adori, prin Sigiliul Creaţiei Sale, O, Nume Măreţ şi Puternic al Lui Dumnezeu, JEHOVAH, TETRAGRAMMATON, *care te-a aruncat din cer cu restul spiritelor infernale; prin toate celelalte Nume Puternice şi Măreţe ale Lui Dumnezeu, Creatorul Cerului, Pământului şi Iadului, cu tot ce conţin ele; prin puterile lor şi Virtuţile lor; prin Numele Primematum, care porunceşte întregii oştiri a cerului. Forţează şi constrânge spiritul .... aici în faţa acestui cerc, într-o formă frumoasă şi atrăgătoare, fără a-mi dăuna mie sau altei creaturi, să-mi dea răspunsuri adevărate şi fidele, pentru a-mi îndeplini scopul dorit, oricare ar fi, cu condiţia să fie specific funcţiei sale, prin puterea Lui Dumnezeu, El, care a creat şi a dispus de toate lucrurile, cereşti, aeriene, terestre şi infernale.* Amin!

După ce ai invocat de două sau trei ori pe Rege în acest fel, conjură din nou spiritul, folosind formele anterioare şi repetându-le de mai multe ori, după care va veni cu siguranţă. Dacă totuşi nu vine, fii convins că este legat cu lanţuri în iad şi nu se află în custodia regelui său.
Pentru a-l elibera, trebuie să reciţi:

Blestemul Înlănţuirii Spiritelor Rele

O, Spirit.... rău şi neascultător, deoarece nu ai luat în consideraţie cuvintele pe care le-am repetat, Numele Glorioase şi de necuprins ale

Adevăratului Dumnezeu, Făcătorul tuturor lucrurilor din lume, acum eu, prin Puterea acestor Nume, cărora nici o creatură nu le poate rezista, te blestem în adâncimile Puţului fără fund, să rămâi până în ziua condamnării tale, în Iadul focului nestins şi pucioasă, dacă nu apari în acest triunghi, în faţa acestui cerc, să-mi faci voinţa. Vino, deci, repede şi paşnic, prin Numele ADONAI, ZEBAOTH, ADONAI, AMIORAM. Vino, vino, Adonai, Regele, îţi porunceşte. Amin!

Citind acestea, dacă nu apare, scrie sigiliul său pe pergament; pune-l într-o cutie neagră, cu sulf, assafoetida şi alte parfumuri rele; leagă cutia cu o sârmă de fier, agaţ-o de vârful sabiei tale, ţine-o deasupra focului de cărbune, care este aşezat către colţul din care va veni spiritul şi spune spre foc:

Te conjur, o, Foc, prin Cel care te-a creat şi toate creaturile din lume, să chinui, arzi şi să consumi acest spirit ..... pe vecie. Amin!

Către Spirit

Deoarece eşti nesupus şi nu asculţi de poruncile mele, nici de preceptele Domnului Dumnezeului tău, acum eu, care sunt servitorul Domnului Dumnezeului Suprem şi Împărat al Oştirilor, Jehova, având Puterea şi permisiunea Sa Cerească, pentru această aversiune şi dispreţ ale tale, marea ta nesupunere şi rebeliune, te voi excomunica, îţi voi distruge numele şi sigiliul, pe care le am în această cutie, le voi arde cu foc de nestins şi le voi îngropa în uitarea fără de sfârşit, dacă nu apari imediat, vizibil şi afabil, înaintea acestui cerc, în acest triunghi, luând o formă frumoasă şi atrăgătoare, fără a-mi face rău mie sau oricărei alte creaturi, şi dând răspunsuri rezonabile cererilor mele, îndeplinindu-mi astfel dorinţa în toate lucrurile.

Dacă nu apare nici acum, spune după cum urmează:

Eşti periculos şi nesupus, nedispus să apari şi să mă informezi asupra a ceea ce doresc să ştiu; de aceea, în Numele şi prin Puterea şi Demnitatea Domnului Dumnezeului Omnipotent şi Nemuritor al Oştirilor, JEHOVAH TETRAGRAMMATON, *Unic Creator al Cerului, Pământului şi Iadului, cu tot ce conţin ele, Stăpânul Minunat al tuturor lucrurilor vizibile şi invizibile, prin acesta te blestem şi te privez de toate funcţiile, puterea şi locul tău; te leg în adâncimile Puţului fără fund, să rămâi acolo până în Ziua Judecăţii, în Iezerul de foc şi pucioasă, pregătit pentru spiritele rebele. Fie ca toată Oştirea Cerului să te blesteme; fie ca Soarele, Luna, Stelele, Lumina Oştirilor Cerului, să te blesteme să arzi în Focul nestins, în chinuri de negrăit; şi chiar cum*

numele şi sigiliul tău sunt legate în această cutie, să te îneci cu substanţele sulfuroase şi putrede şi să arzi în focul material; astfel, prin numele Lui Jehova, şi prin Puterea şi Demnitatea celor trei Nume, TETRAGRAMMATON, ANEXHEXETON, PRIMEMATUM, *fie ca acestea să te împingă, o, Spirit neascultător ...., în Lacul de foc (Iezerul de foc), pregătit pentru spiritele damnate şi blestemate; să rămâi acolo până în Ziua damnării, neamintit în faţa lui Dumnezeu care va veni să judece pe cei vii şi morţi, cu întreaga Lume, prin foc.*

Pune cutia în flăcări, după care va apărea; când vine, stinge focul, parfumează cu arome dulci, întreţine-l bine, arătându-i figura magică de pe gulerul hainei tale, acoperită cu pânză, şi spune:

Iată-ţi confuzia, dacă eşti neascultător. Iată figura lui Solomon pe care am adus-o în prezenţa ta: întreaga persoană a exorcistului suprem, care este numit Octinimoes, stând în mijlocul exorcismului, înarmat de Dumnezeu şi neînfricat, invocând şi chemând în mod puternic. De aceea, răspunde-mi rezonabil la întrebările mele; ascultă-mă, Stăpânul tău, în numele Domnului Bathal, repezindu-se asupra lui Abrac, Abeor, venind asupra lui Beror.

Atunci va fi supus şi te va întreba ce doreşti, căci el este supus de Dumnezeu scopului tău.

Când se va arăta umil şi sfios, îi vei spune:

Bine ai venit, spirit (sau prea nobil rege), *binevenit eşti la mine; te-am chemat prin El care a creat Cerul, Pământul şi Iadul, cu tot ce este conţinut în ele, şi tu ai ascultat de această Putere. Te leg să rămâi prietenos şi vizibil în faţa acestui cerc, în acest triunghi, cât timp am nevoie de tine, să nu pleci fără voia mea, până nu ai împlinit cu adevărat şi cu credinţă tot ce am cerut.* Amin!

Autorizarea Spiritului să plece

O, Spirit ....., deoarece ai răspuns cu sârguinţă cererilor mele, îţi dau voie prin aceasta să pleci, fără să dăunezi omului sau animalelor. Pleacă, îţi spun, şi să fii dispus şi gata să vii oricând te voi chema, căci altfel vei fi exorcizat cum se cuvine şi adus prin Ritualurile sacre ale Magiei. Te conjur să te retragi în pace şi linişte, şi pacea Lui Dumnezeu să fie mereu între mine şi tine. Amin!

Nu ieşi din cerc până nu pleacă, şi să aduci rugăciuni Domnului Dumnezeu pentru marea binecuvântare pe care ţi-a oferit-o prin îndeplinirea dorinţelor tale şi mântuirea ta de răutatea duşmanului.

Pentru aceste conjuraţii obositoare şi prolixe, versiunea latină a lui Wierus substituie o formă generală de citaţie, în numele Trinităţii creştine, care nu este cu adevărat un anacronism special, căci compilatorul *„Lemegetonului"* cunoştea cel puţin Cărţile Noului Testament.

Acest fapt este dovedit prin referinţele la *„A doua conjuraţie către creaturile vii ale Apocalipsei"* şi lasă atribuirea lui Solomon în exact aceeaşi stare pe care am dori-o în mod natural, cu respectul nostru faţă de un prinţ al Israelului.

Fără îndoială că editorul englez al *„Cheii Majore a Magiei"* nu ar avea nici un motiv să pună sub semnul întrebării atribuirea şi ar explica anacronismul foarte simplu, printr-o interpolare ulterioară.

Gura Iadului şi Diavolul Înlănţuit

CAPITOLUL V

Despre Misterul Sanctum Regnum sau Guvernarea Spiritelor Rele

Ritualul Conjurației conform Grimorium Verum

Pregătirile operatorului, prescrise de *„Grimorium Verum"*, sunt pe deplin reprezentate în primele capitole, dar pot fi rezumate precum urmează:

1. Un post auster de trei zile;
2. Retragerea sau izolarea din/de societatea umană;
3. Abstinență de la relații sexuale;
4. Recitarea anumitor rugăciuni și efectuarea anumitor spălări ritualice;
5. Compunerea instrumentelor necesare.

Operatorul trebuie să se mai dedice invocațiilor, pentru a nu-l părăsi memoria în timpul lucrării și a-și asigura stăpânirea practicii.

De asemenea, trebuie să rostească zilnic următoarea rugăciune:

- la slujba de dimineață - o dată;
- la a treia de două ori;
- la a șasea de trei ori;
- la a noua de patru ori;
- la vecernie de cinci ori;
- de șase ori înainte de a merge să se odihnească.

Se explică faptul că aceste ore sunt planetare și inegale.

Slujba de dimineață este la răsăritul Soarelui; a treia, trei ore mai târziu; a șasea, la miezul zilei; a noua, la trei după-amiaza și vecernia la apus.

Rugăciune

ASTRACHIOS, ASACH, ASARCA, ABEDUMABAL, SILAT, ANABOTAS, JESUBILIN, SCIGIN, GENEON, DOMOL, *Doamne Dumnezeule, care locuiești deasupra cerurilor, a cărui privire caută în abis, acordă-mi mie, Te rog, puterea de a concepe în mintea mea și a executa ceea ce doresc să fac, al cărui scop îl voi obține prin ajutorul Tău, o, Dumnezeule Atotputernic, care trăiești și domnești pe vecie.* Amin!

Aceste lucruri fiind efectuate, spune Grimoarul, rămâne să urmeze invocațiile și să compună caracterele, pentru care operatorul va purcede precum urmează:

În ziua și ora lui Marte, cu Luna în descreștere, la prima oră a zilei, care începe în mod automat la cinci minute înainte de răsăritul Soarelui, trebuie pregătită o bucată de pergament virgin, ce conține toate caracterele și invocațiile spiritelor pe care dorește să le cheme. În ziua și ora menționate, operatorul să lege degetul mic de la mâna stângă, care este degetul lui Mercur, cu un fir țesut de o fecioară; să înțepe acel deget cu lancea Artei, pentru a extrage sânge, și cu acesta să formeze caracterul lui Scirlin, de care toate celelalte spirite depind, de vreme ce acesta este mesagerul și le poate obliga să apară în ciuda opunerii lor, deoarece are puterea cu care l-a înzestrat Împăratul.

Invocația sa, care trebuie scrisă, este precum urmează:

Invocația lui Scirlin

HELON, TAUL, VARF, PAN, HEON, HOMONOREUM, CLEMIALH, SERUGEATH, AGLA, TETRAGRAMMATON, CASOLY.

Prin confuzia atât de comună în grimoare, caracterul lui Scirlin nu este oferit, deci operatorul care a urmat instrucțiunile acestui Ritual trebuie să recurgă la unul dintre spiritele superioare.

Oricum, instrucțiunile nu sunt descrise *ad clerum* și este puțin posibil să extragi din ele o metodă inteligibilă de procedură.

Numele și prenumele operatorului trebuie scrise sub caracterul spiritului, urmând un mod prescris, care este de asemenea omis; conjurația spiritului trebuie adăugată și se arde tămâie în cinstea acestuia.

Conjurația către Lucifer

LUCIFER, OUYAR, CHAMERON, ALISEON, MANDOUSIN, PREMY, ORIET, NAYDRUS, ESMONY, EPARINESONT, ESTIOT, DUMOSSON, DANOCHAR, CASMIEL, HAYRAS, FABELLERONTHON, SODIRNO, PEATHAM, Vino, LUCIFER. AMIN!

Conjurația către Beelzebuth

BEELZEBUTH, LUCIFER, MADILON, SOLYMO, SAROY, THEU, AMECLO, SEGRAEL, PRAREDUN, ADRICANOROM, MARTIRO, TIMO,

CAMERON, PHORSY, METOSITE, PRUMOSY, DUMASO, ELIVISA, ALPHROIS, FUBENTRONTY, Vino, BEELZEBUTH. AMIN!

Conjurația către Astaroth

ASTAROTH, ADOR, CAMESO, VALUERITUF, MARESO, LODIR, CADOMIR, ALUIEL, CALNISO, TELY, PLEORIM, VIORDY, CUREVIORBAS, CAMERON, VESTURIEL, VULNAVII, BENEZ, MEUS CALMIRON, NOARD, NISA CHENIBRANBO CALEVODIUM, BRAZO, TABRASOL, Vino, ASTAROTH. AMIN!

După ce a repetat de şapte ori conjurația adresată unuia dintre aceste Spirite Superioare, se va manifesta dorința.

Notă: O astfel de conjurație trebuie scrisă pe hârtie virgină sau pergament înainte de invocarea spiritelor. Fiind satisfăcute, acestea pot fi eliberate apoi folosind următoarea

Eliberarea spiritului

Mergi în pace la locul tău; pacea să fie cu tine şi să fii gata când te voi chema, în Numele Tatălui, al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin!

Conjurația Spiritelor Inferioare

O SURMY, DELMUSAN, ATALSLOYM, CHARUSIHOA, MELANY, LIAMINTHO, COLEHON, PARON, MADOIN, MERLOY, BULERATOR, DONMEO, HONE, PELOYM, IBASIL, MEON, ALYMDRICTELS, PERSON, CRISOLSAY, LEMON SEFLE NIDAR HORIEL PEUNT, HALMON, ASOPHIEL, ILNOSTREON, BANIEL, VERMIAS, ESLEVOR, NOELMA, DORSAMOT, LHAVALA, OMOT, FRANGAM, BELDOR, DRAGIN, Vino! Amin!

Trebuie adăugat numele spiritului chemat pe pergament, pentru a apărea la timpul cuvenit - cu excepția accidentelor obişnuite - şi va oferi ce se doreşte de la el - adică, dacă se întâmplă astfel - după care poate fi eliberat prin formula care s-a spus mai sus.

Caracterele trebuie arse în fiecare caz, căci sunt de folos o singură dată.

Altă conjurație

Te conjur, ..., prin marele Dumnezeu Viu, Creatorul Suveran al tuturor lucrurilor, să apari sub o formă umană atrăgătoare, fără zgomot şi teroare, să răspunzi sincer la toate întrebările pe care ți le voi pune. Te conjur astfel prin virtutea acestor Nume Sfinte şi Sacre. Amin!

Statuie cu drăcuşor. Lincoln.

CAPITOLUL VI

Misterele Conjurației Infernale conform Marelui Grimoar

§ 1. Ritualul lui Lucifuge

„Marele Grimoar" împarte cu *„Grimoarul lui Honorius"* cinstea întunecată a unui Ritual inteligibil și nemutilat de Magie Neagră.

Fiecare, în felul său, constituie o lucrare cu adevărat extrem de curioasă.

În prima, apare ceea ce reprezintă probabil singura metodă tipărită de a face pacturi.

A doua se remarcă, mai întâi, printr-o descriere a originii sale pretinse și a elaborării sale, apoi, prin complexitatea ecleziastică a procesului său, care cu greu poate neglija să se impună asupra unor vrăjitori creduli și preoți analfabeți, presupunând disponibilitatea lor de a face de rușine jurămintele hirotonisirii.

Ambele necesită, într-un studiu ca cel de față, a fi tipărite aproape *in extensor* și, lăsând la o parte porțiunile lor preliminare, despre care s-a discutat deja, sunt practic redate cuvânt cu cuvânt în capitolele care urmează.

Se va aminti că *operatorului* sau *karcistului*, cum este numit în *„Marele Grimoar"*, i se recomandă abstinență, post și privațiuni similare timp de un pătrar întreg al lunii.

În dimineața care urmează primei nopți a pătrarului, trebuie să meargă la farmacist și să facă rost de piatra-sângelui, numită hematit, care trebuie purtată continuu asupra sa, de teama unui accident și așteptând ca spiritul propus a fi convins și legat să facă tot ce-i stă în putință pentru a-l copleși pe operator cu teroare, incitându-l să abandoneze ce și-a propus, sperând ca în acest fel să scape de șiretlicurile care încep să se țese în jurul lui.

Următoarea operație constă în achiziționarea unui ied virgin, care trebuie decapitat în a treia zi a lunii.

Anterior sacrificiului, trebuie înfășurată o ghirlandă de verbină la gâtul animalului, chiar sub cap, și legată cu o fundă verde.

Sacrificiul trebuie făcut pe scena viitoarei evocații, un loc părăsit și izolat de orice întrerupere.

Acolo, cu brațul drept gol până la umăr, înarmat cu o lamă din oțel bun și aprinzând un foc din lemn alb, *karcistul* trebuie să recite următoarele cuvinte, într-un mod plin de speranță și însuflețit:

Ofrandă inițială

Jertfesc această victimă pentru tine, O, mare ADONAY, ELOIM, ARIEL și JEHOVAM, *în cinstea, slava și puterea Numelui Tău, care este Superior tuturor spiritelor. O, Mare Adonay, garantează-mi că o vei primi ca o ofrandă acceptabilă.* Amin!

Apoi trebuie să taie gâtul iedului, să-l jupoaie, să pună trupul pe foc și să-l ardă până se face cenușă, care trebuie strânsă și aruncată către Răsărit, în același timp repetând următoarele cuvinte:

Spre Cinstea, Slava și Domnia Numelui Tău, O, Mare ADONAY, ELOIM, ARIEL, JEHOVAM, *vărs sângele acestei victime! Asigură-mă, o, mare Adonay, că vei primi cenușa sa ca un sacrificiu acceptabil.* Amin!

În timp ce victima este consumată de flăcări, operatorul se va bucura în cinstea și slava Marelui ADONAY, ELOIM, ARIEL și JEHOVAM, având grijă să păstreze pielea iedului virgin pentru a forma *„Marele Cerc kabbalistic"*, în care trebuie să stea în ziua întreprinderii supreme.

Sacrificiul victimei este urmat de alegerea și compunerea *Baghetei distrugătoare*, a cărei descriere a fost oferită.

Din scopul intenționat și tăcerea Grimoarului, putem concluziona că pregătirea pieii unui ied de capră este extrem de simplă și nu implică îndepărtarea părului.

Când a sosit noaptea acțiunii, operatorul își va aduna bagheta, pielea de capră, piatra numită hematit și încă două coroane de verbină, două suporturi de lumânare și două lumânări din ceară virgină, făcute de o fecioară și binecuvântate cum se cuvine.

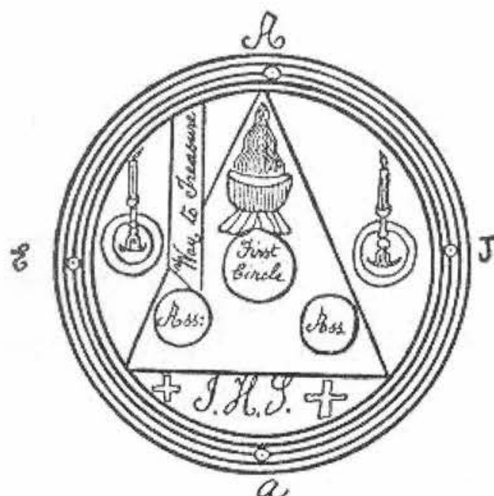
Se ia de asemenea un oțel nou și două cremene noi, cu suficient lemn să aprindă focul, precum și jumătate de sticlă de brandy, niște tămâie sfințită, camfor și patru unghii din sicriul unui copil mort.

Toate acestea trebuie purtate într-un loc ales pentru marea lucrare, unde totul trebuie așezat și efectuat cu scrupulozitate și Cercul kabbalistic de temut trebuie descris într-un mod corespunzător.

La urmă, trebuie reținut cu grijă că este nevoie să ia parte la Ceremonie una sau trei persoane, inclusiv karcistul, care este desemnat să se adreseze spiritului, ținând Bagheta distrugătoare în mâna sa. Procesul de evocare poate fi oferit în cuvintele Grimoarului.

Despre Reprezentarea Adevărată a Marelui Cerc Kabbalistic

Marele Cerc Kabbalistic

Trebuie să începi prin formarea unui cerc cu fâşii din pielea iedului, fixate de pământ cu ajutorul celor patru unghii.

Apoi, cu piatra hematit, trebuie să trasezi triunghiul în cerc, începând de la est. Un **A** mare, un **E** mic, un **A** mare şi un **J** mic, desenate la fel, cât şi Numele Sacru al lui Iisus între două cruci.

Astfel, spiritele nu vor avea puterea de a-ţi face rău din spatele *karcistului* şi asistenţii săi pot purcede fără frică la locurile lor din triunghi şi, indiferent de zgomote, să pună cele două suporturi de lumânare şi cele două coroniţe de verbină la dreapta şi la stânga triunghiului din cerc.

Apoi, cele două lumânări pot fi aprinse, având grijă că în faţa *karcistului* se află un vas cu mangal, plin cu tăciuni proaspăt sfinţiţi.

Acesta trebuie aprins de karcist (operator), aruncând peste el o mică cantitate de brandy şi o parte din camfor, restul fiind păstrat pentru a hrăni focul periodic, în proporţie cu durata.

Efectuând tot ce este menţionat în mod punctual, operatorul şef poate repeta următoarea rugăciune:

Îţi prezint Ţie, o, Mare Adonay, această tămâie pe cât posibil de pură; la fel, îţi prezint acest tăciune pregătit din cel mai eteric lemn. Ţi le ofer, O, măreţ şi Omnipotent ADONAY, ELOIM, ARIEL şi JEHOVAM, cu sufletul meu întreg şi inima mea întreagă. Asigură-mă, o, Mare Adonay, că le vei primi ca pe o jertfă acceptabilă. Amin!

Marele Cerc al Magiei Albe

Trebuie de asemenea să ai grijă, spune Grimoarul, să nu ai asupra ta metal din aliaj, cu excepţia unei monede din aur sau argint înfăşurată în hârtie, pe care trebuie să o arunci spiritului când apare în afara cercului, pentru a-l împiedica să-ţi facă rău.

În timp ce el culege moneda, începe imediat următoarea rugăciune, fortificându-te cu curaj, energie şi prudenţă.

De asemenea, fii în special atent ca singurul vorbitor să fie karcistul; asistenţii trebuie să păstreze o tăcere absolută, chiar dacă sunt întrebaţi sau ameninţaţi de spirit.

Prima Rugăciune

O, Mare Dumnezeule Viu, care subzişti în una şi aceeaşi persoană, Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt; Te ador cu cea mai profundă veneraţie şi mă supun cu cea mai însufleţită încredere protecţiei Tale sfinte şi suficiente. Cred cu cea mai sinceră credinţă că Tu eşti Creatorul meu, Binefăcătorul meu, Domnul meu, şi mărturisesc Maiestăţii Tale Suverane că singura dorinţă a mea este să aparţin Ţie în toată Eternitatea. Aşa să fie. Amin!

A doua Rugăciune

O, Mare Dumnezeule Viu, care ai creat omul să se bucure de fericire în această viaţă, care ai adaptat toate lucrurile pentru necesităţile sale şi ai declarat că totul trebuie supus voinţei sale, favorizează-mi planul meu şi nu permite spiritelor rebele să intre în posesia acelor comori care au fost formate de mâinile Tale pentru necesităţile noastre temporare. Acordă-mi, O, Mare Dumnezeule,

puterea de a dispune de ele prin numele puternice și teribile din Clavicula Ta: ADONAY, ELOIM, ARIEL, JEHOVAM, TAGLA, MATHON, fii îngăduitor cu mine. Așa să fie. Amin!

Ofrandă

Îți ofer această tămâie pe cât de pură am putut-o obține, o, sublime ADONAY, ELOIM, ARIEL și JEHOVAM; garantează-mi că o vei primi ca pe o jertfă acceptabilă. Înclină-te către mine în puterea Ta și ajută-mă să reușesc în această mare întreprindere. Așa să fie. Amin!

Prima Conjurație adresată Împăratului Lucifer

Împărate Lucifer, Stăpân și Prinț al spiritelor rebele, te conjur să-ți părăsești sălașul, oriunde te-ai afla în lume și să vii să comunici cu mine. Îți poruncesc și te conjur în numele Dumnezeului Viu Măreț, Tată, Fiu și Duh Sfânt, să apari fără zgomot și fără nici un miros rău, să răspunzi cu o voce clară și inteligibilă, punct cu punct, la tot ce te voi întreba, dacă nu, vei fi mai mult ca sigur supus prin puterea divinului ADONAY, ELOIM, ARIEL, JEHOVAM, TAGLA, MATHON, *și prin întreaga ierarhie a Inteligențelor Superioare, care te vor constrânge împotriva voinței tale. Venité, Venité! Submiritillor Lucifuge sau chinul etern te va copleși, prin marea putere a acestei baghete distrugătoare. In subito.*

A doua Conjurație

Îți poruncesc și te conjur, Împărate Lucifer, ca reprezentant al Puternicului Dumnezeu Viu, și prin Puterea lui Emanuel, singurul Său Fiu, care este Stăpânul tău și al meu, și prin virtutea sângelui Său prețios, pe care l-a vărsat pentru a mântui omenirea din lanțurile tale, îți poruncesc să-ți părăsești sălașul, oriunde ai fi, jurând că-ți las la dispoziție doar un sfert de oră; dacă nu apari imediat ca să comunici cu mine cu o voce audibilă și inteligibilă sau, dacă prezența ta personală este imposibilă, trimite-mi pe mesagerul tău Astaroth într-o formă umană, fără zgomot sau miros urât, dacă nu, te voi lovi pe tine și întreaga ta rasă cu bagheta distrugătoare în adâncimea abisurilor fără fund și prin acea putere a acelor mărețe cuvinte din Claviculă: prin ADONAY, ELOIM, ARIEL, JEHOVAM, TAGLA, MATHON, ALMOUZIN, ARIOS, PITHONA, MAGOTS, SYLPHAE, TABOTS, SALAMANDRAE, GNOMUS, TERRAE, CŒLIS, GODENS, AQUA. *In subito.*

Notă: Înainte de a rosti a treia conjurație, dacă spiritul refuză să asculte, citește ce urmează în Claviculă și lovește toate spiritele Rele scufundând ambele extremități bifurcate ale Baghetei tale în flăcări.

Nu te alarma la urletele înfricoșătoare pe care le vei auzi, căci în acest moment, toate spiritele se vor manifesta.

Apoi, înainte de a citi Clavicula, și în mijlocul alarmei, citește a treia Conjurație!

A treia Conjurație

Te conjur, Împărate Lucifer, ca agent al Puternicului Dumnezeu Viu, al Iubitului Său Fiu și al Duhului Sfânt, și prin puterea Marelui ADONAY, ELOIM, ARIEL și JEHOVAM, să apari instantaneu, sau să trimiți mesagerul tău Astaroth, forțându-te să-ți părăsești locul din ascunzătoare, oriunde ar fi, și avertizându-te că dacă nu te manifești în acest moment, te voi lovi imediat și întreaga ta rasă cu bagheta distrugătoare a Marelui ADONAY, ELOIM, ARIEL și JEHOVAM.

În acest moment, dacă spiritul tot nu apare, scufundă ambele capete ale *Baghetei tale* a doua oară în flăcări și recită următoarele cuvinte potente din Marea Claviculă a lui Solomon:

Marea Conjurație
- extrasă din Clavicula Veritabilă -

Te conjur, O, Spirite! Prin Puterea Marelui Adonay, să apari instantaneu, și prin ELOIM, *prin* ARIEL, *prin* JEHOVAM, *prin* AQUA, TAGLA, MATHON, OARIOS, ALMOAZIN, ARIOS, MEMBROT, VARIOS, PITHONA, MAJODS, SULPHÆ, GABOTS, SALAMANDRÆ, TABOTS, GINGUA, JANNA, ETITNAMUS, ZARIATNATMIX, & C. A. E. A. J. A. T. M. O. A. A. M. V. P. M. S. C. S. J. C. G. A. J. F. Z. *etc.*

LUCIFUGE ROFOCALE

După o a doua repetiție a acestor cuvinte sublime și puternice, poți fi sigur - cum afirmă depoziția - că spiritul va răspunde în modul următor:

Despre Manifestarea Spiritului

Iată, sunt aici! De ce mă cauți? De ce-mi tulburi odihna? Nu mă mai lovi cu bagheta ta înfricoșătoare!

LUCIFUGE ROFOCALE

Răspuns către Spirit

Dacă ai fi apărut când te-am invocat prima dată, nu te-aș fi lovit în nici un fel; amintește-ți, dacă îmi vei refuza cererea, sunt hotărât să te chinui pe vecie.

SOLOMON

Răspunsul Spiritului

Nu mă mai chinui. Spune mai degrabă ce dorești din partea mea!

LUCIFUGE ROFOCALE

Cererea adresată Spiritului

Cer să comunici de mai multe ori în fiecare noapte a săptămânii, fie cu mine, fie cu cei cărora le-am încredințat această carte, pe care o vei aproba și semna; îți permit alegerea orelor care-ți convin, dacă nu le aprobi pe cele pe care le voi enumera.

Adică:

***Luni**, la ora nouă și la miezul nopții.*

***Marți**, la ora zece și la unu dimineața.*

***Miercuri**, la ora unsprezece și la două dimineața.*

***Joi**, la ora opt și zece.*

***Vineri**, la ora șapte seara și la miezul nopții.*

***Sâmbătă**, la ora nouă seara și unsprezece noaptea.*

Mai mult, îți poruncesc să-mi predai cea mai apropiată comoară și îți promit ca recompensă prima piesă de aur sau argint pe care o voi atinge cu mâna mea în prima zi din fiecare lună. Aceasta este cerința mea.

SOLOMON

Răspunsul Spiritului

Nu-ți pot face pe plac în asemenea condiții, nici în altele, dacă nu mi te vei încredința mie peste cincizeci de ani, să fac după placul meu cu trupul și sufletul tău.

LUCIFUGE ROFOCALE

Răspuns către Spirit

Iată, te voi lovi pe tine și întreaga ta rasă, prin puterea marelui Adonay, dacă, dimpotrivă, nu-mi îndeplinești cererea.

SOLOMON

Notă: În acest moment, scufundă capetele baghetei fulgerătoare în foc şi repetă „Marea conjuraţie a Claviculei", până când Spiritul se predă voinţei tale.

Răspunsul şi supunerea Spiritului

Nu mă mai lovi; mă jur ţie să fac ce doreşti de mai multe ori pe săptămână, în fiecare noapte a săptămânii.

Adică:

***Luni,** la ora zece şi la miezul nopţii;*

***Marţi**, la ora unsprezece şi la unu dimineaţa.*

***Miercuri**, la miezul nopţii şi la două dimineaţa.*

***Joi**, la ora opt şi unsprezece.*

***Vineri**, la ora nouă seara şi la miezul nopţii.*

***Sâmbătă**, la ora zece seara şi unu dimineaţa.*

De asemenea, aprob „Cartea ta" şi îţi dau adevărata mea semnătură pe pergament, pe care o vei alipi la sfârşit, pentru a te folosi de ea după nevoie.

Mai mult, mă pun la dispoziţia ta, să apar în faţa ta când mă chemi, fiind purificat şi ţinând în mână înfricoşătoarea baghetă distrugătoare, când vei deschide „Cartea", descriind cercul kabbalistic şi pronunţând cuvântul Rofocale.

Îţi promit să mă împac prieteneşte cu cei care sunt întăriţi prin posesiunea acestei „Cărţi", pe care stă semnătura mea adevărată, cu condiţia să mă invoce conform regulii, cu prima ocazie când au nevoie de mine.

De asemenea, mă angajez să-ţi furnizez comoara pe care o cauţi, cu condiţia să ţii secretul pe veci inviolabil, să fii caritabil cu săracii şi să-mi dai o monedă de aur sau argint în prima zi a fiecărei luni.

Dacă nu, vei fi al meu pe veci.

LUCIFUGE ROFOCALE

Răspuns către Spirit

Sunt de acord cu condiţiile tale.

SOLOMON

Invitaţia din partea Spiritului

Urmează-mă şi pune mâna pe comoară!

LUCIFUGE ROFOCALE

Apoi *karcistul*, înarmat cu *Bagheta fulgerătoare* şi piatra numită hematit, va ieşi din cerc în momentul când apare uşa marelui Adonay, şi va urma Spiritul; asistenţii nu se vor mişca nici un pas în afara *cercului magic*, ci vor rămâne neclintiţi şi nemişcaţi în el, indiferent ce aud, indiferent ce văd.

Spiritul îl va conduce pe karcist în apropierea comorii, unde se poate întâmpla să vadă apariţia unui câine mare şi fioros, cu un guler strălucitor ca Soarele.

Acesta va fi un gnom, pe care-l poate alunga cu vârful baghetei sale, şi apariţia va fugi către comoară.

Karcistul trebuie să o urmeze şi, ajungând la comoară, va fi uimit să descopere persoana care a ascuns-o, care de asemenea va încerca să se lupte cu el, dar nu va putea nici măcar să se apropie de el.

Karcistul trebuie să aibă o bucată de pergament virgin înscris cu „Marea Conjuraţie" a Claviculei.

Acest pergament trebuie aruncat peste comoară, în acelaşi timp apucând una dintre monede ca un jurământ şi ca siguranţă şi aruncând jos o monedă din banii săi, muşcată de proprii dinţi, după care se poate retrage, mergând cu spatele şi purtând cât poate din comoară.

Restul nu-l poate scăpa prin metodele de mai sus.

Oricum, trebuie să aibă grijă să nu se întoarcă, indiferent ce zgomot aude, căci în acest moment critic va fi ca şi cum toţi munţii din lume s-ar precipita asupra sa.

Din acest motiv, trebuie să fie întărit cu un curaj special, să nu se sperie de nimic, ci să rămână ferm.

Acţionând astfel, va fi condus înapoi de către Spirit la intrarea în cercul magic.

Apoi, karcistul va recita următoarea eliberare a spiritului:

Cuvântarea pentru Eliberarea Spiritului

O, prinţe Lucifer, sunt mulţumit de tine pentru moment. Te las acum în pace şi-ţi permit să te retragi oriunde vei vrea, fără zgomot şi fără a lăsa nici un miros urât în urma ta. Ai grijă, conform pactului nostru, să te ţii de cuvânt, căci altfel te voi lovi pe veci cu Bagheta distrugătoare a marelui ADONAY, ELOIM, ARIEL şi JEHOVAM. Amin!

Oraţia de Mulţumire

O, Dumnezeule Omnipotent, care ai creat toate lucrurile pentru serviciul şi comoditatea omului, îţi înapoiem cele mai umile mulţumiri

pentru beneficiile pe care, în Marea ta Bunătate, le-ai revărsat asupra noastră în această noapte a favorurilor Tale Inestimabile, când ni le-ai acordat conform dorințelor noastre. Acum, O, Dumnezeule Atotputernic, am primit rezultatul promisiunilor Tale, aşa cum ne-ai spus: „Caută şi vei găsi, bate şi ți se va deschide!". Şi cum ai poruncit şi ne-ai avertizat să ajutăm săracii, îți promitem, în prezența marelui ADONAY, ELOIM, ARIEL şi JEHOVAM, *să fim caritabili şi să le oferim din razele binefăcătoare ale Soarelui cu care cele patru divinități puternice ne-au îmbogățit. Aşa să fie.* Amin!

§ 2. Despre Originalul Sanctum Regnum *sau* Adevărata Metodă de a face Pacturi

Există două feluri de pacturi, spune *„Grimorium Verum"*, tacit şi manifest; dar în acelaşi timp, printre diferitele tipuri de spirite, există unele care se leagă şi altele care nu, ci doar într-un mod relativ.

Primele sunt cele care necesită ceva personal, ce ne aparține, când este consimțit un pact.

Împotriva acestora, trebuie să ne păzim, deoarece prietenul naiv devine un duşman deschis.

„Grimorium Verum" însă nu întreține pe larg problema unui pact cu Satana sau servitorii săi, deşi putem concluziona din paginile sale că orice negoț cu spiritele rele este fondat pe o lege a schimbului.

Pot fi legate de intenția operatorului, dar trebuie înțeles că din partea lor nu sunt satisfăcute, căci, după cum am văzut, aceste tipuri de creaturi nu oferă nimic în schimbul nimicului.

Cu ajutorul *„Marelui Grimoar"*, pactul este o concesiune la sărăcia resurselor operatorului.

În Magia Neagră, ca şi în alte procese, strâmtoratul trebuie să fie pregătit să facă sacrificii şi vrăjitorul insuficient echipat trebuie să plătească un preț mare în final.

Originalul *„Sanctum Regnum"* al *„Marii Clavicule"*, numit şi *„Pacta Conventa Daemonum"*, este explicat de „Marele Grimoiar" pentru informarea celor care doresc să lege spiritele, dar sunt lipsiți de resursele necesare pentru compunerea *Baghetei distrugătoare* şi a ***Cercului kabbalistic***.

Astfel de persoane, cum se afirmă, *„nu vor reuşi niciodată să evoce spiritele dacă nu efectuează, punct cu punct, tot ce este detaliat aici cu privire la modul de a face pacturi cu orice spirit, indiferent de scopul avut în vedere, fie că este vorba de posesiunea comorilor ascunse în pământ, fie de posedarea femeilor sau fetelor şi obținerea favorurilor din partea acestora, fie pentru descoperirea celor mai ascunse secrete din toate „curțile şi cabinetele lumii", fie pentru revelația celor mai*

impenetrabile mistere, fie pentru angajarea unui spirit care să efectueze lucrarea în noapte, fie pentru cauzarea unei furtuni de grindină în orice loc numit, fie pentru a deschide sigilii, a privi ce se întâmplă în case particulare şi a învăța toate talentele păstorilor, fie pentru a obține „Mâna Gloriei" şi a distinge toate calitățile şi virtuțile metalelor, mineralelor şi vegetalelor, ale animalelor pure şi impure, şi a „efectua lucruri atât de uimitoare încât nici o persoană care există să nu rămână indiferentă la vederea faptului că, prin intermediul unui pact cu anumite spirite, putem descoperi cele mai mari secrete ale naturii, care sunt ascunse de ochii celorlalți oameni."

„Claviculei Marelui Rege Solomon", spune ***„Grimoarul"***, *„îi datorăm descoperirea metodei originale de a face pacturi, pe care el însuşi a folosit-o pentru achiziționarea bogățiilor sale imense, pentru plăcerea atâtor femei şi pentru dezvăluirea celor mai impenetrabile arcane ale naturii, prin care orice fel de bine sau rău poate fi îndeplinit".*

Cu cei mai mari autocrați ai Infernului, Lucifer, Beelzebuth şi Astaroth, nu pare posibil să intri într-un pact de legare.

Vrăjitorul trebuie să se mulțumească cu unul dintre cei şase guvernatori, care va lucra în general prin agenții săi.

Un acord invariabil al pactului ar trebui să negocieze pentru serviciul unuia dintre cei trei superiori, dintre subordonații speciali.

Fiind hotărât să faci un pact, continuă „Marele Grimoar", trebuie să începi în seara dinainte să tai *o baghetă de alun sălbatic* cu un cuțit nou şi nefolosit, alun care nu a rodit niciodată şi va fi similară *Baghetei distrugătoare,* care a fost descrisă mai sus.

Această operație trebuie îndeplinită exact în momentul în care Soarele apare la orizont.

Înarmează-te apoi cu piatra numită hematit şi două lumânări sfințite şi alege locul pentru operația viitoare, unde să nu fii deloc tulburat; poți face pactul chiar într-o cameră izolată sau într-o subterană a unui vechi castel ruinat, căci spiritul are puterea să transporte comoara în orice loc cerut.

Acestea fiind îndeplinite, descrie (trasează) *un triunghi cu piatra numită hematit - care este necesară în mod exclusiv pentru prima ocazie cu care faci pactul.*

Apoi pune cele două lumânări sfințite într-o poziție paralelă, de fiecare parte a „triunghiului pacturilor", *înscriind Sfântul Nume al Lui Iisus dedesubt, pentru ca nici un spirit să nu-ți facă rău.*

Acum poți lua poziția în mijlocul triunghiului, ținând în mână *Bagheta fulgerătoare,* împreună cu *„Marea Conjurație a Spiritului", „Clavicula", „Cererea scrisă"* pe care vrei să o faci şi *„Eliberarea spiritului".*

Îndeplinind exact toate aceste lucruri descrise, începe să reciţi următoarea *Conjuraţie* cu decizie şi speranţă:

Marea Conjuraţie a Spiritelor cu care vrei să faci un Pact (*din* Marea Claviculă)

Împărate Lucifer, Stăpânul tuturor spiritelor revoltate, te implor să-mi acorzi favoarea în conjuraţia pe care o adresez servitorului tău puternic, Lucifuge Rofocale, dorind să fac un pact cu el. De asemenea, te mai rog, o, prinţe Beelzebuth, să mă protejezi în întreprinderea mea. O, conte Astaroth! Fii îngăduitor cu mine şi acordă-mi ca în acea noapte, marele Lucifuge să-mi apară sub formă umană, fără miros urât, şi să-mi acorde, în virtutea pactului pe care i-l voi propune, toate bogăţiile de care am nevoie. O, mare Lucifuge, te rog să-ţi părăseşti sălaşul, oriunde ar fi, şi să vii să vorbeşti cu mine; altfel te voi constrânge prin puterea Puternicului Dumnezeu Viu, a Fiului Său Preaiubit şi a Duhului Sfânt. Supune-te cu promptitudine sau vei fi pe veci chinuit de Puterea cuvintelor din marea Claviculă a lui Solomon, cu care era obişnuit să forţeze spiritele rebele să-i primească acordul. Apoi să apari imediat sau te voi chinui cu persistenţă prin virtutea acestor măreţe cuvinte din Claviculă: AGLON, TETRAGRAM, VAYCHEON STIMULAMATON EZPHARES TETRAGRAMMATON OLYARAM IRION ESYTION EXISTION ERYONA ONERA ORASYM MOZM MESSIAS SOTER EMANUEL SABAOTH ADONAY, *te adoro et te invoco. Amin!*

Poţi fi sigur că recitarea acestor cuvinte puternice va fi urmată de apariţia spiritului, care va spune:

Manifestarea Spiritului

Iată, aici sunt! Ce vrei de la mine? De ce-mi tulburi liniştea? Răspunde-mi!

LUCIFUGE ROFOCALE

Răspuns către Spirit

Dorinţa mea este să fac un pact cu tine, pentru a obţine bogăţie de la tine imediat, altfel te voi chinui prin cuvintele puternice ale Claviculei.

Răspunsul Spiritului

Nu-ţi pot face pe plac, dacă nu mi te vei încredinţa peste douăzeci de ani, pentru a face ce doresc cu trupul şi sufletul tău.

LUCIFUGE ROFOCALE

Atunci aruncă-i pactul tău, care trebuie scris cu mâna ta pe o bucată de pergament virgin; trebuie scris după cum urmează şi semnat cu propriul sânge:

Promit Marelui Lucifuge să-l răsplătesc în douăzeci de ani pentru toate comorile pe care mi le va da. Ca martor, semnez aici:

Semnătura cu numele tău.

Cercul goetic al Pacturilor

Răspunsul Spiritului

Nu-ţi pot îndeplini cererea!

LUCIFUGE ROFOCALE

Pentru a-i forţa supunerea, recită din nou „*Chemarea Supremă*", cu cuvintele teribile ale Claviculei, până când spiritul reapare şi ţi se adresează astfel:

Despre a doua manifestare a Spiritului

De ce mă mai chinui? Lasă-mă în odihna mea şi îţi voi da cea mai apropiată comoară, cu condiţia să pui deoparte pentru mine o monedă în prima zi de luni a fiecărei luni şi să nu mă chemi mai des de o dată pe săptămână, între zece noaptea şi două dimineaţa. Ia-ţi pactul; l-am semnat. Dacă nu te ţii de promisiune, vei fi al meu la sfârşitul celor douăzeci de ani.

LUCIFUGE ROFOCALE

Răspunsul tău către Spirit

Sunt de acord cu cererea ta, conform furnizării celei mai apropiate comori pe care o pot purta deodată.

Urmează spiritul fără frică, aruncă pactul pe comoară, atinge-o cu bagheta ta, ia din ea cât poţi, întoarce-te în triunghi, mergând cu spatele, pune comoara în faţa ta şi rosteşte *„Eliberarea spiritului"*, ca în ritualul precedent!

Din cuvintele acordului, se va observa că este evaziv proiectat şi răspunsul final al presupusului Spirit pare să recunoască că a fost obţinut doar prin neglijenţă din partea Vrăjitorului.

Dar dacă există *„Curţi de Judecată"* în lumea cealaltă, Vrăjitorului i-ar veni greu să-şi susţină cazul în faţa avocatului Diavolului.

Lucifer şi deputaţii săi sunt acreditaţi cu un talent ciudat de a lua în stăpânire acuzatul când expiră termenul pactului.

Există în aparenţă mai multe contracte de legare şi moduri mai bune de a scăpa de ele, căci în anul 1678, abatele Enyatton a publicat un *„Manual de exorcisme"*, care conţine următorul proces formal pentru forţarea demonului de a înapoia orice acord scris ar fi fost făcut cu el:

EXORCISM (1)

O, Dumnezeule Preamilostiv, a cărui Putere nu are limite, a cărui Domnie este Supremă asupra tuturor fiinţelor, încât nimic nu poate fi sustras regulii Tale prin apostazie; iată, am păcătuit împotriva Ta, am provocat mânia Ta cea dreaptă, când nu am ascultat poruncile Tale, mai presus de toate uitând regula Ta şi Prietenia Ta, m-am lepădat de Tine şi m-am însoţit cu acei demoni, predând documentul obligaţiei noastre voluntare împotriva Ta în custodia lor. Dar mila Ta este fără limită, O, Doamne al Bunătăţii, şi a Ta este iertarea; priveşte, dar, cu compasiune asupra creaturii Tale care, negându-Te anterior şi dându-se în scris demonilor, s-a întors acum la Tine şi, cu ajutorul Bunătăţii Tale Infinite, îşi respinge impietatea, dorind să revină la Tine, Adevăratul său Domn, şi să primească cu inimă pocăită favoarea Ta. Ştim, O, Dumnezeul nostru, că o inimă pocăită şi umilă nu vei dispreţui, nici un acord nu poate fi un impediment în calea Milei Tale; Te implorăm de aceea, ca prin abundenţa clemenţei Tale, nu doar ticăloşia acestui păcat să fie ştearsă cu Sângele Fiului Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, ci ca demonul, prin Puterea Cuvântul Tău, să fie constrâns să redea fapta şi obligaţia şi să ne elibereze din legăturile sale prin Fiul Tău. Prin acelaşi Iisus Hristos, Fiul Tău, Domnul nostru. Amin!

Împăcarea zeităţii ofensate este urmată de o conjuraţie a demonului care trebuie să-şi elibereze prada.

EXORCISM (2)

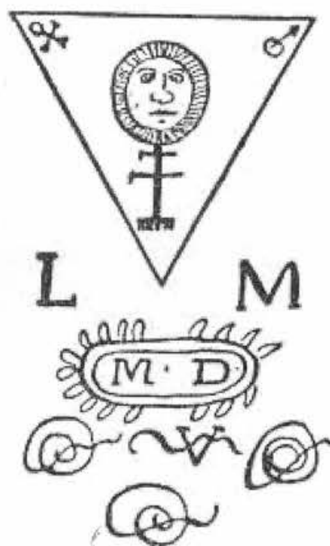
Te exorcizez, o, Satana, care, când ţi-a trecut puterea, tot pretinzi să impui robia unui tiran asupra omului. Te exorcizez prin Iisus Hristos, care a venit în această lume pentru mântuirea păcătoşilor; te conjur să îndepărtezi imediat lanţurile acestei creaturi, care, înşelată de şiretlicurile tale, s-a dat pe mâinile tale. Abandonându-te, s-a încredinţat milei divine, căutând slujirea Sa, care a promis răsplata vieţii eterne celor care-L urmează. Te exorcizez prin Sângele preţios al lui Iisus Hristos, prin care fapta de judecată împotriva noastră s-a şters, pentru ca Iisus să primească păcătosul în graţiile Sale; să nu îndrăzneşti să avansezi nimic împotriva lui şi să nu încerci să păstrezi fapta prin care această creatură s-a legat de tine, care a fost anulată prin Sângele Lui Iisus Hristos.

Ascultă, de aceea, Satană blestemată, care eşti fără putere asupra unui servitor al Lui Dumnezeu, când, încurajat de Adevăratul său Domn, întoarce serviciul; în zadar te făleşti cu această faptă; îţi poruncesc să o redai în Numele Domnului, ca dovadă în faţa întregii lumi că, atunci când Dumnezeu primeşte un păcătos, tu nu mai ai putere asupra sufletului său. Te conjur, prin Cel care te-a alungat din fortăreaţa ta, leapădă-te de armele cu care ţi-ai îndeplinit stricăciunile! Întoarce-ţi fapta, prin care această creatură a lui Dumnezeu în mod nesăbuit s-a legat de serviciul tău; întoarce-o, îţi spun, în Numele Său, prin care eşti învins; cînd puterea ta nu mai valorează nimic, nu mai reţine acest document inutil! Prin penitenţă, deja această creatură a lui Dumnezeu s-a redat Adevăratului Său Domn, dispreţuindu-ţi robia, sperând în Mila Divină pentru apărare împotriva atacurilor tale şi ajutat de Fecioara Maria Preasfântă şi Slăvită, Mama Lui Dumnezeu, prin a cărei intervenţie va obţine de la Iisus Hristos, Fiul Său, ceea ce el însuşi nu merită să aştepte. Prin acelaşi Hristos, Domnul nostru.

Dacă acest proces este menit să asigure întoarcerea vizibilă şi materială a documentului incriminator sau anularea sa formală nu rezultă cu certitudine şi nu contează prea mult; căci, prin subtilităţile vrăjitorului şi asistenţa bisericii în revocarea acestor fapte şi acte, erau puţine şanse pentru infern şi ezitarea lui Lucifuge Rofocale de a semna contractul înşelător este pe deplin înţeleasă.

CAPITOLUL VII

Metoda lui Honorius

„Grimoarul lui Honorius" este probabil cel mai sincer diabolic dintre toate ritualurile legate de Magia Neagră şi totuşi, după cum am văzut deja, enormităţile sale au fost mult exagerate.

Suferă comparaţie, de exemplu, cu ***„Cheia Majoră a lui Solomon"*** şi este preferat faţă de ***„Lemegeton"*** deoarece este mai puţin mascat.

Obiecţiile cele mai evidente sunt:

1. profanarea Misterelor Religiei;

2. un sacrificiu sângeros, caracterizat prin detalii de un tip monstruos.

3. o obiecţie mai puţin manifestă este natura superstiţioasă a unora din *ritualurile sale*.

Trebuie să mărturisim că o astfel de acuzaţie pare fantastică, ţinând cont de funcţiile nenumărate ale *ceremoniilor* inutile cu care am avut de-a face. Dar trebuie reţinut că o *„ceremonie zadarnică"* nu este în mod necesar superstiţioasă.

A presupune că o virtute este rezidentă în pergamentul pregătit din pielea unui animal care nu a procreat şi că o astfel de virtute lipseşte în pielea unuia care şi-a reprodus specia, nu poate avea fundament în realitate şi poate fi prostească, dar nu este o presupunere superstiţioasă.

Eliphas Levi a subliniat faptul că termenul superstiţie semnifică supravieţuire; adică este semnul care supravieţuieşte ideii.

Astfel, doctrina catolică a transsubstanţierii, în sensul său teologic deschis, poate fi sau nu adevărata doctrină, dar în nici un caz adorarea elementelor consacrate nu este superstiţioasă, deoarece astfel de adorări se trag direct din ideea care a creat semnul exterior.

Dacă am putea presupune o vreme în care Elementele ar continua să fie adorate, deşi doctrina a dispărut, aceasta ar fi o *ceremonie superstiţioasă*.

Dar concepţia etimologică a superstiţiei o leagă de asemenea de ideea de redundanţă.

Astfel, *o consacrare dublă a elementelor euharistice ar fi o ceremonie superstiţioasă*, cât şi una absurd de blasfemiatoare, deoarece *prima sfinţire este efectuată de ipotezele teologice*.

Repetarea *„salutului angelic"* în rugăciunea Sfântului Rozariu nu este superstiţioasă, deoarece prima recitare nu este în mod necesar efectuată de ipoteza consacrată.

La fel, *practica magică care constă din ipoteza magică nu va fi superstiţioasă*, deşi nu este consistentă cu raţiunea.

Uciderea unui ied *în vederea asigurării unui pergament virgin nu este o măsură superstiţioasă*, ci una preventivă sau prezumtivă.

Conversia acestei ucideri într-un sacrificiu nu este superstiţioasă, deoarece are un scop ce constă din ipoteza magică, anume sporirea virtuţii prin consacrarea motivului religios.

Inducerea în acest sacrificiu a ceremoniilor care nu sunt preventive şi, prin ipoteză, nu sporesc virtutea, este redundantă şi superstiţioasă.

Astfel de funcţii nu apar în grimoare, cu excepţia *„Grimoarului lui Honorius"*, ritual în care sunt caracterizate prin trăsături brutale.

Uciderea unui cocoş negru şi extragerea ochilor, limbii şi inimii, care trebuie făcute pudră şi apoi presărată peste pielea de miel, este un ceremonial de prisos şi monstruos.

De aceea, un ocultist, cu credinţă în eficienţa *ritualurilor magice*, ar spune că *„Grimoarul lui Honorius"* trebuie evitat, dar este inutil să previi pe cineva în ziua de azi împotriva unor practici la care nimeni nu va recurge, care aparţin Misterelor nesăbuite ale vechilor doctrine şi sunt considerate doar ca nişte curiozităţi interesante ale trecutului.

Ar trebui adăugat că profanările Misterelor Religiei, prescrise de *„Grimoarul lui Honorius"*, nu sunt profanări intenţionale şi pot fi aprobate în această măsură. Scopul lor nu este ultrajul, ci sporirea eficacităţii.

Odată făcute aceste stipulări, substanţa acestui ritual extrem de curios poate fi acum oferită studentului în cuvintele scriitorului.

Vom reţine că persoana care doreşte să invoce *„spiritele perverse ale Întunericului"* conform metodei lui Honorius trebuie să urmeze un post de trei zile; trebuie să se confeseze şi să se apropie de Sfântul Altar.

De asemenea, prin ipoteză, trebuie să fie preot al Bisericii latine (!).

După aceste trei zile, dimineaţa şi la ora răsăritului, va recita cei Şapte Psalmi graduali, cu Litaniile şi Rugăciunile corespunzătoare, în genunchi; mai mult, nu trebuie să bea vin şi să mănânce carne în acea zi.

Apoi, se va trezi la miezul nopţii, în prima zi de luni a lunii şi, pentru că în aparenţă este preot, va spune Slujba Duhului Sfânt.

După consacrare, cu anafura în mâna stângă, va recita următoarea rugăciune în genunchi:

Rugăciune

Suveranul meu Mântuitor, Iisus Hristos, Fiul Dumnezeului Viu! Tu, care eşti salvarea omenirii, ai suferit moartea pe cruce; Tu, care, înainte de a fi abandonat duşmanilor Tăi, printr-un impuls de iubire inefabilă, ai instituit Sacramentul Trupului Tău; Tu, care ai asigurat creaturilor nenorocite privilegiul de a te comemora zilnic, binevoieşte să oferi servitorului Tău nedemn, care ţine trupul Tău viu în mâinile sale, toată forţa şi abilitatea pentru aplicarea profitabilă a acelei puteri cu care a fost încredinţat împotriva hoardelor de spirite rebele. Tu, care eşti Adevăratul lor Dumnezeu, şi, dacă tremură la rostirea numelui Tău, Acel nume Sfânt îl voi chema, strigând: Iisus Hristos! Iisus Hristos! Iisus Hristos, fii ajutorul meu, acum şi în vecii vecilor! Amin!

După răsărit, trebuie ucis un cocoş negru, prima pană de la aripa sa stângă fiind smulsă şi păstrată pentru utilizare la momentul cuvenit.

Ochii trebuie scoşi şi la fel limba şi inima - acestea trebuie uscate la soare şi apoi făcute pudră.

Rămăşiţele trebuie îngropate la apus într-un loc secret, peste care se pune o cruce de o palmă înălţime pe movilă, iar la fiecare colţ, semnele următoare trebuie desenate cu degetul:

O ediţie ulterioară substituie următoarele semne:

În această zi, operatorul nu are voie să bea vin şi să mănânce carne.

Marţi, în zori de zi, să spună Slujba Îngerilor, punând pana luată de la pasăre pe altar, împreună cu un cuţit nou.

Semnele reprezentate aici trebuie înscrise pe o hârtie curată cu vinul sfinţit care este Sângele lui Iisus Hristos:

Într-o ediţie de la 1800, sunt înlocuite următoarele semne:

Acestea trebuie scrise pe altar şi, la sfârşitul Slujbei, hârtia trebuie împăturită într-un văl nou de mătase violet, pentru a fi ascunsă dimineaţa, împreună cu jertfa Slujbei şi o parte din anafura sfinţită.

În seara de joi, operatorul trebuie să se trezească la miezul nopţii şi, stropind cu apă sfinţită în cameră, trebuie să aprindă o lumânare conică din ceară galbenă, care a fost preparată miercuri şi străpunsă în forma unei cruci.

Când este aprinsă, va recita Psalmul lxxvii - *„Attendite, Popule meus, legem meam", etc.*, fără *„Gloria patri".*

Apoi va începe Slujba Morţilor cu *„Venite exultemus Domino"*, etc.

Va recita Utrenii şi Laude, dar în loc de versetul nouă din a 2-a Lecţie, va spune:

Mântuieşte-ne, O, Dumnezeule, de frica de Iad. Nu lăsa demonii să ne distrugă sufletul când ne vom ridica din adâncul Puţ, când le vom porunci să ne împlinească voia. Fie ca ziua să fie luminoasă, Soarele şi Luna să strălucească, când îi voi chema. Teribili sunt la înfăţişare, diformi şi oribili la vedere; dar Tu le redai formele angelice când îi voi chema. O, Dumnezeule, mântuieşte-mă, de cei cu chip înfricoşător şi fă-i supuşi când mă voi ridica la ei din Iad şi-mi voi impune voinţa asupra lor!

După Slujba Morţilor, operatorul va stinge lumânarea, se va întoarce către Răsărit şi va tăia gâtul unui miel de nouă zile, având grijă ca sângele să nu curgă pe pământ.

Va jupui mielul şi-i va arunca limba şi inima în foc.

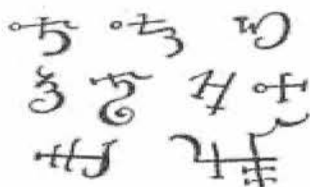
Focul trebuie aprins atunci şi cenuşa trebuie păstrată pentru utilizare la momentul cuvenit.

Pielea de miel va fi întinsă în mijlocul unui câmp şi, timp de nouă zile, va fi stropită de patru ori în fiecare zi cu apă sfinţită.

Într-a zecea zi, înainte de răsăritul Soarelui, pielea de miel va fi acoperită cu cenuşa inimii şi limbii şi cu cenuşa cocoşului.

Joi, după apus, carnea de miel va fi îngropată într-un loc secret, unde nici o pasăre nu vine, şi preotul va înscrie cu degetul său mare, drept pe mormânt, caracterele indicate aici:

În ediția deja citată, semnele variază astfel:

Timp de trei zile, operatorul va stropi cele patru colțuri cu apă sfințită, spunând:

Stropește-mă, o, Dumnezeul meu, cu isop și voi fi curățat! Spală-mă și voi fi mai alb decât zăpada!

După stropire, să rostească următoarea rugăciune, îngenunchind cu fața către răsărit:

Rugăciune

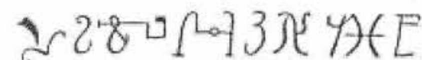
Iisus Hristoase, Mântuitorul oamenilor, care, fiind Mielul fără de pată, ai fost jertfit pentru salvarea omenirii, fiind singurul găsit demn de a deschide Cartea Vieții, Te rog să oferi o asemenea virtute acestei piei de miel, pentru a primi semnele pe care le voi desena aici, scrise cu Sângele Tău, pentru ca figurile, semnele și cuvintele să devină eficiente; și fă astfel ca această piele să ne apere împotriva trucurilor demonilor; ca aceștia să se înspăimânte la vederea acestor figuri și să se apropie de ele doar tremurând. Prin Tine, Iisus Hristoase Doamne, care trăiești și domnești prin toate timpurile. Așa să fie. Amin!

Litaniile Sfântului Nume al lui Iisus trebuie repetate apoi, dar în loc de *Agnus Dei*, înlocuiește cu:

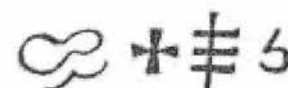
Miel jertfit, fii Tu un pilon al forței împotriva demonilor! Miel ucis, oferă puterea asupra puterilor Întunericului! Miel jertfit, acordă favoarea și tăria spre legarea spiritelor rebele. Așa să fie!

Pielea de miel va fi întinsă la soare timp de optsprezece zile și, într-a nouăsprezecea, va fi îndepărtată lâna, arsă, redusă la pudră și îngropată în același loc. Cuvântul *vellus* va fi scris deasupra cu degetul, împreună cu următoarele caractere și cuvinte:

Fie ca acestea care au fost reduse la cenușă să ne apere împotriva demonilor prin numele lui Iisus!

Sau, conform ediției ulterioare:

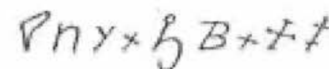
Adaugă și aceste semne:

Sau, conform ediției ulterioare:

La urmă, pe partea estică, pielea trebuie pusă la uscat la soare timp de trei zile, caracterele următoare fiind trasate cu un cuțit nou:

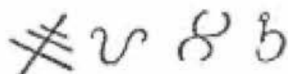

Acestea fiind efectuate, recită Psalmul lxxi, *„Deus, judicium tuum regi da"*, etc. și trasează (*scrijelește*) următoarele caractere:

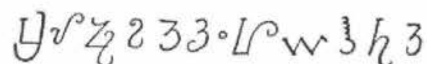

Figura fiind astfel completată, recită versetele *Afferte Domino, patriae gentium*, care apar în Psalmul xcv.: *„Cantate Domino Canticum novum"*, din

care, al şaptelea verset este: *„Offerte Domino, Filii Dei"*, etc., şi trasează apoi următoarele caractere:

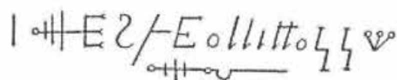

Apoi recită Psalmul lxxvii: *„Attendite, popule meus, legem meam"*, şi trasează următoarele însemne:

Acestea fiind efectuate, recită Psalmul ii: *„Quare fremuerunt gentes populi meditati sunt inania?"*

Apoi descrie o altă figură, după cum urmează:

Sau, în mod alternativ:

Şi recită Psalmul cxv.: *„Credidi propter quod locutus sum."*

În cele din urmă, în ultima zi a lunii, va fi oferită o Slujbă pentru morţi; proza va fi omisă şi la fel Evanghelia Sf. Ioan, dar la sfârşitul Slujbei, preotul va recita Psalmul:

„Confitemini Domino quoniam bonus",

În slava Celei mai Sfinte şi Auguste Trinităţi, Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt. Amin!

Urmează pronunţarea celor şaptezeci şi două de Nume Sfinte ale Lui Dumnezeu:

TRINITAS, SOTHER, MESSIAS, EMMANUEL, SABAOTH, ADONAY, ATHANATOS, JESU, PENTAGNA, AGRAGON, ISCHIROS, ELEYSON, OTHEOS, TETRAGRAMMATON, ELY, SHADAY, ACVILA, MAGNUS HOMO, VISIO, FLOS, ORIGO, SALVATOR, ALPHA ŞI OMEGA, PRIMUS, NOVISSIMUS, PRINCIPIUM ET FINIS, PRIMOGENITUS, SAPIENTIA, VIRTUS, PARACLETUS, VERITAS, VIA, MEDIATOR, MEDICUS, SALUS, AGNUS, OVIS, VITULUS, SPES, BERBEC, LEU, LUX, IMAGO, PANIS, JANUA, PETRA, SPONSA, PASTOR, PROPHETA, SACERDOS, SANCTUS, IMMORTALITAS, IISUS, CHRISTUS, PATER, FILIUS HOMINIS, SANCTUS, PATER OMNIPOTENS, DEUS, AGIOS, RESURRECTIO, MISCHIROS, CHARITAS, AETERNAS, CREATOR, MÂNTUITOR, UNITAS, SUMMUM BONUM, INFINITAS. AMIN!

Începutul Sfintei Evanghelii după Ioan:

Slavă Ţie, Dumnezeul Nostru, Slavă Ţie ...

La început a fost Cuvântul ... etc., până la versetul al patrusprezecelea.

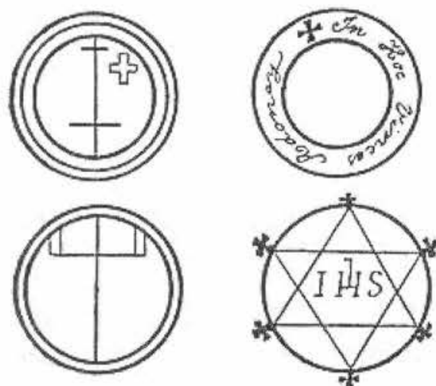
Mulţumiri lui Dumnezeu. Osanale Fiului Lui David! Bincuvântat fie Cel care a venit în Numele Domnului. Osanale celui Suprem. Te Invocăm. Te Adorăm. Te Slăvim. Te Glorificăm, O, Trinitate Binecuvântată şi Glorioasă! Fie ca Numele Domnului să fie Binecuvântat, acum şi în vecii vecilor. Amin!

În numele Tatălui, al Fiului şi al Sfântului Duh, a Lui Iisus din Nazareth, Regele Iudeilor.

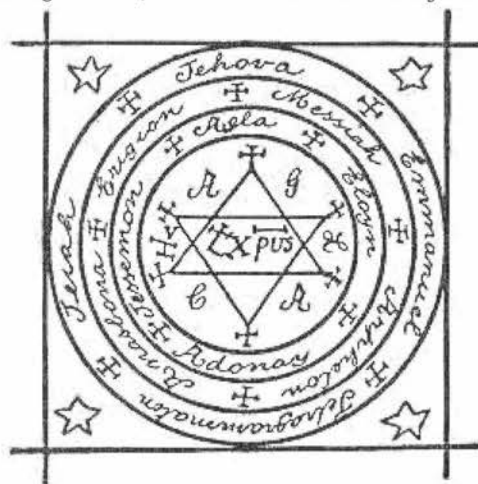
Fie ca Hristos să Cucerească, Domnească, Poruncească şi să mă Apere de orice rău. Amin!

Cele trei figuri magice mici ale Lui Solomon și cea din Evanghelia Sf. Ioan:

Conjurație Universală

Te conjur, O, Spirite ...., prin Dumnezeul Viu, prin Dumnezeul Adevărat, prin Dumnezeul Sfânt și Atotdomnitor, care a Creat din nimic Cerul, Pământul, marea și toate lucrurile care se află în ele, în virtutea celui mai Sfânt Sacrament al Euharistului, în Numele Lui Iisus Hristos, și prin Puterea Aceluiași Fiu Atotputernic al Lui Dumnezeu, care a fost crucificat pentru noi și mântuirea noastră, a suferit moartea și a fost îngropat; care s-a ridicat din nou în a treia zi și acum se află la dreapta Mâinii Creatorului Întregii Lumi, de unde va veni să-i judece pe cei vii și pe cei morți; și prin iubirea prețioasă a Duhului Sfânt, împlinește Trinitatea Perfectă. Te conjur în cadrul cercului magic, blestematule, pentru judecata ta, cel care ai îndrăznit să-l ispitești chiar pe Dumnezeu: te exorcizez, Șarpe, și îți poruncesc să apari sub o formă frumoasă cu suflet și trup de om, și să-mi îndeplinești dorințele mele fără nici o înșelăciune, și fără nici o rezervă mentală de vreun fel, prin Marile Nume ale Dumnezeului zeilor și Domnul domnilor: ADONAY, TETRAGRAMMATON, JEHOVA,

TETRAGRAMMATON, ADONAY, JEHOVA, OTHEOS, ATHANATOS, ISCHYROS, AGLA, PENTAGRAMMATON, SADAY, SADAY, SADAY, JEHOVA, OTHEOS, ATHANATOS, à Liciat TETRAGRAMMATON, ADONAY, ISCHYROS, ATHANATOS, SADY, SADY, SADY, CADOS, CADOS, CADOS, ELOY, AGLA, AGLA, AGLA, ADONAY, ADONAY.

Te conjur, Șarpe Rău și blestemat, să apari după voința și plăcerea mea, în acest loc, în fața acestui cerc, fără întârziere, fără însoțitori, fără durere, fără zgomot, diformitate sau murmur!

Te exorcizez prin Numele Inefabile ale Lui Dumnezeu, adică Gog și Magog, pe care nu merit să le pronunț: vino! vino! vino!

Împlinește-mi dorința și voința, fără înșelăciune sau falsitate; altfel, Sf. Mihail, invizibilul Arhanghel, te va trimite în cele mai profunde adâncimi ale iadului. Vino, deci, ..., să-mi împlinești voința!

A. P.

De ce întârzii? Ce faci? Pregătește-te, ascultă-ți stăpânul, în Numele Domnului, BATHAT *sau* RACHAT *ce zboară peste* ABRACMENS, ALCHOR *peste* ABERER.

L. Q. L. F. A. P.

Iată figura magică a lui Solomon pe care am adus-o în prezența ta! Îți poruncesc, prin ordinul Marelui Dumnezeu, ADONAY, TETRAGRAMMATON și JESUS! *Grăbește-te! Împlinește-mi dorințele, fără înșelăciune sau falsitate, ci cu toată sinceritatea, în numele Salvatorului și Mântuitorului, Iisus Hristos!* Amin!

Eliberarea Spiritului

Mergi în pace la locul tău! Pacea să fie între noi și să fii gata să vii când te chem!

În numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh. Amin!

Orația de mulțumire

Slavă, Cinste, Glorie și Binecuvântare asupra Celui care stă pe Tron, care Trăiește în Vecii Vecilor. Amin!

Conjurația Cărții

Te conjur, Carte, să fii utilă și profitabilă pentru toți cei care vor recurge la tine pentru succesul problemelor lor.

Te conjur din nou prin Virtutea Sângelui lui Iisus Hristos, conținut zilnic în cupă, să fii de ajutor celor care te vor citi. Te exorcizez, în Numele Celei mai Sfinte Trinități, în Numele Celei mai Sfinte Trinități, în Numele Celei mai Sfinte Trinități!

Ceea ce urmează trebuie spus înainte de sigilarea Cărții:

Vă conjur și vă poruncesc, o, spiritelor, atâtea câte sunteți, să acceptați această Carte cu bunăvoință, pentru ca oricine o va citi să fie aprobat și recunoscut în formă adecvată și validă, să fiți constrânși să apăreți în formă umană atrăgătoare când sunteți chemate, conform judecății cititorului. În nici o circumstanță să nu încercați să faceți rău asupra trupului, sufletului sau spiritului cititorului, sau asupra celor care îl însoțesc, prin vorbe, furtuni, zgomot, scandal sau orice leziune sau împiedicarea executării poruncilor acestei Cărți. Vă conjur să apăreți imediat când este făcută conjurația, să executați fără întârziere tot ce este scris și enumerat la locul său adecvat din Cartea menționată. Veți asculta, servi, instrui, împărtăși și efectua tot ce vă stă în putere pentru beneficiul celor care vă poruncesc, și totul fără înșelăciune. Dacă din întâmplare unele spirite invocate nu vor putea să vină sau să apară cand li se cere, vor fi legate să trimită pe altele investite cu puterea lor, care vor jura în mod solemn să execute tot ce le cere cititorul și toate sunteți aici adunate prin cele mai sfinte Nume ale Dumnezeului Viu Omnipotent, ELOYM, JAH, EL, ELOYM, TETRAGRAMMATON, *să împliniți tot ce vi se cere. Dacă nu ascultați, vă voi forța în chinuri timp de o mie de ani, la fel dacă nu veți primi această Carte cu toată supunerea față de voința cititorului.* Amin!

Conjurarea Demonilor

În numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh. Amin! Ai grijă! Veniți, spiritelor! Prin virtutea și puterea regelui vostru, prin cele șapte coroane și lanțuri ale regilor voștri, toate spiritele iadurilor sunt forțate să apară în prezența mea înaintea acestei figuri magice sau „Cercul lui Solomon", când le voi chema. Veniți, deci, toate la ordinele mele, să îndepliniți ce vă stă în putere, după poruncă! Veniți, deci, de la Est, Sud, Vest și Nord! Vă conjur și vă poruncesc, prin virtutea și puterea

Celui care este Trei, Etern, Egal, Dumnezeul Invizibil, Cosubstanțial, într-un Cuvânt, care a Creat Cerurile, Marea și tot ce se află sub cer. Amin!

După aceste conjurații, le vei porunci să atașeze Sigiliul.

Despre Figura Cercului Magic

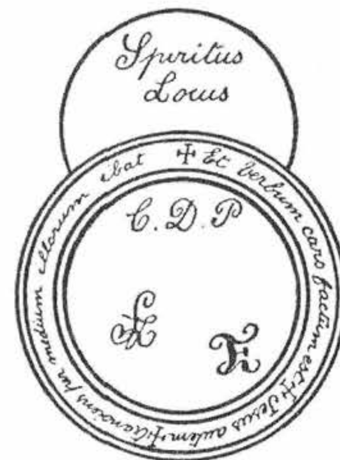
Cercurile magice trebuie desenate cu cărbune sau apă sfințită, stropite cu lemn din Crucea Binecuvântată.

Când sunt făcute cum se cuvine și cuvintele au fost scrise în jurul cercului, apa sfințită care a servit la binecuvântare poate fi folosită și pentru prevenirea spiritelor ca să nu dăuneze.

Stând în mijlocul cercului, le vei porunci într-un mod însuflețit, ca și cum ai fi stăpânul lor!

Ce trebuie spus pe Timpul Compunerii Cercului Magic:

O, Dumnezeule, alergăm spre Virtutea Ta! O, Dumnezeule, confirmă această lucrare! Ce s-a operat în noi devine precum praful alungat de vânt și Îngerul Domnului, odihnindu-se, lasă întunericul să dispară, și Îngerul Domnului este mereu în căutare, ALPHA, OMEGA, ELY, ELOHE, ELOHIM, ZABAHOT, ELION, SADY.

Cercul Magic al lui Honorius

Iată Leul care este cuceritorul tribului lui Iuda, Rădăcina lui David!

Voi deschide Cartea și cele șapte sigilii. L-am văzut pe Satan ca un fulger coborând din cer. Tu ne-ai dat puterea să zdrobim dragonii, scorpionii și toți dușmanii Tăi de sub picioarele Tale. Nimic nu ne va face rău, nici măcar ELOY, ELOHIM, ELOHE, ZABAHOT, ELION, ESARCHIE, ADONAY, JAH, TETRAGRAMMATON, SADY.

Pământul este al Domnului și toți cei care locuiesc pe el, deoarece el l-a stabilit peste mări și l-a pregătit în mijlocul apelor.

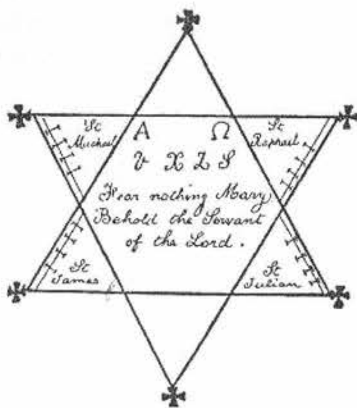
Cine va urca pe muntele Domnului? Cine va fi primit în Locul Său Sfânt? Cei inocenți la mâini și curați la inimă. Cel care nu a primit sufletul său în zadar și nu a jurat strâmb împotriva vecinului său. Acesta va fi binecuvântat de Dumnezeu și va obține mila Lui Dumnezeu pentru mântuirea sa. El face parte din generația celor care-L caută.

Deschideți porțile, prinților, deschideți porțile eterne, și Regele Gloriei va intra! Cine este Regele Gloriei? Domnul Atotputernic, Domnul Măreț în luptă. Deschideți porțile, prinților! Ridicați porțile eterne. Cine este Regele Gloriei? Domnul Atotputernic. Acest Domn este Regele Gloriei. Slavă Tatălui etc.

Pentru elibera spiritele, trebuie etalată *„Figura magică a lui Solomon"*, în același timp spunând după cum urmează:

Iată-ți sentința! Iată ceea ce interzice rebeliunea voințelor voastre și îți poruncește să te întorci la sălașul tău.

Pacea să fie între noi și să fii gata să vii când te voi chema după voința mea!

O Figură Magică Minoră a lui Solomon

Conjurațiile Regilor

Conjurația Regelui Răsăritului

Te conjur și te invoc, o, puternic Rege al Estului, Magoa, prin munca mea sfântă, prin toate Numele Divinității, prin aceleași Nume ale Atotputernicului: îți poruncesc să asculți și să vii la mine, fără greș, și să-mi trimiți imediat pe MASSAYEL, ARIEL, SATIEL, ARDUEL, ACORIB,

să răspundă cu privire la tot ce doresc să știu, și să împlinești tot ce voi porunci! Altfel, vei veni chiar în persoana ta, să-mi satisfaci voința; și dacă vei refuza, te voi forța prin virtutea și puterea Lui Dumnezeu. Amin!

Marea Figură Magică sau *„Cercul lui Solomon"* va răspunde pentru conjurațiile de mai sus și cele următoare, care pot fi spuse în orice zi și la orice oră.

Dacă operatorul dorește să vorbească numai cu un spirit, el va spune un singur nume, la alegerea sa.

Conjurația Regelui Sudului

O, Egym, Mare Rege al Sudului, te conjur și te invoc prin cele mai Înalte și Sfinte Nume ale Lui Dumnezeu, să te manifești aici, îmbrăcat în toată puterea ta; vino înaintea acestui cerc sau cel puțin trimite-mi pe Fadal și Nastrache, să răspundă în fața mea și să-mi execute toate dorințele!

Dacă vei greși, te voi forța prin Dumnezeu Însuși. Amin!

Conjurația Regelui Apusului

O, Baymon, Rege Preamăreț, care domnești în colțul vestic, te chem și te invoc în Numele Zeității! Îți poruncesc prin Virtutea Celui Suprem, să trimiți imediat în fața acestui cerc spiritul Passiel Rosus, cu toate celelalte spirite care îți sunt supuse, să-mi răspundă la toate întrebările, așa cum le voi cere.

Dacă nu vei face astfel, te voi chinui cu sabia focului divin; îți voi multiplica suferințele și te voi arde. Amin!

Conjurația Regelui Nordului

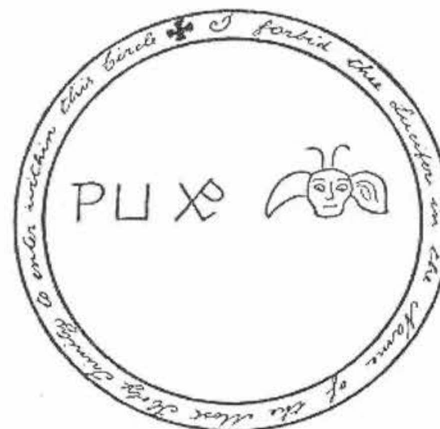
O, tu, Amaymon, Rege și Împărat al părților nordice, te invoc, te chem, te exorcizez și conjur, prin Virtutea și Puterea Creatorului și prin Virtutea Virtuților, să-mi trimiți imediat și fără întârziere, pe Madael, Laaval, Bamlahe, Belem și Ramath, cu toate celelalte spirite supuse ție, în formă umană și atrăgătoare. În orice loc te afli, vino acum și adu acea onoare pe care o datorezi Adevăratului Dumnezeu Viu, care este Creatorul tău. În numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh, vino și fii supus, în fața acestui cerc, fără pericol pentru trupul sau sufletul meu! Apari în formă umană, fără nici o teroare care să te înconjoare; te conjur, grăbește-te, vino imediat și deodată. Prin Numele Divine, Sechiel

şi Barachiel, dacă nu te supui imediat, BALANDIER, *„suspensus, iracundus, Origratiumgu, Partus, Olemdemis şi Bautratis", te exorcizeze, conjur şi-ţi impun cea mai mare poruncă, prin Omnipotenţa Dumnezeului Viu şi al Dumnezeului Adevărat; prin Virtutea Sfântului Dumnezeu, şi prin Puterea Celui care a Vorbit şi toate lucrurile s-au făcut, chiar prin Sfânta Sa Poruncă: Cerul şi Pământul s-au făcut, cu tot ce se află în ele! Te conjur prin Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh, chiar prin Sfânta Trinitate, prin Acel Dumnezeu căruia nu-i poţi rezista, sub al cărui Imperiu te constrâng; te conjur prin Dumnezeu Tatăl, Dumnezeu Fiul, Dumnezeu Sfântul Duh, prin Mama lui Iisus Hristos, Sfânta Mamă şi Fecioara Veşnică, prin Inima Sa Sfântă, laptele ei binecuvântat, pe care l-a supt Fiul Tatălui, prin Trupul şi Sufletul Ei Preasfânt, prin toate părţile şi membrele acestei Fecioare, prin toate suferinţele ei, durerile, chinurile, agoniile pe care le-a îndurat în toată viaţa ei, prin toate suspinele pe care le-a murmurat, prin toate lacrimile sfinte pe care le-a vărsat când Fiul ei drag a plâns înaintea vremii chinurilor sale şi la stâlpul Crucii, prin toate lucrurile sfinte care sunt oferite şi împlinite, şi prin toate celelalte, ca în cer şi pe pământ, în cinstea Mântuitorului nostru Iisus Hristos şi a Binecuvântatei Maria, Mama Sa, prin tot ce este ceresc, prin biserica militantă, în cinstea Fecioarei şi a tuturor sfinţilor.* Amin! *La fel, te conjur prin Sfânta Trinitate, prin toate celelalte mistere, prin semnul Crucii, prin cel mai preţios Sânge şi Apă care au curs dinspre Iisus Hristos, prin sudoarea care a curs de pe trupul Său, când a spus în Grădina măslinilor:* „Tatăl Meu, dacă este posibil, fă ca acest pahar să mă ocolească!" *Te conjur prin moartea şi chinurile Sale, prin îngroparea şi glorioasa Sa Înviere, prin urcarea Sa la ceruri, prin venirea Duhului Sfânt. Te conjur, mai mult, prin coroanele de spini care au fost puse pe capul Său, prin Sângele care a curs din picioarele şi mâinile Sale, prin cuiele cu care a fost ţintuit de stâlpul Crucii, prin sfintele lacrimi pe care le-a vărsat, prin tot ce a suferit de bunăvoie prin marea sa iubire pentru noi: prin plămânii, inima, părul, părţile interne şi toate membrele Mântuitorului nostru Iisus Hristos! Te conjur prin judecata celor vii şi a celor morţi, prin cuvintele evanghelice ale Mântuitorului nostru Iisus Hristos, prin învăţăturile sale, prin pildele sale, prin miracolele Sale, prin Copilul din scutece, prin Copilul care plânge, născut de Mamă în cel mai pur şi feciorelnic pântec; prin intercesiunea Glorioasă a Fecioarei Mamă a Mântuitorului nostru Iisus Hristos; prin tot ce este a Lui Dumnezeu şi a Preasfintei Sale Mame, precum în Cer aşa şi pe Pământ! Te conjur prin sfinţii Îngeri şi Arhangheli, prin toate Ordinele binecuvântate de spirite, prin sfinţii patriarhi şi profeţi, prin toţi martirii şi confesorii sfinţi, prin toate sfintele fecioare şi văduve inocente, prin toţi sfinţii Lui Dumnezeu, bărbaţi şi*

femei! Te conjur prin capul Sf. Ioan Botezătorul, prin laptele Sfintei Ecaterina şi prin toţi Sfinţii. Amin!

Conjuraţii pentru Fiecare Zi a Săptămânii

Pentru Luni, către Lucifer

Această experienţă este de obicei efectuată în *„cercul magic"* între ora unsprezece şi douăsprezece noaptea sau între trei şi patru dimineaţa.

Este nevoie de: tăciune şi cretă sfinţită pentru *trasarea* cercului magic, în jurul căruia trebuie scrise următoarele cuvinte:

Îţi interzic, Lucifer, în numele Sfintei Trinităţi, să intri în acest cerc!

Trebuie adus un şoarece care să-i fie înmânat.
Magicianul trebuie să aibă un patrafir şi apă sfinţită şi un stihar.

Trebuie să rostească Conjuraţia într-un mod însufleţit, poruncind tăios şi scurt, aşa cum un stăpân se adresează slujitorului său, cu tot felul de ameninţări:

SATAN, RANTAM, PALLANTRE, LUTAIS, CORICACOEM, SCIRCIGREUR, îţi cer să-mi dai foarte umil, etc.

Conjuraţie

Te conjur, Lucifer, prin Dumnezeul Viu, prin Dumnezeul Adevărat, prin Dumnezeul Sfânt, care a Vorbit şi totul s-a făcut, care a Poruncit şi toate lucrurile au fost create şi făcute! Te conjur prin Numele Inefabile ale Lui Dumnezeu, ON, ALPHA şi OMEGA, ELOY, ELOYM, YA, SADAY,

LUX, MUGIENS, REX, SALUS, ADONAY, EMMANUEL, MESSIAS; *şi te conjur şi exorcizez prin numele care sunt declarate sub literele* V, C, X, *cât şi prin Numele* JEHOVAH, SOL, AGLA, RIFFASORIS, ORISTON, ORPHITNE, PHATON IPRETU, OGIA, SPERATON, IMAGON, AMUL, PENATON, SOTER, TETRAGRAMMATON, ELOY, PREMOTON, SITMON, PERIGARON, IRATATON, PLEGATON, ON, PERCHIRAM, TIROS, RUBIPHATON, SIMULATON, PERPI, KLARIMUM, TREMENDUM, MERAY *şi prin cele mai inefabile Nume ale Lui Dumnezeu,* GALI, ENGA, EL, HABDANUM, INGODUM, OBU ENGLABIS, *grăbeşte-te să vii sau să-mi trimiţi pe........, sub formă atrăgătoare şi umană, nerespingătoare, să-mi răspundă cu sinceritate la orice îl voi întreba, fiind lipsit de putere pentru a-mi face rău sau oricărei persoane, fie în trup sau suflet.* Amin!

Pentru Marţi, către Frimost

Această experienţă este efectuată în cercul corespunzător noaptea, între orele nouă şi zece, şi prima piatră găsită îi va fi înmânată. Trebuie primit cu demnitate şi cinste.

Trebuie procedat exact ca luni; vei compune cercul şi vei scrie în jurul lui:

Ascultă-mă, Frimost!
Ascultă-mă, Frimost!
Ascultă-mă, Frimost!

Conjuraţie

Te conjur şi îţi poruncesc, Frimost, prin toate Numele Lui Dumnezeu, prin care poţi fi constrâns şi legat!

Te exorcizez, Nambroth, prin numele tău, prin virtutea tuturor spiritelor, prin toate caracterele, prin conjuraţiile iudaice, greceşti şi caldeene, prin confuzia şi blestemul tău, şi îţi voi dubla chinurile şi suferinţele în fiecare zi pe veci, dacă nu vii să-mi împlineşti voinţa şi să

te supui la tot ce îţi voi porunci, fiind lipsit de putere pentru a-mi face rău sau celor care mă însoţesc, fie în trup, fie în suflet. Amin!

Pentru Miercuri, către Astaroth

Această experienţă este efectuată în cercul său noaptea, de la ora zece la unsprezece; este menită să obţină graţiile regelui şi altora.

Scrie în cerc după cum urmează:

Vino, Astaroth!
Vino, Astaroth!
Vino, Astaroth!

Conjuraţie

Te conjur, Astaroth, Spirit Rău, prin Cuvintele şi Virtuţile Lui Dumnezeu, prin Dumnezeul Puternic, Iisus Hristos din Nazareth, căruia toţi demonii I se supun, care a fost conceput de Fecioara Maria; prin misterul îngerului Gabriel; te conjur din nou în numele Tatălui, al Fiului şi al Duhului Sfânt, în numele Glorioasei Fecioare Maria şi a Sfintei Trinităţi, în a cărei onoare cântă fără sfârşit Arhanghelii, Tronurile, Principatele, Puterile, patriarhii, profeţii, apostolii şi evangheliştii! Osana, Osana, Osana, Domnului Dumnezeu al Oştirilor, care Eşti, ai Fost, şi care Vei Veni, ca un Râu de Foc Arzător! Nu-mi neglija poruncile, nu refuza să vii! Îţi poruncesc prin Cel care va apărea cu flăcări să Judece pe cei vii şi pe cei morţi, Cel căruia îi aparţine toată Cinstea, Slava şi Gloria. Vino, de aceea, cu promptitudine, ascultă-mi voinţa; apari şi oferă laude Adevăratului Dumnezeu, Dumnezeului Viu, tuturor lucrărilor Sale; ascultă-mă şi cinsteşte Duhul Sfânt, în al cărui Nume îţi poruncesc! Amin!

Pentru Joi, către Silcharde

Această experiență este făcută noaptea, de la trei la patru, la ora la care este chemat şi apare sub înfăţişarea unui rege. Trebuie să i se dea puţină pâine când i se cere să plece; face omul fericit şi descoperă comori.

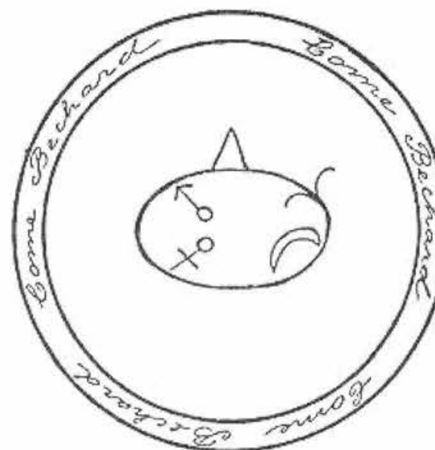
Scrie în jurul cercului după cum urmează:

Sfinte Dumnezeule!
Sfinte Dumnezeule!
Sfinte Dumnezeule!

Conjurație

Te conjur, Silcharde, prin imaginea şi asemănarea lui Iisus Hristos, Mântuitorul nostru, a cărui moarte şi chinuri au mântuit întreaga rasă umană, care voieşte, de asemenea, prin Providenţa Sa, să apari în faţa acestui cerc. Îţi poruncesc prin toate Împărăţiile Lui Dumnezeu. Te conjur şi constrâng prin Numele Său Sfânt, prin cel care a mers pe vipere, care a zdrobit leul şi dragonul! Ascultă-mă şi împlineşte-mi poruncile, fiind lipsit de putere pentru a-mi face rău mie sau oricărei persoane care mă însoţeşte, în suflet sau în trup. Amin!

Pentru Vineri, către Bechard

Această experiență se efectuează noaptea, de la unsprezece la douăsprezece, şi trebuie să i se ofere o nucă.

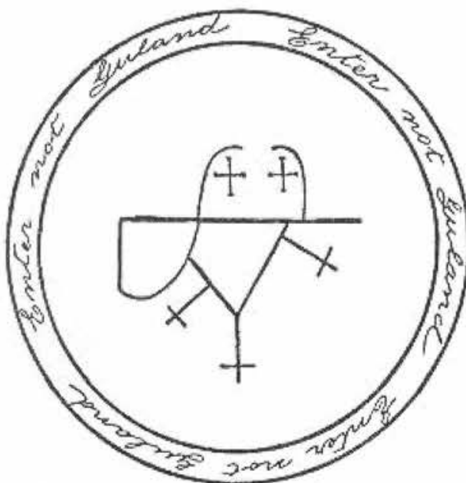
Scrie în cerc:

Vino, Bechard!
Vino, Bechard!
Vino, Bechard!

Conjurație

Te conjur, Bechard, şi te constrâng, la fel, prin Numele Sfinte ale Lui Dumnezeu, ELOY, ADONAY, ELOY, AGLA, SAMALABACTAY, care sunt scrise în ebraică, greacă şi latină; prin toate sacramentele, prin toate numele scrise în această Carte; şi prin Cel care te-a alungat din Înălţimea Cerului. Te conjur şi îţi poruncesc prin Virtutea Celui mai Sfânt Euharist, care m-a mântuit pentru păcatele mele; te conjur să vii fără întârziere, să faci şi să împlineşti toate dorinţele mele, fără prejudiciu asupra trupului sau sufletului meu, nici să faci rău Cărţii mele sau celor care mă însoţesc. Amin!

Pentru Sâmbătă, către Guland

Această experiență este efectuată noaptea, de la ora unsprezece la douăsprezece, şi imediat ce apare, trebuie să i se dea pâine arsă. Întreabă-l ce vrei şi te va asculta pe loc.

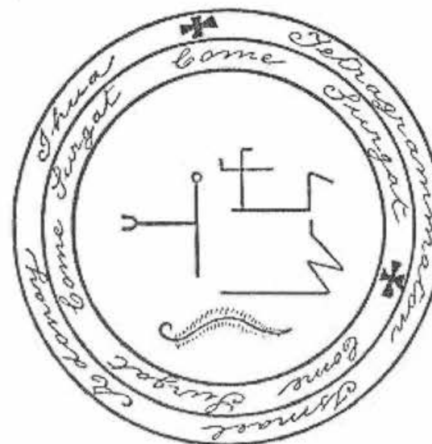
Scrie în cercul său:

Nu intra, Guland!
Nu intra, Guland!
Nu intra, Guland!

Conjurație

Te conjur, o, Guland, în numele Satanei, în numele lui Beelzebub, în numele lui Astaroth, şi în numele tuturor celorlalte spirite, să te grăbeşti şi să apari în fața mea. Vino, deci, în numele Satanei şi în numele tuturor celorlalți demoni. Vino la mine, îți poruncesc, în numele Preasfintei Trinități. Vino fără să-mi faci rău, fără a-mi dăuna trupului sau sufletului, fără a-mi maltrata Cărțile sau orice instrumente folosesc. Îți poruncesc să apari fără întrârziere sau, dacă nu, trimite-mi alt spirit cu aceeaşi putere ca a ta, care-mi va împlini poruncile şi se va supune voinței mele, şi dacă într-adevăr nu vii tu, cel pe care-l vei trimite, să nu plece până nu-mi va împlini dorința din toate punctele de vedere. Aşa să fie!

Pentru Duminică, către Surgat

Această experiență este efectuată noaptea, de la ora unsprezece la unu.

Va cere un fir de păr de al tău, dar dă-i unul de la o vulpe şi ai grijă să-l primească.

Funcția sa este să descopere şi să transporte toate comorile şi să efectueze tot ce doreşti.

Scrie în cercul său:

TETRAGRAMMATON,
TETRAGRAMMATON,
TETRAGRAMMATON.
ISMAEL, ADONAY, IHUA.

Şi în al doilea cerc scrie aşa:

Vino, Surgat!
Vino, Surgat!
Vino, Surgat!

Conjurație

Te conjur, o, Surgat, prin toate numele care sunt scrise în această carte, să te prezinți în fața mea, cu promptitudine şi fără întârziere, fiind gata să mă asculți în toate lucrurile sau, dacă nu, să-mi trimiți un spirit cu o piatră care mă va face invizibil pentru oricine atunci când o port! Şi te conjur să te prezinți în proprie persoană sau în persoana celui sau celor pe care mi-l vei trimite, să faci şi să împlineşti voința mea şi tot ce-ți voi porunci, fără a-mi face rău mie sau oricui altcineva, imediat ce-mi fac cunoscută intenția!

Conjurație foarte Puternică

Pentru toate zilele şi orele zilei şi nopții, fiind pentru comorile ascunse de oameni sau spirite, pentru a putea fi posedate şi transportate

Vă poruncesc, o, tuturor demonilor ce locuiesc în aceste părți sau în orice parte a lumii ați fi, prin orice putere v-a fost încredințată de Dumnezeu şi Sfinții noştri îngeri asupra acestui loc, prin Puterea Principatelor abisurilor infernale, cât şi prin toți frații tăi, demoni generali şi speciali, fie că locuiesc în est, vest, sud sau nord, sau în orice altă parte a Pământului şi, la fel, prin Puterea Lui Dumnezeu Tatăl, prin Înțelepciunea Lui Dumnezeu Fiul, prin Virtutea Duhului Sfânt, prin Autoritatea ce provine de la Mântuitorul nostru Iisus Hristos, singurul Fiu al Celui Atotputernic şi Creator, care ne-a făcut pe noi şi toate creaturile din nimic, care-ți porunceşte prin aceasta să abdici orice putere de a păzi şi locui acest loc; prin care te constrâng şi îți poruncesc, vrei nu vrei, fără înşelăciune sau decepție, să-mi declari numele tale şi să mă laşi în posesia paşnică şi conducerea asupra acestui loc, indiferent din ce legiune şi oricare parte a lumii eşti; prin Ordinul Preasfintei Trinități şi prin Meritele Preasfintei şi Binecuvântatei Fecioare, cât şi prin toți sfinții, vă dezleg pe toți, spirite care locuiți în acest loc, şi vă alung în cele mai adâncuri abisuri infernale. Astfel mergeți, toate spirite blestemate, care sunteți condamnate la Focul Etern care este pregătit pentru tine şi însoțitorii tăi, dacă sunteți rebele şi nesupuse! Vă conjur prin aceeaşi Autoritate, vă sfătuiesc şi vă chem, vă constrâng şi vă poruncesc, prin toate puterile demonilor voştri superiori, să veniți, să ascultați şi să răspundeți pozitiv la ceea ce vă voi spune, în Numele lui Iisus Hristos. Dacă nu ascultați cu promptitudine şi fără întârziere, voi spori imediat chinurile voastre pentru o mie de ani în iad. Vă constrâng deci să apăreți aici în formă umană atrăgătoare, prin cele mai Înalte Nume ale Lui Dumnezeu: HAIN, LON, HILAY, SABAOTH, HELIM, RADISHA, LEDIEHA, ADONAY, JEHOVA, YAH, TETRAGRAMMATON, SADAI, MESSIAS, AGIOS, ISCHYROS, EMMANUEL, AGLA, IISUS *care este* ALPHA şi OMEGA, *Începutul şi Sfârşitul, să fiți predate focului pe bună dreptate, fără puterea de a locui în acest sălaş de acum încolo; şi cer condamnarea ta prin virtutea acestor nume, adică Sf. Mihail să te alunge în cel mai adânc Abis Infernal, în Numele Tatălui, al Fiului şi al Sfântului Duh. Aşa să fie!*

Te conjur, Acham, sau oricine ai fi, prin cele mai Sfinte Nume ale Lui Dumnezeu, prin: MALHAME, JAE, MAY, MABRON, JACOB, DASMEDIAS, ELOY, ATERESTIN, JANASTARDY, FINIS, AGIOS,

ISCHYROS, OTHEOS, ATHANATOS, AGLA, JEHOVA, HOMOSION, AGA, MESSIAS, SOTHER, CHRISTUS VINCIT, CHRISTUS IMPERAT, INCREATUS SPIRITUS SANCTUS! Amin!

Te conjur, Cassiel sau oricine ai fi, prin toate Numele de mai sus, şi cu Putere te exorcizez! Te avertizez prin celelalte Nume Sacre ale Celui mai Mare Creator, care sunt sau vor fi mereu comunicate ție. Ascultă imediat cuvintele mele, urmează-le fără excepție, ca sentințe ale ultimei zile cumplite a Judecății, pe care trebuie să le asculți în mod inviolabil, nici să nu te gândeşti să mă respingi fiindcă sunt păcătos, căci atunci vei respinge Poruncile Dumnezeului Preamăreț! Nu ştii că eşti lipsit de puterile tale în fața Creatorului tău şi a noastră? Să nu te gândeşti deci să refuzi şi să juri supunere, pe ultima zi cumplită a Judecății şi prin Cel care a creat toate lucrurile prin Cuvântul Său, pe care toate creaturile îl ascultă. „P. per sedem Baldarey et per gratiam et diligentiam tuam habuisti ab eo hanc nalatimanamilam", *aşa cum îți poruncesc!*

CAPITOLUL VIII

Procese Diferite şi Minore

§ 1. Despre Lucrările de Ură şi Distrugere

Următorul proces apare în mai multe manuscrise, copii ale *„Cheii lui Solomon"*, dar a fost omisă evidenţierea de către editorul englez al acelei lucrări, cum sunt omise şi altele, probabil ca o interpolare goetică.

Am văzut că un proces goetic dintr-o carte precum *„Cheia lui Solomon"* nu este în mod necesar o interpolare, pe când, în ceea ce priveşte acest caz particular, este aproape evident că reprezintă o parte integrală din acea colecţie dubioasă.

În al doilea capitol al primei cărţi, ni se spune că zilele şi orele lui Marte sunt potrivite pentru înfrângerea duşmanilor, pe când orele lui Saturn şi Marte, cât şi zilele în care Luna se află în conjuncţie cu aceste planete, sunt excelente pentru experimente de ură, duşmănie, ceartă şi discordie.

În primul capitol al celei de-a doua cărţi, se spune:

„Cât despre operaţiile de distrugere şi pustiire, ar trebui să le efectuăm în ziua lui Saturn, la prima oră, sau mai degrabă într-a opta sau a cincisprezecea din zi, şi de la prima până la a opta oră din noapte ..."

Din aceste afirmaţii, pare corect să concluzionăm că trebuie să fi existat o secţiune ce conţinea direcţii pentru efectuarea acestor lucrări.

În acest caz, *„Cheia lui Solomon"* nu este nici mai bună, nici mai rea, decât orice alt Grimoar de Magie Neagră - cum avem motiv să credem din secţiunile cunoscute.

Apărătorii *„Claviculei"* - dacă există vreunul în afară de editorul englez - vor cita probabil un pasaj care apare în *„Cartea I, cap. 8"*, în care autorul îşi dezvăluie secretele cu condiţia expresă *„să nu fie folosite pentru ruinarea şi distrugerea vecinului cuiva"*.

Dar, deşi această stipulaţie a primit toate încuviinţările, ar fi bine să ne amintim că avertismente similare nu sunt de dorit în ritualurile pur goetice.

Mai există un test prin care poate fi determinată în mare autenticitatea algoritmului ritualului (*numit proces in textul englez*) şi acesta este prin intermediul cuvintelor, care corespund îndeaproape cu modul predominant al *„Claviculei"*. Este un mod de exprimare liber şi general, ce acoperă mai multe clase de experiment şi - dacă cineva este suficient de ridicol sau ultra-serios

pentru a dori să testeze acest lucru - poate fi comparat cu „Cartea I, cap. xv, xvi, xvii", în care se vor găsi aceleaşi caracteristici.

Procesul în sine este precum urmează:

Experimentele asupra duşmanilor pot fi efectuate în mai multe moduri, dar, fie cu imagini din ceară sau alte instrumente, specificul fiecăruia trebuie urmat cu fidelitate şi sârguinţă. Dacă pierzi ziua şi ora, purcede cum s-a spus deja şi pregăteşte imaginea sau instrumentul adecvat acestui mod şi efectului dorit.

Afumă, tămâiază şi stropeşte cu parfumurile potrivite şi, dacă trebuie scris ceva pe imagine, fă acest lucru cu un ac sau un stilet al artei, cum s-a spus deja.

Apoi, recită următoarele cuvinte deasupra imaginii:

VSOR, DILAPIDATORE, TENTATORE, SOIGNATORE, DEVORATORE, CONCITORE ET SEDUCTORE.

O, voi, toţi slujitorii şi însoţitorii, vă poruncesc, vă conjur şi constrâng să-mi îndepliniţi cât mai bine dorinţa, anume să consacraţi imediat această imagine, în numele lui........., dacă chipul unuia este contrar altuia, atunci acelaşi să nu mai privească asupra celuilalt niciodată.

Pune imaginea într-un loc parfumat cu mirosuri urâte, în special cele ale lui Marte, cum sunt sulfura şi assafoetida.

Să rămână acolo o noapte, stropită cum se cuvine, în ora şi timpul potrivite.

Fă la fel când experimentul este efectuat cu caractere şi nume, atingând iubiţii cu cuvinte sau prin orice alt fel.

Dar când experimentul este efectuat astfel încât trebuie mâncat ceva, aceasta trebuie să se întâmple în ziua şi ora potrivite acestei lucrări.

Toate lucrurile fiind pregătite, pune-le în faţa ta şi spune:

Unde eşti, SOIGNATORE, USORE, DILAPIDATORE şi DENTORE; CONCISORE, DIVORATORE, SEDUCTORE şi SEMINATORE? *Tu care semeni discordie, unde eşti? Tu care insufli ură şi propagi duşmănii, te conjur prin Cel care te-a creat pentru această slujbă, să împlineşti lucrarea aceasta, pentru ca oricân ...* (numele persoanei) ... *va mânca din acestea sau le va atinge, în orice fel, să nu aibă niciodată linişte!*

Dă-i atunci orice doreşti persoanei desemnate, dar neapărat în ora lui Saturn sau a lui Marte, urmând toate lucrurile necesare pentru astfel de experimente.

§ 2. Despre Experimentele Venerice

Am văzut că Vrăjitorul din Evul Mediu era de obicei mizer şi nevoiaş; de aceea râvnea comori.

Era de obicei dispreţuit şi de aceea tânjea după măiestrie, pentru prestigiul misterului şi puterea artelor stranii.

Era de obicei singur şi libidinos şi de aceea încerca, prin intermediul vrăjilor şi filtrelor, să impună dorinţa femeilor.

A fi bogat în bunuri lumeşti, a-ţi călca în picioare duşmanii şi a-ţi satisface dorinţele trupului - acestea erau scopurile, diferit calificate şi dobândite, ale *Magiei Ceremoniale*.

De aceea şi ritualurile abundă în experimente venerice.

În *„Grimorium Verum"*, nu există nici o încercare de a le ascunde natura ilicită.

În *„Cheia lui Solomon"* scopurile sunt mascate, dar procesul pentru obţinerea favorurilor şi iubirii care apare în acea lucrare nu este de fapt un experiment mai legiuit decât. *„Pour faire venir une fille vous trouver, si sage qu'elle soit"* (Pentru a face o fată să te caute, oricât de înţeleaptă ar fi).

„Cheia lui Solomon" este reticentă şi grimoarele sunt sincere; prima promite împlinirea dorinţei operatorului fără a o defini; celelalte sunt explicite şi particulare.

Este adevărat şi faptul că prima recurge la Adonai şi imploră ajutorul său, pe când celelalte invocă puterile iadului.

Cartea *„Adevăratei Magii Negre"* ignoră experienţa *„Claviculei"* şi substituie următoarele:

Despre Experimentul Iubirii

Oricare persoană ar fi obiectul acestui experiment, bărbat sau femeie, este necesar de urmat în ziua şi ora potrivite.

Este efectuat prin intermediul unei imagini din ceară sau altă materie potrivită.

Înainte de compunere, spune următoarele cuvinte deasupra cerii:

NOGA, JES, ASTROPOLIM, ASMO, COCCAV, BERMONA, TENTATOR, SOIGNATOR!

Vă conjur, slujitori ai iubirii şi nestăpânirii, prin Cel care v-a condamnat la iad!

Consacraţi această ceară într-un mod corespunzător, pentru a dobândi virtutea dorită, prin puterea Preasfântului Adonai, care trăieşte şi domneşte în vecii vecilor! Amin!

Imaginea trebuie compusă apoi şi caracterele potrivite înscrise pe ea cu pana Artei (*de la un gânsac*), după care trebuie afumată în timp ce se recită următoarele cuvinte:

O, Atotputernic Rege Paymon, a cărui conducere şi domnie absolută se află în colţul de Vest! O, tu, Egim, preaputernic Rege, al cărui Imperiu se află în regiunea Rece! O, tu, Asmodeus, care guvernezi în Sud! O, tu, Aymamon, prea-nobil Rege şi monarh al lumii de Răsărit, a cărui domnie a început din vechime şi va dura până la sfârşitul timpului! Vă invoc şi implor prin Cel care a Vorbit şi totul s-a făcut, al cărui singur Cuvânt a creat totul, pe care toate creaturile îl ascultă; prin locul Maiestăţii Sale; prin voinţa Sa şi numele Său; prin Cel care a fost înaintea Timpului şi a creat Timpul; al cărui Nume este scris cu cele patru litere JOD, HE, VAU, HE; prin descântecul şi puterea lor; şi prin toate Numele unice ale Creatorului; vă conjur să consacraţi această imagine şi să-i oferiţi virtutea conform dorinţei noastre, prin Preasfântul Nume Adonay, a cărui putere este fără început sau sfârşit! Amin!

Acestea fiind înfăptuite, conjură cu *„Conjuraţia imaginii"* şi, dacă femeia sau bărbatul nu apar, pune imaginea de mai sus sub perna patului tău şi în trei zile vei contempla lucruri admirabile, lanţurile sau pământul neputând împiedica persoana dorită să vină la tine, pentru împlinirea scopului tău.

Dar dacă experienţa este de a găsi persoana iubită, pune imaginea sub pragul uşii peste care el sau ea va trece.

În ambele cazuri, trebuie făcută o pudră şi aruncată asupra persoanei sau aceasta trebuie să o mănânce sau să o bea.

Solemnităţile orei, materiile şi instrumentele trebuie fidel urmate şi spiritele conjurate pe nume, spunând:

Vă conjur şi constrâng, diavolilor, care aveţi puterea de a tulbura inimile bărbaţilor şi femeilor! Prin Cel care v-a creat din nimic şi prin această imagine, vă conjur în noaptea aceasta în prezenţa mea, pentru a avea puterea să silesc pe cine vreau să mă iubească, fie bărbat sau femeie. Amin!

Când au fost pregătite caracterele şi imaginile, spune deasupra lor:

Vă conjur, o, ANAËL, DONQUEL, THELIEL, *prinţi ai iubirii şi pe toţi slujitorii voştri, care aveţi puterea de a umple cu fervoare inimile bărbaţilor şi femeilor şi a aprinde focul iubirii! Vă conjur prin Cel care stă deasupra Heruvimului şi păzeşte Abisul, prin Cel care face lumea să tremure, pe care toate creaturile îl ascultă! Fă ca aceste caractere şi*

figuri să posede această virtute, pentru ca acel bărbat sau femeie să mă iubească, să mă dorească, să fie însetat după iubirea mea şi să-i fie imposibil să iubească altă persoană în afara mea!

Pune imaginea într-un vas într-o noapte, operează în ziua şi ora potrivite şi vei contempla o minune.

Compilatorul lucrării „Grimorium Verum", care pare să fi ales aproape în mod invariabil cele mai bizare procese, îşi instruieşte studenţii

Cum se cauzează apariţia a Trei Doamne sau Trei Domni în Camera Cuiva după Cină

§ 1. Pregătirea

Abţine-te trei zile de la funcţii ascunse şi spiritul tău se va fortifica!

În a patra zi, vei curăţa şi pregăti camera ta imediat ce se face dimineaţă, chiar după ce te îmbraci!

Dar fă în aşa fel încât să nu existe nici un deranj în restul zilei. Să nu existe umeraşe, nimic încrucişat, fără tapiţerii, haine atârnate, pălării, colivii, perdele de pat etc.

Mai presus de toate, funcţiile să fie curate în toate sensurile.

§ 2. Ceremonialul

După cină, treci în secret în camera ta, pregătită ca mai sus; aprinde un foc; pune o haină albă pe o masă, care trebuie să fie rotundă cu trei scaune în jurul său, şi, în faţa fiecărui scaun, pe masă, pune o legătură de grâu şi un pahar plin cu apă proaspătă! La urmă, trage un scaun şi aşază-te pe partea patului, şi retrage-te să te odhneşti, rostind următoarele:

Conjuraţie

Besticitum consolatio, veni ad me vertat Creon, Creon, Creon, cantor laudem omnipotentis et non commentur. Stat superior carta bient

laudem omviestra principiem da montem et inimicos meos ô prostantis vobis et mihi dantes que passium fieri sincisibus!

„Cele trei persoane, sosind, se vor aşeza lângă foc, bând, mâncând şi mulţumind în final celui care le-a întreţinut; dacă este o tânără doamnă care efectuează ceremonia, vor veni trei domni; dar dacă este un bărbat, vor apărea trei tinere doamne.

Cele trei persoane vor trage la sorţi între ele, pentru a şti cine va rămâne cu tine.

Dacă operatorul este bărbat, cea care va câştiga se va aşeza în fotoliul pe care l-ai pus lângă pat şi va rămâne şi comunica cu tine până la miezul nopţii, oră la care va pleca cu însoţitoarele sale, fără nici o nevoie de eliberare.

În ceea ce le priveşte pe celelalte două, acestea vor rămâne lângă foc, în timp ce cealaltă se întreţine cu tine.

Atât cât rămâne, poţi întreba despre orice artă sau ştiinţă sau orice subiect, şi îţi va răspunde imediat pozitiv.

O poţi întreba dacă ştie vreo comoară ascunsă şi te va instrui cu privire la locul şi timpul potrivit pentru a le scoate.

Va apărea cu însoţitoarele sale chiar pentru a te apăra împotriva atacurilor spiritelor infernale, care este posibil să aibă comoara în posesiune.

La plecare, îţi va oferi un inel, care, purtat pe deget, te va face norocos la joc, iar dacă este plasat pe degetul unei femei sau fete, poţi face ce vrei cu ea.

Oricum, ai grijă să laşi geamul deschis pentru a putea intra."

Această ceremonie poate fi repetată în mod frecvent, după voinţa operatorului.

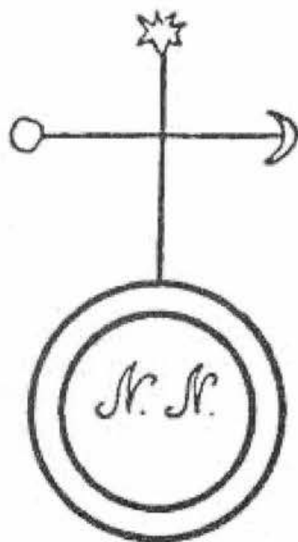
Trebuie recunoscut faptul că experimentul de mai sus oferă o răsplată mare pentru un deranj minim în pregătire, şi de aceea este foarte popular printre creatorii de grimoare.

Aceeaşi observaţie se aplică şi la următorul ritual, care este comun cu porţiunile suplimentare ale „Marelui Grimoar", „Grimorium Verum", „Grimoarul lui Honorius" şi majoritatea colecţiilor minore.

Este descris ca o experienţă a puterii minunate a inteligenţelor superioare.

Natura superiorităţii poate fi dedusă din titlu.

Cum să faci o fată să te caute, oricât de prudentă este

Când Luna se află în creştere sau în descreştere, trebuie observată o stea între ora unsprezece şi miezul nopţii.

Dar înainte de a începe, fă precum urmează:

Ia un pergament virgin! Scrie pe el numele celei a cărei prezenţă o doreşti. Pergamentul trebuie să aibă forma din figura de alături.

Pe de altă parte, scrie aceste cuvinte: Melchiael, Bareschas.

Apoi pune pergamentul pe pământ, cu numele persoanei cu faţa la pământ!

Pune deasupra piciorul drept, cu genunchiul stâng îndoit către pământ!

În această poziţie, observă cea mai strălucitoare stea de pe cer, ţinând în mâna dreaptă o lumânare conică din ceară albă, destul de mare să ţină o oră şi recită următoarele:

Conjuraţie

Te salut şi te conjur, O, Lună frumoasă, O, Stea frumoasă, O, Lumină strălucitoare pe care o ţin în mână! Prin aerul pe care-l respir, prin respiraţia care este în mine, prin pământul pe care-l ating; te conjur şi prin toate numele spiritelor care sunt Prinţii ce locuiesc în tine; prin numele inefabil ON, care a creat totul; prin tine, o, splendid Înger Gabriel, împreună cu Prinţul Mercur, Michael şi Melchidael! Te conjur din nou prin toate Numele divine ale lui Dumnezeu, să trimiţi obsesia, chinul şi daunele spiritului, trupului, sufletului şi celor cinci simţuri ale naturii lui ......, al cărui nume este scris dedesubt, astfel ca ea să vină la mine şi să-mi împlinească voinţa, neavând iubire pentru nimeni în lume, în special pentru ...., atât cât va fi indiferentă faţă de mine! Altfel să fie obsedată, chinuită şi să sufere! Mergi, deci, cu promptitudine!

Mergeţi, Melchidael, Bareschеs, Zazel, Firiel, Malcha, şi toţi cei care sunt împreună cu tine! Te conjur prin Marele Dumnezeu Viu să-mi împlineşti voinţa şi eu, ..., promit să te satisfac cum se cuvine!

Pronunţând de trei ori această conjuraţie, pune lumânarea pe pergament şi las-o să ardă.

Ia pergamentul dimineaţă, pune-l în pantoful stâng şi lasă-l acolo până când persoana pentru care ai operat va veni să te caute!

Trebuie să specifici în conjuraţie ziua în care doreşti să vină persoana, şi aşa se va întâmpla.

Acest proces are dezavantajele sale şi chiar dificultăţi.

Pare absurd să presupunem că există spirite-prinţi ce locuiesc în flacăra lumânării şi tratamentul invocat pentru doamna respectivă este de un tip turbulent, şi nu există nici o justificare pentru poziţia iubitului rival; dar are o nuanţă de pitoresc şi, îngăduind manifestarea puterilor inerente lui Sator, Arepo, Tenet, Opera, Rotas, nu suferă în mod grav prin comparaţie cu metoda *„Claviculei"*.

§ 3. Despre Experimentul Invizibilităţii

Vom vedea mai târziu că există anumite ritualuri întâlnite în grimoare care nu au legătură cu Magia Neagră decât prin locul lor din grimoare.

Există şi alte procese care nu sunt prin esenţă goetice, dar sunt criticabile din punctul de vedere al abuzului la care sunt supuse.

Este curios de observat cum experimentele de acest tip apar într-un ritual sub o aparenţă inofensivă, iar în altul poartă toate semnele diabolismului.

Experienţa invizibilităţii, despre care discutăm aici, ilustrează toate aceste puncte.

Aici, *Magia Ceremonială* pretinde să-şi plaseze adepţii în posesia inelului lui Gyges.

Presupunând că *„Cheia lui Solomon"* este cel mai antic ritual, acolo apare primul proces formal.

Oricum, se realizează fără intervenţia unui inel, prin intermediul unei simple invocaţii preliminare şi o adresare către Almiras, Stăpânul şi Şeful Invizibilităţii, cele necesare pentru această ocazie particulară, precum caractere şi cercuri, fiind lăsate la discreţia operatorului.

Mai există un proces complementar cu ajutorul unei imagini din ceară; apare într-o copie a unui manuscris şi este prezentat de un editor englez.

Persoana care l-a făcut cum se cuvine şi a consacrat această imagine se presupune că devine invizibilă când o poartă.

Dacă ne întoarcem acum la *„Cartea Adevăratei Magii Negre"*, vom găsi primul experiment adaptat după cum urmează:

Înainte de a face experimentul invizibilității, trebuie reținute aceste cuvinte: SCABOLES, HABRION, LAE, ELIMIGIT, GABOLII, SEMITRION, MENTINOBOL, SABANITEUT, HEREMOBOL, CANE, METHÉ, BALUTI, CATEA, TIMEGUEL, BORA, *prin imperiul pe care-l exercitați asupra noastră, împliniți această lucrare, pentru a putea deveni invizibil!*

Cuvintele acestea trebuie scrise cu sânge înainte de a fi rostite și trebuie recitată următoarea conjurație:

O, voi, spirite ale invizibilității, vă conjur și constrâng pentru a consacra acest experiment, astfel ca, cu siguranță și fără nici un truc, să devin invizibil. Mai mult, vă conjur prin Lucifer, prințul vostru, prin supunerea pe care i-o datorați și prin Puterea lui Dumnezeu, să mă ajutați consacrând acest experiment, fără pierderea trupului sau a sufletului meu. Așa să fie, așa să fie, așa să fie!

Pregătește toate lucrurile necesare pentru acest experiment cu solemnitate cuvenită și sârguință, așa cum s-a spus în capitolul corespunzător: vei opera cu siguranță și astfel vei găsi adevărul; dar dacă eșuezi într-unul din lucrurile necesare, nu vei obține ce dorești, căci nu prin ziduri, ci prin poartă poate intra un om în cetate.

Aceasta este doar o recenzie scurtă a procesului conținut în *„Claviculă"*, cu referință interpolată la Lucifer.

În locul acestor instrucțiuni îndrăznețe și cumva fără semnificație, *„Grimorium Verum"* furnizează un proces extrem de curios, în același timp monstruos și fantastic, ce amintește de vrăjitoriile Thessaliei, și care are legătură directă cu folclorul.

Pentru a deveni invizibil

Începe această operație într-o miercuri înainte de răsăritul Soarelui, având la tine șapte boabe de fasole neagră.

Ia apoi capul unui mort; pune una din boabe în gura acestuia, două în ochi și două în urechi. Apoi fă pe cap caracterul figurii care urmează aici. (*omisă în toate grimoarele*).

Acest lucru efectuat, îngroapă capul cu fața către cer și, în fiecare zi înainte de răsărit, timp de nouă zile, udă-l cu brandy de calitate superioară.

Într-a opta zi, vei întâlni spiritul citat, care-ți va spune: *Ce faci?*

Vei răspunde: *Ud planta mea.*

Apoi, el va spune: *Dă-mi sticla aia; o voi uda eu însumi!*

Vei refuza și el ți-o va cere din nou, dar vei persista în refuz, până când spiritul va întinde mâna și-ți va arăta aceeași figură, pe care ai trasat-o pe cap, suspendată de vârful degetelor sale.

În acest caz, poți fi sigur că este într-adevăr spiritul capului, deoarece altul ar putea să te ia pe nepregătite, ceea ce va cauza rău și, mai mult, operația nefiind rodnică.

După ce îi dai sticla, va uda capul și va pleca.

Dimineață, adică într-a noua zi, te vei întoarce și vei descoperi că fasolea a încolțit.

Culege-o, pune-o în gură și apoi privește-te într-un geam. Dacă nu te poți vedea, este bine.

Fă la fel cu restul sau testează-le în gura unui copil!

Toate cele care nu au acest efect, trebuie îngropate la un loc cu capul.

Avantajul invizibilității ocazionale în căutarea afecțiunii ilicite pare să fi fascinat pe compilatorul „Micului Albert", unde acesta se referă la adulterul lui Gyges cu o evidentă ușurare, în prefața procesului pentru ritualul următor.

Invizibilitate cu ajutorul unui inel

Această operație importantă trebuie efectuată într-o miercuri de primăvară, sub auspiciile lui Mercur, când se știe că se află în conjuncție cu alte planete favorabile, cum ar fi Luna, Jupiter, Venus sau Soarele.

Ia niște mercur bun, fixat și bine purificat, compune un inel mare din el, astfel să intre ușor pe degetul mijlociu al mâinii!

Împodobește inelul cu o mică piatră găsită în cuibul nagâțului și șlefuiește în jurul inelului următoarele cuvinte:

„Iisus, trecând prin mijlocul lor, a dispărut."

Apoi, punând inelul pe un platou în formă de paletă, din mercur fixat, compune parfumul mercurului și expune inelul de trei ori la mirosul acesta; învelește-l într-o bucată mică de tafta ce corespunde culorii planetei, poartă-l la cuibul nagâțului din care a fost luată piatra, las-o acolo timp de nouă zile și, când o recuperezi, afum-o exact ca înainte.

Apoi păstreaz-o cu grijă într-o cutie mică, tot din mercur fixat, și folosește-o când este nevoie!

Metoda folosirii este să pui inelul pe deget cu piatra spre exterior; va fascina spectatorii prin virtutea sa, încât vei fi prezent, dar nu privit.

Când purtătorul nu mai dorește să fie invizibil, trebuie doar să întoarcă inelul, pentru ca piatra să fie îndreptată către interior și cuprinsă de palmă.

Eliphas Levi afirmă că singurii autori care au scris la modul serios despre inelul lui Gyges sau echivalentele sale sunt Porphyrius, Iamblichus și Peter de Apono; că discursul lor este alegoric și se referă la *„Marele Arcan Magic"*.

Oricare ar fi adevărul, *„Micul Albert"* furnizează un proces alternativ care pretinde că derivă din aceste autorități și din Cornelius Agrippa, uneori numit Maestrul lui Peter de Apono, în ciuda cronologiei și a secolelor.

Primul lucru necesar este o șuviță de păr luată de pe capul unei hiene și de pe spinare.

Aceste fire trebuie împletite într-un inel, care trebuie purtat, precum celălalt, la cuibul unui nagâț și depozitat acolo, tot timp de nouă zile.

Parfumul de mercur trebuie folosit la fel.

Persoana care poartă acest inel va fi invizibilă și va reapărea îndepărtându-l de pe deget.

Eliphas Levi observă că instrucțiunile amintesc istoria clopotului lui Rodilard, dar critica este cu greu proporțională, căci materialul este dobândibil în mod sigur, fără a fi necesar să prinzi o hienă personal.

Punctul neglijat de ocultist poate fi evident cititorului obișnuit; capul hienei are blana scurtă și părul nu poate fi împletit.

Oricum, nu este nerezonabil ca niște condiții imposibile să fie atașate unui scop imposibil.

§ 4. Despre Mâna Gloriei

Nici o persoană familiarizată cu umorul lui Ingoldsby nu va uita legenda minunată a ***„Mâinii Gloriei"***, care include o transcriere din grimoare.

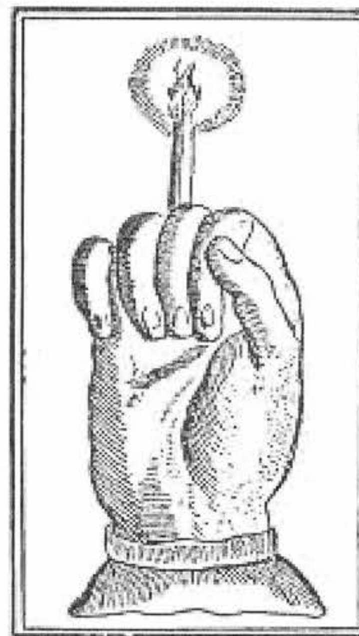
Este mai puțin cunoscut în mod general faptul că există două procese, servind unor scopuri distincte și există puține îndoieli că ambele se află în posesiunea oricărui operator bine echipat, nerăbdător să testeze virtuțile Magiei Albe și Negre în această formă particulară.

Posesiunea primului poate reprezenta doar o sursă de ispită, fiind desemnată în principal pentru protecția împotriva hoților.

Al doilea nu necesită violarea unei locuințe, căci asigură o competență decentă, dar în același timp este fără prejudecăți la adresa însoțitorului său, care poate fi de folos într-un număr de urgențe nelegale, cel puțin din vedere tehnic.

Conform lui Albertus Parvus Lucii Libellus, „Mâna Gloriei" *este mâna dreaptă sau stângă a unui criminal care a fost spânzurat.*

Vrăjitorul face rost de ea cum poate și, în ziua Copacului Tyburn, acest lucru nu-l costă nimic, în afara riscului personal de aventură; oricum, este indispensabil să fie înfășurată într-o bucată de cearșaf, ceea ce sugerează că acel criminal a fost coborât cu intenția de a fi îngropat.

Astfel înfășurată, mâna trebuie stoarsă bine, pentru a scoate afară tot sângele care a mai rămas în membru, după care trebuie plasată într-un vas de lut, împreună cu niște salpetru, sare obișnuită și boabe de piper - toate pisate mărunt până la starea de praf.

Trebuie să rămână în vas timp de cincisprezece zile și, când este scoasă de acolo, trebuie expusă la căldura Soarelui în timpul Stelei Câinelui, până este complet deshidratată.

Dacă este insuficientă căldura solară, poate fi plasată într-un cuptor, încălzit cu ferigă și verbină.

Scopul este să extragem toată grăsimea din membru și, prin urmare, în combinație cu ceara virgină și susan de Laponia, să compunem un fel de lumânare.

Oriunde este aprins acest obiect înfricoșător, spectatorii vor fi privați de orice mișcare și vrăjitorul poate face ce vrea.

Este posibil să-i distrugi influența prin ungerea pragului ușii sau altor locuri prin care se poate intra în casă, cu un unguent compus din vezica unei pisici negre, grăsime de la o pasăre albă și sângele unei bufnițe.

Acesta trebuie compus în zilele caniculare.

Este de regretat faptul că acest proces unic nu se bazează pe mărturia personală a istoricului său, dar acesta era prezent, cum ni se povestește, la procesul mai multora care au mărturisit, sub tortură, că au aplicat unguentul cu un succes deplin.

Mai este de regretat și faptul că experimentul alternativ trebuie să rămână, în ceea ce privește materialele sale, în limbajul inventatorului său.

Oricum, se va vedea că *„Mâna Gloriei"* nu este o mână, ci un şarpe; procesul nu are de fapt nici o legătură cu numele său, ci este în complet acord cu specificul magiei negre, variantele şi substitutele sale.

„Arrachez le poil avec sa racine d'une jument en chaleur, le plus près de la nature, spunând: DRAGNE! DRAGNE! DRAGNE!

Legaţi-le apoi într-un nod şi faceţi rost, fără tocmeală, un vas nou de lut, dotat cu un capac."

„Întoarceţi-vă acasă de grabă; umpleţi vasul cu apă de izvor până la doi ţoli de buză.

Puneţi înăuntru materialul, acoperiţi vasul şi puneţi-l unde nimeni să nu-l vadă, căci este periculos, spune grimoarul.

După nouă zile şi în ora ascunderii, scoateţi-l la vedere, deschideţi-l şi veţi găsi un animal mic de forma unui şarpe, care va ţâşni imediat.

Spuneţi atunci:

- *Accept pactul!*

Nu atingeţi creatura cu mâna, ci puneţi-o într-o nouă cutie, cumpărată în mod expres, fără tocmeală.

Ca hrană, daţi-i monstrului doar pleavă de grâu, zilnic.

Când aveţi nevoie de aur sau argint, puneţi pleavă cât aveţi nevoie în cutie; duceţi-vă să vă odihniţi, ţinând cutia alături de pat; dormiţi, dacă doriţi, timp de trei sau patru ore; când vă veţi trezi, veţi găsi cantitatea de bani încredinţată şarpelui dublată.

Ce aţi pus iniţial în cutie trebuie lăsat acolo; şi va deveni un fel de cont bancar transcendental care îşi dublează zilnic capitalul.

Dacă reptila are o înfăţişare obişnuită, nu trebuie să încercaţi cu mai mult de o sută de franci o dată; dar dacă planeta vă oferă un ascendent în lucrurile supranaturale, şarpele va avea un chip uman şi puteţi depozita acolo o mie de franci.

În orice caz, dacă operatorul va pleca cu proprietatea sa, trebuie îndeplinite două condiţii: recipientul trebuie să reprezinte o parte din dar şi trebuie desenată o figură pe pergament virgin, dar omisă de grimoar, apoi plasată în cutie.

Cu toate acestea, dacă preferaţi să o distrugeţi, daţi-i şarpelui nişte făină folosită pentru sfinţire în prima slujbă a unui preot, pe care, mâncând-o, va muri.

Pe ansamblu, ar fi mai simplu să reţineţi animalul vrăjit, în special pentru că responsabilităţile vagi ale pactului nu sunt în aparenţă transferate într-un caz sau anulate în celălalt."

Nu este intenţionată nici o distracţie, spune autorul lui *„Grimorium Verum"*, dar procesul *„Găinii care găseşte aur"* este mai simplu şi mai curat.

§ 5. Despre Viziunea Spiritelor din Aer

Pentru *„Maeştrii Magiei Negre"*, cât şi pentru autorul *„Contelui de Gabalis"*, aerul este sălaşul altor fiinţe decât păsările şi insectele, iar procesul prin care acestea devin vizibile este complicat prin natura excepţională a materialelor necesare.

Desigur, este posibil să faci rost de creierul unui cocoş şi disecţia acestuia poate fi efectuată prin delegaţie; bucătăreasa sau ajutorul vânzătorului de păsări, de pildă.

Praful de pe mormântul unui mort este al doilea ingredient al procesului; dar o vizită la cel mai apropiat cimitir nu va fi suficientă, deoarece este inutil să culegi praful de la suprafaţă; doar cel de lângă sicriu va servi scopului.

Pe lângă aceste substanţe, există uleiul de migdale şi ceara virgină.

Un compus trebuie făcut din cele patru şi trebuie înfăşurat într-o bucată de pergament virgin, înscris anterior cu aceste cuvinte:

„GOMERT, KAILOETH - *şi caracterul lui Khil."*

Materialele fiind astfel pregătite, rămâne să le aprindem, după care operatorul poate contempla ceea ce grimoarul caracterizează drept miraculos, dar nu specifică nimic, cu excepţia indicaţiei din titlu.

Acest experiment, adaugă grimoarul, trebuie efectuat doar de către cei care nu se tem de nimic.

Este uşor să luăm în râs procesul, dar persoanele reflective vor observa că reprezintă chintesenţa şi rezumatul întregii Arte.

Aceasta este Magia Neagră - şi mare parte din cea Albă - o combinaţie în proporţii egale de ceva dezgustător şi ceva imbecil.

Există multe alte experimente elaborate, dar doar câteva sunt reprezentative.

Nu este necesar să adăugăm că cel enunţat aici este extrem de popular şi se găseşte în majoritatea grimoarelor.

§ 6. Despre Divinaţie prin Cuvântul lui Uriel

Cum există multe practici clasate sub numele de Magie Albă, cu un caracter îndoielnic la suprafaţă, iar în interior şi mai îndoielnice, la fel sunt şi experienţele descrise în grimoare sau în comorile secretelor care le însoţesc, neavând nimic în natura lor care poate fi numit repulsiv; oricum, ele aparţin grimoarelor; legăturile lor cu literatura ocultă sunt cele ale Magiei Negre şi merită un loc aici.

Mai mult, un proces care într-un ritual poate fi doar curios sau distractiv, hipnotic sau clarvăzător, poate purta în altul toate semnele externe ale diabolismului.

Moda Divinației a denumit ***„Cuvântul lui Uriel"*** sau *„Vorbirea lui Uriel"* - semnificând răspunsuri sau oracole primite de la acel Spirit invocat în mod ceremonial - şi apare în „Grimorium Verum", ca un experiment în luciditate indus cu ajutorul hidromanției, dar în *„Verus Jesuitarum Libellus"*, ***„Conjurația lui Uriel"*** apare ca o conjurație integrală şi este un proces nedeghizat de Magie Neagră.

Experimentul din Grimorium Verum

Invocația lui Uriel

Pentru a reuşi în operația aceasta, este nevoie ca cine face experimentul să continue la fel cu toate lucrurile.

Să aleagă o cameră sau un cabinet mic care nu a fost frecventat de femei impure în ultimele nouă zile.
Acest loc să fie curățat bine şi consacrat prin stropiri şi fumigații.
În mijlocul camerei, să fie o masă acoperită cu o pânză albă; pe ea vei pune materialele, instrumentele şi obiectele după cum urmează: un pahar nou plin cu apă de izvor, de-abia scoasă înainte de operație; trei lumânări conice mici din ceară virgină amestecată cu grăsime umană; o bucată de pergament virgin de şase țoli pătrați; o pană de corb tăiată pentru scris; o călimară cu cerneală chinezească proaspătă; o tăviță cu materiale pentru foc.
Să mai fie în cabinet un băiat de nouă sau zece ani, îmbrăcat curat şi modest şi cu un caracter frumos, care trebuie să stea lângă masă.
Una din cele trei lumânări trebuie fixată pe un ac mare nou, la o distanță de şase țoli în spatele vasului (sticlei, fiolei, cănii) cu apă, iar celelalte două, ridicate în acelaşi fel, să stea la dreapta şi la stânga, la aceeaşi distanță.

În timp ce aranjezi toate acestea, recită următoarele cuvinte:

Gabamiah, Adonay, Agla, O, Dumnezeul Puterilor, ajută-ne!

Pergamentul virgin trebuie să stea la dreapta şi condeiul cu cerneală pe partea stângă a fiolei.
Ferestrele şi uşile trebuie închise înainte de începerea operației.

Focul trebuie apoi încins, lumânările aprinse şi băiatul aşezat în genunchi, pentru a putea privi în fiolă; ai grijă să fie cu capul descoperit şi mâinile împreunate.

Stăpânul operației îi va porunci atunci să privească fix în fiolă şi, apropiindu-se de urechea sa dreaptă şi cu un ton moderat al vocii, dar cât de distinct posibil, să spună următoarea conjurație:

Conjurație

Uriel, Seraph, Josata, Ablati, Agla, Caila, te rog şi te conjur prin cele patru Cuvinte pe care Dumnezeu le-a rostit cu Gura Sa servitorului Său Moise: Josata, Ablati, Agla, Caila, şi prin cele nouă ceruri în care locuieşti, cât şi prin virginitatea acestui copil care se află înaintea ta, să apari şi fără întârziere, vizibil în această fiolă, să descoperi, fără înşelăciune, adevărul care doresc să-l cunosc; după aceasta, te voi elibera în pace şi bunăcuviință, în Numele Preasfântului Adonay. Amin!

După această conjurație, copilul trebuie întrebat dacă vede ceva în fiolă; dacă răspunde că priveşte un înger sau altă apariție, Maestrul operației va spune cu un ton cordial al vocii:

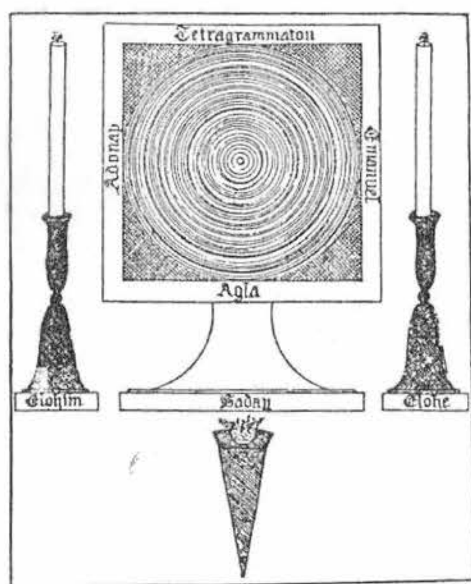
Spirit binecuvântat, fii binevenit! Te conjur încă o dată, în Numele Preasfântului Adonay, să mă iluminezi fără întârziere. (Aici se spune subiectul despre care dorim informații.) *Şi dacă din motive necunoscute nouă, nu eşti dispus să continui cu un ton audibil al vocii, te conjur în Numele Preasfânt al Lui Adonay să scrii pe pergamentul virgin aici prezent, între momentul de față şi dimineața următoare, sau cel puțin să-mi dezvălui ceea ce doresc în somn.* Amin!

Dacă Spiritul răspunde la ce s-a spus, va fi auzit în mod corespunzător; dacă nu vorbeşte, după ce se face de trei ori această invocație, stinge lumânările şi retrage-te din cameră, închizând uşa, până dimineață, când operatorul se poate întoarce şi va găsi acolo ce a cerut, pe pergamentul virgin, dacă nu i s-a făcut cunoscut în timpul nopții.
În ***„Verum Jesuitarum Libellus"***, acest experiment pentru inducerea clarviziunii cu ajutorul unei cupe clarvăzătoare şi a unui *ceremonial fantastic*, având doar o condiție monstruoasă, este înlocuit cu o *conjurație fioroasă* de multe pagini, ce porunceşte Spiritului Uriel, prin toate cuvintele care au ieşit vreodată din gura Creatorului Cerului şi Pământului împotriva îngerilor răi şi cu pedeapsa chinurilor şi constrângerii, să apară înaintea operatorului, un nedemn servitor al Lui Dumnezeu, oriunde ar fi acel Spirit, chiar în Abisul Iadului.

Este instruit să apară în mod vizibil şi modest, într-o formă umană, şi să aducă orice i se cere în linişte şi pace, fără tumult, fără daune, fără legare, muţenie, şoaptă, tunet, grindină, explozie, pufăit sau tremurat.

Nu este necesar să cităm întreaga conjuraţie, căci procesul nu este complet; dar este evident că *„Conjuraţia lui Uriel"* din *„Tratatul fals despre magia iezuiţilor"* este menit pentru constrângerea unui diavol şi nu pentru solicitarea favorurilor de la Spiritul binecuvântat din *„Grimorium Verum"*.

§ 7. Despre oglinda lui Solomon, potrivită pentru orice tip de Divinaţie

Următorul proces este întâlnit în „Grimorium Verum" şi în alte compilaţii.

Este un mod de divinaţie înrudit cu cel prezentat în secţiunea anterioară.

Nu are legătură cu Magia neagră, cu excepţia folosirii sângelui, şi este de fapt un experiment auto-hipnotic întărit de ceremonii convenţionale.

Pentru a compune Oglinda lui Solomon

În Numele Domnului, Amin! *Să contempli în această oglindă orice lucru vei dori!*

În Numele Domnului care este binecuvântat, în Numele Domnului, Amin!

În primul rând, să nu păcătuieşti cu trupul, cu gândul sau cu fapta, în timpul perioadei prescrise aici.

În al doilea rând, să faci cât mai multe fapte bune de pioşenie şi milă.

În al treilea rând, ia un platou strălucitor, bine lustruit, din oţel bun, uşor concav, şi cu sângele unui porumbel alb scrie pe el - în cele patru colţuri - numele: JEHOVA, ELOYM, METATRON, ADONAY.

Pune oţelul într-o bucată de material curată şi albă.

Acum, când vei privi Luna nouă în prima oră după apus, apropie-te de o fereastră, priveşte cerul cu devoţiune şi spune:

O, Eternule! O, Rege Etern! Dumnezeule Inefabil! Tu care ai Creat toate lucrurile din iubire pentru oameni şi printr-o Judecată secretă pentru sănătatea oamenilor, priveşte asupra mea, ..., cel mai nedemn dintre servitorii tăi, şi asupra intenţiei mele. Asigură-mă că-mi vei trimite Îngerul Tău Anael, chiar pe această oglindă, care porunceşte însoţitorilor săi şi supuşilor Tăi, pe care i-ai făcut. O, Atotputernic Dumnezeu, care ai fost, eşti, vei fi pe vecie, porunceşte ca în Numele Tău să pot judeca şi acţiona drept, instruieşte-mă în tot ce le voi cere. Amin!

La urmă, stropeşte tăciunii aprinşi cu un parfum potrivit şi, în timp ce-l arunci, spune:

În acesta, prin acesta şi cu acesta, pe care-l torn în faţa chipului Tău, O, Dumnezeule, Dumnezeul meu, care eşti binecuvântat, Trei şi Unu, şi în cea mai sublimă exaltare, care stai deasupra Heruvimilor şi deasupra Serafimilor, care vei judeca Lumea prin Foc, ascultă-mă!

Repetă aceasta de trei ori, apoi respiră de trei ori deasupra oglinzii şi spune:

Vino, Anael, vino şi fie ca plăcerea ta bună să fie împlinirea voinţei mele, în Numele Tatălui Preaputernic, în Numele Fiului Prea Înţelept, în Numele Duhului Sfânt Prea Viu! Vino, Anael, în Numele Teribilului Jehovah! Vino, Aanel, prin Virtutea Nemuritorului Elohim! Vino, Anael, prin Braţul drept al Atotputernicului MATATRON! Vino la mine, ... (aici repetă-ţi numele de trei ori deasupra oglinzii), *şi porunceşte supuşilor Tăi ca în iubire, bucurie şi pace, să manifeste în faţa ochilor mei lucrurile care-mi sunt ascunse. Aşa să fie.* Amin!

Spunând şi făcând acestea, ridică-ţi ochii spre cer şi spune:

O, Dumnezeule Atotputernic, care ai determinat ca toate lucrurile să se mişte conform plăcerii Tale bune, ascultă-mi rugăciunea şi fie ca dorinţa mea să-ţi fie pe plac! Domnul Dumnezeul meu, dacă doreşti, coboară-Ţi privirea asupra acestei oglinzi şi binecuvântează-o, pentru ca Anael, unul dintre servitorii Tăi, să se odihnească pe ea cu însoţitorii săi, pentru a mă satisface pe mine, săracul şi umilul tău rob. O, Dumnezeule, Binecuvântat şi Împărăţind deasupra tuturor spiritelor cereşti, care Trăieşti şi Domneşti în Vecii Vecilor. Amin!

Când vei împlini toate aceste lucruri, fă semnul crucii pe tine şi pe oglindă în prima şi următoarele patruzeci şi patru de zile la rând, la sfârşitul cărora Anael va apărea sub forma unui copil frumos, care te va saluta şi va porunci însoţitorilor săi să te asculte.

Reţine - spune procesul în bunătatea sa - că nu este nevoie în mod invariabil de patruzeci şi cinci de zile pentru a compune oglinda.

Îngerul va apărea în mod frecvent în a patrusprezecea zi, conform intenţiei, dedicaţiei şi fervorii operatorului.

Când apare, întreabă-l ce doreşte şi roagă-l să vină altădată, atunci când îl vei invoca, să-ţi împlinească cerinţele.

În următoarele ocazii, când doreşti să vezi în această oglindă, nu este necesar să reciţi toate rugăciunile de mai sus, ci, parfumând-o, să spui doar:

„Vino, Anael, vino! - conform bunului tău plac etc.

Pentru a-l elibera, spune:

Îţi mulţumesc, Anael, deoarece ai apărut şi mi-ai satisfăcut cerinţele. De aceea pleacă în pace şi întoarce-te când te voi chema. Amin!

Parfumul lui Anael este şofranul.

§ 8. Despre cele Trei Inele ale lui Solomon, Fiul lui David

Putem cita aici încă un experiment, care este legat în mod accidental de Magia Neagră, drept complement al celor prezentate în secţiunile precedente.

Este cu greu să desfăşori un ritual complet şi nu la fel de inteligibil ca cele din „Grimorium Verum, unde caracterele de care depinde sunt omise.

Schema presupune că operatorul se află în posesia unui talisman înscris cu *„Figura magică a lui Solomon”*, care-i permite să lucreze în conformitate cu următoarele instrucţiuni:

Compune cercul, dar, înainte de a intra, parfumează-l cu mosc, ambră, aloe şi tămâie!

Când invoci, parfumul trebuie să fie doar tămâie!

Ai grijă să faci foc atunci când invoci şi să afumi doar în numele Spiritului pe care-l chemi.

Când pui parfumul pe foc, spune: *„ard aceasta în numele şi în cinstea lui ....”*

Când invoci, vezi să ţii invocaţia scrisă în mâna stângă, cu bagheta de soc în dreapta, în timp ce cupa şi cuţitul trebuie să fie la picioare.

Aceste lucruri fiind aranjate, intră în cerc; şi dacă eşti însoţit, tovarăşii tăi trebuie să se ţină de mâini.

Când eşti înăuntru, trasează *„Cercul”* cu *„Cuţitul Artei”* şi scoate baghetele una după alta, spunând al cincisprezecelea Psalm, anume „Miserere mei”.

Cercul fiind realizat, afumă-l şi stropeşte-l cu apă sfinţită!

Apoi scrie caracterele în cele patru colţuri, interzicându-i spiritului să intre în termeni formali, după care începe invocaţiile, care trebuie repetate de şapte ori la rând.

Când Spiritul va apărea, fă-l să semneze pactul cu caracterul acestuia, pe care-l ţii în mână, promiţând să vină mereu la chemarea ta.

Cere orice ţi se pare potrivit şi vei fi satisfăcut.

Dă-i drumul cu aceste cuvinte:

Mergi în pace la locul tău şi pacea să fie cu tine până te vei întoarce la chemarea mea.

În numele Tatălui, al Fiului şi al Duhului Sfânt. Amin!

CAPITOLUL IX

Despre Necromanția Infernală

Doar în ultima vreme încercarea de a comunica cu morții a fost înălțată la demnitatea de Magie Albă.

Aici este necesar să afirmăm că fenomenul spiritualismului modern trebuie distins în mod clar de cel al vechii necromanții.

Identitatea scopului este aptă de a lega metodele, dar acestea diferă în mod generic.

A le compara ar fi aproape echivalent cu a spune că arta alchimiei fizice este similară scopurilor mercantilice, deoarece achiziționarea bogăției reprezintă finalul în ambele cazuri.

Pentru a aprecia pretenția spiritualismului modern ar însemna să depășim limitele acestei cercetări; se menționează doar cu scopul de a fi lăsată deoparte.

Oricum, trebuie adăugat că scriitorii oculți - cu indiscriminarea comună clasei lor - au încercat uneori în mod ambițios să reprezinte comunicarea cu sufletele plecate prin intermediul *Magiei Ceremoniale*, considerând-o ca fiind ceva mult mai exaltat decât simplul spiritualism, deși adevărul este chiar opus.

Vechea Necromanție era barbară și oribilă în riturile sale; doar sub auspiciile lui Eliphas Levi și Pierre Christian fiind curățată și civilizată, dar în mâinile acestor magicieni eleganți a devenit doar un proces de auto-halucinare, fără nici o consecință științifică.

Secretul adevăratei evocări aparține sanctuarelor oculte, prin ipoteza celor care le sunt purtători de cuvânt; nu „procesul spiritualismului" poate fi întrevăzut, ci cel al „ritualurilor magice", așa cum secretul pare respectat cel mai bine de cei care-l posedă, deoarece Sufletul Superior al omului transcende evocarea, și cel care răspunde ar trebui să se afle ca nivel ierarhic sub cel al inițiatului.

Oricum, pretenția este în mod natural o înșelăciune complicată prin impostură.

Necromanția ritualurilor constituie un department al Magiei Negre și din acest motiv a fost fără îndoială exclusă din schema teurgică a Arbatelului; nici lucrări compuse precum cele două *„Chei*

ale lui Solomon" și *„Elementele Magice"* nu conțin vreo descriere a unui proces considerat execrabil.

În aparență, era legiuit pentru Mag să conjure și să constrângă diavolii, să strice ierarhia Infernului prin folosirea numelor divine, iar morții trebuiau lăsați în pace.

Acolo unde este oferit procesul, precum în *„Cartea a patra a Filosofiei Oculte"* a lui Cornelius Agrippa, este limitat la evocarea acelor suflete care putem presupune în mod rezonabil că sunt condamnate și implică ritualuri revoltătoare.

Presupune că ficatul rău poartă cu el în cealaltă lume dorințele care l-au depravat aici și-l amăgește prin afinitățile sale persistente cu trupul.

În acest fel, folosirea sângelui a ajuns să fie considerată indispensabilă, deoarece sângele reprezenta mediul vieții fizice; astfel, o porțiune din trupul însuși, carne sau os, era prescrisă în ritual.

Nu este nevoie să spunem că evocațiile ce implicau folosirea unor astfel de materiale aparțineau Magiei Negre, dar în nici un caz nu prezintă o trăsătură mântuitoare pentru considerația studentului informat.

„De asemenea, trebuie înțeles" - spune pseudo-Agrippa -, *„că cei care propun să învie sufletele persoanelor decedate trebuie să efectueze acest lucru în locuri cu care acestea sunt familiare, în care poate fi presupusă o legătură specială între suflet și trup sau un fel de afecțiune atractivă, care încă mai conduce sufletul în acele locuri... De aceea, locurile cele mai adecvate scopului sunt cimitirele și, mai bine, cele care au constituit scena executării judecăților criminale"* - cu alte cuvinte, vecinătatea imediată a unei spânzurători. *„Un câmp de luptă sau alt loc de măcel public este și mai favorabil, dar cea mai bună scenă este cea a unei crime înainte de îndepărtarea cadavrului"*

Ritualul evocării necromante este indicat, dar nu oferit de autoritatea citată; trebuie să-l căutăm în Ebenezer Sibley și porțiunile suplimentare ale *„Marelui Grimoar"* și *„Dragonul Roșu"*.

Astrologul Sibley nu dă seama de sursele sale, dar acestea în mod evident nu se aflau în cărți tipărite.

Manuscrisul Sloane, 3884, din Biblioteca Muzeului Britanic, pare să fi fost una dintre surse.

În orice caz, nu este un proces inventat; dezvoltă principiile prezentate în pseudo-Agrippa și stă chiar în armonie cu geniul dăunător al Magiei Negre.

Aici este oferit cuvânt cu cuvânt:

„Dar dacă, în loc de spiritele infernale sau familiare, duhul sau apariția unei persoane plecate este exorcizat (ă), magicianul, împreună cu asistentul său, trebuie să meargă în cimitir sau la mormântul în care a fost îngropată persoana decedată, exact la

miezul nopţii, căci ceremonia poate fi efectuată doar noaptea, între orele douăsprezece şi unu.

Mormântul trebuie deschis mai întâi sau făcută o deschizătură prin care să existe acces la trupul gol.

După ce trasează cercul, ţinând o *baghetă magică* în mâna sa dreaptă, în timp ce însoţitorul său sau asistentul poartă o torţă consacrată, magicianul se întoarce către cele patru vânturi şi, atingând trupul mort de trei ori cu bagheta magică, repetă după cum urmează:

Prin virtutea Sfintei Învieri şi chinurile condamnaţilor, te conjur şi te exorcizez, spirit al........ decedat, să răspunzi cu credinţă la cererile mele, să te supui acestor ceremonii sacre, cu pedeapsa chinurilor şi necazurilor veşnice... BERALD, BEROALD, BALBIN, GAB, GABOR, AGABA. *Învie, învie, te însărcinez şi îţi poruncesc!*

După aceste *ceremonii*, duhul sau apariţia va deveni vizibil şi va răspunde oricăror întrebări adresate de exorcist.

Dar dacă se doreşte interogarea spiritului unei persoane care a fost spânzurată, înecată sau ceva asemănător, conjuraţia trebuie efectuată când trupul încă se mai află pe locul unde a fost găsit după comiterea sinuciderii şi înainte de a fi atins sau mişcat.

Ceremonia este după cum urmează:

Exorcistul leagă de vârful *baghetei* sale un mănunchi de iarba Sf. Ioan sau *Millies perforatum*, cu capul unei bufniţe.

Mergând la locul unde se află cadavrul, la ora douăsprezece noaptea, desenează un cerc şi repetă cu solemnitate aceste cuvinte:

Prin Misterele Adâncului, prin flăcările lui Banal, prin puterea Estului şi tăcerea nopţii, prin Sfintele rituri ale Hecatelor, te conjur şi exorcizez, spirit tulburat, să te prezinţi aici şi să-mi dezvălui cauza nenorocirii tale, de ce ţi-ai luat propria viaţă cu violenţă, unde te afli acum în fiinţă şi unde vei vrea să fii apoi!

Loveşte apoi cadavrul de nouă ori cu *bagheta magică*, adăugând:

Te conjur, spirit al acestui....... decedat, să răspunzi cererilor mele pe care ţi le propun, dacă speri să te odihneşti cu cei sfinţi şi să-ţi uşurezi suferinţa; prin Sângele lui Iisus care l-a vărsat pentru sufletul tău, te conjur şi te leg să-mi răspunzi la tot ce te voi întreba!

Apoi, tăind funia de care este agăţat cadavrul de copac, pune-i capul către Răsărit! În timpul în care este repetată următoarea conjuraţie, se va pune un vas pentru cărbuni pe foc, lângă mâna sa dreaptă, în care se va turna puţin vin, nişte fistic şi gumă aromată şi, la urmă, (*conţinutul*) unei fiole plină de cel mai dulce ulei.

De asemenea, cu o pereche de foale şi nişte tăciune neaprins, să faci focul mare când învie cadavrul.

Conjuraţia este următoarea:

Te conjur, spirit al lui ...., să intri imediat în vechiul tău trup şi să-mi răspunzi la cereri; prin virtutea Sfintei Învieri şi prin poziţia trupului Mântuitorului Lumii, te însărcinez, te conjur, îţi poruncesc, cu pedeapsa chinurilor şi rătăcirii de trei ori câte şapte ani, pe care eu, prin forţa riturilor magice sacre, am puterea să ţi-o dau; prin suspinele şi gemetele tale te conjur să grăieşti! Aşa să te ajute Dumnezeu şi rugăciunile Sfintei Biserici. Amin!

Această *ceremonie* fiind repetată de trei ori, în timp ce focul arde cu fistic şi gumă aromată, trupul va începe să învie şi, în cele din urmă, va sta drept în faţa exorcistului, răspunzând cu o voce slabă şi goală la întrebările care-i sunt adresate: *de ce s-a autodistrus, unde sălăşluieşte, care-i sunt hrana şi viaţa, cât va mai dura până se va putea odihni şi prin ce mijloc poate magicianul să-l ajute să se odihnească; de asemenea, despre comorile acestei lumi, unde sunt ascunse.*

Mai mult, poate răspunde foarte exact despre locurile unde locuiesc fantomele şi despre modul de comunicare cu ele, vorbind despre natura spiritelor astrale şi fiinţele infernale, atât cât cunoaşte.

După ce fantoma a răspuns la toate acestea, magicianul, din compătimire şi reverenţă faţă de decedat, trebuie să folosească orice îi stă la îndemână pentru a aduce odihna spiritului, pentru care trebuie să sape un mormânt şi, umplându-l pe jumătate cu var nestins, puţină sare şi sulfură obişnuită, să pună corpul gol înăuntru.

Pe lângă arderea trupului până se face cenuşă, acest lucru are marea forţă de a linişti şi sfârşi tulburarea spiritului astral.

Dar în acest caz şi în toate celelalte în care sunt inviate şi consultate fantomele sau apariţiile persoanelor decedate, magicianul trebuie să ia mari precauţii pentru a se ţine în interiorul cercului; căci, dacă prin constelaţia şi poziţia stelelor la naşterea sa, se află în situaţia neplăcută a celor care urmează Arta Neagră pentru scopuri criminale.

Este foarte periculos să conjure spiritele fără a trasa *„cercul de protecţie"* şi fără a purta la inimă sau a ţine în mână *„Figura magică a lui Solomon"*, căci fantomele oamenilor decedaţi pot provoca cu

uşurinţă moartea bruscă a magicianului născut sub o astfel de constelaţie a planetelor, chiar în timp ce este efectuat actul de exorcizare.

Trebuie mărturisit faptul că acest proces este trist şi deprimant şi studentul ocultist nu-l va invidia pe vrăjitor la prima atingere a cadavrului.

Totuşi, ritualul este metodic şi chiar sobru, când facem comparaţie cu alternativa monstruoasă a „Marelui Grimoar", care se datorează autorităţii lui Levi; căci nici o ediţie disponibilă a lucrării în chestiune, nici a *„Dragonului Roşu"*, nici vreun ritual cunoscut de mine, nu-l conţine.

Există o probabilitate rezonabilă să fi fost inventat pentru ca autorul să-şi susţină punctul de vedere.

„Există şi procese necromantice, ce cuprind sfâşierea pământului de pe morminte cu unghiile, scoaterea unor oase, aşezarea acestora cruciş pe piept, apoi participarea la Slujba de la miezul nopţii din Ajunul Crăciunului şi ieşirea în fugă din biserică în momentul sfinţirii, strigând: „Lăsaţi morţii să învie din mormintele lor!" - *apoi, dacă scăpăm arestării şi închiderii într-o casă de nebuni, ne deplasăm cu un mers mai uşor şi continuăm patru mii cinci sute de paşi în linie dreaptă, ceea ce înseamnă să urmăm o stradă largă sau o scară de incendiu. În final, după ce am traversat acest spaţiu, ne aşezăm pe pământ ca într-un sicriu, repetând cu o voce dureroasă:* „Lăsaţi morţii să învie din mormintele lor!" - *şi strigând de trei ori persoana a cărei apariţie o dorim."*

Scopul evocaţiilor necromantice era cam acelaşi cu al celorlalte operaţii ale grimoarelor.

Dacă Vrăjitorul din vechime, precum Magicianul modern, a deranjat vreodată umbra lui Apollonius de odihna sa eternă, era probabil o chestiune de bani.

Procesul rămas în necromanţie va reprezenta deci o concluzie adecvată a întregii noastre cercetări, fiind desemnat să învie şi să alunge un spirit uman care se presupune că păzeşte o comoară ascunsă.

Provine din *„Verus Jesuitarum Libellus"* şi reprezintă acel „ne plus ultra" al *Magiei Ceremoniale*, care ar fi distribuit conform culorilor spectrului.

Scopul tuturor lucrurilor este banul, spune vrăjitorul, şi dacă i se cere să definească ştiinţa ocultă, va răspunde că aceasta era metoda de a obţine banii ascunşi.

Mărturia întregii literaturi coincide cu această definiţie.

Conjuraţie pentru Spiritele păzitoare de comori ascunse

Îţi cer şi îţi poruncesc, spirit uman, care frecventezi acest loc şi în viaţa ta ai îngropat comoara aici, care recent, anume în ziua sau

noaptea de......., la ora ...., te-ai arătat sub forma unui foc în acest loc! Te conjur prin Dumnezeu Tatăl, Dumnezeu Fiul, Dumnezeu Duhul Sfânt, prin Prea Glorioasa şi Sfânta Mamă a Lui Dumnezeu, prin Preasfintele răni ale Mântuitorului nostru, prin toate Miracolele efectuate prin Durerile Sale Divine, Chinurile şi Lacrimile Sale, prin Moartea sa materială, prin Coborârea sa în Infern, prin Învierea sa Triumfătoare, prin Urcarea sa Glorioasă la Cer, prin aşezarea Sa la Dreapta Lui Dumnezeu Tatăl, Guvernând Îngerii de atunci asupra întregului Pământ. Te conjur prin teribila Zi a Judecăţii, prin puterea şi virtutea Sfântului Ioan Botezătorul, prin toţi martirii, apostolii şi profeţii. Vino la mine! Te conjur şi implor prin Teribilele, Inefabilele şi Divinele Nume înscrise pe această hârtie şi în reverenţă şi mărturie a Puterii lor, să vii înaintea mea şi să-ţi faci vizibil semnul, fără fulgere, tunete, zgomot de mari furtuni, fără a cauza frică sau tremurat, fără a dăuna trupului sau sufletului sau să săvârşeşti orice altă tulburare de vreun fel! Să-mi împlineşti voinţa în toate lucrurile, aşa cum îţi voi porunci, prin virtutea Numelui Sfânt şi uluitor, pe care chiar şi puterile adverse şi inferioare ale Abisului îl venerează şi îl adoră, numindu-L Atotputernic, ale cărui creaturi suntem toţi. Să se împlinească aceasta prin Virtutea Lui Dumnezeu Tatăl, prin Fiul Său Binecuvântat şi prin Uniunea Duhului Sfânt, prin Trinitatea în Unitate, care Domneşte şi Trăieşte în Vecii Vecilor. Amin! *Fără încetare te chem, te conjur şi îţi poruncesc, spirit uman, prin Preasfânta şi Nedespărţita Trinitate, prin Nemurirea care vine după moarte, prin puterea şi victoria Iadului, prin purtătorul celor Şapte săbii, prin Preasfântul şi Secretul Sigiliu, prin Iubirea Sacră a Lui Iisus, prin toţi slujitorii şi Arhanghelii Lui Dumnezeu, Ophanimi, Aralim, Hasmalim, Cherubimi, Seraphimi şi Malachim şi prin teribilele chinuri ale demonilor. Te conjur şi prin îngerii buni Maluzim, Penpalabim şi Calizantin, prin toate puterile Cerului, prin pământ şi chinurile Iadului; te conjur prin toate Misterele, prin crucificare, prin biciuirea dureroasă, prin încoronarea cu spini, prin amărăciunea morţii divine; prin Preasfântul şi Inefabilul Nume al Lui Iisus, care este Sacru pentru toţi creştinii! Teroarea şi neliniştea Răului să-i cuprindă dacă refuză mântuirea care le-a fost oferită prin Marele Dumnezeu Viu! Te conjur să vii în faţa mea imediat, în forma ta umană specifică, aşa cum erai când a fost îngropată comoara!*

Vino înaintea acestui cerc, răspunde-mi cu credinţă, fără falsitate şi fără enigme!

Aceasta îţi poruncesc, în Numele şi prin Puterea Trinităţii: Dumnezeu Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt. Amin!

O Conjurație care Constrânge la Supunere

Te conjur și îți poruncesc, spirit uman, să apari înaintea mea sub asemănarea focului. Prin Numele Inefabil Jehovah, prin Ordinul Inefabil și Incomprehensibil, prin Puterea care a creat toate lucrurile și susține toate lucrurile, te conjur să vii vizibil înaintea acestui cerc! Prin Bunătatea Lui Dumnezeu când a creat omul după asemănarea Sa, prin puterea dreptății Sale, care a alungat demonii, înlănțuindu-i în Abisul Infernal; prin Mila sa infinită când și-a trimis Fiul să ne Mântuiască; prin toate Numele și Atributele Divine; prin Omnipotența Mântuitorului nostru Iisus Hristos, distrugătorul lucrărilor Iadului, binecuvântătorul seminței femeii și împuternicitorul zdrobirii capului șarpelui - să-mi răspunzi și să mă asculți cu credință! Prin Numele Inefabil Tetragrammaton, înscris pe această Baghetă fulgerătoare, răspunde-mi fără înșelăciune sau echivoc! Prin Puterea Mântuitorului nostru care ne va judeca pe amândoi, te conjur. Vino!

Dacă Spiritul este încăpățânat

Te conjur, spirit uman, prin numele Inefabil al Lui Dumnezeu, scris pe această hârtie, care nu trebuie pronunțat; prin sângele meu, mântuit de Domnul Profeților, Iisus Hristos; prin Prea Glorioasa Sa Mamă; prin semnele umilinței Sale; prin Marea Carte a Judecății Lui Dumnezeu; prin îngerii, arhanghelii și toate oștirile cerești. Supune-mi-te, ca un creștin botezat în apele sfinte ale Iordanului! Răspunde-mi cu exactitate, fără enigme sau falsități! Fă-mi cunoscută puterea care te ajută! Îți poruncesc, prin Prea Sfântul Nume al Lui Dumnezeu, care te-a condamnat să frecventezi acest loc în care ți-ai îngropat comoara! Amin! Amin! Amin!

Conjurație:

COLPRIZIANA, OFFINA, ALTA, NESTERA, FUARO, MENUET.

Chemare:

ALIM, JEHOH, JEHOVAH, AGLA, ON, TETRAGRAMMATON.

Când Spiritul își face vizibilă apariția, operatorul spune:

ADON, SCHADAI, ELIGON, AMANAI, ELION, PNEUMATON, ELII, ALNOAL, MESSIAS, JA, HEYNAAN, TETRAGRAMMATON.

Adaugă următoarea conjurație:

ADONAI, ZEBOTH. ADON, SCHADAI. ELION, TETRAGRAMMATON, ELOI, ELOHIM, MESSIAS, JA, HAGIOS, HO THEOS. Amin!

Spune în șoaptă:

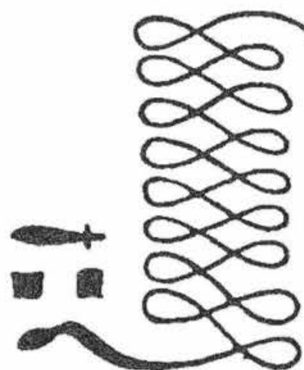
ALLEY, FORTISSIAN, FORTISSIO, ALLINSON, ROA.

Eliberarea spiritului:

OMGROMA, EPYN, SEYOK, SATANY, DEGONY, EPARYGON, GALLIGANON, ZOGOGEN, FERSTIGON.

Cele mai barbare și neinteligibile cuvinte sunt considerate de Picco della Mirandola a fi cele mai puternice în Magia Neagră și afirmația se aplică peste tot, căci întreaga Artă constă dintr-un deliciu analfabet în imagini neinteligibile.

Cum cele citate aici din *„Verus Jesuitarum Libellus"* par în majoritatea cazurilor asamblări fortuite de litere, fără îndoială reprezintă tot ce ne-am putea dori, dar constrângeri și conjurații adiționale, dacă spiritul nenorocitului decedat refuză să apară, vor lua naștere imediat pentru cititor.

Apophis

CONCLUZIE

Literatura ceremonială a Magiei Albe şi Negre a vorbit acum pentru sine în sensul catolic al cuvintelor.

Am văzut exact ce au de oferit ritualurile, prin ipoteza propriilor pretenţii, celor care le urmează cursul practic estimativ.

Presupun că nu este necesar să dezbatem dacă spiritele olimpice vor face aur la un moment dat prin Magie, vor transporta pietre preţioase, vor prelungi viaţa cu mai multe sute de ani, vor preda toate artele şi vor furniza operatorului spirite servitoare în formă vizibilă şi corporală.

Aceste pretenţii exteriorizează doar cupiditatea şi dorinţele artistului.

Cel puţin lui îi aparţine domeniul lucrărilor oculte care poartă numele de transcendental; termenul şi orizontul deplin al acestuia se află în limitele câştigului material şi al plăcerii inferioare.

Şi ambiţia Magului era de a asigura aceste avantaje - mai întâi - prin trucuri şi artificii ale lumii oculte, în loc de activitatea sa adecvată, şi - în al doilea rând - pe o scară mult mai mare decât era probabil sau posibil în mod normal.

Întorcându-ne însă la ritualurile pe care le-am clasificat drept *compuse*, vom descoperi că avem de-a face cu o serie mult mai preţuită şi populară de manuale şi coroana tuturor, conform opiniei politicoase a cercurilor oculte, este *albă prin natura sa esenţială şi doar goetică în sporurile sale*.

De fapt, este goetică prin intenţie şi esenţă şi albă doar în sensul că unele procese deviate ar putea fi considerate inofensive, în afara naturii lor sangvine.

Reiese evident din text că Inteligenţele care sunt supuse conjuraţiei sunt spirite decăzute şi una dintre neliniştile cu privire la apariţia lor este hidoşenia formei lor native.

Principalele scopuri ale experimentului sunt:

1. *recuperarea bunurilor furate;*
2. *puterea de a deveni invizibil, din motive nu tocmai exprimate;*
3. *posedarea unei comori îngropate;*
4. *căutarea iubirii şi favorurilor.*

Cele rămase fac parte în mod expres şi literal din Ordinul Tărâmului Zânelor.

Atât în ceea ce priveşte ce este acceptat ca prototip şi izvor al Artei.

Ierarhia Infernală a „*Lemegetonului*" pare din timp în timp o promisiune a unor lucruri mai importante, dar diabolismul Magiei Practice era în esenţă de

un tip popular în marea parte a documentelor sale şi cei care ţinteau pre sus - ca, de exemplu, la logică şi filosofie, ştiinţele liberale, elocinţa şi buna înţelegere – aveau, prin comparaţie, mai puţini adepţi.

A oferi bogăţii, a aprinde iubirea şi pofta trupească, a descoperi comori - cum acestea reprezentau suma ambiţiei, la fel erau şi calificările pretinse de spirite.

Clasa de oameni pe care astfel de consideraţii o atrăgeau era în mod evident - cum am indicat de altfel - cea care nu putea obţine satisfacţie prin canalele normale - proscrişii, incompetenţii, ignoranţii, singuraticii, diformii, hidoşii, impotenţii şi cei pe care Natura şi Harul deopotrivă i-a renegat.

Aceasta este categoria în care ar intra pe neştiute mintea psihică modernă, într-un moment în care, presupun, în afara unor suburbii precum Parisul, a existat o renaştere a *Magiei Ceremoniale* în secolul al XIX-lea sau al XX-lea.

Studentul ocultist tipic este destul de absurd în preocupările sale, dar când ia în serios grimoarele, are de obicei în vedere o anumită presupunere cu privire la înţelesul lor - nu că ar fi nişte scrieri alegorice, ci mai degrabă că reprezintă rezultatul final în travesti a ceva ce întrevede inteligenţa lui precum cunoaştere reală.

Tendinţa în această direcţie a fost promovată de acea ipoteză necinstită despre sanctuarele oculte la care am făcut aluzie în această lucrare şi la care trebuie să mă refer din nou în aceste cuvinte finale.

Ca parte din materialul-rădăcină din care provine Arta mincinoasă a spiritelor, izvorăşte eficienţa ipotetică a conjuraţiei, rugăciunii şi actelor ceremoniale de adorare legate reciproc.

Dar în Magie, eficienţa se poate manifesta doar asupra lucrurilor triviale sau abominabile, deoarece este evident că, pentru orice scop înalt, trebuie să recurgem la aceasta prin canalele obişnuite ale religiei.

Dacă ipoteza rugăciunii este adevărată, Magia intră în joc de partea lucrurilor sfinte, întrucât există un mod mult mai excelent de a obţine daruri mari, daruri bune şi darurile care nu se perimă.

Dar dacă aceasta nu este adevărat, Magia iese din joc, pentru că depinde de şi se rezumă la pământ cu presupunerea falsă de la baza ei.

De fapt, Magia, Albă sau Neagră, este încercarea de a îndrepta eficienţa admisă în canalele rele - de a constrânge cohortele infernale cu ajutorul ierarhiilor binecuvântate şi de a înrola simpatiile acestora cu garanţia invocării lor împăciuitoare în tranzacţii nesăbuite sau discreditabile.

Ar trebui să adaug că am caracterizat drept esenţa Răului dorinţa de putere care plasează proprietarul în avantaj faţă de cei din jurul său, prin intervenţii de natură ocultă, împotriva cărora ar fi în general imposibil să ne păzim.

Am caracterizat achiziţionarea cunoaşterii fără învăţătură în acelaşi fel şi din aceleaşi motive.

Celelalte ambiţii, dorinţe, lăcomii, nu au nevoie de o condamnare expresă din partea mea, căci vorbesc prea fățiş pentru ele însele.

Dintre ipotezele specifice, pseudo-Arta sau Ştiinţa este cea a Abisului. Oricum, rămâne, în majoritatea cazurilor, Abisul intenţiei Rele, pe măsură ce operatorul este lăsat cu ambiţia sa primară, sordidă, jalnică sau fără sens, şi nu cu împlinirea acesteia.

La prima vedere poate părea că m-am întins mai mult decât ar fi avut nevoie Gargantua, Behemoth sau Leviathan; dar mă preocupă în primul rând conservarea Tradiţiei Secrete, neatinsă, şi separarea fungoizilor şi a sporilor bolnavi şi monştruoşi care s-au suprapus.

Magia Ritualurilor Ceremoniale nu face parte din Tradiţia reală, nu este în nici un caz ceea ce cunoaştem noi din măştile sale, nici măcar ca fundament.

În acelaşi timp - după cum am văzut în mod suficient, reprezintă - de departe - un curent al Tradiţiei adverse, cea a iudaismului, în prescrierea şi suspendarea exilului prelungit.

Nu există îndoială că mintea Israelului, care a produs pe de o parte mărturia mistică unică a literaturii zoharice, a trădat pe de altă parte tipul de preocupări care ne-au oferit Magia Ceremonială ca ultimă evoluţie din Fântâna şi Iezerul gândirii.

Şi aceasta este importanţa sa.

Doar atât a justficat studiul de faţă şi detaliile prin care s-a extins.

Colţurile Paradisului, păzite de Uraei care aruncă flăcări.

C U P R I N S U L